

రైతులు :

-- కమ్యూనిస్టులు

ఆచార్య రంగా

అనువాదం

గంటి.....రాయ్

దేశీ కవితా మండలి

మంబరాల :: బెజవాడ

జీ శి ప్రచురణ
శ్రద్ధా మండల

హక్కులు కర్త
ఏప్రిల్ 1948

సంపాదకులు
చౌదరిపాటి శకుంతలాదేవి
శివరామకృష్ణ

ముందు మాట

ఈ పుస్తకాన్ని యింగ్లీషులో, నేను తంజావూరుజైలులో డిటెన్యూగా వుండగా (1944) వ్రాసినాను. అచ్చటజేరిన 500 డెటెన్యూలమధ్య అనేక విద్యాలయాలు సాగింపబడినవి. ప్రధాన విద్యాలయము రాచకీయార్థిక విషయములపై శ్రీ పాకాల వెంకటాచార్యులయొక్క, వోబులరెడ్డిగారల యేర్పరిచిరి. అందు ప్రధానాచార్యులుగావుండే అదృష్టము నాకు కల్గినది. ఆబాధ్యత నిర్వహణమందు యిష్టబడిన పునస్థాపనములలో కొన్ని ప్రస్తుతము యీ రూపేణా ప్రకటించుచున్నాము.

యిందు చర్చించిన విషయాలెన్నో కలవు. అసన్ని అనుభవముపై ఆధారపడియున్నవి. కాస్త్రము వాటికి బలమిస్తావున్నది. భారతదేశపు ఆధునిక రాచకీయార్థిక చరిత్ర వాటిని నిరూపణ చేస్తున్నది మాబోంట్ల రైతాంగ సంఘనిర్మాణము, వుద్యమనేన యీ పుస్తకపు ప్రధాన తీర్మానములకు ముఖ్యసాక్ష్యమై యున్నది.

ఎందులకు భారతీయ ప్రపంచపు రైతాంగము కమ్యూనిస్టు సంఘాలపై ఆధారపడరాదో, వారిరాచక్యముపు టెత్తులకు లోబడరాదో యందు సోదాహరణముగా తెలుపుచున్నాను. కమ్యూనిస్టులు ప్రపంచ రైతాంగమును, భిమర క్షిటక వ్యాయమునరె, ప్రపంచమూలీలు గామార్చగలమని విశ్వసిస్తూ, మారుట అవసరమని తలుస్తూ, కూరక తప్పదని చదువుకొంటూ, రైతాంగమును ప్రత్యేకక్రామిక వర్గముగా పరిగణించ నిరాకరిస్తున్నారు.

కమ్యూనిస్టులకు కూలీనియంతృత్వమే కావలసినది. దానియందే వారికి విశ్వాసము.

రైతులకు రాజ్యాధికారము సంపాదించుటకై వారు పాటు పడరు. రైతులకు రాజ్యాధికారము సంపాదయందులేదు. కూలీలతరపున కూలీలచేత, కూలీలనాయకత్వముక్రింద, రాజ్యాధికారాన్ని పొందిన తూ, రైతులకు కొలదిగానో, గొప్పగానో భాగం పెట్టుతారనే నోగజి నారిది.

రైతాంగతత్వము కమ్యూనిస్టులకు పడదు. పెట్టుబడిదారులలో అంత్యవర్గము, లేక అంతస్తురైతాంగమని వారి పెరివిశ్వాసము.

కనుకనే, తామునూ రైతులమనుకుంటూ, తమకూ రైతు వుద్యమమందు విశ్వాసమున్నదంటూ, రైతువుద్యమమందు, సంఘము

7	పర్వత శేరి కామయ్య గారు కుమార్తె రామకోటయ్య గారు	50_0_0
8	గుత్తా నాగయ్య గారు	50_0_0
9	వీరమాచ శేరి వెంకటరత్నం గారు	50_0_0
10	ముక్కామల సీతయ్య గారు	30_0_0
11	పర్వత శేరి రామకోటయ్య గారు	25_0_0
12	పర్వత శేరి సుబ్బారాయణం గారు	25_0_0
13	వీరమాచ శేరి సీతయ్య గారు	25_0_0
14	పర్వత శేరి వెంకటరత్నం గారు	25_0_0
15	పర్వత శేరి పూర్ణమ్మ గారు	25_0_0
16	పర్వత శేరి చినకామయ్య చౌదరి గారు	25_0_0
17	పర్వత శేరి మూర్తి లక్ష్మణరావు గారు	25_0_0
18	మూర్తి దేవర నాగభూషణం గారు	25_0_0
19	కోనేరు కోటయ్య గారు	25_0_0
20	పర్వత శేరి వెంకటనాగభూషణం గారు	25_0_0
21	కాశీనాథుని చంద్రశేఖర సకాశమ్ అయ్యవారు గారు	20_0_0
22	కోమ్మరెడ్డి నాగభూషణం గారు	20_0_0
23	వెల్లంకి గోపాలకృష్ణయ్య గారు	20_0_0
24	దేవుశేరి పున్నయ్య గారు	15_0_0
25	పర్వత శేరి వెంకట్రామయ్య గారు	15_0_0
26	పర్వత శేరి వెంకట్రామయ్య & బ్రదర్స్	25_0_0
27	చలనాని కోటయ్య గారు	15_0_0
28	పర్వత శేరి కోటయ్య గారు,	25_0_0
29	పర్వత శేరి నాగభూషణం గారు	25_0_0
30	పర్వత శేరి వెంకటరత్నం గారు	20_0_0
31	పర్వత శేరి మల్లారావు గారు	10_0_0
32	మూర్తి దేవర తిరుపతయ్య గారు	10_0_0
33	పర్వత శేరి వెంకయ్య గారు	10_0_0
34	కోనేరు కోటయ్య గారు	10_0_0
35	వీరమాచ శేరి వెంకటేశ్వరరావు గారు	10_0_0
36	పర్వత శేరి రామకోటయ్య గారు	10_0_0
37	ముక్కామల రంగయ్య గారు	10_0_0
38	చిగురుపాటి పూర్ణ చంద్రరావు గారు	10_0_0
39	పర్వత శేరి రామయ్య గారు	10_0_0

రైతాంగ విప్లవ విజృంభణ

ఈనాడు భారతదేశంలో రైతు కృతుసంఘాలున్నాయి. వాటిలో ఒకదానిని దేశభక్తులైన రైతులు నడిపిస్తున్నారు. రైందోదానిని కమ్యూనిస్టుపార్టీ నడిపిస్తున్నది. ఇందుచేతనే కమ్యూనిస్టుపార్టీ, దాని సభ్యులూ, దాని సానుభూతిపరులూ, ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాల కరుకవర్గాన్ని, ముఖ్యంగా భారత కరుకవర్గాన్ని, పూనుకొని, పనిచేసి వారి స్వతంత్రముఖ బొమ్మ తయారీనం పాటుపడగలరని నమ్మవచ్చుచో రైందోదానినం పరిక్షించ వలసిన అగత్యం కలుగుతున్నది.

అయితే, నూటికి నూరుపాళ్లూ జాతీయాభిమానం ఉన్న దేశభక్తులు రైతువర్గసంస్థలను జాతీయమార్గాలలో, భారతజాతీయ మహాసంస్థ - కాంగ్రెస్ - రాజకీయ నాయకత్వమునకు అనుగుణ్యంగా నడిపించినంతకాలము ఒక సంస్థ సరిపోయింది. భారత జాతీయకైక ఆకాంక్ష, స్వరాజ్యము. ఈ ఆకాంక్షయే లక్ష్యంగా, సహాయంగా, తమవర్గ సంస్థలను అభివృద్ధిచేసి తీర్చిదిద్దుకోగలమనినమ్మినంత కాలమూ భారత స్వాతంత్ర్య లక్ష్యములయెడల భారతరాజకీయ సంస్థ - కాంగ్రెస్ - నాయకత్వముపట్ల కమ్యూనిస్టుపార్టీ భక్తి గౌరవాలను ప్రదర్శించినంత కాలమూ ఈ 60 సంవత్సరముల పోరాటములో, బాధా సహనములో, భారత జాతీయత ఒక విశిష్టరూపాన్ని పొందిందని ఆపార్టీ నమ్మినప్పుడూ భారత రైతువర్గం, కమ్యూనిస్టు

పార్టీ లాంటియితర రాజకీయ పక్షములకు తమ సంస్థలో స్థానమిచ్చింది; రైతులు తమ పర్యానికీ, కాంగ్రెసేతర వర్గాలకూ స్వాతంత్ర్య సంపాదన విషయకములుగాని తదితర ఆశయ విభేదాలను మరిచిపోయి వారితో చేతులుకలిపి కిసాన్ కార్యరంగాన పనిచేయడానికి ఒప్పుకున్నారు. సర్వవ్యాప్తమైన భారత జాతీయ సమరంపట్ల తమకున్న ఆపారపేరులా, తమకూ కమ్యూనిస్టుపార్టీకి ఉన్న ప్రాథమిక భేదములనుకూడా మరిచి, వాటియెడల ఉదాసీనభావం వహించారు రైతులు.

అయితే, యిలా చెయ్యడం వారొక్కరేకాదు వారితో పాటు కాంగ్రెస్ సంస్థకూడా కమ్యూనిస్టుపార్టీని తనసంఘాలలో బలపడ నిచ్చింది.

కాని ఒకనాడు “బ్రిటిష్ భారతదేశ స్వాతంత్ర్యాన్ని గుర్తిస్తేనే యొద్దికార్యచర్యవాణకు భారతీయుల సహకారము” అని జాతీయసంస్థ — కాంగ్రెస్ — ఒకపరితు ప్రతిపాదించినప్పుడు కమ్యూనిస్టుపార్టీ, దేవరతుగా “ప్రజాయుద్ధం” అనేకేరుతో కాంగ్రెస్ నకు వ్యతిరేకంగా పనిచేసి కాంగ్రెస్ స్వరాజ్య సంపాదనకోసం జాతీయ పక్షాన్ని ప్రవేశపెడదామనే ఆగ్రహ తీర్మానాన్ని ప్రతికూలించి నిలబడి 1942—44 లలో సామ్రాజ్యవాదం బాడికి ఎదురుగా నిర్మించిన జాతీయ రక్షణలను నాశనంచేసి సామ్రాజ్యవాదానికి పంచమాంగదశంగా పనిచేసి, నిర్దాక్షిణ్యమూ, నిరంకుశమూ అయిన సలహాదారుల ప్రభుత్వానికి అండగానుండి, సామ్రాజ్యవాదయుద్ధ యత్నానికి సర్వతోముఖసహాయాన్నిచ్చి “పాపజాతీయ విద్రోహాన్ని” ప్రదర్శించింది. అనాడు దేశభక్తులూ, జాతీయవీరులూ హృదయపరీక్ష చెనుకోవలసినచ్చింది. భారతకర్షకజాతే భారతజాతీయోద్యమానికి అధిక సంఖ్యాయుతమైన, అతీదైర్యయుతమైన, ప్రథమశ్రేణి; కమ్యూనిస్టు విద్రోహచర్యలవల్లా, సామ్రాజ్యవాదులదమననీతివల్లా అధికంగా బాధపడినది రైతులే. కమ్యూనిస్టుపార్టీ అకస్మికంగా, భయంకరంగా కర్షకజాతిని వెన్నులో పొడిచింది; ఇంటా బయటా ఉన్న శత్రు వర్గాలకు శేయూతనిచ్చింది. అందుచేత కర్షకవర్గము, తనకూ, కమ్యూనిస్టుపార్టీకి ఉన్న సంబంధాన్నీ, అనుభవాలనీ ప్రథమంగా మరిచితిండు కోవలసినచ్చింది. కర్షకజాతి తనకూ కమ్యూనిస్టు

పార్టీకి గల ఆశయభేదాలను మరచి, ప్రదర్శించిన మర్యాదకు ఆపార్టీ ఇష్టమై మహా నికృష్టంగా తయారై. స్వదేశాభిమానమైనా లేక దోహదించునలకు పాల్పడ్డది. కాగా కరకణాకం కమ్యూనిస్టుపార్టీ నంటి జాతీయ విరుద్ధములైన సంస్థలతో తేగతెంపులు చేసుకోవలసిన అవసరం ఏర్పడింది.

ఇలాంటి విచారకరమైన అనుభవాలకు లోగ్గి తెలివినవ్వి 1942 లో పూర్వపు కిసాన్ సభలెగాక కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రాధవ ప్రాస కాలు ఏమాత్రమూ లేని "కిసాన్ కాంగ్రెసు" జన్మించింది.

భారతదేశంలో జాతీయ విద్యార్థులకూ, యువకులకూ, వాణిజ్య సంఘాలకూ కలిగిన అనుభవము కూడా ఇలాంటిదే; వారూ కిసానుల కూర్గాన్నే త్రొక్కేరు. అందుచేతనే యీనాడు కమ్యూనిస్టులచే నడుపబడే ఆయా వర్గ సంస్థలకు ప్రతిగా జాతీయ పంథాలో నడువ బడే విద్యార్థి కాంగ్రెస్, యువజన కాంగ్రెస్, జాతీయ పారిశ్రామిక కాంగ్రెస్ కూడా ఉన్నాయి.

1935లో ఆచార్య రంగా, మోహన లాల్ గోతిమా మొదలైనవారు భారత కిసానుల కోసం అఖిలభారత కిసాన్ సంస్థను నిర్మించడానికి ప్రాణాలుకొన్నారు. 1936 ఏప్రిల్ లో తామోరులో కిసాను మహాసభను సమావేశపరచారు. అఖిలభారత ప్రాతిపదికమీద నిర్మించబడిన ఆ మహాసంస్థ జాతీయ కాంగ్రెస్ యొక్క రాజకీయ పాంథికాదర్శములపట్ల భక్తి గౌరవాలు ప్రదర్శించాలని, అది జాతీయులైన భారతీయులకూ, దేశభక్తియులకు లైన రైతులకూ శక్తిప్రదీపక సంస్థగా ఉండాలని. దానికి "కిసాన్ కాంగ్రెస్" అని నామకరణంచేశారు. ఈ మహాసంస్థ ఆదర్శములగురించి ఆచార్య రంగా 1936 లో ఫెయిట్ ఫూర్ సమావేశంలో అధ్యక్షపీఠంనుంచి ఉద్ఘాటించారు. "కిసాన్ కాంగ్రెస్, పారిశ్రామిక కాంగ్రెస్ ల లాంటి వర్గీయ సంస్థలన్నిటికీ అఖిలభారత కాంగ్రెస్ మాతృక; ఈవర్గప్రధాన సంస్థలన్నీ భారత జాతీయోద్యమాన్ని శక్తివంతం చేయడానికి కాంగ్రెస్ మహాసవంతిలోకి సర్వదా పాంగిప్రవహించే ఉపనదులు" అని వారన్నారు. 1938 ఏప్రిల్ వరకూ యీ మహాసంస్థ "కిసాన్ కాంగ్రెస్" అనేపేరున పిలిచేది.

1936 లో కమ్యూనిస్టులు కాంగ్రెస్ సోషలిస్టులు ఆఖరి భారత కిసాన్ ఉద్యమంలో పాల్గొన్నారు. కాంగ్రెస్ సోషలిస్టులు ఈ ఉద్యమంలోనికి రాకపూర్వం, 1935 లో, సంయుక్త లీహాకు, ఓడ్రా రాష్ట్రములలో కిసాన్ ఉద్యమంలో పాల్గొన్నట్లు వారు. కమ్యూనిస్టుపార్టీ మాత్రము ఈ సంస్థకున్న "కిసాన్ కాంగ్రెస్" అన్న పేరును సహించలేక పోయింది. "కిసాన్ కాంగ్రెస్" అన్న పేరులోని "కాంగ్రెస్" అన్న పదం, భారత కిసాన్ ప్రజానీకంలో వాకిపోయి, కిసానుల ప్రేమాభిమానాలను చూరగొని, ఆఖరి భారత జాతీయ సంస్థయగు కాంగ్రెస్ నకే వారి సహాయంపడదు అంకితములొతాయనే భయం కమ్యూనిస్టుపార్టీకి ఉన్నది. అందుచేతనే అవార్టీ "కిసాన్ కాంగ్రెస్" పేరును మార్చి, సతిపాదిస్తున్నదనీ, అనాడు కిసాన్ కాంగ్రెస్ వారు గ్రహించలేక పోయారు.

1938 లో ఆఖరి భారత కిసాన్ సంస్థ "కిసాన్ సభగా" పోషమొపింది.

అయితే, ఈనూతన సంస్థకూడా సమస్త కిసాన్ వాదులనూ ఒకటిగా కూడగట్టుకొని లేకపోయింది. 1941 సం॥లో కమ్యూనిస్టు పార్టీకి, కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీకిమధ్య తీవ్ర వేధాభిప్రాయాలు వీడ్పడ్డాయి; నాకం ముదిరి బెరిసింది. ఆఖరుకు సోషలిస్టుపార్టీ క్రమేషులు కిసాన్ సభనుండి వేరైపోయి దీనికి పోటీగా వేరొక ఆఖరి భారత కిసాన్ సభను నిర్మించారు. 1942 నవంబరులో జాతీయ కిసాన్ వాదులు (కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు) సభను మరిత్యజించి అదనంస్థ అయిన కిసాన్ కాంగ్రెస్ లోనికి వచ్చేవారు. అంటే అవాటినుంచి "మాస్క్ ఆండుకో" (కమ్యూనిస్టుల) చెప్పు చేతులలో లేకుండా వర్గచైతన్యమూ, దేశభక్తి, స్వామాజ్యవాద వ్యతిరేక ధోరణుగల భారత కర్షక ప్రజానీకానికి వారి స్వంత సంస్థ కిసాన్ కాంగ్రెస్ ఉందన్నమాట పాపం దురదృష్టవశాత్తు పేరు మార్పుతో ఉద్భవించిన అసంస్థకూ మేమందరం కలిసి పనిచేయడం మూడోళ్ళు మాత్రమే!

కిసాన్ కాంగ్రెస్, షెయిబ్ ఫూర్ సమావేశంలో ఉద్ఘాటించిన అవర్గవాదముల భక్తిగోపములుగల కొందరు (అచార్యురంగా

(వర్ధితులు) మాత్రము మొదటిసారి కరకులకు కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యం — అంటే, కర్షక కార్మిక రాజ్యం — మీద వాంఛ, ఆకాంక్ష, విశ్వాసము, ఉపదేశిస్తున్నారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ మాత్రము కిసాన్ సంస్థను ఈ ఆదర్శమీద తీర్చిదిద్దుటకు అంగీకరించలేదు. కిసాన్ సంస్థ శార్యక్రమ నిర్ణయమాత్ర రచనలో, భారతస్వాతంత్ర్య సంపాదనానంతరం కిసాన్ ఉద్యమ ప్రధానాశయము. ప్రముఖ లక్ష్యము కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యస్థాపనే అని ఉద్ఘాటించమని కిసాన్ కాంగ్రెస్ వారు మాచించారు. కిసాన్ సంస్థలో ఉన్న కమ్యూనిస్టు ప్రతీనిధుల మాత్రం ఈ ప్రధా ప్రాథమిక రాజకీయాశయముపట్ల వైముఖ్యము చూపినారు అందుచే కమ్యూనిస్టు పార్టీ రష్యాలో కృషికవర్గంపట్ల ప్రవర్తించినరీతిగానే ఇక్కడ ఈదేశంలో కూడా అలాగే ప్రవర్తించేమోననే అనుమానం, భయం చూచి రేకెత్తినవి. చాలాగే కమ్యూనిస్టు పార్టీ కూడా భారతగ్రామీణ సమస్యపరిష్కారానికి జాతీయపద్ధతి పురస్కరంగా పూనుకొగలదని మొదటమేము కట్టించుకున్న ఆశలు నిరాశలైనవి. అందుచేతనే, కమ్యూనిస్టు పార్టీ రష్యాలో చేసినట్లే ఇక్కడకూడా కూలీ నియంతృత్వస్థాపనకోసం; కిసాన్ ఉద్యమబలాన్ని దుర్వినియోగం చేయకుండా ఉండాలని; 1938 నుండి కిసాన్ ఉద్యమాన్ని కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యాదర్శంపై నిర్మించుటకు మేము ఆత్మకపడ్డాము.

గయా సమావేశంలో అంటే 1939, ఏప్రిల్ లో భారత స్వాతంత్ర్య సంపాదనానంతరము కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యస్థాపనకోసం పోరాడుట కిసాన్ ఉద్యమం పూచీ అని ఆఖిలభారత కిసాన్ సంస్థ ఉద్ఘాటించాలన్నారు, కిసాన్ కాంగ్రెస్ వారు. తాము వీనాడో చదుకున్న పాఠ్యగ్రంథాలలోని కూలీ నియంతృత్వ ఆదర్శమునకు వేరుగా ఉన్నదని కొందరు సోషలిస్టులూ, కమ్యూనిస్టులూ, ఈ గమ్యస్థానాన్ని అంగీకరించలేకపోయారు. రైతుల స్వరాజ్యసమరం కావాలంటే, ఆ సమరం పెట్టుబడి దారులు నియంతృత్వానికే, కూలీ నియంతృత్వానికే దారి తియ్యకూడదనీ, కిసాన్ కాంగ్రెస్ వారు హెచ్చరించారు. క్రామిక ప్రజాప్రభుత్వం అంటే కిసాన్ మజ్దూర్ ప్రభుత్వం సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్య సంపాదనానంతరం ఏర్పడాలనీ, ఆ ప్రభుత్వంలో కిసాన్ వర్గమే కేంద్రక క్రియిస్తుండాలనీ వారి వాదన.

కుదకు కిసాన్ కాంగ్రెస్ వారు జయించారు. కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యంగా పరిణమించే భారత స్వాతంత్ర్యంకోసం సాగించే సమరంలో, భారత కర్షకుడు తన భాగాన్ని తాను తీసుకొనుటకు సహాయంచేస్తానని ఆ సమావేశం అంగీకరించి, తీర్మానించింది.

“కథ అడ్డంగాతిరిగింది” అని చికాకుపడ్డ కమ్యూనిస్టుపార్టీ గయ సమావేశంలోని తీర్మానానికి ఆర్థం [1], భారత స్వాతంత్ర్య సంపాదన తర్వాత నిజానికి ఆరోజులలో, 1939—40 లో స్వరాజ్యం విప్లవ ప్రజానీకం నా సగతమైనట్టే ఉండేది. భారత ప్రజా కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యస్థాపనారం ముందడుగువేస్తుంది. కాని, కమ్యూనిస్టులకు ప్రియమైన కూలీ నియంతృత్వంలాంటి వీకపర్గపాలనకు అంగీకరించదని;

[2] రష్యాలో లాగ కాకుండా... ఇక్కడ కర్షక వర్గంతన బలాన్ని ఆరికట్టి, కూలీ నియంతృత్వ స్థాపనకు ప్రయత్నించే కమ్యూనిస్టు పార్టీ లాంటి పక్షాలతో సమరం సాగించడానికి, మానసికంగానూ, నిర్మాణాత్మకంగానూ కూడా సిద్ధమవుతుందని;

కిసాన్ ఉద్యమం తన యావచ్ఛక్తిని, తన సర్వస్వాన్నీ భారతీయ, భారత కర్షక ప్రజానీకాన్ని... తన మీదకు వియితర వర్గ నియంతృత్వ పాలనతో ఎక్కించాలని ఒక ప్రక్కనుంచి పెట్టుబడి కాదలా, ఇంకొక ప్రక్కనుంచి కమ్యూనిస్టులూ — బాహ్యంగానో లోలోపలనో — చేసే ప్రతీ ప్రయత్నాన్నీ ప్రబోధం ద్వారా, సంస్థల ద్వారా, ఎదిరించేటట్టు తయారు చేయాలనే హెచ్చరిక యీ తీర్మానం.

కర్షక ప్రజానీకంమొందు, స్వాతంత్ర భారత భూమిగాని ఇతర అర్థిక సాంఘిక రాజకీయోద్యమములను లోబడి పోకుండా వాటితో కలిసి 4 కేసెంతమైన అధికార సంపాదన కొరకు వారి నేతృప్రాధాన్యమునూ, రాజకీయాధికార ప్రాధాన్యమునూ, సుప్రస్థంగా ఉంచింది యీ తీర్మానం.

కమ్యూనిస్టులు “కథ అడ్డంగాతిరిగింది” అని చికాకు పడ్డారంటే... ఈ తీర్మానం వారికి చచ్చి వెలగకాయ అయిందంటేనూ... అప్పుడే ఏమిటి అప్పుటివంటే నిరీక్షిస్తున్నారు. “ఎప్పుడైనా

అద్భుతవకాత్తు మాకు వంతు రాదా, ఈ ఆసరాన్ని భిన్నభిన్నాం చేసి వెయ్యమా" అని.

1940 స్వాతంత్ర్యదినం... కాంగ్రెస్ స్వాతంత్ర్య ప్రమాణ పత్రంలోని పాఠాన్ని మార్చింది. కమ్యూనిస్టుపార్టీ, కాంగ్రెస్ పోష లిస్టుపార్టీలు పాతపాఠాన్నే... పునశ్చరణ చేస్తామన్నాయి. వారు స్వాతంత్ర్య సమరంలో యే స్వరాజ్యం కోసం పోరాడుతున్నారో ఆ స్వరాజ్యం వచ్చేక, అది కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యానికే దారి తీస్తుం దని సినలైన ప్రతి కాంగ్రెస్ వాది క్రామికజీవులకు హామీ యివ్వ దం వ్యాయమా ధర్మమా అని కిసాన్ కాంగ్రెస్ ఉద్ఘాటించింది. కమ్యూనిస్టు పార్టీ సనాతనత్వానికే యీ ఉద్ఘాటన తల మునిగి తాటి ప్రమాణం అయింది. ఆహింసకూ నిర్మాణ కార్యక్రమానికీ, వాతీయ నాయకులిచ్చిన ప్రాధాన్యానికూ, న్యతిరేకంగా కమ్యూనిస్టులు బ్రహ్మాం డమైన గడగడ చేశారు; అంతేకాని, రైతులతో ధైర్యంగా, "స్వ తంత్ర భారత భూమిలో, మీరపోరాడి తెచ్చుకున్న స్వరాజ్యం, మీరాజ్యాధికార స్థాపనకీ సర్వతోమ ఖాభివృద్ధికీ దారి తీస్తుంది" అని వారు చెప్పేలేక పోయారు.

ఇంతేకాదు; కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యం కావాలన్న ఆకాంక్షను ఉద్ఘాటించి తత్సంపాదన కార్యదీక్షను పెంపొందిస్తున్న కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులతో కలియవద్దని తన సభ్యులకు హుక్ మ్ జారీ చేసింది కమ్యూనిస్టుపార్టీ. ఈ పరిసితులలోకూడా, దేశమంతటా కిసాన్ ప్రదర్శనాలను జరిపి, కృష్ణవర్గం కిసాన్ మజ్దూరు రాజ్యంపై తనకున్న విశ్వాసాన్ని ప్రకటించింది.

1940 మార్చిలో కాంగ్రెస్ మహాసభ రామఘర్ లోనూ, అఖిల భారత కిసాన్ మహాసభ పలాసాలోనూ సమావేశంమైనవి. పలాసా సమావేశంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ వారి నగ్నస్వరూపం బయటపడింది. భారత భూమికి, పెదేకాలకూ, అంగ్లేయుల సామ్రాజ్య వాద తత్వంనీ, పెట్టుబడిదారీ తత్వంలోనించి బైటపడడానికి ఒకే ఒక మార్గం ఉందని ఉద్ఘాటించింది.

ఆ మార్గం — స్వకూలంకనమైన కూలీ ప్రభుత్వం!

అంటే కమ్యూనిస్టుపార్టీ, వలసరాజ్య గ్రామీణ విప్లవం అనే అఖిల భారత కామిక ప్రజాపాలన అనే సిస్టలెన కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యం అనే చెబుతూన్న కబర్లు, వాటిమీద ప్రకటిస్తున్న విశ్వాసం అన్నీ వచ్చి అబద్ధమీ, అశ్వసనీయమైనవని తేలి పోయింది రష్యాలో కూడా, 1905 మొదలు 1917 సెప్టెంబరు వరకూ అచ్చటి రైతుల వివిధ వర్గాలకు కమ్యూనిస్టు పార్టీ యిలాంటి బురఖా వాగ్దానాలనే చేసింద లెండి.

కమ్యూనిస్టుపార్టీ వ్యూతంత్ర్య నిర్మాణం అంటేనూ దానిసాఫ నాగ్గ విప్లవ సందర్భా అంటేనూ గ్రామీణ రాజ్యం అనే, కూలీల విప్లవం అనే అన్నవాట!

అలాంటి రాజ్య విధానంలో భారత కర్షక ప్రజకు స్థాన మెలా ఉంటుంది?

ఉన్నది... పారిస్ కమ్యూన్ రోజులలో ముగ్గుభావించిన కీతిగానూ, 1917 - 1920 వరకు లెనిన్ భావించిన కీతిగానూ 1912 నుంచీ స్టాలిన్ రైతులను ఉపయోగించుకుంటున్న కీతిగానూ. ఈనాడు వైవా రైతు జనాన్ని అచ్చటి కమ్యూనిస్టులు కొల్ల గొడు తున్న కీతిగానూ అయితే, భావి రాజ్యాంగ విధానంలో భారత కర్షక ప్రజ కీస్థానం ఉన్నది. పాపం, మనదేశంలోని కర్షక ప్రజని కూడా తన వెనుక తాళంవెయ్యవనీ, కూలీ వర్గ వాయుకత్వమును అంగీకరించమనీ, వారి సంస్థ అయిన కిసాన్ కాంగ్రెస్ కోసం. కాకుండా, తనకోసం కష్టపడి రాజకీయాధికారాన్ని సంపాదించమనీ, కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఆహ్వానించింద. భారతీయ కిసాన్లు పడే యీ కష్టమంతటికీ ప్రతిఫలంగా భగవంతుడు రక్షించి, కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆశిస్తున్నట్లుగా జరిపే కమ్యూనిస్టు పార్టీ వాయుకత్వం తో తయారు కాబోయే కూలీ నియంతృత్వ పాలనలో ఏవో కొన్ని అర్థిక సౌకర్యాలను కిసాన్లకు దయ చేస్తా మన్నాడు కమ్యూనిస్టులు!

రష్యాలో కూలీ నియంతృత్వపాలనలో రైతులు పడేబాధలూ అనుభవించే ఆపదలూ, వృద్ధులవిదారకమైన హింసనీటి చూస్తున్న కిసాన్ వారులకూ, కర్షక శ్రేణులలోంచి రైతువచ్చినవారేకీ, కమ్యూనిస్టుల ప్రకటన ఒక సవాల్ లాగా ఒక చాలెంజ్ లాగా నిర్మించి రష్యా రైతుజనానికి పట్టిన దుర్గతి, హింసనీటి, ఆపదలే.

భారత కర్షక జనానికీకూడా గుండూ రక్షించడానికి కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు బద్ధ సంకల్పమై నారు; వారు ఆసవాదను అంగీకరించారు; భావి భారత స్వరాజ్య సంస్థాన క్రామిక కృషిక జనులకు పడిన, నిశ్చయమైన, శక్తివంతమైన రాజకీయాధికారంకోసం ప్రయత్నించడానికి కృతనిశ్చయమై నారు.

గయా సమావేశంలో అఖిలభారత కిసాన్ సభ అంగీకరించిన కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యాదర్శ తీర్మానాన్ని పలానా సమావేశంలో తిరిగిబలపరచమని అన్నాడు కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు. కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రతినిధులు యావిధంగా జరగకుండా చెయ్యడానికి విశ్వప్రయత్నం చేశారు. స్వామీ సహజానంది సరస్వతికి కమ్యూనిస్టుపార్టీ గాలి అంతకుముందే తగిలింది; ఆయన కమ్యూనిస్టు పక్షపాతం చూపడం ప్రారంభించేడు ఈ సమావేశంలో కూడా కమ్యూనిస్టులకు సహాయం చెదామని ప్రయత్నించాడు. కాని లాభంలేకపోయింది. ఈ సమావేశంలో కిసాన్ కాంగ్రెస్ కున్న “ఉపాయాధిక్యత” (Tactical majority) వారిని రక్షించింది ఈ సమావేశం మరొకసారి కిసాన్ మజ్దూర్ రాజ్యసంపాదన తన ఆదర్శం అని ప్రకటించింది.

“ఉపాయాధిక్యత” (Tactical majority) అంటే ఎమిటో యొక్కడ కొంచెం చెప్పాలి అఖిలభారత మహాసంస్థలో ఆదర్శపాతి పదికలననుసరించి, పక్షముల ననుసరించి, సభ్యుల మొత్తం సంఖ్య ఎలాగఉన్నా, ఏ రాష్ట్రంలో సమావేశం జరుగుతుందో, ఆ రాష్ట్రం నుంచి చాలా నుంది సభ్యులూ, ప్రతినిధులూ, సమావేశానికి హాజరువుతారు తక్కిన రాష్ట్రాలనుంచి చాలా కొద్దిమంది ఒక్కొక్కప్పుడు ఒక్కరే వస్తారు. ఇందుకు కారణం దూగప్రయాణమూ, ఖర్చులూను. అయితే తక్కిన అన్ని రాష్ట్రాల ప్రతినిధుల సంఖ్యకంటే, సమావేశం జరుగుతున్న రాష్ట్రపు ప్రతినిధుల సంఖ్యే హెచ్చుగావున్నప్పుడు, “ఉపాయాధిక్యత” (Tactical majority) ఉన్నదంటారు.

రైతుకుటుంబంలోనుంచి వచ్చారు, రైతుల అభివృద్ధి సమిత్తమే ముఖ్యంగా ధర్మ, అభిమానం చూపుతారు కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు. వావాటికి వారికి, కిసాన్ లకు వ్యతిరేకంగా కూలీల ఏకపక్షనియంతృత్వంపైన విశ్వాసం ఉంచిన కమ్యూనిస్టుపార్టీ తో కలిసి ఒకే కిసాన్

వేదికనుండి, ఒక్కకిసాన్ ఆవరణములలోనుం త్రికరణకుద్దిగా పనిచేయులేమని నుస్పష్టమైంది. ఈ రెండుపక్షములకూ పరస్పర నుహృద్భావము, నుముఖత, ఏనాటికీ ఉండదని నిశ్చయమైంది.

అయినప్పటికీ ఆ జే కిసాన్ వేదిక మీద యీరెండు పక్షాలూ 1942 ఆగష్టు వరకూ పనిచేశాయి. ఇందుకు ముఖ్య కారణం - పలాసా పమాణేశం అయిన రెండు నెలలు జూపుగానే కిసాన్ కాంగ్రెస్ నాయకులందరినీ ప్రప్రథమంగా ఆచార్య రంగాని 1940 ఏప్రిల్ లో శ్రీకృష్ణ జన్మస్థానం లోనికి ప్రభుత్వం ప్రవేశ పెట్టింది. మరొక కారణం... ప్రముఖమైన తమ జాతీయ స్వాతంత్ర్య సమరం అద్యతన భావిలో జరుగనున్నది. దాని విజయమునకు భారత కిసాన్ వర్గం తన శర్వశక్తులనూ ధారపోయి నిశ్చయించుకుంది. అందుచేత కిసాన్ వేదికపైన కమ్యూనిస్టులతో భారత స్వరాజ్య సంపాదనానంతరం ఉండేరాజకీయ విభాగాల ఆదర్శ ప్రాతిపదిక విభేదముల గురించి కిసాన్ కాంగ్రెసు చర్చించుటకు అది సమయము కాదు.

భారత భూమి బ్రిటిషు సామ్రాజ్యవాద విధానంలో నలుగురుతున్నంత కాలం, భారత కర్షక జనులకు... తమరాజకీయాపసరాలూ ఆశయములూ అలాగే వుంచి... తమ ఆర్థిక ప్రాథమిక కష్ట నిష్టారాలపై నా అరికట్టటం ఎంతఆపంభవ కార్యమో తెలుసును. విధివిధానమైనది రెండున్నర సంవత్సరములలో కాంగ్రెస్ మంత్రి వర్గాలే వున్నారైతేమీ విన్నిసార్లు ఆకాభంగము పొందవలసి వచ్చిందికాదు? ఇందుకు కారణం... సామ్రాజ్యవాద జనితమైన 1935 సంవత్సరపు ఇండియా అక్టు,.... దానిలోని గవర్నర్, గవర్నర్ జనరల్, ప్రత్యేకాధికారాలూ రక్షణాధి కారములూ... దీని వెనుకను బ్రిటిష్, భారతీయ స్వార్థ ప్రయోజనములూను.

అందుచేతనే, కమ్యూనిస్టు పార్టీయే కానీ కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీయే కానీ, ఇంక యే యితర రాజకీయ పక్షమేకానీ ధైర్యంగా తీవ్రంగా, అవిచ్ఛిన్నంగా సామ్రాజ్య వాదానికి వ్యతిరేకంగానూ భారత స్వాతింత్ర్యవికీ అనుకూలంగానూ పోరాడుతున్నంత కాలం, యీ సామ్రాజ్య వ్యతిరేక శక్తులన్నిటితోనూ కలసి కిసాన్ వేదిక మీదా, జాతీయ వేదిక మీదా తాను ఏకశ్రేణిలో ఉండడం భారత కర్షక జనులపట్ల, భారత రేణంపట్ల, తాను నిర్వర్తించవలసిన

విధ్యుత్ కర్రాన్ని కిసాన్ కాంగ్రెసు నిర్మించుకుంది. కమ్యూనిస్టు పార్టీతో తమ మాతృదేశం కోసం, భారతవర్ష అధికతర ప్రయోజనాల కోసం... దేశభక్తి పూరిత హృదయాలతో... సహనంతో కాంతముగా పనిచేయడానికి కిసానులు అంగీకరించలేదు.

1940 నుండి 41 వరకూ, కిసాన్ కాంగ్రెస్ అఖిల భారత ప్రాతిపదికమీద అహింసాయుతమైన స్వాతంత్ర్య సమరమునకు తయారవమని ప్రజలనూ, సమరమును ప్రారంభించమని కాంగ్రెస్ నూ, ప్రోత్సహించుటలో మునిగింది. కాంగ్రెస్ సమర ప్రారంభానికి చూపిస్తున్న సంకోచానికి కర్షక వర్గంలో వినగూ అసంతృప్తి కలిగింది సమర ప్రారంభమనకు ప్రోత్సహించుటలోనూ కాంగ్రెస్ సంకోచంపట్ల వినుగుడల కనబర్చుటలోనూ కమ్యూనిస్టుపార్టీ కిసాన్ కాంగ్రెస్ తో పాటుగానో అంతకంటే ఒక మెట్టు మీదుగానో ఉండేది. అయితే, కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకులే కిసాన్ కార్య నిర్వాహక వర్గాన్నీ, స్టాండింగ్ కమిటీనీ, ప్రోత్సహించి పురస్కరించి “కాంగ్రెస్ స్వాతంత్ర్య సమరాన్ని ప్రారంభించక పోవడం భారత స్వాతంత్ర్య విద్రోహానికి సంసమానమైన పనే” అని, 1941 అక్టోబరు లో ఒక ప్రకటన చేయించారు. ఇది దేశంలోని ప్రజలపై ప్రముఖ రాజకీయ చతురమీద బలవత్తరమైన నునిశిత దోషారోపణ అన్న మాట నిజమే! కాని కమ్యూనిస్టుల వేరి ఆవేశం ఆరోజుల్లో ఆలాగ ఉండేది.

అయితే కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రదర్శిస్తున్న యీ సామాజ్యవాద ప్రతికూలభావం, జాతీయ సమరానుకూలభావం కూడా... యీ వెర్రి ఆవేశం అంత... కాంగ్రెస్ నుండి అధికరిరంగా దేశభక్తి పక్షాదు అందులోంచి వేరుచేసి తనలోనికి ఆకరించుకోడానికి, సంపూర్ణ జాతీయస్వాతంత్ర్యంకోసం పోరాడుతున్న ఒక మహోన్నతసంస్థ — కాంగ్రెస్ — పలుకు అపకీర్తిని చుట్టడానికి ఆపార్టీ చేస్తున్న మరొక మతంత్రమనీ, పన్నుతున్న పన్నాగమనీ అనాడుకాంగ్రెస్ రైతాంగము గ్రహించలేక పోయింది.

కొన్నాళ్ల తర్వాత కాంగ్రెస్ కిసాన్ వాదులు కమ్యూనిస్టు పార్టీ వ్యక్తి పత్యాగ్రహోద్యమానికి ప్రతికూలంగా ఒక క్రమనిర్ణయ

పద్ధతిని నడిపించిన విద్రోహక చర్యలూ వాటి ఆర్థికమా గ్రహించారు. తమ శ్రేణులతోంచి ఎవరూ పార్టీ పట్ల గోతులలా కి దిగిపోకుండానూ, తమనుంచి ఆ మహోద్యమానికి భంగం రాకుండానూ జాగ్రత్త పడారు.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ సంజ్ఞాపాతమైన వ్యక్తి సత్యాగ్రహోద్యమాన్ని విద్యుంసం చెయ్యాలని విశ్వప్రయత్నం చేసినా, అది నెమ్మదిగా నిర్ణీత పద్ధతులమీద, ఒక మహాజ్వల ఉద్యమంగా ప్రజలలోకి చొచ్చుకుపోయింది. అనుజ్ఞార్థం 75 వేల కాంగ్రెస్ యోధులు సత్యాగ్రహంచేసి ద్వితీయ మహా సంగ్రామానికి తమ విముఖులనీ, ప్రభుత్వం భారతదేశాన్ని బలవంతంగా యా యుద్ధం పాల్గొన జేయుటకు తమ ప్రతికూలతనూ, బాహుళ్యంగా, నిర్భయంగా ప్రకటించేరు; దేశంలో నేటి సామ్రాజ్యవాద పాలనను అంతమొందిస్తామనే నిశ్చయాన్ని ఉద్ఘాటించారు.

క్రిమిక్షణలో నడిపించబడిన యీ మహోన్నత ఉద్యమాన్ని కమ్యూనిస్టు పార్టీ కూలద్రోయ్యడానికి విశ్వప్రయత్నాలు చేస్తుంటే కిపాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు అవంధంగా దానిలో పాల్గొన్నారు. ఈ దెబ్బతో కమ్యూనిస్టు పార్టీ పాక్షిక దృక్పథాన్నీ, జాతీయ స్వాతంత్ర్యోద్యమంగా సంపూర్ణ నాయకత్వం పోస్తున్న కాంగ్రెస్ సంస్థపట్ల వ్యక్త గౌరవాల విహీనతనూ కిపాన్ వర్గం తెలుసుకోగలిగింది.

రష్యా మీద జర్మనీ దండెత్తిన ఆరునెలల పరీక్షా కమ్యూనిస్టుపార్టీ ద్వితీయ ప్రపంచ వాహాసంగ్రామాన్ని సామ్రాజ్యవాద ఆయుద్ధమే నీ ఎంచింది; కిపాన్ కాంగ్రెస్, వాదులూ, కాంగ్రెస్ ప్రీటీమ్ యుద్ధప్రయత్నముల పట్ల ప్రదిర్శిస్తున్న సహాయ నిరాకరణ విధానాన్ని అంగీకరించి, భారత స్వాతంత్ర్య అవసరాన్ని ఉద్ఘాటించింది. అకారణం, భయంకరం, అమానుషం అయిన యీ దండయాత్రను విని భారతీయులు అన్ని పక్షాల వారూ నిర్భాంత పోయారు.

రష్యా ప్రజలు ఆవేశ ప్రదీపమా సాంఘికాభ్యుదయకరమూ అయిన ప్రముఖ పరిశోధనలను కొన్నింటిని చేస్తున్నారు శ్రామిక శ్రమల పాంఘిక ప్రగతికై ముందిడుగులు వేస్తున్నారు. అందుచేతనే పోలియట్ రష్యాక ప్రజానీకానికి భారత స్వరాజ్య

స్వరాజ్యవాదులూ, కీపాక్ కాంగ్రెస్‌వాదులూ, పాఠ్యమైనంతవరకూ సహాయం చేదామనుకున్నారు. కానిజానిస భారత దేశం ఏమి చెయ్యగలదు? సహాయం చేయగలిగివుంటేనూ సహాయం చేయాలంటేను భారతభూమి రష్యాకి బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వంద్వారా ఎలాగ సహాయంచేయగలదు? ప్రాథమిక పౌరసత్వపు హక్కులమకూడా తమకు యివ్వ నిరాకరించి, “యుద్ధంలో పాల్గొనుటా మానుటా” అన్న సమస్యనైవా స్వతంత్రంగా వారిని పరిష్కరించుకో నివ్వని బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య వాదంయొక్క సహకారాన్ని భారతీయులు ఎలాగ ఆపే ఊంచగలరు? ఎలాగ అంగీకరించ గలరు? అప్పుడేతనే స్వతంత్ర భారత దేశం ఒక్కటే రష్యా ప్రజానీకానికి బలవత్తర సహాయం చెయ్యగలిగేదని అందరూ ఏకగ్రీవంగా అంగీకరించారు.

రష్యా జపానులకు స్నేహం ఉన్నా చీనాలోని కమ్యూనిస్టు పార్టీ రష్యా సహాయార్థం జపాన్ సామ్రాజ్యవాదం మీద యుద్ధాన్ని బలవత్తరం చేసింది, అలాగే రష్యా బ్రిటిష్ లకు స్నేహం ఉన్నా భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ రష్యా సహాయార్థం భారత స్వాతంత్ర్య సమరంలో అధికరించగా పాల్గొందామనీ, బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య వాద మును ఆరికట్టడా మనీ నిశ్చయించుకుంది.

కాని 1941 నవంబరు డిసెంబరు నెలల్లో కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఒక కుప్పిగంటు వేసిందిఒకకోత నివాదం బయల్దేర దీసింది ఈ యుద్ధం ప్రజాయుద్ధమని (ఈతమాషాను) యీ నూత్న నివాదానికి అర్థమేమిటి అంటే, అనేక కథలను — అనేక రకాలుగా చెప్తారు

ఆంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీయే రష్యావిధానానికి, ప్రయోజనాలకీ అనుగుణంగా భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీని యూపిల్లి మొగ్గు వేయించి రాజకీయరంగాన్ని మార్చివేయమని అజ్ఞాపించిందినికొందరు ఆంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఒకలండకో ప్రశ్నినిధి బ్రిటిష్ అధికారులు ధియోలీ డిటెన్షన్ క్యాంపులోనూ, బైటా. ఉన్న భారత కమ్యూనిస్టు నాయకులను కలుసుకోని సంబంధ బాంధవ్యాలను కలుపుకోడానికి రయితో సహాయం చేరసానీ, మన కామ్రేడులు అనాటి నుంచీ ముప్పా నిర్వచనాలతో సంపూర్ణంగా ఏకీకృతమౌతూ మరొకొందరు; అదదీకాదు, యుద్ధ కారణం వల్ల అలస్యంగా

హిందూదేశం చేరిన లండన్ తపాలాలో హరిపాలెట్ వ్రాసిన వ్యాసం, ఇతర వ్యాసాలూ కమ్యూనిస్టుపార్టీ కార్యాలయం చేరిగానే యీ గమృత్తు జరిగింది, అందుచేత ఆ వ్యాసాలే కమ్యూనిస్టుపార్టీ పిల్లి మొగ్గులకు పూచీ అని మరికొందరు.

ఏది ఎలాగవున్నా కమ్యూనిస్టుపార్టీ కిమాత్రం నిజం తెలుసును. కాని అది మనకా నగ్నసత్యాన్ని చెప్తుందా?

“ఇలాగ భారతజాతీయతకు వ్యతిరేకంగానూ, సామ్రాజ్యవాదానికి అనుకూలంగానూ, తూరిపోయిందేమిటి. మీ దృక్పథం?” అని కమ్యూనిస్టులను ప్రశ్నిస్తే వారు జబాబుగా చెప్పగలిగిందల్లా ఇదే. “రష్యాప్రపంచంలోని కార్మిక కర్షక జాతి అంతటికీ షిర్మదేశం అది కష్టాలలో ఉంది. సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాలు వలసరాజ్యాల జనులపట్లా, పీడితప్రజల విషయంలోనూ, రంగుజాతుల విషయంలోనూ, ఏహ్యమైన ఫ్యాసిస్టుకత్తుల హీనప్రవర్తనకంటెకూడా, అతి నీచంగా ప్రవర్తించినా, రష్యాకు సహాయార్థం ఆ ప్రభుత్వాలతో చెయ్యకలిపి ప్రప్రథమంగా వాటికి సహాయం చేసినా తప్పలేదు. మానవకోటి అంతా రష్యాకు సహాయార్థం పరుగులేత్తాలి. సోషలిజమ్ యొగ పురుషుడైన స్టాలిన్ సామ్రాజ్యవాద నాయకుడైన చర్చిల్తో చెయ్యకలవడంలేదూ? అలాంటప్పుడు భారత జాతీయ నాయకులు, రష్యా సహాయార్థం, బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదంతో ఎందుకు సహకరించ కూడదు?” అని,

“ఇలాగ జాతీయ నాయకులు సామ్రాజ్యవాదులతోకలిస్తే భారతదేశంమీదా, వలసరాజ్యాలమీదా, బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదపు పట్లా, శక్తి బలపడతాయి. అందువల్ల సామ్రాజ్యవాదులు ఆ యా దేశాల ప్రజలను యింకా అధికంగా కొల్లగొట్టరా?” అని మనం ప్రశ్నిస్తే, కమ్యూనిస్టుపార్టీ చెప్పగల ప్రత్యుత్తరం. “శ్వే. చర్చిల్ యీనాడు రష్యానే కిరీరంలో వైదీ, వారిచేత కీలుబొమ్మ అయిపోతున్నాడు. వారు గీసిన గీటు బాటలేకు. రషీత రష్యా రేపు విజయాన్ని చేపట్టి, వలసరాజ్యాల ప్రజానీకమనకు అత్యుత్తమ రక్షణకారిగా ఉంటుంది. చర్చిల్తో ఈ సామ్రాజ్యాన్ని వదిలుకో వ్వాసి, ఆ యా దేశాలకు స్వాతంత్ర్యం యివ్వని అంటుంది కాని, ఏటి సంగతి అడగడం కూడేస్తుందా?” అని.

కాని, అర్థవిహీనమైన ఆసంభవమైన ఈ ప్రత్యుత్తరం అయినా 'కమ్యూనిస్టుపార్టీ' చెప్ప వీలులేకుండా అయింది. 'రష్యా బ్రిటన్లమధ్య జరిగిన ఒక సంధి ప్రకారం, రష్యా బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యంలోని అంత రంగిక వ్యవహారాలలో ఇరవై యేళ్ళవరకూ చెయ్యి వేసుకోవని హామీ యిస్తున్నది.

ఏది ఎలాగవున్నా, ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాలలో లాగే భారతవర్షంలోకూడా, కమ్యూనిస్టుపార్టీ సూక్ష్మ నిర్వచనాలవే ఆనుసరించుటకు నిశ్చయించింది ఆపార్టీ తన నిశ్చయంపట్ల యీమధ్య ముఖ్యంగా యుద్ధం ప్రారంభమయ్యేక సామ్రాజ్యవ్యతిరేక సమర రూపంగా ఆభివృద్ధి పొందుతున్న వలసరాజ్యాలలోని జాతీ యతకు ఎంత పెద్ద దెబ్బతగులుతుందో ఎంత దారుణ పరిస్థితు లేర్పడుతాయో అని యోచించలేదు. ప్రజాస్వామికపాలన కోసం పోరాడుతున్నామని చెప్తూ, తమ వలస రాజ్యాలలోమాత్రం అధికా రాన్ని 'షిమెంటో'వేరే వదలమని గట్టిగా పట్టుపట్టి కూర్చున్న సామ్రాజ్యాల్లోని వలస రాజ్యపు ప్రజల హృదయాలలో, సామ్రాజ్య వాద వ్యతిరేకమైపోతూన్న వాళ్ళాన్ని రేకెత్తించిన వర్గాలలోనూ, సమర మూర్ఖంలో పట్టిన వర్గాలలోనూ, తామి ఒకటన్న బాధ్యత కమ్యూనిస్టు పార్టీ ముర్తీలిం. సామ్రాజ్యవాద రాజ్యాలనుంచి వారు విజయం పొందేకొద్దీ, సామ్రాజ్యవాదాన్ని పదిలేస్తామనిగాని, వలస దేశాల ప్రజ లకు స్వతంత్రం లక్షస్తామనిగాని, ఒక నునికత వాగ్దానాన్ని, రష్యా హృదయపుర్యక సహాయంతో కమ్యూనిస్టు పార్టీ సంపాదించలేక పోయింది. పోనీ స్టాలిన్ అయినా మిత్రరాజ్యాలతో వారి వలస రాజ్యాలలో సెనలైన ప్రజాస్వామిక పాలనా నిర్మాణం గురించి యేమైనా నోక్కి చెప్పడా అంటే, అదీలేదు. పైగా, మిత్రమండలి "ప్రకటన"కు రష్యా కిక్కురుమనకుండా తన సంతకం పెట్టింది. ఆ "అట్లాంటిక్ చార్టరు"లో 4వ సూత్రం వలస రాజ్యాల భావి అర్థిక ఆభివృద్ధికి నిశ్చయంగా షేనుకరంకాదు. అట్లాంటిక్ చార్టరు భారత దేశానికి వ రించదని చర్చిలో అంటే, స్టాలిన్, అంతరాత్మీయ కమ్యూనిస్టు పార్టీ, తమ ప్రతిపాలతవైవా ప్రదర్శించలేక పోయాడు.

పరిస్థితులన్నీ యిలాగవున్నా పిటిని కాదని భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ రష్యానుండు తనకున్న భక్తి విశ్వాసాలకోసం తోడి

సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక సంస్థలను గురించి వదిలేసి, భారత స్వాతంత్ర్య సమరాన్నీ, భారతీయ క్రేమాన్నీ బలిదానమియ్య తల పెట్టింది. పోనీ, బ్రిటిష్ ముద్ద ప్రయత్నాలవల్ల కాంగ్రెస్ లాగ తటస్థ విధానాన్నైనా ఆవలంబించలేదు. బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య వాదానికి వ్యతిరేకపూర్వక సహకారాన్ని సమర్పించింది ఆలాగ చెయ్యడంవల్ల ప్రపంచ కమ్యూనిజమ్, సోవియట్ రష్యాల శిబిరంలో సామ్రాజ్య వాదాన్ని బందీగా తాను పట్టివుంచేమనే మహామలువైన వాదాన్ని అందిరినీ నమ్ముచుంది. తనలాగే మోసంలాగే దిగమంది.

కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు మాత్రం కమ్యూనిస్టు పార్టీ వాద నను అంగీకరించలేక పోయారు. అంగీకరించలేదు వారికి భారత స్వాతంత్ర్య సంపాదనే ప్రధానమూత్రం. ఈ ప్రధాన బాధ్యత నిర్వహించ కనే, తక్కిన బాధ్యతలన్నీ వస్తాయన్నాయి. వారికి రష్యాపై మైనదే; కాని, భారత దేశంపై మైనది. వారికి స్వాతంత్ర్యమును గోల్పోవ నున్న రష్యా ప్రజల స్వాతంత్ర్య సంరక్షణపవిత్ర కర్తవ్యమే కాని, 150 సంవత్సరములనుండి భారత దేశ స్వాతంత్ర్యమును సమర్పిస్తున్న దురాశయ, సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వంనుండి స్వాతంత్ర్య సంపాదన పవిత్రతరకార్యము భారత ప్రజానీకం బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వం నుండి స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించుకొనే పరమ భారత దేశానికి ఆర్థిక రాజకీయాభ్యుదయం నిజంగా ప్రారంభమై కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు గ్రహించే వాళా విధంజ్ఞవాదోధించారు కూడా క్రామిక జీవితాలైన రైతుకులీలు ఆర్థిక రాజకీయ శక్తి సంపాదన ప్రారంభమగుటకు జాతీయ స్వాతంత్ర్య సమపార్జన పరతం. కానిన భారతీయులూ, యితర వలసరాజ్యాలలోని ప్రజలూ, వారి ప్రధాన కార్యకలాపంగా అంతర్జాతీయ బాధ్యతలను భరించడానికి నుండి, జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించాలి. వారు వారి దేశానికి, వారి అభ్యుదయకర సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక జాతీయ తోట, రైతులను రక్షించడా, ద్రోహంచెయ్యకుండా, జాతీయ విధులకంటే అంతర్జాతీయ విధులకంటే అంతర్జాతీయ బాధ్యతలే ఉత్తమమైనవని అంగీకరించలేదు, దాన్ని భారతభూమిలో ప్రోత్సహించబడి, బాధి నుగా చూడబడుచున్న భారతీయుల తమకు తమదే అయిన పితృ భూమి లేదని ఎలాగ ఆనందించారు?

ఇంగ్లాండులో 18 వ శతాబ్దములో “సెటల్ మెంట్స్ ఆక్టులు” (Settlement acts) ఉండేవి. వీటివల్ల పారిశ్రామికులు గ్రామాలలోనే ఉండివెయ్యబడ్డారు. ఆ యాళ్ళు రద్దుఅయితేనేకాని, వాటి సంపూర్ణపారిశ్రామికులు అవలేరు. నేటి భారతీయుల స్థితి ఇలాగ తేకపోలేదు. వారు మొట్టమొదట స్వతంత్రులవాలి. వానితోపాటు వారిదేశమైన భారతవర్షం సామ్రాజ్యవాద అధికారంనుండి బైటపడాలి. అప్పుడు ఆ పరిస్థితులలోమాత్రమే, వారు మాతృదేశమని భారత ధూమికి పండకం చెయ్యాలి, “పితృదేశమని” రష్యా కాళ్ళు చట్టుకోవాలి, నిశ్చయించుకోగలరు!

అందుచేతనే, కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు, అఖిలభారత కిసాన్ సంస్థ కార్యదర్శి శ్రీమతి భారతీదేవి రంగా నాయకత్వంక్రింద తాము జాతీయాభిమానమును విస్తరించమనీ, పరిసరాజ్యాల స్వాతంత్ర్యమునరాన్ని విస్తరించలేమనీ చెప్పి, కమ్యూనిస్టుపార్టీ అండచేరుటకు నిరాకరించేరు.

కిసాన్ స్టాండింగ్ కమిటీ నాగపూర్ లో సమావేశమైనప్పుడు కమ్యూనిస్టులు వారి ప్రజాయుద్ధ వాదాన్ని కమిటీకి అందించి, కిసాన్ ఉద్యమం పేరిట కానినీ అంగీకరించమన్నారు. కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు తమ యావచ్ఛక్తిని వినియోగించి ఆ ప్రతిపాదనను ఎదుర్కొన్నారు. అఖిలకు ఒక సమాధానం కుదిరింది భారతి జాతీయ స్వాతంత్ర్యమును గుర్తించి కార్యనిర్వహణకు పూనుకొనే ప్రాతిపదికమీద, శ్రేణులలో సంపూర్ణ బాధ్యత యుత ప్రజాస్వామిక జాతీయ ప్రభుత్వమూ, రాష్ట్రములలో సర్వజనాంగీకారమైన మంత్రీవర్గములూ, వీర్పడినప్పుడే యాయుద్ధం ప్రజాయుద్ధం అవగలదని. అవుతుందనీని అ సమాధానం.

ఇది కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులకు నిజమైన విజయము! కిసాన్ వాదులూ, వారి నాయకులూ యీవిధంగా భారతజాతీయత పట్ల తమకున్న అనింత ధక్తి గౌరవాలను ప్రదర్శించేరు; తమకు పోలియట్ రష్యా పట్ల నున్న సానుభూతిచేత తమ జాతీయ విధులనుండి వేరగుటకూ, కమ్యూనిస్టులకు లొంగిపోడానికి అంగీకరించమని ప్రకటించేరు.

అఖిలభారత కాంగ్రెస్ కమిటీ అగస్టు(1942) లో సమావేశమైనప్పుడం, యిలాంటి కారణాల చేతనే యీ తీర్మానాన్నే అంగీకరించుటచేత ఇది సరియైనదనీ, జాతీయ దృక్పథాన్ని అనుసరించే ఉన్నదనీ, నిశ్చయమైంది. కాంగ్రెస్ కూడా కొన్ని షరతులతోనే సహకరించుటకు అంగీకరించిందిన్నమాట.

అంతేకాదు, కమ్యూనిస్టు పార్టీకి, తాను కిసాన్ సంస్థలమీద గట్టిపట్టు సంపాదించ గలిగినా, కిసాన్ ఉద్యమం పేరిట, బ్రిటిష్ యుద్ధ ప్రయత్నాలకు సంపూర్ణ సహకారమిచ్చే విధానాన్ని గాని, జాతీయాశయ విద్రోహ కరమైన విధానాన్ని గాని, కిసానుల ముందుంచి, వారి అంగీకారాన్ని పొంద ప్రయత్నించుటకు ధైర్యం చాలిందికాదు: ఇందుకు కారణం భారత కృషి కప్రజానీకానికి తమ జాతీయోద్యమం నట్లున్న ఆధికమైన చిక్కి గొరవాతే! కిసాన్ కాంగ్రెస్ వారులు వీరిసంస్థలనున్నా, బైటనున్నా, కమ్యూనిస్టులు కిసాన్ ఉద్యమాన్నికూడా బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య వాదంతో వదులు వృత్తికి దింపకుండానూ, కిసానులకు న్యాయ సమ్మతమూ, సహజమూ, అభ్యుదయ కరమూ అయినా జాతీయతను సోవియట్ రష్యా ఆశయాలకు బలి చెయ్యకుండానూ చెయ్యగలిగారు.

భారత కిసాన్ వర్గాన్ని జాతీయాశయ విద్రోహానికి ప్రోత్సహించే ప్రయత్నాలలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ జరాజయం పొందినా, చీటూ సమావేశానికి (మే 1942 లో) ఇతర కథములతో ప్రయత్నించ వలసివచ్చుచున్నట్లు వాదించింది.

అయితే అప్పటి కచ్చిత అఖిల భారత కిసాన్ సంస్థకు పోటీగా అనేక సంస్థలు బయలుదేరాయి; అసంస్థమండి అనేక రాజకీయపక్షాలు విడిపోవడం ప్రారంభించాయి. ఇంతకుముందు చెప్పినట్లు 1941 లో కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీ ఆసంస్థమండి విడిపోయింది. అఖిల భారత ప్రాతిపదికమీద పోటీగా ఒక సంస్థ లేవదీసింది. వీరూరూరూ కొన్ని వారాలలో యీ పోటీ సంస్థ అఖిల భారత సమావేశం జరుగుతున్నది కిసాన్ కాంగ్రెస్ నాగపూర్ సమావేశంలోచేసిన "కొన్ని షరతులకు లోబడి సహకారాన్ని ప్రభుత్వానికి కిసాను" అని తీర్మానాన్ని నిరసిస్తూ భారత బ్లాక్ వేరైపోయింది.

అసలు సంస్థకు పోటీగా తమ సంస్థ నొకదాన్ని తయారు చేదామని ఆలోచనలు ప్రారంభించింది.

మరి, యిలాంటి పరిస్థితులలో కిసాన్ కాంగ్రెస్ సంస్థలో నిజమైన కర్షకులు ఆల్పసంఖ్యాకులై పోయారంటే ఆశ్చర్య మేముంటుంది ! ప్రభుత్వ దమన నీతి చేత, యుద్ధకాలంలో రైళ్లు మొదలైన సౌకర్యాలలోని యిబ్బందులవల్లా, బీటా సమావేశానికి సభ్యులను చేర్చించుటలోనూ, ప్రతినిధుల ఎన్నికలలోనూ, సరియైన పరీక్ష లేకపోయింది అంతేకాదు: ఇంతవరకూ కిసాన్ సంస్థలు కిసాన్ వర్గానికి సంజ్ఞామాత్ర సంస్థలుగా ఉండేటట్టే నిర్మించ బడ్డాయి కాని, ప్రత్యేక రాజకీయ జట్టుగా, వాటిలోని అంతఃకాఖటా, తమ ఆదర్శ ప్రాతిపదికల కొరకూ, బలాధిక్యత కొరకూ పడే పోటీలనూ, చికాకులనూ భరించగలిగినంత బలంగా నిర్మించ బడలేదు. అందుచేతనే జిల్లా, రాష్ట్రీయ కిసాన్ సంస్థల కార్య కలాపాలలోనూ, సభ్యుల చేర్చించుటలోనూ, ఎన్నికలలోనూ, సక్రమమైన పరీక్ష, పెత్తనం లేవు. కిసాన్ సంస్థ ప్రారంభించిన మొదటి నాలుగు సంవత్సరాలలో నూ భారత దేశమంతటా యీ మహాపాధానికి బాహ్య కుద్యం నిర్మించుటకు ఆచార్యరంగా ప్రయత్నించారు. ఆరోజులలో యీ సంస్థలోకి — ఏటాదీకి చెందిన — వ్యక్తులు వచ్చినా సరే, కిసానుల కనీసపు కోరికల ప్రజాశ్రీకను అమరించి సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక సమరంలో పాల్గొంటే చాలునని అనుకున్నారు.

కాని: కమ్యూనిస్టు పార్టీ యింతటి వికాల వృద్ధియంతో లేదు వారు యే సంస్థలో ప్రవేశించినా, వారి దృక్పథం ఒక్కటే — ఆ సంస్థలో అధికారమూ, ఉన్నత స్థానములూ కావాలి. ఈ సంగతి 1940-42 మధ్య కాలంలో కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాడులకు బోధపడింది. అప్పుడే వారికి, కమ్యూనిస్టు పార్టీకి మధ్య నిజమైన రాజకీయాల్ని ప్రాముఖ్యత వేధాలు ఏర్పడ్డాయి.

బీటా సమావేశంనాటికి కమ్యూనిస్టుపార్టీ చాలా రాష్ట్రీయ సంస్థలను మాస్తగతం చేసుకోగలిగింది అయితే, వారు పెద్ద పరిమాణంలో తాలూకా సంఘాలను నిర్మించారనీ, కిసాన్ జనుల ధర్మగౌరవ విశ్వాసాలను మారగొన్నారనీ అనుకోడం చాలాపొరపాటు. ఈ పొరపాటుగా: సంయుక్త పరిగణాలలోనూ, వంగరాష్ట్రంలోనూ

అత్యధికంగా నున్న కమ్యూనిస్టు పార్టీ కిసాన్ సంఘాలను చూడండి. వాటిలోకి రైతు జవాన్ని రానివ్వకూడదనే నిశ్చయంతో కిసాన్ ప్రాతినిధ్యం, వాటికి లేకుండా చెయ్యాలనే వాటిలోకి రానివ్వ లేదు. వాటిని 'పేరుకు మాత్రం వుండే' సంఘాలుగానే వుంచారు. అనీ, ప్రాతినిధ్యంవున్న కిసాన్ కాంగ్రెస్ సంఘాలున్నాయి. వాటితో సోదరభావ నిర్మాణానికేనా కమ్యూనిస్టులు అంగీకరించ లేదు. ఆచార్య రంగా యీ రెండు పక్షాలకు చెందిన కిసాన్ సంస్థల మధ్య సౌభ్రాతృత్వ నిర్మాణానికి ఎంతైనా ప్రయత్నించారు; లాభం లేక పోయింది.

కమ్యూనిస్టులు, యీ పరిస్థితులలో, "ఉపాయాధికృత" లో కృత్రిమ బలంతో బీటా సమావేశానికి వచ్చారు. కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు సంయుక్త పరగణాలలోని సభ్యత్వం కృత్రిమ మైనదనీ, ఆరాష్ట్ర ప్రతినిధుల యెన్నికలు పేరునకు మాత్రమే జరిగిన ఒక మాయా వాటకం అనీ, వారిని ప్రతినిధులుగా ఎన్నుకున్న సంఘాలు కాగితంమీద మినిహాయించి సజీవంగా ఎక్కడా లేవనీ చెప్పారు. అందుచేత సమావేశానికి వచ్చిన ప్రతినిధులలో వాలుగో పంతుమంది నిజమైన ప్రతినిధులుగా లెక్కించ కూడదనీ, వారికి వోటింగు హక్కు ఉండకూడదనీ అన్నారు. కానీ లాభం లేక పోయింది.

దీనికి తోడుగా కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులకు అనుకూల ఒక పరిస్థితి యేర్పడి కమ్యూనిస్టు పార్టీకి అధిక బలాన్ని యిచ్చింది. 1935-36 లలో ఆచార్య రంగా అఖిల భారత కిసాన్ సంస్థ స్థాపననున్నప్పుడు, స్వామీ సవాజానంద సరస్వతీ, ఇందూలాల్ యాజ్జీ, వారితో కలిసి కిసాన్ ఉద్యమయొక్క విధానాన్నీ, కార్యక్రమాన్నీ నిర్ణయించుటగా చాలా సహకారం చేశారు. కానీ, రానురాను, ముఖ్యంగా 1939 నుండి, కమ్యూనిస్టు పార్టీ భారతదేశంలో బలపడ్డ కొద్దీ, వీరిద్దరూ పార్టీ రాజకీయాలను అధికంగా చెవిపట్టనిచ్చారు. 1940-41 లో వీరు జైలుగా వున్నప్పుడు కమ్యూనిస్టు పార్టీ శక్తి వీరిని 'ఎర'గా కబళించి జేసినట్టు కనబడుతుంది. జయిలులో నుండి వచ్చినవాటి నుండి వారిద్దరూ కిసాన్ ఉద్యమ దృక్పథంలో సమూహ మైన మార్పులు కావాలని ప్రారంభించారు. వీరు చెప్పే మార్పులు కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రజాయుద్ధ నివాదానికి చాలా దగ్గరగావున్నాయి.

వీహారు రాష్ట్ర కిసాన్‌లందఱు ఆంధ్ర తమిళ రాష్ట్ర కిసాన్ కాంగ్రెస్ వర్గాలనూ, ఇతర రాష్ట్ర కిసాన్ కాంగ్రెస్ వర్గాలను, అనుసరించకుండా, కమ్యూనిస్టుపార్టీ నిర్వచనాలను అనుసరిస్తుందని నిశ్చయమైంది; అందుచేత కిసాన్ కాంగ్రెస్‌లో చీలికలు వచ్చాయి.

వీటూ సమావేశంలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ నాగపూర్ సమావేశంలోకంటే రెండుమూత్రాలు హెచ్చుగా చదివింది - జాతీయ నాయకులు క్రిస్తు ప్రతిపాదనలను శిరసావహించలేదని విచారించింది: స్వయం నిర్ణయాధికార నూత్రం పేరిట ముస్లింలీగుకు "పాక్ కిసాన్" యిచ్చివేయమంది; జాతీయ స్వాతంత్ర్య సమరం ప్రారంభించాలనే గాంధీజీ ఉద్దేశానికి భయకంపిత అయింది; గాంధీజీ ప్రారంభించిన "క్విట్ ఇండియా" అనే నినాదం దేశానికొక కాపమనిఅంది;

అంతటితో కమ్యూనిస్టులు ఆగలేదు; కిసానులు సరాజ్య సమరంలో నాయకస్థాన వహించాలనే భావం పోయింది! సామ్రాజ్యవాదుల రాక్రమణమీది అసహ్యంకూడాపోయినది! గాంధీ రాజకీయాలకుట కిసాన్లు జాగ్రత్తగా ఉండాలనీ, ఆద్యతనభావిగా జరుగబోయే జాతీయ సమరానికి వ్యతిరేకంగా కిసాన్ ప్రజానీకం పోరాటం వాగించాలనీ, కూడా ప్రతిపాదించారు!

1933 నుండి నేటివరకు కమ్యూనిస్టులు శామ భారతజాతీయత కోసం పాడిన ప్రతీ పాటకూ, చేసిన ప్రతీ ప్రకటనకూ, యానాటి తమవాదం వ్యతిరేకంగా ఉన్నదని అనుచించలేదు. రెవిన్యూయొక్క యుద్ధాన్ని గురించిన వ్యాసానికి, యితరకూ వాయచెప్పినవిషవాపజయి ప్రవృత్తి (Revolutionary defeatism) నినాదానికి, ఈవాదం సంపూర్ణంగా వ్యతిరేకమన్న సంగతినీ వారు గుర్తించలేదు. అంతరాజీవీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీయొక్క వలసరాజ్యాల ప్రజాభికనే, వీరి మాతన ప్రతిపాదనలు తప్ప అంటున్నాయని అయినా "భారతదేశ" చెయ్యలేదు. వారు మాస్కో నిగయాలకే బద్ధులయారు. రష్యా ప్రయోజనాలనే గుర్తించారు.

కాని కిసాన్ నాయకులకు నన్న సత్యం బోధపడింది. కిసాన్ సంస్థకూడా రాజకీయ వివాదాలకు రంగ భూమి ఎలాగ అయిందో, కమ్యూనిస్టులు ఒక్క కిసానులనే తమ వద్ద ప్రయోజనాలకోసం

రష్యా ప్రయోజనాల కోసం ఎలాగ కొల గొట్టాలని ఆశిస్తున్నారో బోధపడింది. అంతేకాదు కాంగ్రెస్ కూడా అలాంటి యితర రాజకీయ పక్షాలకూ వేరుగా ప్రత్యేకంగా ఉండేబట్టు కిసాన్ పార్టీని ప్రత్యేక రాజకీయ ప్రమాణంగా నిర్మించ బూనుటలో తాము చేసిన పొరపాటును కిసాన్ కాంగ్రెస్ నాయకులు గ్రహించారు. మాస్కోయైన పుత్రులైన కమ్యూనిస్టుల చేత, బ్రిటిష్ మానసపుత్రులైన మతాచార వాదులచేత, ఉద్యోగాధికార పంథా పరులచేత పీడింప బడుతున్న బానిస భారత దేశంలో రెండే రెండు పక్షాలు రెండేరెండు పంథాలు ఉండగలవని కిసాన్ నాయకులు గ్రహించారు. ఆ రెండు పంథాలలో, రెండు పక్షాలలో ఒకటి స్వాతంత్ర్యానికి తీసుకువెళుతుంది రెండవది బానిసత్వానికి తీసుకువెళుతుంది మొదటిది దేశభక్తులది, రెండవది దేశద్రోహులది.

ఆచార్య రంగా 1945 మార్చి 11న తేదీని కారాగార విముక్తులయ్యారు. బీటా సమావేశానికి వారు హాజరగుట కిసానుల అదృష్టము. కిసాన్ కాంగ్రెసు వాగులకు వారు మార్గదర్శకులై, సరియైన మార్గంలో నడిపారు. వారి అధ్యక్షాధీన కిసాన్ కాంగ్రెసు, కమ్యూనిస్టు పార్టీనీ, దాని మాతన మిత్రులు స్వామిజీ, యాజ్జ్ కీలనూ ఎదిరించి నిలబడి, సాగపూర్వ సమావేశం ఉద్ఘాటించిన “షరతులకు లోబడి సమాచార మిస్తా” మనే తీర్మానానికి మించి అధికంగా వెళ్లకుండా చెయ్యగలిగారు; కమ్యూనిస్టులు తమ ప్రణాళికను ఉపసంహరించుకొనేట్లు చేశారు కిసాన్ కాంగ్రెస్ అంతకు ముందే ప్రచారక్షణ సమీతులను యెర్పాటు చేసి, జయప్రదంగా నిర్వహిస్తున్నది. ఈ సమీతులయెర్పాటులో తప్ప అధికంగా ప్రభుత్వంతో నిత్య సంబంధాలు పెట్టుకో కూడదని కిసాన్ నాయకులు యీ సమావేశం చేత ఒక గురిత గీయించారు.

ఈ అవజయం కమ్యూనిస్టులను చాల కలత పెట్టింది. కిసాన్ నాయకులకు వారు తమపంజావిప్పి గోళ్ల రుచిని చూపించగల మహదవ కాళం కోసం నిరీక్షిస్తున్నారని బోధ పడిపోయింది, కిసాన్ సంస్థ ప్రజాస్వామిక ప్రాతి పదికకూ, అభివృద్ధికి కమ్యూనిస్టులు అడ్డుతగులుతుంటే, ఆసంస్థలో వారితో కలిసి తాము ఆటే కాలం ఉండలేమని కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులకు స్పష్టమైంది. స్వామిజీ కమ్యూనిస్టులతో

కలిసి ఉన్నారు కాబట్టి, కమ్యూనిస్టులు కిసాన్ వేదికనుండి చేసే ప్రజాయుద్ధం నిశాదం ప్రజానీకంకి యొక్క కుండా చెయ్యడం కిసాన్ కాంగ్రెస్కు అపాధ్యమైంది. కమ్యూనిస్టులు ఎలాగ రైతులను కాంగ్రెసు నుండి వేరుచేసి, తమ లోకి ఆకర్షించుకోడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారో వారికి విశదమే. అందుచేతనే కిసాన్ కాంగ్రెసువాదులు కిసాన్ సంస్థ నుండి కమ్యూనిస్టులను బైటకు త్రోసి వేయుటకోతాము బైటకు వచ్చివేయుటకో, తగిన అవకాశం కోసం నిరీక్షించారు.

అఖిల భారతజాతీయ కాంగ్రెసు సమరాన్ని ప్రారంభించుటకు నిశ్చించింది. నువ్రసిద్ధ ఆగస్టు (1942) తీర్మానానికి కిసాన్ కాంగ్రెసు జేజేలుపెట్టి నుస్వాగతం చెప్పింది. కమ్యూనిస్టులు మాత్రం యదంతా గాంధీజీ ఆడే “జూడం” అన్నారు;

కాంగ్రెస్ మీదట, భారత జాతీయ ప్రజానీకం మీదట, ప్రభుత్వం తన “జిజీవీ శక్తులను” పురకొల్పింది — అనాటికి కిసాన్ కాంగ్రెస్ స్థానం భారత జాతీయతా రక్షణార్థం పోరాటం సాగిస్తున్న యోధ కిసాన్ ప్రజానీకం ప్రక్కనూ, కాంగ్రెస్ ప్రక్కనూవుంది, కమ్యూనిస్టులు మాత్రం ప్రజానీకాన్ని బలి పెట్టడానికి, జాతీయ రక్షణలకు విద్రోహం చెయ్యడానికి, తమ యావచ్ఛక్తిని వినియోగించారు. బాధల పడుతున్న ఆ ఆమూల్య ప్రజానీకం పక్షాన దానికి రక్షణగా కమ్యూనిస్టు పార్టీ, ఆపార్టీ చేతులా కీలుబొమ్మలైన దాని అడ్డుతుడూ, కార్మిదర్శి, చేసిన యీ విద్రోహానికి బదులుగా కిసాన్ కాంగ్రెస్ ఒక్కమాట అయినా అడలేక పోయింది.

కిసాన్ స్టూడింగ్ కమిటీ అక్టోబరు నెలలో బాంబాయిలో సభా వేళమై ఒక తీర్మాన్ని అంగీకరించింది.

ఆ తీర్మానం: బ్రిటీష్ సామ్రాజ్య వాదుల కెదురునిలిచి, స్వీయ రక్షణ మార్గాలను అవలంబించిన దేశభక్తి పరులైన కిసానులను కిసాన్ వర్గం నుండి వేరు చెయ్యాలని.

ఈ తీర్మానానికి అర్థం: కిసాన్ వర్గాలలోనున్న కిసానుల దేశభక్తి పూరితులైన సోదర కిసానులకు విద్రోహం చెయ్యాలని.

దానినే కిసాన్ కాంగ్రెస్ వాదులు (కిసాన్ దేశభక్తులపేదలు) “మహా విద్రోహం” అని అంటారు.

కిసాన్ సంస్థ యీ విధంగా తన పట్ల కిసానులకుండే భక్తి గౌరవాల పేరిట కిసానులమీద మహా దోషాలను ఆచరిస్తుంటే, కిసాన్ కాంగ్రెస్ నాయకులు మరి భరించ లేక పోయారు; కిసానుల పట్ల యింతటి విద్రోహకరమైన మార్గాన్ని చూప సాహసించిన యీ సంస్థనుండి రాగల భ్రమ, ప్రమాదాలను కిసానులకు చెప్పి, జాగ్రత్తగా ఉండమని హెచ్చరించ నిశ్చయించారు. కమ్యూనిస్టులు యీ సంస్థతో ఉండి దాని మీద అధికారం చెలాయించ గలిగినంత కాలం, యీ సంస్థ కిసానులను జాతీయ పంథానుండి, నామ్రాజ్య వాద వ్యతిరేక ధర్మాలనుండి, వేరుగా నడిపిస్తుందని స్పష్టమై పోయింది.

వెంటనే కిసాన్ నాయకులందరూ కలసి యీ సంస్థను త్యజించి బైటపడ వచ్చేకారు. వలస రాజ్యాల జాతీయత మీదా కాంగ్రెస్ ఉద్ఘాటించే నామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక బోధనలమీదా భక్తి గౌరవాలన్న అరు రాష్ట్రీయ సంస్థలు వారి అడుగు జాడలలో నడిచేయి, యీ సంస్థతో నున్న సంబంధ బాంధవ్యాలను బాహుబంగా తెగగొట్టు కొన్నాయి.

వీరందరూ అప్పుడు ఆ శుభ ముహూర్తంలో ఫెయిజ్ పూర్ కిసాన్ కాంగ్రెస్ సమావేశంనాటి జాతీయాదర్శములనూ, విప్లవ పితృంతాలనూ సింహావలోకనం చేశారు. 1942 నాటి జాతీయ విప్లవ ఆదర్శముల ననుసరించి కిసాన్ కాంగ్రెస్ ను పునర్నిర్మాణం చేశారు.

ఇది కిసాన్ కాంగ్రెస్ జన్మ వృత్తాంతం.

కిసాన్ కేంద్రాలలో కమ్యూనిస్టులకు స్థానమిచ్చి, వారితో సహకరిస్తూ కనిపిచేసిన యీ రి వీళ్లలోనూ కిసాన్ లకు వారితోనున్న అనుభవములనుండి కిసాన్ లు కొన్ని ముఖ్య పాఠాలను నేర్చు కున్నారు. వాటిలో ముఖ్యమైన వంతులు యివి—

చరిత్ర ప్రసిద్ధమైన కమ్యూనిస్టుల కిసాన్ వ్యతిరేక దృక్పథంలో నూర్పు ఏమీలేదు. వారు రైతు ప్రజానీకపు భావాలూ, అవసరాలూ మీదా, ప్రారంభ కుతూహలం, ఉద్వేగాల మీదా, ప్రజా సహకారం మీద ఆధార పడిన కిసాన్ సంస్థను ప్రజానీక ప్రాతిపదిక మీద నిర్మించటానికి మనమూర్తిగా ప్రయత్నించడం.

ప్రత్యేక మైనశక్తిగా కాని, జాతీయ విప్లవ శక్తులకు అంత ర్యాపీనులుగా గాని, రైతుల రాజకీయ చైతన్యం, సంస్థ స్వయం కృషిపై విశ్వాసం, అభివృద్ధి చెందడమంటే కమ్యూనిస్టులకు తగని భయం.

రైతువర్గం తమంతట తామే ఆలోచించుకొని, రాజకీయశక్తి చేబట్టుటకై ఒక రాజకీయ కార్యక్రమాన్ని నిర్ణయించుకొని, కాంగ్రెస్ సంస్థాపనా పనిచేసినా స్వాతంత్ర్య సంపాదనానంతరం కిసాన్ మజ్దూర్ ప్రజారాజ్య సంపాదనకు ప్రయత్నిస్తారన్నా, కమ్యూనిస్టులకు యిష్టంలేదు.

వారు కిసాన్ రాజకీయాలూ, రాజకీయశక్తి, త్వరితగమనంతో అభివృద్ధి పొందకుండా అరికట్టుటకు ఆశిస్తున్నారు... రేకపోతే ఏకైక కూలీ సాయంత్రాన సంపాదన కష్టమూ, అలస్యమూ అవుతుంది. రష్యాలో లాగే యిక్కడ కూడా కిసాన్లను నీర్నుకోజేసేవకులుగానూ, కట్టెలు కొట్టుకొని జీవించేవారిగానూ ఉంచి, కూలీ సంఘాలూ వారికి నాయకత్వం వహించిన కమ్యూనిస్టు పార్టీ... రాజ్యాన్ని, సంఘాన్నీ ఏలాలని వారి ఆకాంక్ష.

ప్రజాస్వామికంగానూ, అభ్యుదయకరంగానూ అభివృద్ధి పొందకుండా ఉండేటట్లు చూడడానికి దేశంలోని అన్ని కిసాన్ సంఘాలలోనూ కమ్యూనిస్టు పార్టీ తన మనస్సులను ప్రవేశపెట్టింది.

తమ బాగుకోసం తమ నాయకత్వం క్రింద ఉండడానికి వినా వలస రాజ్యాల స్వాతంత్ర్య సంపాదన మీద మనిశిత దృష్టి రేగేలేదు కమ్యూనిస్టులకి.

కమ్యూనిస్టులకు రైతువర్గం అంటే ప్రతికూలత, విరుద్ధత, దురభిమానం, జన్మతః ఉన్నది... 1936వ సంవత్సరం వరకూ భారతకిసాన్ పర్టాన్ని ముట్టడానికై నా అంగీకరించలేదు... అయితే అనాడుకిసాన్ సంస్థలలోకి వారు రావడానికి కారణం — కిసాన్ సంస్థలకు సత్యమైన అభివృద్ధి లేదనీ... ఆ సంస్థలు కాగితం — మీద — నామ్మే వాస్తవంగా ఉన్నాయిగాని, సజీవంగా ఎక్కడా లేవనీ... ఋజువు చెయ్యడానికి, వాటిని జాతీయ నాయకత్వం నుండి తప్పించి తప్పుమాత్రాగా వర్తించడానికి మాత్రమే.

వారికి వలస రాజ్యాల జాతీయతలొగల విప్లవ శక్తి బోధ పడలేదు. వలసరాజ్యాల జాతీయ విప్లవాన్ని కూలీ వర్గవిప్లవం యొక్క విభాగంగాను, ఉప ఫలితం గాను తప్ప దానికి వ్యక్తిగతమైన శక్తి యిచ్చి యోచించలేదు. వారి దృష్టిలో కూలీ వర్గవిప్లవమూ, దాని సర్వతోముఖ సంస్థాపనసాధించిన సోవియట్ రష్యా సంపూర్ణప్రాధాన్యం పొందినది; ఎల్లప్పుడూ వాటినే బలవరచాలంటారు; జాతీయ విప్లవం, వలసరాజ్య ప్రజానీకం వాటి ప్రయోజనాలకు ప్రతికూలం అయితే, జాతీయవిప్లవాన్నీ వలసరాజ్య ప్రజానీకాన్నీ వాటికి (అంటే సోవియట్ రష్యాకు) కూలీవర్గవిప్లవానికీ బలిపెడతారు. సామ్రాజ్య వాదానికి, ఫాసిస్టు దృక్పథానికి వ్యతిరేకం గా వారు చేసే ప్రకటనలూ, కృషి వలసరాజ్య ప్రజలనూ, పీడితప్రజలనూ, తమ వర్గ ప్రయోజనాలకొకటి, సోవియట్ రాజకీయాలలాకీ లాగుకొటానికీ కమ్యూనిస్టులు “బుగ్ఖా” వేమకొనుట, ఈవ్యతిరేకపు సోవియట్ ప్రయోజనాల కుపకరించినంత ఎక్కువే!

అందుచేతనే కిసాన్లు నిజమైన జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని కోరితే... కమ్యూనిస్టులను వదిలక తప్పదు.

కిసాన్లు స్వాతంత్ర భారతభూమిలో నిజమైన, శత్రుసంఘమైన రాజకీయబలం అపేక్షిస్తే... కిసాన్ మజదూర్ ప్రజారాజ్య స్థాపన అకాంక్షిస్తే ... వీటి అన్నిటికీ ముందుగా; అతిస్వల్పమైన వ్యక్తక కూలీవర్గ ప్రయోజనాలకూ, కూలీవర్గ సంరక్షకులమనిస్వయంనిర్ణీతంగా దొంగజేపంపేస్తున్న కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రయోజనాలకూ, బలి అగుటకు అంగీకరించకపోతేనూ ... కమ్యూనిస్టు రాజకీయాలను పరిత్యజించవలసిందే!

1942 ఆగస్టు నుండి కమ్యూనిస్టులు కిసానుల ఆర్థిక అంతస్తు, పునాదులనుండి పెరికి పారవేయడానికి ఎన్నెన్నిచేకాలో, కిసానులు వీవాటికై వా మరిచిపోగలరా? కూలీవర్గ ప్రయోజనాలకూ, త్రాంజీ వర్గ ప్రయోజనాలకూ కిసాన్ ప్రగతిని బలిపెట్టారు; పారిశ్రామిక కూలీల జీతాలు హెచ్చుతవాలని పోరాడుతూ... అందుకుతగినట్లు ధాన్యం ధర హెచ్చుతగుటకు అడ్డుచెప్పారు. యుద్ధ ఋణపత్రాల కొనుగోలుకూ, పంగదేశంలో “ఆహంనాస్తి” విధానానికి (Self denial policy) సహాయంచేసి, కిసానుల ఆర్థిక వినాశానికి తోడ్ప

జారు అవ్వాయమైన భావ్యపు రిక్విజిషన్లనూ, అనిర్ణీతభావ్య సంపాదననూ (Arbitrary procurement) కిసాన్ల నెత్తిని పులుముటకు ప్రభుత్వానికి సంపూర్ణ సహకారం యిచ్చేరు.

ఈ విధంగా భారత కమ్యూనిస్టులు తమ కిసాన్ల సంస్థలను కిసాన్లపైబడి మేత మేయుటకే వినియోగించారు. ఆసంస్థలు భారత దేశ రైతాంగానికి గుండెల మీద కుంపటిలా అయినాయి.

అయితే... ఇది కూడా కర్షక వర్గానికొక మహాదాశిస్తే!

కమ్యూనిస్టులను కిసాన్ల సంస్థలలోకి జొరబడనిచ్చుట చేత... దారిని ఆసంస్థలలో అధికారం చెల్లాయించ నిచ్చుట చేత... కిసాన్ల సంస్థలను కొల్లకొట్టుకోనిచ్చుట చేత... ఉండే ప్రమాదా లేనిటో భారత కర్షక వర్గం కన్ను విప్పి చూచి గ్రహించింది చాలు.

2

విష బీజాలు

బ్రితకు పూర్వం మనం రైతాంగానికి సంబంధించినంతవరకూ కమ్యూనిస్టు పార్టీ మన ప్రభుత్వాన్ని చదివీలించి, దారి ఉద్దేశాలు మాచాం. ఇక, ఈనాడు భారత కమ్యూనిస్టులు వారి జాతీయశిఖల్ల రైతాంగం యెడల వ్యతిరేకంగా అవలంబిస్తున్న విధానాన్ని, నీతి నియమాలు లేని ఎత్తులనీ, బీటిని తీర్చిదిద్దుతున్న అదిగ్గు ప్రాతిపదికలనూ, లోలోపల పనిచేస్తున్న శక్తులను, పరీక్షిద్దాము.

వీనాటికైనా భారత కమ్యూనిస్టులు వలస రాజ్యాల విప్లవం యొక్క సంపూర్ణ భావాన్ని, దాని ప్రముఖ విశ్వవ్యాప్తినీ, గ్రహిస్తారని ఆశించాము; వలస రాజ్యాలలో విప్లవవర్గ ప్రధమశ్రేణి రైతులదే అని గ్రహిస్తారను కున్నాము; కార్మిక వర్గములో రైతు ఎర్గాన్ని వీచిన్న విభాగంగానో ఉంచాలనే ఉద్దేశంతో సాంఘిక విప్లవానికి రైతు సంఘాలను అంటగట్టాలనే తప్పుడు భావాన్ని పాశ్చాత్య

వాదనకు పేరుగానుండి, వలస రాజ్యాలలోని కమ్యూనిస్టులైనా రైతు సేవ చేస్తారేమోనని భావించాము. కాని, యీ ఆగలన్నీ నిరాశ రైతాయి.

ఇందుకు కారణం — ఏడాదిలో మార్కుస్ లెనిన్లు కర్షక వర్గానికి వ్యతిరేకంగా ప్రకటించిన దురభిమానాలను, భయాలను కమ్యూనిస్టుల పదలిజేయకపోవడం, క్రమానుగతంగా వస్తున్న కర్షక వర్గ వ్యతిరేక భావాలను పదలిపైకి వెళ్లలేక పోవడమే.

చైనా పరిస్థితులను, భారతదేశంలోని అనుభవాలను, మనం పృష్టిలో ఉంచుకుంటే, కమ్యూనిస్టులు అనాటనుండే వారి వెర్రి ఆశ అయిన కార్మికవర్గ నియంతృత్వం కోసం మాత్రమే తొందరపడే వారని, రైతులను కొల్లగొడుతున్నారని, యీనాడు మనకు బోధ చేయతుంది.

భారత దేశపు జనాభా 40 కోట్లలోనూ నూటికి ఎనిమై మంది రైతులే. భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీని అసంఖ్యాక మైన రైతాంగపు ఆకాంక్షలనూ, సాభాగ్యాన్నీ, నాశనంచేయ నిశ్చయించుకొని, ఆ పార్టీని భారత జాతీయతకు, రైతాంగానికి వ్యతిరేకంగా ఉంచేనే మాయలమారి సంస్థగా మార్చగలిగిన రైతువర్గ వ్యతిరేక భావాలూ, దురభిమానాలూ, భయాలూ, ఏవి ?

సామ్యవాద భావాలను సంస్కరించిన మార్కుస్, ఎం.ఎల్.ఎస్.యిద్దరూకూడా రైతులకు, వారి విప్లవ అంతస్తుకూ, అవసరాలకూ, భారణశక్తికీ, ప్రపంచ సాంఘిక విప్లవంలో వారి స్థానానికీ, — వీటి అన్నిటికీ వ్యతిరేకంగా, దురభిమానాలతో నిర్ణయాలు చేశారు. ఈ దురభిమానాలను నిదర్శనం లేదు; అవి చరిత్రకు వ్యతిరేకములు కూడా.

మొట్టమొదట 1848 లో వీరిద్దరూ కమ్యూనిస్టు ప్రణాళికలో కమకు కర్షక ప్రజా వర్గాలలో విశ్వాసం లేదని ప్రకటించారు. “ప్రజా ఆంటే, ఉద్యోగస్తులూ, మేధావంతులూ, పారిశ్రామికులూ, విద్యాధికులూ, వీరందరి కూటమి అయిన వర్గం.

అనాడు వారు కర్షక ప్రజా వర్గాల గురించి యీవిధంగా వ్రాశారు “మధ్య తరగతిలో క్రిందివర్గాల చిన్న చిన్న ఉత్పత్తిదారులూ దుకాణ దారులూ, రైతులూ — వీరందరూ మధ్యతరగతి విభాగాలుగా

తమ సీతులు నశించిపోతుండా ఉండాలని మాత్రమే బూర్జువాపక్షానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటం సాగిస్తారు. అందుచేత వారు విప్లవ వాదులు కారు; మార్పును అంగీకరించని చాందనులు మాత్రమే! అంత కంటే అధికం—వారు విప్లవ వ్యతిరేకులు కూడాను. వారు చరిత్ర చక్రాన్ని వెనుకకు తిప్పుదామని ప్రయత్నిస్తారు. వారు ఎప్పుడైనా విప్లవ వాదులు కాగల్గితే, అద్యతన భావిలో కాట్రికవర్గంలోకి తప్పని సరిగా మారివలసి వస్తుందనే నమ్మకమే అందుకు కారణం...అంటే, వారు వారి హక్కులను సంగక్షించుకొరు; దృక్పథాన్ని వదులుకోటం కాట్రికవర్గపు పంథా అనుసరించడానికి మాత్రమే!”

“కాపిటల్” అన్న గ్రంథంలో రైతాంగము గురించి “మార్క్సు ఉవాచ” అని ఏజంట్లు యీవిధంగా వ్రాశాడు:

“అనాగరికుల పాంఘిక వ్యవస్థలోని అసభ్యతనూ, సరసత లేక పోవడాన్ని, నాగరిక జీవాలలోని అనంతకొద్ది దరిద్రాలతోనూ, బాధలతోనూ, మేళవింపుజేస్తూ. మానవ సంఘానికి సగం బైటనే నిలబడిఉన్న సభ్యతలేని ఒక ప్రత్యేకవర్గం యిది.”

“ప్రపంచరైతాంగపు సవాల్” (The Challenge of the World Peasantry) అన్న గ్రంథంలోనూ, “జాతీయవిప్లవ మార్గపు ముఖ్యమైనపంక్తులు” (The Outlines of the National Revolutionary Path) అనే గ్రంథంలోనూ అచార్యరంగం ఈతప్పుడు వాదాన్ని అంతటిసీఖండించారు. ఇది చరిత్రకు వ్యతిరేకమని, రైతులకూ, చేతిపని వారిలకూ హానికరమని, రుజువుచేయబడింది సెర్వీయన్ రచయిత ‘క్రిలిచేవిచ్’ తాను వ్రాసిన “లివింగ్ స్పేస్” (Living space) అన్న గ్రంథంలో యీ వాదాన్ని దుయ్యబట్టెడు

ఈ వాదాన్ని గూర్చి —

మొదటి సంగతి ధనికవాద విజయంవల్ల ఊరూ పేరూ లేకుండా పోతుండేమో ననిభయపడ వలసిన వర్గంకాదు రైతులది. ఎందుచేతనంటే వ్యవసాయానికి కావలసిన పనిముట్లను, వ్యవసాయ సంపదను, వ్యక్తిగతమైన ఆస్తిగా లెక్కిస్తుంది కమ్యూనిస్టు ప్రజాశాసక. ...వీటిమీద నెమ్మదిగా, అధికంగా, హక్కులను సంపాదిస్తూ బలమడుతూ ఉన్న యీనాటి స్వతంత్ర రైతువర్గంకూడా అధునాతన కూలీవర్గమువలెనే అధునాతన ధనికవాదము యొక్కస్పృహియే.

కొండో సంగతి - కర్షక వర్గ మధ్యతరగతిలోని ఒక పక్షం గానో, ఒక భాగంగానో లేదు; ఏనిక వాదాన్ని మొదట నశింప జేయడానికే, కర్షక వర్గ వారసు లపడానికి, కార్మిక వర్గానికి ఎంత హక్కు ఉందో, అంతే హక్కు ఉన్న ప్రత్యేక వర్గంయిది. యియా ఖండంలోనూ, అఫ్రికా ఖండంలోనూ చేరి పనివారల వర్గం దా యిలాంటిదే!

రైతువర్గం బావి భాగ్యంలేని వర్గం అనీ, విలయం కాక తప్పదనీ, మార్క్సు తొందరగా చేసిన నిర్ణయం తప్పు: యీ సంగ తిని చర్చి కూడా రజావు చేసింది. అందుచేత వారు వెళ్లన వాగులు కాదనీ, మార్ప్ కొరని ఛాండనులు మార్ప్ చేసిన మార్క్సు చేసిన సిద్ధాంతం ఘోరమైన పోషం.

ఇక రైతులు తప్పని సరిగా కార్మికవర్గంలోకి మారిపోతారనే మార్క్సు నాదొ కూడా తప్పుల తడిక గ్రామీణ ప్రజానీకం లోని అధికతర పక్షాన, పారిశ్రామికంగా మెంపొందిన దేశాలలోని కార్మిక వర్గంలోని కటాలు కొన్నీ, వేరు వేరుగా స్వతంత్రంగా, అధికంగా తమ తాము పోషించుకోగల కత్తిలో ప్రత్యేక వర్గా లుగా తయారు అవుతున్నాయి వీటికి కూడా సక్రమ నిర్మాణం, వర్గ చైతన్యం, ప్రత్యేక మైన తాహతూ, ఉన్నాయి.

సోవియట్ రష్యలో రైతులను రైతులుగా ఉంచకూడదని, వారిని నశింప జేయాలని, కార్మిక వర్గంతో మిళితం చేయాలని ప్రహ్లాదమైన ప్రయత్నాలు జరిగాయి వారి వర్గ సంఘాలను నిర్మించుకొనే పాటి హక్కుకూడా వారికి లేదన్నారు; సమిష్టి వ్యవసాయాన్ని, కేజీ యంత్రాల సహాయంతో నడపబడే వ్యవసాయాన్ని ప్రవేశ పెట్టారు.

కాని, యీనాటికీ అదేతంతో కర్షకులు ప్రత్యేకంగానూ వేరుగానూ ఉన్న తరగతిగానే ఉన్నారు కార్మికవర్గంతో కలిసి పోవుటకు అంగీకరించ లేదు కర్షకులు అనుసరించే వృత్తి వల్లనే అవర్గానికీ, కార్మిక వర్గానికీ ప్రత్యేక విశిష్టతలలోనూ, గుణాలలోనూ, బేధం విర్పడు తున్నదనీ, కర్షక వర్గానికి ప్రత్యేకం విభిన్నం, వర్గ

గతం అయిన ప్రయోజనాలున్నాయనీ, పాత మాత్రాలను పరించే బోలిషిక్ పార్టీ గుర్తించలేదు. కాని, ఆ సంగతి అచ్చటే రైతాంగానికి తెలుసు.

చైనా కర్షక వర్గం, భారత రైతాంగం, చాలా కాలంనుంచీ ప్రాకృత్తికాల ఫాసిజమ్, సామ్రాజ్యవాదాల ఎదురు దాడులను ధైర్యంగా, జయప్రదంగా, ఎదిరించి నిలబడి, మార్క్సు, వీజింగ్స్ ఉద్ఘాటించిన కర్షక వర్గ వ్యతిరేక సిద్ధాంతాలు తప్పు అని చాటిస్తున్నాయి. “ప్రపంచ సాంఘిక విప్లవంలో ప్రత్యేకమైన ప్రముఖ స్థానం యిది” అని ముక్త కంఠంతో చెప్తున్నాయి.

మార్క్సు జోష్యం చెప్పిన కార్మిక విప్లవ యుగంకాదు యిది, లెనిన్ చెప్పిన వలస రాజ్యాల జాతీయతతో సమ్మిళితమైన గ్రామీణ విప్లవయుగం.

లెనిన్, అతని లండను ప్రతినిధి పామిదత్తు, అంగీకరించక పోయినా, యీనాటి వలస రాజ్యాల గ్రామీణ విప్లవంలో, “ప్రజా వర్గం సహాయంతో, మార్గదర్శకత్వంతో, నడిపించ బడుతున్న కర్షక వర్గం విప్లవ శక్తులలో ప్రథమ శ్రేణిగా ప్రముఖ స్థానం అక్రమించి నట్టుగా కార్మిక వర్గం అక్రమించ లేకుండా ఉంది; కార్మిక వర్గం గమనార్హమైన విప్లవ శక్తిగా లెక్కలోనికి రాలేదు. ఈనాడు అసియా, ఆఫ్రికా, దక్షిణ అమెరికా, అగ్నేయ యూరప్ లలో పురోగమనం, శక్తివున్న విప్లవ శక్తులలో ప్రథమ శ్రేణి రైతాంగానిదే; వారే ఆయా దేశాలలోని జన సంఖ్యలో అధిక సంఖ్యాకులు.

రైతులు విప్లవ ప్రతికూలురనీ, మానవ సంఘానికి బైటనే సగానికి పైగా ఉన్నారని, మార్క్సు చెప్పిన మాటలు తప్పుని “ప్రపంచ రైతాంగపు సవాల్” అనే గ్రంథంలో రుజువు చేయబడింది. రైతు వర్గానికి కూడా వీయితర వర్గానికీ తీసిపోని రష్యన్ కార్మిక వర్గానికి కూడా తీసిపోని విప్లవ విజయానికి ఆఖండమైన విప్లవ సంప్రదాయాలు, ఉన్నాయనికూడా రుజువు చేయబడింది. బాల్కన్ రైతులు అనేక విప్లవాలను సాగించి నేటి తమవాత్కుల, హోదానూ, సంస్థనూ ఎలాగ తెచ్చుకున్నరో “పెరిచేవిచ్” వర్ణించాడు;

*

*

*

మార్క్సు తరువాత వచ్చిన సోవల్జిస్టులకు శాశ్వత నిజమైన సీసం లేన మార్క్సు సిద్ధాంతాలనే తూచా తప్పుకుండా. అనుసరిస్తామని గర్వం అయితే, వింజల్సు చెప్పినట్టు, మార్క్సు మాటలకు అధికమైన విలువ నిచ్చి లెక్కపెట్టుకున్నా, అవి అనాటి ఆర్థిక పరిస్థితులను దరి దాపుగా చూపించే సిద్ధాంతంలాని ఒక భాగం మాత్రమే నన్ను సంగతి మీకు మరచి పోయారు. మార్క్సు వింజల్సు నాటికి అసియా, ఆఫ్రికా దక్షిణ అమెరికాలలోని వివిధ జాతుల విషయంలో మహా పండితులకు కూడా మిడి మిడి జ్ఞానమే ఉండేది ఆయా జాతుల చరిత్రా, పురాతన మానవ సంఘ చరిత్రా, పురాతన నమ్మకాస్త్రా, ఇప్పుడున్నంత అధికంగా అభివృద్ధి చెంది ఉండలేదు, నిజానికి మార్క్సు వింజల్సు ఆయా జాతుల చరిత్రక, రాజకీయ, ఆర్థిక పరిస్థితుల గూర్చి అధికమైన జ్ఞానాన్ని సంపాదించలేదు. సంపాదించకుండానే కర్షకవర్గానికి వ్యతిరేకంగా తొమ్మిది సిద్ధాంతాలనూ, దురభిమానాలనూ, ప్రకటించారు మార్క్సును అనుసరిస్తున్న యీ కనాతక వాదులు యీ ఇరవయ్యో శతాబ్దంలో కూడా ఆరాడు మార్క్సు కర్షక వ్యతిరేక ధోరణిలో ప్రకటించిన సిద్ధాంతాలనేవి, దురభిమానాలనేవి, నూత్రి ప్రాయంగా అంగీకరించాలంటారు.

ఈ విధంగా అంగీకరించ ముందే కూడా మార్క్సు లెక్కల బోధనలకు వ్యతిరేకమే *

అయితే, మీరు యీ తప్పునెందుకు చేశారు?

“నూటి అయిన నిశ్చయంతో, ముందుగా నిర్ణీతమైన ఒక లక్ష్యానికి వెళ్ళటమే పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తియొక్క జాడ” అని మార్క్సు ఉద్ఘాటించాడు. యూరప్ ఖండ దేశాలలోనే కాకుండా, తక్కిన ఖండాలలోని దేశాలలో కూడా సాంఘిక, రాజకీయ, ఆర్థిక సంప్రదానాలు, విధానాలు, పరిస్థితులు, యుగధర్మాలు, మారిపోతున్నాయని గుర్తించకుండా, మీరు మార్క్సు వ్రాసిన యీ పంక్తుల కనుగుణంగా అంతా జరగా లంటారు.

లెనిన్ “ప్రభుత్వం, విప్లవం” అన్న గ్రంథంలో ఉద్ఘాటించినట్టు మార్క్సు తన నిర్ణయాలను యూరప్ ఖండ దేశాలకు చెంది

* చూ ‘తార్కిక భౌతికవాదం’ 7వ ప్రకరణం.

నట్లు తయారు చేశాడు. ఈ గాటి నూర్క్కువాదులు పిడుగుకూ, తియ్యనికీ ఒక్కటే మంత్రం చదువుతారు. అనాటి నూత్రాలే యీ నాడు కూడా ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాలకూ ప్రయోగిస్తామంటారు. “ప్రతిచారిత్రక యుగానికి, యితర యుగాల కన్నిటికీ వేరైన అద్వితీయమైన కాసనాలు కొన్ని ఉంటాయి” (ఇది నూర్క్కు చెప్పిన సంగతే) వీరు మరిచిపోయారు.

బహుశః యీ సంగతులనూ పరిస్థితులనూ, ఆలోచించేకాబోయి తాను నూర్క్కువాడిని కాను పొమ్మన్నాడు నూర్క్కు.

“చూచవ సంఘం జాగీరుదారీ పద్ధతి నుండి ధనిక వాదం వైపు వేసే ముందడుగులూ కర్షకులూ, వాటి ఆర్థిక ప్రతిబిమ్మ, నాశనమై పోతాయని నూర్క్కు, ఏంజల్స్, లెనిన్లు ఎందుకు అన్నారు? అంటే అందుకు కారణం, నూర్క్కు చెప్పినట్లుగా, రైతులు మధ్య తరగతిలో ఒక భాగమనుకున్నారు. అదేనూర్క్కు ఏంజల్స్ చేసిన గొప్ప తప్పు కూడా. లెనిన్ కూడా “కర్షకులు ధనిక వాన వర్గంలో చివరివారు” అని దురభిప్రాయ పడ్డాడు.

ధనిక వాదం ముందంజ వేస్తుందని, ధాన్యోత్పత్తి దార్లను దరిద్రులుగా చెయ్యటం, వారిని భూములనుండి వేరుచెయ్యటం, యీ విధానానికి ప్రాతిపదిక అని నూర్క్కు అన్నాడు. అయితే, సమిష్టిగా ఏర్పచబడిన రష్యన్ రైతాంగం ఈనాటికి కూడా కార్మిక వర్గంతో మిత్రం కాలేదు; పోనీ సగమైనా కూలీ వర్గానికి చెందారా అంటే అదీలేదు. సంపూర్ణ వర్గ చెతస్యం ఉన్న కర్షకులు గానే ఉన్నారు అంటే నూర్క్కు భావించినట్లు జరగ లేదన్నమాట.

అనాడు లక్షలాది మానవులనుండి వాటి జీవితాధారాన్ని హతాత్తుగా పడగొట్టిగాని, బలవంతంగా తీసుకొనిగాని, వారిని కార్మిక విపణి వీధిలోకి అనాథలైన కార్మికులుగా కలిపి వేయడమే విప్లవ విధానం అని నూర్క్కు అనుకున్నాడు, మొట్టమొదటి ఉత్పత్తిదారులను యీ విధంగా దరిద్రులుగా చెయ్యడంలో ఎంత నిర్దయా, ఎంత వినాశన కాంక్ష, శక్తిని కల్గినిస్తున్నాయో అందుకు ఎంత అవమాన కరము వీచము హీనము అయిన శక్తినిస్తున్నాయో నూర్క్కుకు తెలుసును “రైతాంగం ఏలయంకాక తప్పదు” అన్న తప్పనిర్దయాన్నీ,

దురభిప్రాయాన్ని, మార్కు ప్రకటించి ఉండకపోతే, లోట్లకొలదిరైతు జమీని యీ విధంగా ఆహూతులగా దరిద్రులుగా చెయ్యడం గొప్ప తప్పిదమేనని ఆతనే ఆకుంఠితకంఠంతో నిర్వచించి వుండును.

“పెట్టుబడిదారీ విధానం ఆచరిస్తున్న యీనీచపు పనులనురైతు క్రమస్థులపై నడుస్తూ అరికట్ట ప్రయత్నిస్తే వారు విప్లవ వాదులు కాదని, మామూ అక్కరలేని ఛాందసులనీ, అన్నిటికన్నా అధికం వారే అభీష్టాన్ని నిశోధకులనీ “కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక”లో వున్నది మార్కుస్ వాదులు అంటూవుండడం చాలా విషాదకరమైన విషయం.

*

*

*

మార్కుస్ కర్షకులను కృత్రిమమైన ధోరణిలో చెప్పినయింకా శిష్ట సాత్రం —

“విశ్వ వ్యాపకమైన మధ్యతరగతి ప్రపంచం ఆఖరయ్యే వరకూ ఉంటుందనే తీర్పు కరకుల అర్థిక సమస్య” అని అంటాడు. “హానవ సంఘం లోలోపలనే కుములుతున్న శక్తులూ, అకాంక్షలూ, యీవిధమైన ఉత్పత్తిని సంకెళ్లుగాభావిస్తున్నాయి” అనిచెప్పి “ఈపుస్తకాన్ని రాశనం చెయ్య బడాలి, వాశనం చెయ్యబడుతున్నది. కూడా” అని నిర్ణయించాడు.

అంతకంటే హెచ్చు ... “జనులను భయానకంగా, విషాదకరంగా, దరిద్రులనుచేసే యీవిధానము చరిత్రకునాంది” అని మార్కుస్ వాదించాడు.

కర్షక కార్మిక వర్గాల అర్థిక వ్యవస్థను శక్తివంతంగా చెయ్యడానికి సహకారసంస్థకున్న శక్తిని మార్కుస్ గ్రహించలేకపోయాడు. ఇందుకు కారణం ఆసంస్థ నిర్మాతలైన లెజిపియన్, ఫ్రెంచి సోషలిస్టులమీద ఆతనికున్న దురభిప్రాయం; అలాగ గ్రహించలేక, కరక కార్మిక వ్యవస్థ పోవాలని. ధనికవాద పురోగమనానికి అడ్డుతగిలితే అన్నిశక్తులలాగే అవిపోతాయని, భావించి ఘోరమైన తప్పిదం చేశాడు.

అయితే, సహకార సంస్థతో మిళితమైన కరక అర్థిక వ్యవస్థ, సంఘంలో లోపలనేవుండి సంఘాన్నంతటినీ ఊగిసలాడించే పురోగమన శక్తులలో ఒకటిఅన్నసంగతి క్రిందటి శతాబ్దానికిచెందిన

మార్క్సు గ్రహించలేదంటే తప్పులేదు; కాని, ఈనాడు, ఇరవయ్యో శతాబ్దంలో, మార్క్సును తూచా తప్పకుండా, అనుసరిస్తున్న యీ సహతనవాదులు ఇంత చిన్నసంగతిని గ్రహించలేదంటే క్షమించకూడని దోషమే అవుతుంది.

ఏంజల్స్ మూత్రం కర్మక ధనిక వర్గాలకున్న సంబంధం యింత కంటే తక్కువ కరడుగట్టిపోయిన, మిక్కిలి వాస్తవికమైన, ధోరణి లానే ప్రదర్శించాడు. అతనినూటలు యివి;

“సిళ్ళయంగా, చిన్నరైతులకు సహాయంగానే మనం ఉన్నాము; మనం అతని జీవితాన్ని సాధ్యమైనంత ముఖవంతంగా చెయ్యాలనే సర్వవిధాలా ప్రయత్నిస్తాం. సహకార సంస్థానికి మారేటప్పుడు, అతను అంగీకరిస్తే, మార్పు సులభంగా ఉండేటట్లు చెప్తాం. ఇంకా ఆవిధంగా మారడానికి అతను నిశ్చయించుకోకపోతే, నిశ్చయించుకోడానికి తగినంత వ్యవధి యిస్తాము.”

ఈవిధంగా ఏంజల్స్ చెప్పినతర్వాత, యీ 60 ఏళ్లలోనూ, స్కాండినేవియానుండి నెదర్లాండ్సు వరకూ, ఇటలీనుండి విర్లాండు వరకూ, అమెరికానుండి జపాన్ వరకూ, అనేక దేశాలలో, రైతులు అనేకులు తమ వ్యవసాయకవిధానాలలో ఆత్యధికంగా సహకార మార్గాన్ని అనుసరిస్తున్నారు. సోషలిస్టులు సహాయంచెయ్యకపోయినా సరే, కొన్నిచోట్ల వ్యతిరేకంగాకూడా ఉన్నాసరే, యీవిధానం అనుసరించబడుతున్నది. ఈనాడు సోవియట్ రష్యాలో కార్మిక నియంతృత్వం అమితోత్సాహంతో, తన సర్వశక్తులనూ కేంద్రీకరించి ఈవిధానాన్ని ముందుకు నెట్టుతున్నది.

అంటే, కర్మక వర్గమయినా, వారి ఆర్థిక వ్యవస్థఅయినా నాశనంచేయబడుటకు బదులు...గుర్తించబడ్డాయి అన్నమాట; కర్మకుల ప్రాముఖ్యాన్ని బలపరచారు అన్నమాట.

ఈ పరిస్థితులలోకూడా మార్క్సు ప్రకటించిన కర్మక వ్యతిరేక భావాలమీద ఆధారపడే రష్యాలోను, యితరదేశాలలోను, సహతన కమ్యూనిస్టులు అందరినీ తిడతారు. పాపం! వారు కలలు కంటున్న కర్మక నిర్మూలన విధానానికే సహాయంచేదామని ప్రయ.

త్తిస్తున్నారు; కర్షక వర్గానికి భావిజ్ఞాన్మత్యంతో వాటిని నమ్మకంలేదు.

రష్యాలో సోవియట్ నియంతృత్వంలో కార్మికవర్గం ఆత్మ్య స్వతస్సానం అక్రమించి, ప్రభుత్వానికి మద్దుబిడ్డ అయింది కాని, అట్టి కోల్ కోశీ రైతులు రైతులుగానే ఉన్నారు కార్మిక వర్గంతో విభిన్నమై కార్మికీకరణలేదు

అంటే, వారు భావించినట్లుగా నైతేనేమి, మార్క్స్ ప్రకటించినట్లుగా నైతేనేమి, “నాంబుల పాపన” యింకా అభిరక్ష లేదన్నమాట

“నాంబుల పాపన” అభిరక్షను కూడా .

కర్షక వర్గానికి సృష్టించింగా సిద్ధాంతాన్ని ప్రతిపాదిస్తూ కమ్యూనిస్టుల కణాళిక తయారయిన తర్వాత యీ నూరుసంవత్సరాలలోనూ అర్థిక వ్యవస్థయొక్క చరిత్ర యిచ్చిన తీర్పు యిది.

ప్రపంచంలో యీనాడు 120 కోట్ల రైతులు శ్మశ్రిగతంగా గాని, సమిష్టిగా గాని, వ్యవసాయం చేస్తున్నారు. అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలలోనూ, ఫ్రాన్స్, జర్మనీలలోనూ, ఉన్న గ్రామీణ అర్థిక వ్యవస్థను మత్రమే దృష్టిగా ఉంచుకొని ఆనాడు నూర్కున్న జోష్యం చేప్పిన కర్షకుల సత్వ నిర్మూలనానికి నూచనలేవీ కనబడటం లేదు. వైగా, దనదినం ఆర్థిపు అర్థిక వ్యవస్థ, ఉచ్చతలలోనే వస్తున్నది

జమిందారీ పద్ధతిలో దాస్యం చేస్తూ బానిసలుగా ఉన్న రైతులు జమిందారీ పద్ధతి లోగానే దాస్య శృంఖలాల నుండి విముక్తులు అయిన తర్వాతి అభివృద్ధి నందుతున్న యీ పారిశ్రామిక యుగంలో యీనాడయినా, మరోనాడయినా పద్ధతి అంటూలేని కార్మిక వర్గంకింద తయారవుతుందని మార్క్స్, అతని సనాతన వాదాన్ని అనుసరించే వారూ, భావించారు. ధనికవాదం బలపడుతున్నకొద్దీ, ధనికవాదులు కర్షకులు జమిందారీ పద్ధతినండి విముఖులను చేసిన కొద్దీ, వినూత్న వాస్తవిక హక్కులతో ఆకాంక్షలతోనే ఒక కొత్త కర్షక వర్గం తయారవుతుందనీ, వాడు గ్రహించలేదు.

నిజానికి ఆనాడు అన్ని దేశాలూ, కట్టడాలూను గామాలూను జీత విధానానికి గావలసిన వ్యవసాయశాస్త్రాన్ని, విభజననూ, తన అదుపు ఆజ్ఞలకి తెచ్చుకొని, ధనికవాదం ఒక విశ్వ శక్తిగా మారుతుంది. ప్రపంచ ధనిక వాదం మధ్య తన ఉత్పత్తి, విభజన (పంపణం) చర్యలూ మరణీంతగా స్థాపించుకున్న ఒక విచిత్ర కక్షక సంస్థ ఏర్పడుటకు ఆ మహాశక్తి ప్రోత్సహిస్తుంది. ఆనాటి కర్షక వర్గం స్వయంరక్షణకోసం స్వయం సృష్టిమీద ఆధార పడ్డ సంస్థలను తయారు చేసుకుంటుంది. గాని, యీ సంగతులన్నీ వారు గ్రహించలేదు.

ఈ సంగతులనే కొంతవరకు మాచాయగా నూదించాడు మార్క్స్ యీ క్రింది పంక్తులలో—

“జమిందారీ = దృఢి పోగా నే, స్వల్ప కరిమాగంలో నయినా, భారీకాని వ్యవసాయమే ప్రత్యేక చేరి ఏదీశ్రమలూ పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తి ఒక్కనే బయలు దేరాయి.

కాని, ఆతనూ లెనిన్ కూడా జమిందారీ సద్దతినుండి విముక్తులై, రాజకీయ అధిక రంగాల్లో ఆపుడే పాడచూపుచున్న ఆసంఘ్యాకులైన కర్షకుల అవసరాలకీ, యివ్వవలసినంత ప్రాముఖ్యతను యివ్వలేదు.

ఈ మార్పును గూర్చి వెబ్బు “సోవియట్ కమ్యూనిజమ్”లో యిలాగ వ్రాశాడు,

“బూర్జువా పాపిత్రామిక విప్లవం దాస్య శృంఖలాలలో నున్న వారిని కర్షకులుగా మార్చేసింది, రష్యాలోనే ఇతిరయూకో పియ్కో దేశాలలోను, మొదటి వ్యవసాయక విప్లవంనాడే, చాలా మంది విజ్ఞులు గుర్తించేరు”

అయితే 19వ శతాబ్దం రెండో సగభాగంలోనూ, 20వ శతాబ్దంలోనూ, అనుసరించబడుతున్న విధానం ఏమిటి?

బానిసత్వం, వెట్టిచాకిరీలనుండి విముక్తులగుట మొదట కాశ్వ తభూమి సాగుబడి హక్కునీ, భూమిమీద సంపూర్ణ అధికారాన్నీ సంపాదించునంత వరకూ అనేక కొత్త హక్కులను జేర్వేరుదేశాలులో ఆసంఘ్యాకులైన కర్షకులు సంపాదించ గలిగారు; సకల పద్ధతిలో గాని, బలవంతంగా గాని, అనేక పెద్ద జమిందారీలు ముక్కలు

ముక్కలుగా చేయబడి, రైతులకు పంచిపెట్టబడ్డాయి. రైతులు జమీందారీ వద్దనుండి, యితర కష్టస్థులనుండి, అన్యాయమైన పన్నులనుండి వైభవమునున్నారు. ఈనాటికికూడా అనేకమంది రైతులు తమ భూముల విషయంలో కొత్తచక్కులను సంపాదించు కుంటున్నారు. ఇటు యీదేశంలోరెవు పరొకదేశంలో! 1911 నుండి లాటిన్ అమెరికాలోని కర్షకులూ, 1919 నుండి బాల్కన్ రాష్ట్రాలలోని కర్షకులూ, మేల్కొని పోరాటం సాగిస్తున్నారు. 1925 నుండి చైనా కర్షకులు సమిష్టిగా ముందుకు వేస్తున్నారు. 1926 నుండి భారత దేశంలోనూ, యీనాడు ఆఫ్రికాలోనూ, కర్షకులు తమ “సర్వేక అవరె” (రిజర్వ్) లలో తమ పీచితాన్ని గట్టి పుక్కిదానికి యూలోపయన్ తోబలచ విధజించు కోడానికి, చాక్కులను సంపాదించు కుంటున్నారు.

ఇదంతా మార్క్సు, ఏజంట్లు “కమ్యూనిస్టు ప్రజాశాసక”ను నిర్మించి ప్రకటించిన తరువాతనే!

* * * * *

వ్యక్తిగతంగా గాని, చెడరిపోయి గాని, ఉన్న ఉత్పత్తి విధానాలలో మార్పు నిశ్చయంగా ఉంటుంది” అని అనాడు తోస్టంగా మార్క్సు చెప్పిన నిర్ణయం కాని, యీనాటి వరకూ యంత్రాలవై భారీ పరిశ్రమలకు నదుపుతున్న దేశాలన్నైనా పెట్టుబడిదారీ వ్యవసాయానికి నిశ్చయమైన ప్రాతిపదిక సాధించబడలేదు. మార్క్సు జరగక తప్పదని నిర్ణయించిన విధంగా అత్యధిక సంఖ్య లలో గ్రామీణ జనులు దరిద్రులుగా వెయ్యబడలేదు.

కర్షకుల ఆర్థిక వ్యవస్థకు సహకార వద్దతి వేరైన వ్యవస్థ అని మార్క్సు అనుకున్నాడు. అందుచేతనే ఎవరూ అనుసరించలేరని ఇలాంటి ప్రతిపాదనలు చేశాడు. ఆసియాలోనూ, ఆఫ్రికాలోనూ ఉన్న కర్షకుల సహకార సాంప్రదాయాలను, వాటి వైశాల్యాన్నీ వాటి విలువను సంపూర్ణంగా అర్థం చేసుకొనలేక పోయాడు. సహకార సాంప్రదాయాలంటే ఉత్పత్తి విధానం, ప్రకృతి శక్తుల తీర్చిదిద్దుటకై సంఘమునకున్న ఉత్పత్తియొక్క సాంఘికశక్తుల అత్యధిక అభివృద్ధి.

సహకార పద్ధతిమీన ఆప్యయిచ్చుచు ఉజే నిధంగా వస్తువుల కొనుబడి, పంటల అమ్మకము మొదలైన చర్యలు వ్యవసాయానికి కావలసిన దాన్యాన్ని ఎరువులను పరిముట్లను కొనుట వీటి ఉపయోగములకై వినూత్నమార్గాలలో సరికొత్తవలను సాగించుచు, వ్యవసాయక శాఖలో అభివృద్ధికి కావలసినంత సహకారం యీనాడు అన్ని దేశాలలోనూ సర్వసామాన్యమైన పరిస్థితికాని, మార్కు అనాడు యూనిషయాల గూర్చి ధైర్యంగా ఆలోచించి వాటిని గూర్చినిర్ణయాలను చేయులేక పోయాడు.

నిజానికి భారత దేశంలో చైనాలో అమెరికాలో చేరువులూ కాసులూ బాగు చేసుకోడంలోనేమి భూమినిస్సారం కాకుండా సంరక్షించుకోడంలోనూ ఈతిబాదలతో పోరాడటంలోనూ తమ పను సంపది యొక్క సతానాన్నత్యాన్ని రక్షించు కొనడంలోను ప్రతిదినం చేసే యితర వ్యవసాయక చర్యల ను, తమ సంప్రదాయ సిద్ధమైన మార్గాలను అన్నివిధాలా సహకార పద్ధతులమీదనే కర్షకులు అభివృద్ధి చేసుకుంటున్నారు.

వ్యవసాయక పనుసంపదల గుణవిశిష్టతలో సంస్థలు, అమ్మకం, ఆప్యయి మొదలగువాని వివిధ మార్గాలలో, వాటి విలువలో, కర్షకుల పర్గచైతన్యంలో, వారి సంస్థలోని జీవితంలో, వారి ఆలోచనా విధానంలో, జొన్నత్యంలో, యీనాడు 20 వ శతాబ్దంలో అత్యధికంగా విప్లవకరిమైన మార్పులువచ్చాయి. ప్రపంచంలో అన్ని దేశాలలో, 18 వ శతాబ్దపు రెండో సగభాగంలోఉన్న కర్షకునికీ, 20 వ శతాబ్దపు మొదటి సగభాగంలోఉన్న కర్షకునికీ, గుణవిశిష్టతలలో చాలా భేదం ఉందని అందరూ గ్రహిస్తున్నారు.

అంటే, మార్కు కర్షక వ్యతిరేకంగా అనాడు ప్రకటించిన భావాలేమి, నిర్ణయాలేమి, అనుమాన భయాలేమి, యీనాటి కర్షక వర్గానికి ఏవిధంగానూ చెందకుండాఉన్నాయి అన్నమాట

అంటే, యీనాటికికూడా మార్కు అనుసరులలో సనాతన వాదులు కర్షకులు అభివృద్ధి నిరోధకులేనని నమ్మమంటాగు మవలను. "అపాదమస్తకం బురదతో నిండిపోయి, ప్రతి కోమమూసంలోంచి రక్తాన్ని కక్కుతూ, ప్రపంచంలోకి వచ్చినా ధనికవాదంతో కర్షక వర్గం పోరాడుతుంటే, ఈ సనాతనవాదులలో కొందరు, వలసరాజ్య

ప్రపంచంలో నేటివరకూ రూపొందినవి కార్మికవర్గానికి కర్షకవర్గ సహాయం చేస్తున్నవని, కార్మికవర్గం పేరిట ఆధికారం చలాయించుకోయే కమ్యూనిస్టువాదీ నియంతృత్వానికి కర్షకవర్గం దారి సరిచేస్తున్నదని, పాపం ధైర్యం చెందుతున్నారు.

మార్క్స్ సమ్మిన్టే, నిశ్చితమైన ఒక నిర్ణీతస్థానానికి రైతులొకం నడవక తప్పని పీఠకూడా నమ్ముతారు. అంటే, మార్క్స్ లో పాటు పడినా 'పూర్వనిర్ణీత' వాదాన్ని, కర్మవాదాన్ని, పీఠకూడా నమ్ముతున్నారన్నమాట*. ఇంగ్లాండు విర్లండు దేశాల కర్షక వర్గానికి పట్టిన దుర్జలే ప్రపంచంలో యితర దేశాల కర్షకవర్గానికి పట్టడం చూడమని పీఠ నమ్ముతం 'ట్టు శం' -

మార్క్స్ వాదులలోని సవాలు వాదులు యీ దృక్పథాన్ని సమర్థించుతూ యీ వాదెస్తారు "మార్క్స్ యీ విషమైన అలా చూడక పథానాన్నే అనుసరించాడు ఇంగ్లాండు విర్లండులలోని కర్షక వర్గం ఎట్లా పడిపోయిందో అతను జాగ్రత్తగా పరిశీలించాడు అందుచేత మార్క్స్ నిర్ణయించుట్టు, ఇతర దేశాల కర్షకవర్గం అదే దుర్గతినుండి ఎంత విశ్వసయత్నం చేసినా తప్పించుకోలేను."

మార్క్స్ గావించిన పరిశోధనలు విజవను అంగరూ ప్రశంసించి, అంగీకరిస్తారు, మేమూ అంగీకరిస్తాము కాని, మార్క్స్ — గావించిన పరిశోధనాలు, చేసిన నిర్ణయాలు ఆరోజులలో, ఆసియా, ఆఫ్రికా, దక్షిణ అమెరికాలలోని కర్షక వర్గాలను గూర్చి మహాపండితులకు కూడా మిడి మిడి జానమే ఉండేవి. అందుచేత, మార్క్స్ గావించిన పరిశోధనలు చేసిన నిర్ణయాలు, తప్పనిసరిగా యూరప్ ఖండంలోని కొన్ని దేశాలకు ముఖ్యంగా పడమటి యూరప్ ఖండ దేశాలకు మాత్రమే చెందుతాయని మనం గ్రహించాలి.

పడమటి యూరప్ ఖండంలో కర్షక వర్గాన్ని ఎదుర్కొన్న కష్టాలు చికాకు పరిస్థితులు, యితర ఖండాలలోని కర్షక వర్గాన్ని కూడా యీ నాడు ఎదుర్కొంటున్న మాట నిజమే! కాని, ఈనాడు యీ దేశాలలో, అలాటి అచ్చటి విషాదాంత కథకాదు. ఈ చికాకు పరిస్థితుల్ని, కష్టాల్ని యిచ్చటి రైతులు ఎదుర్కొని పోరాడి

* చూ. 'కార్మిక భౌతికపాదం' — 7వ ప్రకరణంలో.

గెల్చురు. ధనికవాదం యీనాడు పరాజయాన్ని పొందింది. స్వీయ కక్షణకోసం ప్రయత్నిస్తున్నది.

రైతులను, తోట వారిశ్రామికులను, పంటపంట దారులను అడ్డరైతులని చెప్పి వారిని తిరిగి బానిసలుగా, పనిముట్లుగా, జీవచ్ఛ వాలుగా తయారు చెయ్యడానికి, వారిని హీనపర్చడానికి, వారిని నిర్మూలించటానికి ధనికవాదం ఉపయోగించిన భయంకర విధానాలు మనం జ్ఞాపకం ఉంచుకుంటే, ప్రపంచ రైతు వర్గం సంపాదించిన యీ విజయాన్ని, దానిలోని గొప్పతనాన్ని మనం గుర్తించగలము.

అఫ్రికాలో, లాటిన్ అమెరికాలో, భారతి వర్గంలో, ఫసిఫిక్ దీవులలో, అట్లాంటిక్ దీవులలో, కర్షకుల మీద ధనికవాదం యీనాడు 20 వ శతాబ్దంలో సాగించిన దాడులలో ఉపయోగించిన విధానాలు, క్రిందటే అందు శతాబ్దాలలో అంగ్లేయ ధనిక భూస్వాములు ఉపయోగించిన సీచ, హీన, విధానాలకు వీనిధంగా తీసిపోకుండా ఉండటం ఆశ్చర్యకరమైన విషయం.

కర్షక వర్గాన్ని బాధించుటకు, మోసగించుటకు, దరిద్రులుగా చేయుటకు, అనుసరించబడ్డ విధానాలను మార్కుస్ అతిశ్రద్ధగా పరిశీలించి, పరామర్శించాడు. ప్రపంచ కర్షక వర్గానికి వ్యతిరేకింగానల్నే దాడులలో ధనిక వాదం ఉపయోగించే విధానాలు సామెతలుగా నిలచిపోయాయి. వాటిని మేము సంగ్రహంగా యిచ్చట ప్రదర్శిస్తున్నాము.

రైతుల పట్ల అంగ్లేయ జమిందారులు, బ్యాంకు వాదులు, అవలంబించిన దమన విధానములను మార్కుస్ ఉద్ఘాటించిన వాటికే, తమ వలస రాజ్యాలలో యీనాడు బ్రిటిష్, బెల్జియన్, ఫ్రెంచి, డచ్చి జమిందారులు అవలంబిస్తున్నారని చూపడానికి మార్కుస్ వ్రాసిన “కాపిటల్” నుండి నిజానికి ఆతను వ్రాసిన ప్రధాన సంపాదన అన్న ప్రకరణంలో “ఇంగ్లీషు రైతు” అని వ్రాసిన దానికి బదులు “వలసరాజ్యాలరైతు” అని మనం చదువుకుంటే, యూరోపియన్ తోట యజమానులు వారిచెప్పు చేతలో నున్న ధనిక వాద నిరంకుశాధికారులు, గత ఏబై ఏళ్లలోనూ వలసరాజ్య కర్షక వర్గం మీద ఉపయోగించిన, దమన విధానాన్నే ఆ ప్రకరణంలో తెలుస్తుంది.

15 వ శతాబ్దం నుండి 19 వ శతాబ్దం వరకూ ఉన్న అంగ్లేయ జమీందారులు చెప్పినట్లే, న్యాయశాస్త్రానికి సంబంధం లేకుండా ఏదో చట్టం పేరు చెప్పి యీ సామ్య వాద భూస్వాముల దురాక్రమణ సాగించారు. ప్రభుత్వ భూములను కొల్లగొట్టడం, వాటి పరిమాణాలను సాధ్యమైనంత అధికంగా హెచ్చించడం యీ విధంగా “యూ పెద్దిమనుష్యులు” ఒక కొత్తయుగాన్ని ప్రారంభించారు. కొన్ని జిల్లాలను ప్రత్యేక జమీన్లు యిచ్చేసేవారు; ఒక్కొక్కప్పుడు వాటిని అన్యాయంగా అక్రమించి జమీలలో కలిపివేసేవారు.

ఈ విధంగా కెన్యాలో, వెస్టుఇండిస్ లో, జరిగింది అక్కడ అస్తికా దేశస్థులకు, రెడ్ యిండియన్లకు; ఉన్న కులహక్కులను, వారి సారంపర్యంగా వస్తున్న హక్కులను. గుర్తించకుండా, వారికి చెందిన లక్షల కొద్దీ ఎకరాల భూములను కొద్దిమంది యూరోపియన్ తోటయజమానులకు, అక్రమణ దారులకు యిచ్చేవారు.

“ఈ దురాక్రమణ విధానమును బూర్జువా పెట్టుబడి దారులు నులుపు కేకాడ; పంటభూములుకూడా సాధారణ వ్యాపార వస్తువులుగా మారిపోవాలని, భారీ వ్యవసాయానికి ప్రాతిపదిక అధికంకావాలనీ, అనాదలైన కార్మికుల సంఖ్య అయితేనేమి, వారి సరాఫరా అయితేనేమి, హెచ్చు అవాలని, తాము అట్లా చేశామంటారు బూర్జువా పెట్టుబడి దారులు” అని మార్క్స్ అన్నాడు;

అప్పటి విధంగానే యిప్పుడు కూడా, ఉన్నత ఆర్థిక వ్యవస్థకు మద్దతు దిక్కు అయిన బ్యాంకు తత్వానికి సామ్రాజ్యవాదులైన జమీందారులు నేస్తలు. నేటి వంగరాష్ట్రంలోని జమీందారులు యీ విషయానికి ఒక ఉదాహరణ ఈ ఉన్నత ఆర్థిక వ్యవస్థనే “ఆర్థికమూలధనం అంటాడు రెనిన్.

అనాడు “ప్రజల భూములను దొంగిలించడానికి శాసనాలుపని ముట్టుగా” ఉపయోగించాయి. నేడు కూడా అవి అలాగే ఉపయోగిస్తున్నాయి. అనాటియింగ్లీషు జమీందారుల లాగే, నేటి సామ్రాజ్యవాదులకూడా “వలస రాజ్యాలలోని ప్రజల బీదతనం మీదనే తమ విశ్వర్యాన్ని ఆధారపరిచాలని” నమ్ముతున్నారు. అందుచేతనే ఆయా దేశ ప్రజల మీద ఇంటిపన్ను, తలపన్ను, విధించి ఆ గూఢపన్నును ద్రవ్యరూపంలో చెల్లించాలని అన్నారు అంటే “వారికి

కావలసిన ధనం కోసం మార్కెట్టుకు వెళ్లవలసిన అగత్యం" కలిగించారు అడవులనుండి, భూములనుండి వుత్పత్తి అయిన వస్తువులను అమ్మకంపే వచ్చిన ధనం పన్నులు కట్టుకోడానికి సరిపోకపోతే, వారు సామ్రాజ్యవాదులు తయారుచేసివుంచిన ఉద్యోగాలు చేసుకుంటామని పట్టణాలలోకి వచ్చేవారు: రాగానే — వరుమార్గం లేకనే వారు అవిధంగా వచ్చాన్న సంగతి మరిచిపోయి — వారిని తిరుగబోతులని, ముష్టివాళ్లని, చెప్పి పట్టుకొని శిక్షించేవారు.

దోచుకోబడి, దరిద్రులుగా చెయ్యబడిన, అంగ్లేయ కర్షకులను గురించి మార్క్సు చెప్పిన మాటలు, యీనాడు బాధలు, హింసలు, పడుతున్న వలసరాజ్యాల కర్షకవర్గంలో చాలా విభాగాలకు తూచా భేదంలేకుండా చెందుతాయి.

“ఈవిధంగా” భూములనుండి బలవంతంగా గెంటివేయబడి, స్వగృహాలనుండి తరిమివేయబడి, కర్షకం తిరుగబోతుతనాన్ని అంగీకరించక తప్పిందికాదు: అప్పుడు అమానుషమైన భయంకర పీకాచిక కాసనాలు, ఆవర్గాన్ని కొరడాలతో కొట్టి దోషులని ముద్రవేసి అతికఠినంగా హింసించాయి చివరకు ఆవర్గం కార్మిక విధానానికి కావలసిన క్రమశిక్షణను అంగీకరించింది.”

అయితే, అంగ్లేయ ఐరిష్ కర్షక వర్గాలలాగ వలసరాజ్యాల కర్షకవర్గం సామ్రాజ్యవాద ధనికతత్వం చేసే దాడులకు లొంగిపోలేదు. యూగోస్లియన్ తోటల ఆర్థికవ్యవస్థకు వ్యతిరేకంగా వారు పరిస్థితులకు తగినట్టు, ప్రత్యేకమైన మార్గాలలో, సమిష్టిగా, విద్రోహక చర్యలను సాగించారు * అఫ్రికాలోని ఛెంబి, బెల్జియమ్, బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదులు దక్షిణ అమెరికాలోని స్పెనిష్, పోర్చుగీస్,

* ‘రాబర్టు పెయిన్సు’ తాను వ్రాసిన ‘రష్యా’ అన్న గ్రంథంలో కర్షకులు తమకు యిష్టంలేని సంగతిని అడ్డదానికి ఎంతటి శక్తిసామర్థ్యాలను ప్రదర్శిస్తారో చెప్తూ, ఒక రష్యన్ కమ్యూనిస్టు చెప్పిన మాటలను వ్రాశాడు — “రైతులు వారికి యిష్టంలేని పనిని అడ్డదానికి అసాధారణమైన సమైక్యతతో పనిచేస్తారు” గోల్డ్కోపులో పనిచేస్తున్న రైతులు తాముపండించిన కోకోను “లివర్ మిల్సు”కు అమ్మకం పొమ్మన్నారు. పాపం వారు తన “అఫ్రికన్ సామ్రాజ్యానికి” నీళ్లు వదలుకోవలసి వచ్చింది.

అమెరిక్ సామ్రాజ్యాలు, తమ అమానుషమైన దోపిడి వ్యూహాలను నెమ్మదిగా, ఒకదాని తర్వాత ఒకటిగా, పాపం, వదులుకోవలసి వచ్చింది.

అఖిరుకి, స్త్రీలను, ఎర్ర యిండియన్లను, యితర పలసరాజ్య ప్రజలను, వారి యిష్టంవచ్చినట్టే వారిని బ్రతుకనివ్వవలసివచ్చింది. కాలం విషయంలో, అనుసరించే విధానం విషయంలో, తోటల యజమానులు నూచించే సూచనలను అనుసరించకుండా, వారి సులువు బరువులను అనుసరించినూతం వారిని అధునిక వ్యాపార నేద్యం చెయ్య నియ్యవలసివచ్చింది. అమెరికాలోని మెగ్సికో, బ్రేజిల్ దేశాలలో రైతులు యూరప్ లో బాల్కన్ రైతులు గత 20 ఏళ్లలో తమ తమ జమీందారుల కదురు నిలబడి వారి జమీలను ముక్కుముక్కులుగా చేశారు. అ భూములను — అంటే, తమ పిత్రాజ్ఞత మైన భూములను — రైతులు పంచుకొన్నారు.

భారతవర్షంలో గత 35 ఏళ్లలోనూ కొందరు రైతులు పోయిన తమ హక్కులను తిరిగి సంపాదించు కుంటున్నారు. మరికొందరు కొత్త హక్కులను సంపాదించు కుంటున్నారు. రైతులను కొల్లకొట్టుటకు సామ్రాజ్యతత్వం తయారు చేసిన మయోపాయాలు వారి జమీందారులకు పెట్టని కోటలు జమీందారులు ఆకోటలు మధ్య మరక్షితంగా కూర్చోని, తమ అన్ని శక్తులనూ ఒక అపూర్వ నిశ్చయంతో వీరికి న్యతిరేకంగా ఉపయోగిస్తున్నామనా, వీరు ఆ హక్కులను సంపాదించు కుంటున్నారు.

చైనాలో సన్ - యట్ - నేన్, జంగ్ కై షేక్, కమ్యూనిస్టులు, రైతుల అధిక హక్కుల కోసం, సాచిక జమీందారుల పిడికిటి పూచి వారిని తప్పించడం కోసం, తమ శక్తి సామర్థ్యాలను ఉపయోగించారు.

ఈ విధంగా పెట్టుబడిదారీ వర్గాలు, జమీందారుల కూటమి, చేసే దోపిడినుండి, ఎదురు దాడుల నుండి కర్రక ఎర్రం తప్పించుకొని, విజయాన్ని సంపాదించింది. పురోగమన శక్తితో తొణికిసలాడే ఒక సంకీర్తనవర్గంగా జన్మించింది. వారిని సకింప జేయడానికి యితర ప్రజాకూల వర్గాలు చేసే దాడులనుండి తట్టుకొని రైతులు నిలబడగలి

గాను! సోవియట్ కార్మిక వర్గం నావించిన నామనూ కూడా వాడు లేట్టు" గలిగారు.

"ఎందుచేత అల్లా తట్టకొని... గలిగారు?" అన్న ప్రశ్నకు 'పిబిచ్' చిట్టాని సమాధానం ఇచ్చాడు

"కర్షకుల వర్గం. వారి వృత్తి అర్థి కాలాల నూ ఉంటాయి యంత్రాగారాలు ప్రకండా నునం జీవించ నచ్చును. కాని, పాళాలు లేకుండా మాత్రం జీవించలేము"

ఆ మాట నిజమేనా.

అయితే, కార్మిక వర్గ జౌన్నత్యం అని పెరిగిందంటూ వస్తున్న కమ్యూనిస్టు పార్టీని అనుసరించి మనం కూడా యీ కర్షక వర్గపు విజయాన్ని అభివృద్ధి సహకములనీ, విప్లవ వృత్తిరేకములనీ అంగీకరించగలమా?

అంగీకరించలేము. మున్నాటికీ అంగీకరించ లేము

కర్షకవర్గ వ్యతిరేకంగా పాతాలసువ్రాస్తున్న నాడు కార్మిక వర్గం లాగే కర్షకవర్గంకూడా విశ్వవ్యాప్తమైన ఉద్యమంగా తనూ రవుతుండిని మార్కుస్ అనుకోలేదు. ఆనాటికి ప్రపంచ దేశాలవారినీ ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థను లోబరచుకొని ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాలలో తన వ్యాపారాన్ని నిర్మించుకోవాలని చూస్తున్నది రోజు, రోజూ పెరిగిపోతున్న యంత్రాగారాలకు, పట్టణాలకు, అన్ని పెట్టెగల వ్యవసాయక విస్తృతలను ఉత్పత్తిచేయుటకు తగినట్టు ఆర్థిక వ్యవస్థను సర్దుకోమని కర్షకులను ప్రోత్సహించుటలో నేమి, బలవంత పెట్టుటలో నేమి, మునిగి తేలుతున్నది అందుచేతనే, యీనాటి వరకూ కూడా సంపూర్ణరూపం పొందని కర్షక వర్గపు విశ్వవ్యాప్త పాత్రను అనాడు మార్కుస్ సరిగా అర్థం చేసుకొనలేక పోయాడు.

నికానికి ఆనాటికే ప్రాచీన కర్షక వర్గం ప్రత్యేక రాజకీయ కాంక్షలతో ప్రపంచం ముందు వచ్చి, తిన్న ఒక ప్రత్యేక రాజకీయ చిహ్నశక్తిగా లెక్కింపబడుతున్నది. అసంగతి మార్కుస్ గ్రహించ లేదంటే, అది చరిత్ర పట్ల అతడు అచరించిన తప్పిదం అన్నమాట.

అయితే అనాడు 1858లో కర్షక వ్యవస్థను పరిశీలించుటకు అవకాశములు లేక, కర్షక వర్గమునకు వ్యతిరేకమైన ధియాలనూ, అనుమానాలనూ మార్కుస్, వంజల్సులు ప్రకటించారు. సరే ఇది 1802

పరకూ ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థ, పరిశీలించుటకు అవకాశములున్న లెనిన్, బుఖారీ, రాస్సిస్కావ్స్కీ, ఎమిల్ బరన్స్, యితర కమ్యూనిస్టు నాయకులూ, యిలాగే చెప్పడానికి కారణ మేమిటి? వారు దీనికి ఏ విధంగా సమాధానం చెప్పగలరు?

సోవియట్ రష్యాలో కర్షకులు సమిష్టి కరణమునకు ఎదురు నిలచి కర్షక వ్యతిరేక ఉద్యమాన్ని జయించ గలిగారు. సర్జాక్ కమూన్ ఆగస్టు 1943లో యిలాగ ఉద్ఘాటించాడు

“సమిష్టి వ్యవసాయంలో వన్నెలై నీలై నాసమిష్టి వ్యవసాయం కోసం నూరు కోజులు కష్ట పేచాలు మెగిసిన కోజులులో వారు తమ పోలమీద పనిచేసుకొనెదము, అర ఎకరం మొదలు రెండున్నర ఎకరాలు వరకూ విస్తీర్ణం ఉన్న భూములను (వీటిని ‘నో టు’ అంటారు) ఇంటికి, అభూముల మీద భరించగలన్ని పశువులను, వ్యక్తిగతంగా కొనుగొనడానికి హక్కును వారు సంపాదించారు వారిలోని కర్షక వ్యవసాయం లేచి నిలబడి యంత్రాగారాలలోని కార్మికవర్గంతో వారు మిళితమైపోయి, ఒకే వర్గంగా కాకుండా చేసింది”

అలాగే, బోల్షివిక్ రష్యాలో సమిష్టి వ్యవసాయంలోని కర్షకులు కూడా బోల్షివిక్ సనాతన తత్వాన్ని, కమ్యూనిస్టుపార్టీ నాదనను కాదు పోషిస్తున్నారు. జయించారు అన్నమాట, అయిరాకమ్యూనిస్టులు మాత్రం వారి సనాతనత్వాన్ని వదిలరు, కర్షక వ్యతిరేకంగా ఉపాయాలను పన్నడం మానరు

ఈ విషయాలను చర్చిస్తూ ‘స్టాన్’ అన్నరచయిత తానువ్రాసిన ‘సోవియట్ రష్యా’లో “మొదట్లో కర్షకులను సమిష్టికరించే ప్రయత్నాలు విజయ సంతిములై నా, తుదికి మాత్రం రైతులు రైతులుగానే ఉండి పోయారు” అని అంటారు.

*

*

*

మన గ్రామీణ నాగరికలను, గ్రామీణ ప్రజాధీనమైన రాజ్య తంత్ర సంస్థ, గ్రామీణ ఆర్థిక వ్యవస్థ యొక్క నిర్మాణ ప్రణాళికను మార్కుస్ తప్పుగా అర్థం చేసుకొని, వాటిపట్ల కారణం లేని దురభిమానాన్ని ప్రకటించాడు.

ప్రచించం అంతటా, అన్ని దేశాలలోను, ఔషమ ప్రమాదం మండిగాని, యద్ది సమయాలలో విమానాల ముట్టడి వలన యితర

దేశాల నుండి సరాఫరాదేశస్థులుగాని, రాకపోకలు తెగిపోయిన స్థానాలుగాని, తిండి విలువలుగానూ, పరిశ్రమల విలువలుగానూ, తమ తాము పోషించుకొని, రక్షించుకొనగలగ్రామాలు, పట్టణాలు, జిల్లాలు, ఉండాలని యివి కేటగోరిసం యిక్కడలమీద ఆధారపడకుండా ఉండేటట్లు చెయ్యాలని, యీనాడు కమ్యూనిస్టులు జరుగుతున్నాయి. మహాత్మాడు, భారతీయ గాయకులు, చైనా నాయకులు, యీ విధంగా స్వయాంబోధికమైన అర్థిక వ్యవస్థ నిర్మాణానికి, నాని అభివృద్ధికి, ప్రయత్నిస్తున్నారు. పారిశ్రామికంగా ముందడుగువేస్తున్న అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలుకూడా కేంద్రీకృతమైన పారిశ్రామిక గ్రామీణ అర్థిక వ్యవస్థతోసం ప్రయత్నిస్తున్నవి. పారిశ్రామికంగానూ, వ్యవసాయికంగానూ, స్వయాంబోధికములైన ఖండాలు రష్యాలో అక్కడక్కడ నిర్మించబడ్డాయి: అవి ఒకదానితో యింకొకటి సంబంధం కలిగి ఉన్నాయి: యిట్లాంటి స్వయాంబోధిక ఖండాలు ఉండటంవల్లనే జర్మనీ ఎదురు దాడులను ప్రతిఘటించి రష్యా నిలబడ గలిగింది.

కాని, మామూలుగా ఈ విధానం ధనికవాద పురోగమనానికి ఏవిధంగానూ సహాయం చెయ్యదని కొన్ని మయాలలో ఆటంకం పడుతుందనికూడా, అనుకున్నారు, అందుచేతనే యిలాంటి విధానాన్ని మార్కుస్ అంగీకరించి గుర్తించలేదు.

గ్రామాలలోని "కులములు" గూర్చి మార్కుస్ యిలాగ అన్నాడు—

“గ్రామాలలోని కులములను సహజభావత్వంలో కలిగియుండటం, వ్యవసాయం, చేతి పరిశ్రమల కలయిక, మార్పులేనివిధంగా శ్రామిక విభజన—గ్రామాలలోని కులములు వీటిమీద ఆధారపడి ఉన్నాయి.”

మహానుభావుడు మార్కుస్, “మార్పులేనివిధంగా శ్రామిక విభజన” అని అంటాడు కాని మహాభారతంలోనూ, మనుస్మృతిలోనూ, నిరుద్యోగి అత్యవసర పరిస్థితులలో వృత్తిని మార్చుకోవచ్చునని అన్నారు.

మరొకచోట అంటాడు—

“...ఖర్చుకాగా మిగిలినదే వ్యాపారవస్తువుగా మారుతుంది. ఈవిధంగా తక్కువతాము పోషించుకొనగల సంఘాలలో ఉత్పత్తి విధానం చిక్కులులేకుండా చాలా సులభంగా ఉంటుంది. (అసియా ఖండపు సంఘాలు యిలాంటివి) కాబట్టే అసియా ఖండపు సంఘాలలో ఖర్చులేదు...”

“మార్పులేకుండా ఉండటం” అంటే ఏమిటి? ‘మార్క్సు’ భావమేమి? సహజ ఆర్థిక వ్యవస్థ ప్రతివ్యక్తికి తగినంత వనిని, నిరుద్యోగంగా లేకుండా ఉండే పూచీని, తగిన జీవనాధారాన్ని, యివ్వగలిగితే... అలా కాబట్టి... ఏమిటి? మార్పులేకపోవటంవల్ల చెరువు ఎరువులేవుగా?

* * * * *

“సహజంగా ఉన్నట్లుగా కార్మికవర్గ నియంతృత్వానికే దారి పడుతుంది. ఇది యుజువ్వుచేశాను” అని మార్క్సు వాదన కాని 1870-72 లో, వర్తమాన వర్గం పొంగిపొర్లుతున్న ఫ్రెంచి కర్షక వర్గానికి విజ్ఞప్తిచేస్తూ, అప్పుడే ‘కమ్యూన్’గా తయారయిన అత్యల్ప సంఖ్యలో ఉన్న వారిని కార్మికుల వాయకత్వాన్ని అంగీకరించమని ప్రార్థించాడు.

అయితే, “సహజంగానూ అత్యవసరంగానూ” కార్మిక వర్గ వాయకత్వాన్ని కర్షకులు ఎందుకు అంగీకరించాలి?” అని మార్క్సు అంటుంటేనే ‘జాకోరీ’ విప్లవం * మొదలు 1797-99 వాటి ఫ్రెంచి విప్లవం గలనూ, తరుగుబాట్లనూ, విప్లవాలనూ, అప్పుడే తయారవుతున్న కార్మిక వర్గం కన్నా ఫ్రెంచి కర్షక వర్గానికే హెచ్చు ఆధిపత్యం ఉన్నదే! జాకోబిన్ పార్లమెంటు చేయబోయే నిర్ణయాలు సరిగా ఉపేయించి, జమిందారీ రికార్డుల నన్నిటినీ, కర్షకులే తిగివేస్తేకాదు లాకికంగానూ, మత విషయాలలోనూ, జమిందారీ బద్ధతని నశింప చేశారు.

* 1358 లో ఫ్రాన్సులో, జమిందారుల నిరంకుశాధికారం పైన, దమననీతిపైన, తిరగబడ్డ రైతుల మతాకు ‘జాకోరీ’ అనిపేరు. జాకోరీలు ప్రాణాలకు తెగించి పోరాడేరు. విప్లవం అణచడానికి జమిందారు చాలా ప్రయత్నపడ్డారు.

అలాంటి ఫ్రెంచి కర్షకవర్గాన్ని... నీటి సయితాలులేని నాగరికుల సామకత్వాన్ని, స్వత్యంత్ర వారినప్రతి ప్రజాసాయిత్యాన్ని అంగీకరించమనటం... వాస్తవికత కాదేమో!

విప్లవం నాగరికులపై కార్మికవర్గపే; అదిమాత్రమే కర్షకుల సమర్థనకు పరిష్కరించగలదని, వారి వాదలను నివారించగలదని, ఫ్రెంచి కర్షకులకు చూపున చెప్పారు. అంతేకాదు యానాదు మార్క్స్ హదులలాగ రాజకీయాలలో గాని, ప్రభుత్వంలో గాని, సమాజమైనభాగం పండితేదతానని ఆతను అనలేదు వాటికి కష్టాలు లేకుండా చేస్తాననిమాత్రం అన్నాడు

“ఫ్రెంచి కర్షకవర్గం అనాడు హార్మన్స్ యిచ్చిన సలహాను వినివ్వలే, కార్మికవర్గం వారిని యేవిధంగా అపరిచితులనుచేసే! అని అంటే, రష్యాలోని అనుభవాలే మనకు అంశం చెప్తాయి. నేటి కార్మికవర్గ వియత్నత్వం నేటి కర్షకవర్గాన్ని అపరిస్తర్షుచే, అలాగే అసాటి ఫ్రెంచి కార్మికవర్గంలాడా అసాటి కర్షకవర్గాన్ని అపరిచితులనుచేస్తుంది.

రష్యన్ రైతులు కమిషీకరణానికి అంగీకరించిన తర్వాత కూడా వారిని అచ్చటి కార్మికవర్గ నియంతృత్వం యేవిధంగా అదర్మిస్తూనో మాపుటకు రెండు ఉదాహరణలు ఇస్తున్నాము:

రైతునుండి భూమి బన్నును పంటలో వంతుగా తీసుకొనే విధానం భారతవర్షంలోలాగే రష్యాలోకూడా అనులుతో ఉంది. అంచనాపేసిన పంటలో నూటికి 15 వంతులుగాని, 20 వంతులుగాని పంటను ప్రభుత్వానికి రైతు యిచ్చుకోవాలి—అంచనాపేసిన పంట పండినానరే, సుందక పో యినా సరే!

ప్రభుత్వం పంటలను స్వాధీనం చేసుకొన్నప్పుడు వాటికి విర్ణయించే దరలు బజారు ధరలకంటె చాలా తక్కువగా ఉంటాయి. ధాన్యాదులకు నగరాలలో ప్రజలు చాలా తక్కువధర యిస్తుంటారు; తాము ఉత్పత్తిచేసే వస్తువులకుమాత్రం సాధ్యమైనంత హెచ్చుధరలను తీసుకుంటారు.

ఈవిధంగా జరగటం సహకారసంస్థలద్వారానే! ఈధరల కత్తిరింపు ఎప్పుడూ రైతుకు ప్రతికూలంగానే ఉంటుంది.

అన్ని పేరులమీద కత్తిరింపులూ అయిపోయాక, సమిష్టి వ్యవసాయంలో రైతుకు మిగిలేది నూటికి నలభై పంతుల పంట.

అంతే, మన జెకంలోని వాటా పంటదారులకు మిగిలిన పాటి కూడా అయినా మిగలదన్నమాట.

రష్యాలో గ్రామీణ పరిస్థితులకు తనుసరించి తయారు చెయ్యబడిన కాసనాలు ఏవీ లేవు.

అంతే, రష్యాలో పంటలు పండించే రైతు ప్రభుత్వ వర్గానికి చెందిన కార్మికుని కంటే హింసమైన పరిస్థితులలో జీవిస్తున్నాడన్న మాట.

(1934-44 "హిందూ" నుండి)

మార్క్స్ వాది : మార్క్స్ తత్వం

3

నేటి రష్యన్ నియంత స్టాలిన్ కు లెనిన్ ప్రమాణ పురుషుడు. లెనిన్ "మార్క్స్ వాది అంటే ఎవరు?" అన్న ప్రశ్నకు జవాబు మాత్రప్రాయంగా ఇలా చెప్పాడు.

"వర్గపోరాటాన్ని గుర్తించడం కార్మికవర్గ నియంతృత్వాన్ని గుర్తించడమేనని ఎంచుకోగల భావవ్యాప్తి ఉన్న వ్యక్తే మార్క్స్ వాది"

తాను "వర్గసమరం నిశ్చయంగా, తప్పని సరిగా కార్మికవర్గ నియంతృత్వానికే దారి తీస్తుందని" ఋజువు చేశానని మార్క్స్ వాది స్టాడు. (ప్రభుత్వం, విప్లవం పుట 36) లెనిన్ ఇలా చెప్పటకు యీ వాదమే కారణం.

నిజానికి యీ నూటి కమ్యూనిస్టుల విక్వాసం కూడా ఇదే. కనుక, ప్రపంచంలో 100 మిలియన్ల కన్నా అధికంగా నున్న రైతులకు కమ్యూనిస్టుల శాంఘికవిధానంలో గౌరవ ప్రదమూ, సురక్షితమూ పురోభివృద్ధి కరమూ, అయిన స్థానం ఉన్నదని అనుకోగలమా?

కాట్స్కీ (Kautsky) అతని అనుసరులూ, మార్క్స్ ఈ పదేకాలను సామ్యవాద భావగతిని పరిశీలించి “బూర్జువా సమరం అఖరయ్యే వరకే వర్గ సమరం ఉంటుంది” అని చెప్పారు అంటే సరికవాదం పడిపోయేక, సామ్యవాద సిద్ధాంతాల సిద్ధికి కార్మిక నియంతృత్వం ఉండనవసరం లేదన్నారు అన్నమాట.

సోవియట్ రష్యా, రివల్యూషన్ స్పెయిన్ లలోని సితిగతులను బట్టి, రెండు మహాస్మగ్రామములలోని అనుభవాలను బట్టి, అలాగే బూర్జువా అధికారానికి ఎదురుగా విప్లవం పొగించి దానిని పడగొట్టేక కొద్దికాలం వరకైనా ప్రజాస్వామిక నియంతృత్వం తప్పని సరిగా ఉంటుందని నిశ్చయించవచ్చును అయితే, అనియంతృత్వం రష్యా లాగ వీరొకవర్గపు నియంతృత్వం కాకుండా, అన్నివర్గాల సమ్మేళనము యొక్క అధికారమైతేనే, అన్ని క్రామిక వర్గాలకు, యితరులకు సంతృప్తి నివ్వగలుగుతుంది ఎలాంటి పరిస్థితులలో నైనా, రాజకీయాలలో నియంతృత్వం విశ్వసించరాని భయంకర ఆయుధము; అందుచే, అది నిజమైన ప్రజాస్వామిక నియంతృత్వం కాకుండా, వీరొకవర్గపు నియంతృత్వమైతే విలసిల్లుదు లేని విషయం అన్నమాట.

కమ్యూనిస్టువార్తీ యిలాంటి ఏకవర్గ నియంతృత్వాన్ని అంగీకరించి, దాని పాపనకు నడుము కట్టించి పోనీ, ఆ ఏకవర్గంలోని వర్గంలోని వర్గం ప్రపంచంలోని ప్రతీదేశంలోనూ అత్యధికసంఖ్యాకులుగా ఉన్న కర్షక వర్గమా అంటే, కాదు, మహాస్వల్పంగా నున్న కార్మికుల వర్గం!

ఈవిడివాదం చాలనబ్బు లెనిన్ పాటు “వర్గ సమర సిద్ధాంతము కార్మికవర్గ నియంతృత్వాన్ని, రాజకీయంగా దాని గొప్పతనాన్ని తప్పని సరిగా యజువు చేస్తుంది” కమ్యూనిస్టులు విశ్వసిస్తారు.

మార్క్స్, ఎంజెల్స్, లెనిన్, అనాటి పాశ్చాత్య పారిశ్రామిక దేశాలనే దృష్టిలో ఉంచుకున్నారని, అందుచేతనే అక్కడ విప్లవ సమరంలో అభివృద్ధి పొందుతున్న కార్మిక వర్గపు ప్రయత్న పాత్రను గూర్చి పిచ్చినమ్మకాలు పెట్టుకున్నారని, నుస్పృహతో, ప్రాగ్దేశాలలోని అతని అనుసరులు కూడా “క్రామిక జనులను, పీడిత ప్రజలను, అందరినీ ఒక క్రమశిక్షణలోకి తెచ్చి, నాయకత్వం

వసించి, సుగ్రహగా, మార్గదర్శిగా ఉండగల సమర్థత ఒక్క కార్మిక వర్గానికే ఉంది. నవయుగ పాపనకః సదుము కట్టగల వర్గము అదే! అది రైనికా ఉపదేశించిన బ్రాహ్మణ్యే పునర్జరణ చేస్తున్నారు.

అయితే, కర్షకులకు, సాధ్యతరగతిలో కింగ్ మెట్టు మీద నున్న వారికి, ఎగం కూలీలుగా ఉన్నవారికి, వారి వారి ఆర్థిక సాంఘిక పురిచ్చి రక్షణ... మార్గదర్శిగా ఉండగల సమర్థత యూరోపియన్ దేశాలలోనైనా ఒక్క కార్మిక వర్గానికే ఉందనటం తప్పు!

నిజానికి, యూరోపియన్ దేశాలలోని కర్షకులకు “ప్రజాకు” రక్షణ... సామిచిష్ట కార్మిక వర్గ నియంతృత్వం యేవిధంగా చూడాలి, పాశ్చాత్యకరంగానూ, అక్షతరంగానూ, కనబడలేదు: అందరూ కమ్యూనిస్టుపార్టీ యివ్వ చూపిన కార్మిక ఎత్తపు నాయి కత్వాన్ని, మార్గదర్శిత్యాన్ని, వాడు యానాటివరకూ అంగీకరించ లేదు.

మేము ప్రకృతి కాస్త్రాల్లో వివిధంగా “ఇది కార్యం, ఇది కారణం” అని నిశ్చయం చెప్పుకలగా, అదే విధంగా ప్రముఖ చారిత్రక సంఘటనలను జోచ్చి... కర్షకులని సారవాయ కోతలు కోడే మార్కును బాదులు తమ బెర్రికలలో కూడా అనుకోనివిధంగా కర్షకులూ, ప్రజా, పనిచేయ నారంభించారు.

యూరోపియన్ దేశాలలో ఫాసిజమ్ అధికారి ప్రాబల్యం లోకి వచ్చుటకు కారణాలు - ఒకటి: ఏదో ఒక అధికారం చేకూర్చే, కార్మిక వర్గ నియంతృత్వం ఎక్కడ వచ్చి పడుతుందో అన్నభయం; రెండు; కమ్యూనిస్టులు కర్షక ప్రజా వర్గాల పట్ల బహిరంగంగా ప్రదర్శిస్తున్న తృణీకారభావమూ, అసహ్యమూను.

ఆగ్నేయ యూరోపియన్ దేశాలలోని కర్షకులకు కూడా రప్పణ కార్మికవర్గ నియంతృత్వం పట్ల అనాదరణ కలుగుటచేతనే, వారు కమ్యూనిస్టు పార్టీతో కలియుటకు అంగీకరించలేదు. స్వతంత్రమైన కర్షక సంఘాలను, రాజకీయ పక్షాలను, తయారుచేసుకున్నారు. సహకారోద్యమం ప్రాతిపదికగా నున్న కర్షక సామ్యవాదం అనే అదృష్ట ప్రాతిపదికను అభివృద్ధి చేసుకున్నారు.

1930 నుండి 1945 వరకూ ఉన్న ప్రపంచ సంఘటనలను పరిశీలించాక, సామ్యవాదులు నేర్చుకోవలసిన పాఠం ఇది -

ప్రపంచంలో ఏ దేశంలోనైనా సరే, నిజమైన కష్టజీవులందరూ ఏదో ఒక వర్గపు నియంతృత్వానికి - ఆ వర్గం కార్మికులదయినా, మధ్యకరగతిదే అయినా, కర్షకులదే అయినా - అంగీకరించరు. వారు అంగీకరించే అధికారానికి ప్రాతిపదిక ప్రజాస్వామిక కర్షక కార్మిక ప్రజాశాశ్వ నివాదము మాత్రమే!

అయితే కమ్యూనిస్టులు ఇంకా తమ కర్షక వ్యతిరేకమైన దృక్పథాన్నే అనుసరిస్తూన్నారేమిట?

వారు యీ విధమైన దృక్పథాన్ని అనుసరించడం కర్షక ప్రజా వర్గాల విప్లవశక్తి సామర్థ్యాలు తెలియక పోవడం చేతనే అని చెప్పే మనం సమ్మతము. బాల్కన్ రాష్ట్రాలలోని రైతుల విప్లవోద్యమాన్ని దాని ప్రాముఖ్యమును, దాని అంతరార్థాన్ని గ్రహించక కాదు; మార్కుస్, లెనిన్లు వారిలో కట్టించిన కర్షక వ్యతిరేకమైన దురభిప్రాయాలే యీ తప్పు దృక్పథానికి కారణం.

ఇందుకు మరొక కారణం కూడా ఉంది రష్యాలో బోల్షివిక్ పార్టీ వాడు వారి సంసారాన్నంతా సర్దుకొని, కర్షకుల పక్క దృష్టి తీప్పేసరికి కర్షకవర్గ నాయకత్వం పోవలిస్తు రివల్యూషనరీల చేతులలో ఉంది. ఆనాటినుండి (1905 నుండి 1917 వరకు) పోవలిస్తు రివల్యూషనరీల నెత్తిన అపకీర్తి చుట్టుటకు వారి నాయకత్వం శక్తిలేనిదని ప్రపంచానికి గాటడానికి బోల్షివిక్ పార్టీ విశ్వప్రయత్నం చేసింది.

ఆనాటి వివాదంలో రష్యన్ కర్షకవర్గం అతి తీవ్రమైన విప్లవ వర్గమనీ, విప్లవ శక్తులకు ప్రధమశ్రేణి కాగలదని, పోవలిస్తు రివల్యూషనరీలు ఆన్నారు.

అట్టే, అలాకాదు; కార్మికవర్గమే విప్లవశక్తులకు నిజమైన ప్రధమశ్రేణి అని బోల్షివిక్ పార్టీ అంది. ఈ సాంఘిక విప్లవనాయకత్వాన్ని తనకే పట్టాభిషేకం చేసి మార్కుస్, లెనిన్లు అవతారం చాలించారని కూడా చాటుకోడం ప్రారంభించింది.

సరి! ఆనాటి నుండి కర్షకులకు విప్లవం చేయుటకు సామర్థ్యం లేదని వారు క్రమబద్ధంగా తమ సంస్థను తయారు చేసుకోలేరని బోల్షివిక్ పార్టీ ప్రచారం ప్రారంభించింది. ఆనాటి వివాదం లోని అనుభవాలను, సాంప్రదాయాలను, గ్రహించకుండానే ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాల కమ్యూనిస్టులూ యిదే ప్రచారం ప్రారంభించారు.

ఒకనాటి నూర్లు యిది - ఈ వివాదం భృష్టిలో నుంచు కొని చూపాలి పిటిని.

“మార్క్స్ తర్వాత అలెగ్జే కాన్స్టాన్టినోవ్ తన స్వాతంత్ర్యం కోసం వాదించి సోగించే నిధానము యొక్క వాదం” అని లెనిన్ ప్రశంస.

భారత దేశంలోనేమి, చైనా లోనేమి, కమ్యూనిస్టుల కార్యలు వారి కాన్స్టాన్టినోవ్ లెనిన్ ఉపదేశాలను మరిచిపోలేకుండా ఉన్నారని మనకు నూచిస్తున్నాయి.

ఈ కమ్యూనిస్టులలో మార్క్స్ సనాతన తత్వంలో కర్షకులకు స్థానం ఏమి? సామాజిక అభ్యుదయకరం, శుభకరం అయిన మార్క్స్ కమ్యూనిస్టులలో కలుగుతుందని భారతదేశ తాంగం చైనా కర్షకులు వారినాటి నాయకులు విశ్వసించడం వారి తప్పిదమే!

అయితే, అయా దేశాల కర్షకవర్గాలు వారి నాయకులు అవిధంగా విశ్వసించడానికి ఒక కారణం ఉంది.

“ఉపగ్రహమే గొప్ప గురువు ఎవరు ఎరియైన దారిలో వెడుతున్నారో అది చూపుతుంది” అన్న లెనిన్ ఉపదేశాన్ని కమ్యూనిస్టులు గ్రహిస్తానని పోషం వారు అశించారు.

లెనిన్ : రైతులు

4

రైతులు తమ పక్షాలను అభివృద్ధి చేసుకుంటున్నారు. సహజమే శక్తి సామర్థ్యాలు అవి కలిగి ఉన్నట్లు, రాజకీయాధికారాన్ని అవి ఆశించేట్లు, ఆ పక్షాలను తయారు చేసుకుంటున్నారు.

కాని, యీ విషయంలో లెనిన్ కు ఎలాంటి అభిప్రాయాలు ఉన్నాయో పరిశీలిద్దాం.

మార్క్స్ లాగే అన్ని తరగతులనూ నాశనం చెయ్యాలని లెనిన్ కూడా ఆకాంక్షించేడు. అందుకే ఒకే ఒక తరగతి - కార్మికులు

తరగతి - ఉండాలని ఆతని ఉద్దేశం. అందుచేతనే “వామ పక్ష” కమ్యూనిజమ్” (Left wing Communism) లో యావిధంగా అన్నాడు,

“తరగతులను నాశనం చెయ్యటం అంటే, భూస్వాములను, పెట్టుబడి దారులను నశింపచెయ్యటం కాదు. అపని మనం చాలా నులువుగా చెయ్యగలిగాము. తరగతులను నాశనం చెయ్యటం అంటే, చిన్న చిన్న సరకుల ఉత్పత్తిదారులను కూడా వదలించుకోదం అన్న మాట వారిని నశింప చెయ్యలేము. బలవంతంగా ఆణివివేయ లేము.” (పుట 20)

అంటే, కమ్యూనిస్టు పార్టీ హయాంలో రైతులు, చేతిపని వారలు, తుదకు ‘వినాశము’ చేయబడితా రన్నమాట!

రైతుల గురించి, చేతిపని - గల గురించి, హోల్డేజ్ పార్టీని ‘హెచ్చరిస్తూ’ లెనిన్ యిలా అన్నాడు.

“హోటా బూర్జువా వర్గంలాగే నీటి లేకుండా మళ్ళీ కంపు కొడుతూ వ్యక్తిగతమైన భావాలతో నిండిన ఆహంకారంతో వెర్రి ఆనందమునకూ, నిరాశకూ మధ్య కొట్టుకుంటూ యావర్గాలే కార్మిక వర్గానికి చుట్టూ ఉన్నాయి ఎటు చూసినా రైతులూ, చేతిపని వారలే ఉన్నారు. కంటికి కనపడకుండా, తమకు కూడా తెలియకుండానే, తమ దైనిక చర్యలలో కార్మిక వర్గాన్ని శక్తిలేని దానిగా చేస్తూ, బూర్జువా వర్గం కోరి ఫలితాలనే సంపాదిస్తూ, బూర్జువా వర్గాన్ని తిరిగి స్థాపించడానికి ప్రయత్నిస్తూ, హోటాను కొట్టుగా నున్న చిన్న ఉత్పత్తి దారులను ఓడించటంన్న కేంద్రీకృతిమైన బూర్జువా వర్గాన్ని ఓడించటం వేయరెట్లు నులువు. దుర్భేద్యమైన కార్మిక వర్గపు క్రమశిక్షణను ఎవరు ఎంత కొద్దిగా బలహీన పరచినా, అది కార్మిక వర్గానికి వ్యతిరేకంగా బూర్జువా వర్గానికి సహాయం చేసినట్లే లెక్కించ వచ్చు”

అబ్బ! ఎంతటి భయంకర ప్రబోధం! ఎంతటి నీచ భావాలు! కార్మికుల “నైతిక బలాన్ని తగ్గించే” రైతులంటేను, ప్రాబల్య మంటేను, లెనిన్ కు ఎంత భయం! కర్షక వర్గాన్ని “వర్గంగా నశింప చెయ్యాలనే” లెనిన్ నిశ్చితాభిప్రాయం సంపూర్ణంగా కర్షక వ్యతిరేకం; తప్పుల పుట్ట; విప్లవ వాదానికే ప్రతికూలం. అయినా ఇలాంటి

భయము ఉప్పుప్పుడు ఆవిష్టమై ఆభిప్రాయం ప్రకటించాడంటే-
తప్పులేదు, నిజమేలేదు.

సంస్థను నిర్మించటంలో కష్టమైన పనుల ప్రతిభను, విజయ
వంతంగా విప్లవాన్ని సాగించటంలో వారికున్న శక్తి సామర్థ్యాలను
వారి ప్రత్యేక సంస్థలను తయారు చేసుకొను సమైక్యతను, స్వతంత్ర
రాజకీయాలలో అధికారాన్ని, నాయకత్వాన్ని, సంపాదించుకోడా
నికి వారికున్న ఆరాంక్షను, తెలివ్ తప్పుగా అరం చేసుకున్నాడు.
అందుచేతనే, కర్షక వర్గంలో ప్రజావర్గంలో లోలోపలనే మెలిగి
పోతున్న విప్లవ చైతన్యాన్ని చోటా బూర్జువా తత్వమని తెలివ్
కొట్టితీరాడు.

కర్షకుల విప్లవ చైతన్యానికి, కార్మికుల విప్లవ చైతన్యానికి
కామం నీర సజావుగాలలోనో, పరిచయంలోనో, ఏదో ఒక ప్రముఖతత్వం
లో కొద్దిగా గాని, గొప్పగా గాని, భేదం ఉంది" అని తెలివ్ ఉద్ఘా
టించాడు. కాని, ఆగ్నేయ యూరోపియన్ దేశాలరైతులు, చైనా
రైతులు, కమ్యూనిస్ట్ దేశాల్లో, యుద్ధాల తాపములో, నిర్మించుకున్న
ఉర్ధ్వప్రతి సంస్థలను అధికారాన్ని సంపాదించుకొని పెంపొందించు
కొన్న ఆర్థికవైద్యం లేని కష్టపరత్తినీ పరీక్షించినందు కర్షక వ్యతి
రేకంగా తెలివ్ చేసిన యాత్రాగణం చచ్చు ముల్లవుగా తెలుసు
కోగలదు.

యూరోపియన్ కర్షక వర్గానికి సంఖ్యాధికృతలో నున్న
బలాన్ని విప్లవ విజయానికి ఆవర్గంయొక్క అవసరాన్ని ఆవర్గంలో
అంతర్లీనంగా ఉన్న మొక్కవోని విప్లవకాంక్షనా తెలివ్ గ్రహిం
చాడు. "పాంథిక శక్తికి గుర్తు రైతాంగం ఆ సేకయూరోపియన్
దేశాలలో ప్రముఖంగా ఉన్న కర్షక వర్గం ఎక్కువగా పీడించబడి,
దా ధన నందుతున్నది. అయితే వినాశవాన్ని ఎదుర్కొన్నప్పుడువారి
జీవిత నిర్దిగతనునిశితమైన ఆవేదంతో నూర్చును పొందుతుంది. ఎంతటి
చెడుగునైనా ఎదుర్కొంటుంది; తుదికు వారిని అతివాద విప్లవానికి
నడిపిస్తుంది" అని తెలివ్ ఉద్ఘాటించాడు.

కాని కార్మిక వర్గమే గొప్పది అన్నవాదన యీ ఉద్ఘాటన
వల్ల ఎక్కడ రెబ్బలించుందో అనికాబోలు, వెంటనే యిలాఅన్నాడు-
"మీరు వైద్యులకేతుండా, సంస్థలో క్రమశిక్షణలో పట్టుదలను ప్రద

మృత్యుచూడడానికి సమర్థులుకాదు కాని కష్టపాద బీభత్సానికి నిర్దియై తి
పోవుటకు మాత్రం సమర్థులు"

యజ్ఞద్వానికి పూర్వం బాల్కన్ ద్వీపము విజృంభింపున, నారు
రైతులకున వజ్రాలు, రెనికా వేసిన యాగిర్లయం తప్పని సుజువు
చేస్తున్నాయి రెనికా బోధించిన యాకర్ల కష్టతిరేక మైవధావాలవల్ల నే
బ్రహ్మాండమైన అడ్డం పరితాప కలిగియు వీటి ప్రతిఫలంగా, అచ్చటి
తరగతగ్గం వాగించిన విప్లవ చక్రవర్తిగా కార్మికవర్గం వాగించిన విప్లవ
చక్రవర్తి లో కార్మికవర్గం పాలగొట్టాలకి నిరాకరించింది

కాని, ఏ యూరోపియన్ విప్లవంలో కార్మిక వర్గంకంటే
ఎక్కువ క్రమ శిక్షణచూపి సమైక్యతను హెచ్చు వైరుధ్యాన్ని చంచల
త్వాన్ని కన్నక పరము ప్రదర్శించింది? నిజానికి, నర్మనీ, ఫ్రాన్సు,
భారత పర్వాలలోని కర్షకవిప్లవాలును మనం నిప్పుకొనాకంగా
పరిశీలిస్తే అనాటికి వీలైనంతమాత్రాన కర్షకుల మే పర్వాలకి దీసిపోని
విప్లవ శక్తిని ఎంతా బలాన్ని క్రమ శిక్షణను, సమైక్యతను, ప్రదర్శించా
రని నిర్ణయించవచ్చు కాని ఇంగ్లీషు చారిస్తు ఉద్యమం *లో,
వారిస్ మూవ్ మెంట్ లో 1870-72 వరకూ ఉన్న ఇతర ఉద్యమాలలో 1905 న టెరెన్సియో విప్లవంలోకూడా అయోగర్లు విప్లవానికి
అత్యవసరమైన యీ ప్రముఖులకాల నే ఉపయోగపడేకపోయాయి అయో
గర్లలో విప్లవతత్వం అభివృద్ధి నొసేకపోవడమే యందుకు కారణం.

* చారిస్తు ఉద్యమం : 1838 లో లండన్ లోని 'వర్కింగ్ మెన్స్
సంఘం (working mens association) ప్రజలకు 6 ముఖ్యమైన
మామూలను కోరుతూ ఒక ఉద్యమాన్ని లేవదీసింది. ఆ ఉద్యమం
దేశం పాలుసమూలలా పోకిపోయింది; చారిస్తులు బ్రహ్మాండమైన
సభల చేస్తుండేవారు; ప్రతివూట రహస్యంగా సమావేశమై కవాతు
చేసేవారు వీరి ధోరణి చాలా ప్రమాదకరంగా ఉండేది. 1839 లో
'చార్పిస్తు మహాసభ' సమావేశం అయి, ఒక కోటి సంతకాలతో ఒక
'పిటిషన్'ను కామన్స్ సభ్యులకు అందిచ్చేరు వారు ఆ 'పిటిషన్'
లోని సంగతులను ఆమోదించలేదు. వెంటనే 'న్యూపోర్టు'లో పెద్ద
అల్లరులు జరిగాయి; చాలామంది చచ్చిపోయారు 1847 లో చారి
స్తులు 'కెన్సింగ్టన్'లో ఒక మహాసభను ఏర్పాటు చేశారు: అక్కడ

నంది తను 'పెటిషన్' తీసుకొని వార్డు మేయరును ప్రదర్శనాలు జరిపాలని వారి ఉద్దేశం. వారి డ్యూక్ ఆఫ్ వెలింగ్ డన్ తన వైస్రాయి తో వచ్చి యీ 'మహాసభ'ను ధియపెట్టి, చెరిగొట్టివేశాడు.

భారతీయ వర్గానికి యజ్ఞులున్నంత కాలం యీ ఉద్యమం చాలా హెచ్చుస్థాయిలో నడిచింది : పన్నులు తగ్గటం, వర్తకం బాగుపడటంతో వారి స్థితిగతులు మారాయి; యీ ఉద్యమం ఆఖరైపోయింది.

ఈ విషయాన్ని స్పష్టంచేస్తూ ఫాక్స్, "కమ్యూనిజమ్" ఆగస్టు 1906లో యలాచిన్నాడు:

"ఆగోజులలో కార్మికవర్గం రాజకీయంగా చాలా తక్కువ స్థాయిలో ఉండేది. యంత్రాన్ని నడిపించే యజమానిని దూషించడానికి బదులు యంత్రాన్నే దూషించిన రోజులున్నాయి. భావిని శూర్చి యోచించుటకు బదులు గతకాలంపైన దృష్టి కేంద్రీకరించిన దినాలు కూడా ఉన్నాయి..." (పుట 26)

అయినా, కార్మికవర్గానికి అనుకూలంగా : జైతక వ్యతిరేకమైన దురభిప్రాయాలను, చరిత్రను ప్రతిఘోలమైన భావాలను, లెనిన్ ప్రకటించడం చాలా ఆశ్చర్యకరమైన సంగతి

"పారిస్ కమ్యూన్" — బ్రాన్సులో 'మ్యూనిసిపాలిటీ' కి "కమ్యూన్" అంటారు 1789 లో ఒక 'విప్లవసంఘం' పారిస్ లో యీ పేరుతో నాపించబడ్డది గాని 1794 లో అది రద్దుఅయింది. 1871 లో రెండో పారిస్ కమ్యూన్ స్థాపితమై, జర్మన్ సైన్యాలు పారిస్ నుంచి వెళ్లిపోగానే, పారిస్ ను ఆక్రమించింది. "జాతీయ ఏకండ్రి"కి బదులు కమ్యూన్ ల కూటమి ప్రభుత్వాన్ని సాగించాలని అన్నది. "మ్యూనిసిన్" (రాజభవనం)నీ, విల్లిహోటల్ నీ, యింకా అనేక ప్రభుత్వ భవనాలనీ, తగలపెట్టేశారు, ఈ విప్లవాన్ని 'జాతీయ కళాలు' వచ్చి అణచివేశాయి.

అయితే, తాను ఉద్దేశించిన విప్లవానికి కర్షకుల సహాయాన్ని ఆర్జించడానికి మాత్రం లెనిన్ సిద్ధపడ్డాడు: వారికి మాత్రం ప్రాముఖ్యం లేని స్థానాన్నే యిచ్చాడు.

ఉదాహరణగా -- 1898 లో "గ్రామాలలోని కర్షకులు" గూర్చి వ్రాస్తూ, వారు రష్యా అంతటా విప్లవంచేసి, తిరుగుబాటు చేయాలని అన్నాడు... కాని ప్రత్యేకమైన ప్రముఖపాత్ర చిర్వ హించమన్నాడా?

అబ్బే... వారు నట్టణ కార్మిక ప్రజల సహాయంగా మాత్రమే నడవాలన్నాడు.

తుదివరకూ పోలాలాన్నే మో కర్షకులు నాగించాలి... వారి ఫలితంగా స్థాపించబడే స్వాతంత్ర్యం మాత్రం -- "కార్మిక కర్షకు స్వాతంత్ర్యం!" అంటే, ఆ స్వీకృతితో స్వతంత్ర స్థానాన్ని మాత్రమే కర్షకులు ఆక్రమించుకొగలరన్నమాట!

ఇంతకుపూర్వం జరిగిన కర్షకు విప్లవాలలో నాగరిక కార్మికుల సహాయం లేకపోవడం చేతనే కర్షకువర్గం అపజయాన్ని పొందిందిని ఊహించి లెనిన్ యిలా అన్నాడు --

అంటే, యే విప్లవానికైనా నాయకత్వం వహించడానికి, మార్క్సిదర్శకులవడానికే, ఒక్క నాగరిక కార్మికులకే సామర్థ్యం ఉందని లెనిన్ విశ్వాసం!

కాని, సోషలిస్టు రివల్యూషనరీల ప్రయత్నాలను ఎదుర్కొంటూ, కర్షకులకు ఎవరి నాయకత్వం అవసరంలేదని, వారి సంగతి వారు చూచుకోగలరని చెప్తూ, "ఏం, కర్షకులు చంటిపిల్లలా యేమిటి వాళ్ళు యింకోకరిసుంచి ఆజ్ఞలను పుచ్చుకోతానీ?" అని ప్రశ్నించాడు.

*

*

*

*

సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు ప్రతిపాదించిన ఆర్థిక ప్రణాళికలో ముఖ్యమైన పంక్తులు యివి --

1. రైతులలో సహకారసంఘాలను నెలకొల్పాలి.

2. వారు 'మిర్' అంటే, గ్రామపంచాయతీలలో బలపడాలి.

8 రైతుకి తన్ను భూమిని అమ్మకొనే హక్కును తగ్గించాలి
“వెలుబు”దాని చెతులలోనుండి క్రామికుల చేతులలోకి భూమి
నులుపుగా వెళ్లడానికి, రైతు భూమిని నాశనంకొడానికి, రగి సడ
పాల - చెయ్యాలి అని వారి ప్లాను.

కాని, యీ ప్రజాశాసనం లెనిన్ ప్రతిఘటించాడు. ఇది కమ్యూని
స్టులకేకరూ అంటే కాదు కర్షకుల శక్తిని అణగారిన చాలాచక్కగా
తీరుస్తుంది

అయితే, ఎందుకు ప్రతిఘటించాడు?

మొదటివిషయంగా, రైతు ఏ అడ్డు, అడ్డు, తేకుండా
తన భూమిని అమ్మకొని హక్కును పొందాలి అని లెనిన్
ఉద్దేశం ఈ హక్కు సామాన్యమే, భూస్వామి లాభదాయకం
రెండవ విషయం గ్రామ ఉద్యమతీట గ్రామస్తులందరూ
“మిల్” గ్రామ ఉద్యమతీటలో చేరి సమైక్యతగానుంటే, కామ్యూని
స్టు నాయకులకు ప్రతిఘటనగా కర్షకు వర్గనాయకులైన సోషలిస్టు
రివల్యూషనరీల జుడెటోరు అలా ఉండవలసి లెనిన్ కు యిష్టంలేదు.

వికమత్యం ఉండాలని లెనిన్ అన్నాడు అయితే, గ్రామీణ
కామ్యూనిస్టు, సాగరిక కార్మికులూ, మధ్యతరగతి ఆ సమైక్యత.
లెనిన్ చెప్పిన సమైక్యతాభావంగా కర్షకుల పోరాటాలు

ఇది ఆరని ప్రతిఘటనకు కారణాలు

“మధ్యతరగతి కర్షకుల అస్తులనూ వీధిరైతుల అస్తులనూ
సోషల్ డెమాక్రాటులు తేకుండా చేస్తారు.” అనే బూర్జువా వర్గ
విమర్శకు జబాబుఇవ్వా లెనిన్ యిలా అన్నాడు;

“అమాట పుట్టటబద్ధం ఇతరుల శ్రమమీద ఆధారపడి జీవిస్తూ
న్నవారి అస్తులను, పెద్ద భూస్వాముల అస్తులను, మాత్రమే సోషల్
డెమాక్రాటులు తీసుకొంటామన్నాడు; క్రామికులను ఉపయోగించ
కుండా జీవిస్తూ, మధ్యతరగతికి వీధిరైతులకి చెందిన కర్షకుల అస్తు
లను వారు తీసుకొనరు.”

కాని యీ జబాబుతో ఒక చిన్న వాక్యాన్ని చేర్చాడు.
“సోషల్ డెమాక్రాటులు బూర్జువా పక్షాన ఉండేవారిని రక్షించరు”
అని, అంటే ముందు ముందు కార్మికవర్గపు పోన్నత్యాన్ని కాదనే
వారీపై చెబుకొట్టడానికి నులువైనమార్గం యిది అన్నమాట.

రైతులు వారి భూములను అమ్మకొనే హక్కు లేకుండా చెయ్యాలని సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు చేసిన ప్రతిపాదనను ప్రతిఘటిస్తూ, సామ్యవాదం సిద్ధించాక కార్మికవర్గం బూరువా వర్గాన్ని జయించాక, భూములను సంఘమంతటకీ చెందేబట్టు చేస్తాం, భూమిని ఆపేర్చుకున్న ఎవరికీ ఉండదు" అని లెనిన్ ఉద్ఘాటించి, తాను యింతకుముందు చెప్పినది తానే కాదన్నాడు.

తాను ఏనాడో జరగాలనే విషయాన్ని సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు ఆనాడే - వెంటనే - జరగాలని ప్రతిపాదిస్తే, లెనిన్ ఎందుకు ప్రతిఘటించాడు? ఈ ప్రశ్నకు లెనిన్ యిచ్చిన జవాబు "ప్రతి విషయానికీ మొదటిమెట్టు, ఆఖరి మెట్టు ఉంటాయి. వానిలో ఒక దానిని రెండవ దానిగా భ్రమించ కూడదు" అని.

అయితే, మొదటి మెట్టూ, ఆఖరి మెట్టు రెండూ ఒకటే అయి, రెండూ ఒకవిధమైన ఫలితాలనే యివ్వగలవని నిశ్చయమైనా ప్రతిఘటించడంలా అర్థమేమిటి?

సోషల్ డెమోక్రాటులు (కార్మికనాయకులు), సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు (కర్షక నాయకులు) కాకపోవుట చేతనే కాదు యీ ప్రతిఘటన!

'మిర్'లో - గ్రామ పంచాయతీలో రైతుల సమైక్యత అయితేనేమి, కర్షక వర్గపు వీరీకృత కృతనస్థ అయితేనేం. సోషలిస్టు రివల్యూషనరీల నినాదములాగా మన్నంతపరకూ, లెనిన్ వాటిని ప్రతిఘటించాడు. కాని, సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు పోయి తనవంతు వచ్చేసరికి యితర గ్రామీణ ప్రజలతోపాటు కర్షకులతోను, మోతుబరి రైతులతోను, కనీసం కొన్ని రోజులపాటు సమైక్యతాభావాన్ని కార్మికులు కలిగి ఉండాలని ప్రతిపాదించాడు. ఈ ప్రతిపాదనకు కారణము "కర్షకులు సమాన హక్కులు కోరుతున్నారు కాబట్టి కర్షక ప్రజానీకం ఒక సమైక్యతతో ముందడుగు వేస్తారు." అని.

మరొకచోట లెనిన్ యిలాగ హెచ్చరిస్తున్నాడు—

"దరిద్రులైన రైతులూ, మోతుబరి రైతులూ కలిసి ఒకరి ప్రక్క నొకరు నిలబడి జమీందారీ బానిసత్వము నుండి విముక్తులగు

టకు పోరాడాలి. ఒకరి సహాయం ఒకరికి లేకపోతే, వారు విముఠులై కాలేరు సరికదా నాగరిక కార్మికులతో సమ్మేళనమగుటకు తగిన స్వీకరంత్రమైనా సంపాదించలేరు" *

కాని, కర్షక వర్గం సమైక్యత పొందాలనే యీ ధోరణిని హెచ్చుకాలం లెనిన్ అనుసరించలేదు. "బూర్జువా ప్రజాస్వామిక విప్లవము"ను ప్రారంభించే వరకే దానిని అనుసరించాడు. "బూర్జువా ప్రజాస్వామిక విప్లవం" అంటే, బూర్జువా వర్గాన్ని శత్రువుగా చేశాక, నిరంకుశ ప్రభుత్వం కావాలనే వర్గానికి వ్యతిరేకంగా జరిగే ప్రజా స్వామిక విప్లవం.

ప్రజాస్వామిక విప్లవాన్ని సాధించిన తర్వాత సామ్యవాద విప్లవాన్ని సాధించడానికి "కర్షకవర్గాన్ని విభజించటం" లేక "రైతు వర్గాన్ని ముక్కలు ముక్కలుగా చేయడం" అనే విధానాన్ని అవలంబించాలని లెనిన్ ఉపదేశించాడు. రైతాంగ శక్తిని సశింపూ జేయాలనే ఉద్దేశంతోనే యీ కర్షక వర్గ విభజన విధానాన్ని లెనిన్ ప్రారంభించాడు.

లెనిన్ యీ విషయంలో యిలా ఉద్ఘాటించాడు; "బలాన్ని ఉపయోగించి బూర్జువా ప్రతిఘటనను అణగత్రొక్కటానికి, ఛోటా బూర్జువావర్గం, రైతాంగం కదిలకుండా సంభింపజేయడానికి. అర్థ కార్మిక (సగం కూలీల) వర్గాన్ని కూడా కార్మికవర్గం తన పక్షంలో చేర్చుకోవాలి. అప్పుడే కార్మికవర్గం సామ్యవాద విప్లవాన్ని సాధించ గలదు."

కర్షక వర్గానికి వ్యతిరేకమైన ధోరణిలోని లెనిన్ 1903 లో ప్రదర్శించుటకు ప్రారంభించాడు. 1905 ఏప్రిల్ నాటికికూడా దానిని

* ఒక చిన్నవిషయాన్ని మనం యిక్కడ గమనించాలి. నేటి భారత రైతాంగం తెలిసో తెలియకనో, లెనిన్ ను తూచా తప్పకుండా అనుసరిస్తూ సమైక్యతతో భూస్వాములకు ఎదురు నిలుస్తుంటే, భారత కమ్యూనిస్టులు వారిని విమర్శిస్తున్నారు. లెనిన్ సిద్ధాంతాలకే ఆ విమర్శ వ్యతిరేకమని ఒకచుక్క భారత కమ్యూనిస్టులకు తెలియదు.

తను మాధ్యమాలేదు. 1905 లో అన్నమాటలు “కార్మికవర్గం చేతులలోనూ, బీదరైతుల చేతులలోనూ రాజ్యాధికారం మనం ఉంచాలి,” అని.

వెనుకముందులను జాగ్రత్తగా ఆలోచించాకనే “కర్షకవర్గ విభజన” అన్న సూయోపాయాన్ని రెనిక్ ప్రాగంభించాడు. మధ్య తరగతి రైతులు బూర్జువా వర్గం పక్కకు ఒకగుతా లేమోనని, దానిని బలపరుస్తారేమోనని అనుమానిమే యిందుకు కారణం.

అయితే, యీమధ్య తరగతి రైతులంటే ఎవరు?

రెనిక్ వీరిని యిలా వర్ణించాడు, “వీరు చిన్నచిన్న భూములను నేద్యంచేసుకొనే వ్యవసాయదారులు. ఈ భూములు వీరి ప్రత్యేక ఆస్తులుగానైనా ఉంటాయి; లేదా, వీటిని కొలుకు (గుత్తు) త్రచ్చుకుంటారు. ఇవి చిన్నవేఅయినా. మామూలు పెట్టుబడిదారీ విధానం తోజాలలో, సాధారణంగా రైతుకుటుంబానికి తిండికి సరిపోయినట్లు పండుతాయి; అతని పశువులకు కావలసినంత గడ్డి వోరుకుతుంది. మంచిదిసాలలో కొద్దిగానైనా దాచుకొని, ముందుముందు పెట్టుబడికింద మార్చగలిగినంత పంట పండుతుంది ఈ రకం రైతులు తరుచు పెకూలీలను ఉపయోగిస్తారు.”

(ప్రొలిక్ ప్రాసిన “కర్షకవర్గం గురించి” 12, 13 పుటలు) నుండి మధ్యతరగతి రైతులగురించి లెక్క యిలా చెప్పాడు రెనిక్.

“చాలా బీదరైతులను, గుర్రంగాని, భూమిగాని లేని కిక్కిరియనుల రైతులను, ఒక్కగుర్రంఉన్న కిక్కిరియనుల రైతులను, కలుపుకుంటే మొత్తం 10 మినియల రైతుకుటుంబాలు ఉన్నాయి. ఇందులో మధ్యతరగతి కర్షకుల సంఖ్య 2 మిలియనులు.”

(రెనిక్ ప్రాసిన “గ్రామీణ దరిద్రులకు” నుండి)

రెనిక్ ఉద్దేశంలో “చాలా బీదరైతులు” అంటే గుర్రం, భూమి లేని కిక్కిరియనులమందిని.

అంటే, పది మినియనుల పరకూఉన్న రైతువర్గంలోంచి, చూడున్నర మినియనుల రైతుల సహాయంతో మాత్రమే పారిశ్రామిక కార్మికవర్గం సామ్యవాద విప్లవాన్ని సాధించాలి అన్నమాట!

అయితే, మిగిలిన 7 మిలియనుల కర్షకుల గతియేమిటి?

“ఒక్క గుర్రాన్ని కలిగియున్న పేద మిలియనుల కరకులను ఛోటా మూర్ఖునావర్గంక్రింద నిర్ణయించి కార్మికవర్గంలోకి తీసుకుంటారు. మధ్య తరగతికి చెందిన రెండు మిలియనుల కరకులను కార్మికవర్గం సమైక్యతనందుతూ, ఒక నిశ్చయమైనరూపాన్ని పొందుతున్నప్పుడు శక్తిలేకుండాచేసి, కార్మికవర్గం ఒకరూపాన్ని సమైక్యతను పొందాక, ఛోటా మూర్ఖువా వర్గంగా లెక్కించబడ్డ పేద మిలియనులతోపాటు పీడినీ, తగిన కట్టుబట్టాలు చేసుకొని; కార్మికవర్గంలోకి చేర్చుకంటారు” అని నిర్ణయించబడింది.

మిగిలిన 1½ మిలియనుల మోతుబరి రైతులు (“కుసు”లు) ఏమవుతారు? వారి గతి యేమిటి?

కాదుగదా రైతులందరూ వారు “స్వీపింగ్” జేయబడుతారు.

కర్షక వర్గ సమైక్యతతో విప్లవం జరిపి రాజ్యాధిపాలాన్ని అశిస్తుండేమోనని, అప్పుడు కార్మిక వర్గం సురక్షితంగా ఉండడేమోనని తెలిస్తే వారు కర్షక వర్గం పుట్టుకా అంతం లేని వర్గంకాదనీ, ధర్మకాలములలోనూ ఉండవలసిన వర్గం కాదనీ అతని భావం. అది సరిక వర్గంలోని అఖరి కలిగి అని నిర్ణయించి, నశింపచేయ బడాలని అన్నాడు, అందుచేతనే కర్షక వర్గపు “నీలి” నియమాలు లేని ప్రాబల్యానికి అరిచి రక్తం ధయంతో కరడు కట్టిపోయింది.

లెనిన్ లో యీ అప్పుడు ఆనోచనలు ప్రారంభమవగానే, హానికరమైన యీ కర్షక వ్యతిరేక ఉపాయాలు ధర్మంగానూ, సహజంగానూ కనబడ్డాయి,

కర్షకులు అధికారాన్ని అశిస్తారేమోనని అనుమానించే “బహుళం” కర్షకులు అంత దేశాన్నీ అంత అధికారాన్నీ తీసుకుంటారేమో!” అని లెనిన్ అన్నాడు. 1917 లోని రష్యా విప్లవంశాటికి రష్యాన్ కర్షక వర్గంలో రాజకీయ చైతన్య సంఘటనం ఎంత అధికంగా ఉందో యీ ఉద్ఘాటన నూచిస్తుంది.

బోల్షివిక్ పార్టీ కార్మిక వర్గం కోసం అధికారాన్ని తెచ్చుకోవాలని అన్ని శక్తులూ కేంద్రీకరిస్తుంటే, సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు కర్షకులకు - కార్మికవర్గం సహాయంతోనైనా - బలాన్ని, అధికారాన్ని సంపాదించుకొనమని సలహా లివ్వలేదు. వారికి మార్గదర్శకులు కాలేదు

ఈ రెండు రాజకీయ పక్షాల మధ్యా కక్షలూ, కావేషాలూ పెచ్చుపెరిగి పోయాయి. ఆఖరుకి బోల్షివిక్ పార్టీ ప్రత్యేకంగా ఒక్క కార్మిక వర్గం లోనే బలపడిపోయింది. సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు ఒక్క కర్షక వర్గంలోనే బలపడిపోయారు. ఈ విధంగా ఆ రెండు పక్షాల రాజకీయ సాంఘిక ప్రాబల్యాలు వేరైపోయినాయి.

“కర్షకులు సంపూర్ణ అధికారాన్ని తీసుకుంటారేమో ననే అనుమానాన్ని భయాన్ని మనస్సులో పెట్టుకొని నేనీ రూఢి అయిన గ్రామీణ కార్యక్రమాన్ని తయారు చేస్తున్నాను. ఈ విషయంలో ఒక ప్రక్క వ్యవసాయక పారిశ్రామికలకూ, బీదరైతులకూ, మరొక ప్రక్క కర్షక భూస్వాములకూ మధ్య యేర్పడ్డ కొత్త సంఘటనలను, గాఢంగా అలుముకొంటున్న బేదాభిప్రాయాలను జ్ఞప్తియందు ఉంచుకొంటున్నాను;” అని లెనిన్ అన్నాడు.

(స్టాలిన్ : “గ్రామీణ కార్యక్రమం” - పుట 17)

అంటే, రైతులు సంపూర్ణ అధికారాన్ని చేపట్టకుండా అడ్డుబడు రైతులలోని ప్రత్యేక పక్షాల మధ్య అణగియున్న అభిప్రాయ బేధాలను లెనిన్ రెచ్చకొట్టుటకు ప్రారంభించాడన్నమాట.

“కార్మిక వర్గానికి, బీదరైతులకూ నియంతృత్వమున్న నినాదాన్ని మనం అవలంబించక పోతే సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు, మెన్షవిక్కులు కలిసిపోయి, సమైక్యత నంది యుందురు. వారు కలిసిపోయివుంటే, వారిని ఈశ్వరుడైనా జయించలేకపోయి ఉండును. కాని, మనం యీ నినాదం అనుసరించడం చేతనే యీ రెండు వర్గాలు కలిసి పోయే ఉపాయాన్ని జయించగలంత శక్తివంతమైన రాజకీయ వర్గాన్ని తయారు చేయగలిగాం” అని స్టాలిన్ అనాటి సంగతులను అనాటి కర్షక విభజనోపాయాన్ని వర్ణిస్తూ చెప్పాడు.

మరొకచోట యిలా అన్నాడు. “అక్టోబరు నెలలోని పరిస్థితుల గూర్చి ఒకమాట కులకుల ప్రతిఘటనను, మధ్యతరగతి కర్షకుల చంచలత్వాన్ని ఎదుర్కొని కూడా మనం జయించ గలిగాము అంటే అందుకు కారణం బీదరైతుల సహాయమే!”

రైతువర్గానికి నైతికంగా బలహీనతను కలుగజేసి, కార్మిక వర్గ నియంతృత్వాలను సాధించడానికే “కర్షక వర్గ విభజనోపా

యాన్ని" అంటే, మోక్షులకి రైతులు, వ్యవసాయక రైతులు, బీద రైతులు అని వారిని భాగించడం, వారిలో వారికి కావేసాలు పోల్చించడం - లెన్ డ్రతిపాదించాడని యీ సంగతులన్ని స్పష్టం చేస్తున్నాయి.

అలాటి పరిస్థితులను స్టాలిన్ చిట్టగా పర్జిస్తున్నాడని, సంపూర్ణ కర్షక వర్గ సహాయంతోనే కార్మిక వర్గం అధికారాన్ని సంపాదించిందని లెనిన్ సహ అంగీకరించాడని, 'పోప్ రోజ్ స్కీ' అనే ఆయన అన్నాడు.

ఈ ప్రోపాగండు జవాబు యిస్తూ, "మనం కర్షక వర్గం అంతటాండీ, అన్ని పర్గాల రైతులనుండీ కొంత సహాయాన్ని పొందామనడం నిర్దిష్టమైన అంశము" అని స్టాలిన్ అన్నాడు.

స్టాలిన్ కార్మిక వర్గ పక్షపాతి; కర్షకులను నాశనం చేయాలని విశ్వ ప్రయత్నం చేశాడు. కాని, అంతర్యుద్ధకాలంలో విప్లవ పక్షానికి రైతులు అన్ని విధాలా చేసిన అమూల్య సహాయాన్ని ఎలా మరిచిపోగలడు ?

స్టాలిన్ యింకా యిలా అన్నాడు - "అయితే, రైతాంగం అంతా అక్టోబరు నెలవరకు మాత్రమే మనలను బలపరిచారు; అక్టోబరు తర్వాత, మనం బూర్జువా విప్లవాన్ని ఆఖరు చేసే వరకే మనకు సహాయం చేసారు "

అంటే, ఒక్క కార్మిక వర్గమే నియంతృత్వం స్థాపించడానికేమి, రాజకీయాధికారాన్ని అక్రమించడానికేమి కర్షక వర్గం అంతా సహాయపడ లేదని, వడరని అన్నమాట.

రష్యన్ కర్షక వర్గంలోని అన్ని పక్షాలూ కార్మిక వర్గ నియంతృత్వం స్థాపించబడుటకు కంగీకరించవని లెనిన్ కు తెలుసు; అందు చేతనే కర్షక వర్గాన్ని విభజించటం అనే మాయోపాయం వచ్చింది. అందులోని వేరు వేరు పక్షాలను ఒక దానిమీదకు యింకొక దానిని ఉసికొన్నేరు.

అయితే - యిలాటి కర్షక వ్యతిరేకమైన భయాలకు రాజగీయంగా తప్పు ఆలోచనలను, పెంపొందించడం వ్యవసాయక చర్యలను సహకార పద్ధతులలోనికి మార్చుకొనే వ్యవసాయక ధనిక తత్వాన్ని స్థానికంగా, కదలిక లేకుండా చెయ్యమని, సోషలిస్టు

రివల్యూషనరీలు సలహాయిస్తే, అసలహాను కర్షకులు అంగీకరించకూడదనడం జారీస్తుల నిరంకుశ చరిపాలనా విధానానికి ప్రతికూలంగా పోరాటం సాగించమని కర్షకులకు సలహాయిస్తూ, అక్టోబరు నెలకు ముందురోజులలోను, ఆనెలలోను, ఆ తర్వాతను వారు పోరాడుతున్న లక్ష్యం “కర్షక కార్మిక నియంతృత్వము”ని మాటిమాటలలో చెప్పి, విప్లవంలో జయించాక, “విభజనోపాయాన్ని” పట్టుకొని వారి మీద ఎదురు తిరగటం నాము చెప్పిన కర్షక కార్మిక వర్గనియంతృత్వంలోని కర్షక వర్గమంటే “సంపూర్ణ రైతాంగంకాదు; అందులోని అతిబీద రైతుల భాగం మాత్రమే” అని ఉద్దేశమంటూ అర్థం చెప్పడం; యిదంతా ఏ నైతికమాత్రాలను ప్రమాణంగా తీసుకున్నా కమ్యూనిస్టు నీతినే ప్రమాణంగా తీసుకున్నాకూడా న్యాయంగాను, ధర్మంగాను ఉన్నదా?

కాని యుద్ధంలోను, ప్రేమలోను ఎట్టిపనులైనా న్యాయ సమ్మత మనే అంటారుపెద్దలు. రెనిన్, స్టాలిన్ లు యిద్దరూ కూడా యుద్ధం చెయ్యటం కార్మికవర్గ నియంతృత్వంకోసం కాని, కర్షక వర్గనియంతృత్వం కోసంకాదు.

ఏ విప్లవంలోనైనాగాని ఏమెట్టుమీదనైనాగాని, “ఏవర్గానికి అధికారం వస్తున్నది? అన్న ప్రశ్నే వీరి నిసాదం: అంటే “ఏవర్గం అపజయం పొందింది, ఏవర్గం చేతులలోనుంచి ఏవర్గం చేతులలోకి అధికారం వస్తున్నది?” అనే విషయం ఆలోచిస్తార; అదే వీరి దృక్పథాన్ని నిర్ణయిస్తుంది.

అన్యాయం, అధర్మం అయిన యిదే సనాతన మార్గాలలో ప్రపంచ కర్షకవర్గాన్ని యితర దేశాలలోని కమ్యూనిస్టుపార్టీలు మోసగించవని హామీ వీరీ లేదే!

*

*

* -

ఇక చాలా బీద కర్షకులను ఎలాగ మోసగించారో యిక్కడ చిత్రిస్తున్నాం.

స్టాలిన్ 1927 లో “రష్యలో ప్రభుత్వం బీదరైతుల కార్మిక వర్గాల నియంతృత్వంకాదు.” అని ప్రకటిస్తూ యిలా బ్రాకాడు.

“బీద రైతుల కార్మికుల నియంతృత్వం అనే నిసాదంతో అక్టోబరు నెలవరకూ మనం ముందుకు వెళ్ళాము. అక్టోబరు నెలలో

యీ నివాసం ఫలించింది. మన పక్షంలో సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలను లాంఛన ప్రాయంగా కలుపుకున్నాం; నాయకత్వాన్ని వారితో పంచుకున్నాము. అయితే, ఆ పక్షంలో మనం - అంటే. బోల్షివిస్కులము అధిక సంఖ్యాకులుగా నున్నాము. కాబట్టి నిజానికి అనాటికే కామ్యూనిస్టు నియంతృత్వం ఏర్పడింది అన్నమాట. కొద్దిరోజులతర్వాత సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు ఔటకు వచ్చేకాక యీ పక్షం అఖిరైపోయింది. అందుతో చాలా బీద కర్షకుల, కార్మికుల నియంతృత్వం లాంఛన ప్రాయంగా కూడా అంతమైపోయింది. రాజకీయ మార్గ దర్శకత్వాని యింకొకరితో పంచుకోలేని, పంచుకోని ఒక పక్షం చేతులతోకే అంటే బోల్షివిక్ పార్టీ చేతులలోకి నాయకత్వం వచ్చేసింది. మనం యీసాదు కామ్యూనిస్టు నియంతృత్వం అదే అని వ్యవహరిస్తాం."

(స్టాలిన్ "కర్షక వర్గం గురించి" పుట 9)

అంటే సిగ్గు, లజ్జా, లేకుండా కప్పటివుల అన్ని తరగతులను వాటి పార్టీలను, మినహాయించి ఒకేఒక పార్టీకి, ఒకేఒక వర్గమునకు కమ్యూనిస్టుపార్టీకి, కామ్యూనిస్టులకి నియంతృత్వం యిస్తామనే నిర్ణీత నిశ్చయాన్ని రెనిన్ ప్రకటించాడు. *

అఖిరికి, పాపం, బీదైత్తులుకూడా అధికారంనుంచి అంతకంటే "అధికార భాగస్వామ్యంనుండి" అని అంటే బాగుంటుంది - త్రోసివేయబడ్డారు.

వలసరాజ్యాలలోను, రంగుదేశాలలోను, కమ్యూనిస్టుపార్టీ వారి చేతులలో పడిపోయిన కర్షకవర్గాలను, చేతిబనివారలను, యిదే గతి

* ఇక్కడ చిన్న సంగతినిగమనించాలి: రెనిన్ యిలా ప్రకటించాడు, కాని భారతదేశంలో తనతో, తనలో కలిసి ఉండే, యితర రాజకీయ పోటీ కక్షలను ఉంచనని కాంగ్రెస్ నిర్ణయిస్తే, భారతకమ్యూనిస్టుపార్టీ ఆ జాతీయ మహాసంస్థను దుయ్యబడుతున్నది. ఒకరికి ఒకనీతి, తమకు మరొకనీతి రెండింటివల్లా తమకే లాభములదాలి అనే కమ్యూనిస్టుల ద్వంద్వనీతి నూత్రాలకు తగినట్టేఉంది యీ చర్య.

చట్టదూ? రష్యాలో యీ పార్టీ వలలో సోషలిస్టువివల్యాషనరీలు చిక్కుకున్నట్టే, భారతదేశంలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ తమ నియంతృత్వంలో యిస్తామన్న భాగస్వామ్యమునుగాని, మరేదో అధికారమునుగాని, ఆశించి కొన్నికొన్ని వర్గాల రాజకీయ నాయకులు వారి వలలో పడిపోయారు. వీరిగని ఆనాటి సోషలిస్టు వివల్యాషనరీల గతి సే పోలియుండదని, అంతఃన్న వేరుగా ఉంటుందని, నిశ్చయమేమిటి?

లెనిన్ చేప్పినట్లు వీరరైతులు సహాయంచేసి, బలపరిస్తే, విప్లవవాదులు మాత్రమే ధనికవాదుల ప్రతిఘటనను భేధించి, వారిని సంపూర్ణంగా నాశనంచేయగలరు. “అని అనుకున్నంతకాలం, వారు వీరరైతుప్రక్కన ఉన్నారు. వారిసహాయం అర్థించి, “నీవేమాకు దిక్కు” అని అన్నారు వారి సహాయం అనుచు తనవ్యధు నియంతృత్వంలోని భాగస్వామ్యంనుండి వారిని త్రోసివేశారు.

“వలసరాజ్యాలలో తప్పకొవగాబడి, కమ్యూనిస్టులతోనే రైతులు కలిపిన రైతుమిత్రులను యంతకంటే చక్కగా చూస్తారా?” అన్న ప్రశ్నకు రైతుదేశమైన ‘రెడ్ చైనా’లో చెనీన్ “కమ్యూనిస్టులు నిర్వహిస్తున్న రాజ్యాంగ విధానం జవాబునిస్తుంది, రెడ్ చైనాలో చెనీన్ కమ్యూనిస్టులు అచ్చటి రైతుల పేరిటకాదు రాజ్యంచెయ్యడం! ప్రపంచ కార్మికవర్గం పేరిట నారా రైతురాజ్యాన్ని పరిపాలిస్తున్నారు!

అంటే, కార్మికవర్గం, తనపేరుతో నడిచే తన అధికారం కొరకే, తన పార్టీబలం కొరకే, తక్కిన ప్రతివర్గాన్ని ఉపయోగించుకుంటుందని మనం గ్రహించవచ్చును.

“మాటలలో ఎలాగఉన్నా, చేతలలో వీరకర్షకులను కార్మికులుగా అంగీకరించి వారిని కార్మికవర్గం నియంతృత్వం తనలోకి తీసుకుందికాదూ?” అనిఅంటే, లేదు; వారిని “సగంకార్మికులు”గానే ఎన్నుకున్నారు.

లెనిన్ * విభయో జన్మజనోత్సవసందర్భంగా “* జోలి దిక్కులు కార్మిక కరక వర్గాల విప్లవ ప్రజాస్వామిక నియంతృత్వం స్థాపించేమని వాదిస్తున్నారు.” అని స్టాలిన్ ఉద్ఘాటించాడు. (చూ. “లెనిన్” పేపరు పబ్లిషింగ్ హౌసు) కాని 1927 లో స్వయంగా యిలాగ్రహించాడు; “లాంఛనప్రాయంగా ఉన్న బీదక రక కార్మికల వర్గాల నియంతృత్వం చాలాకాలం క్రిందటనే అంతమై పోయింది.”

1927 లో స్టాలిన్ చెప్పిన మాటలే నిజము. “కార్మిక కరక వర్గాల ప్రజాస్వామిక నియంతృత్వం” అన్నది కట్టు కథ. ఇందులో ‘కరకులు’ అంటే ‘బీద కరకులు’ అని హంసపాడు ఒకటి మానసికంగా ఉంది. ఈ బీదరైతులను అధికారము నుండి త్రోసివేసిన తర్వాత చాలకాలం వరకూ కూడా ప్రపంచ కరక వర్గాన్ని, రష్యన్ కరక వర్గాన్ని, మోసగించుటకు మాత్రమే యీ అబద్ధపు కథ చేపట్టారు.

“అట్టోబర్ విప్లవం రోజులలో సోషలిస్టు రివల్యూషనరీల వ్యవసాయక కార్యక్రమాన్ని ఒక్క మాట అయినా చెయ్యకుండా అంగీకరించాక, ఛోటా బూరువా వర్గపు కర్షకులతో కలసి, అసభికారంగానే, అత్యంత జయప్రదమైన రాజకీయ కక్షను ఏర్పాటు చెయ్య గలిగాము. * మేము వారిపై అధికార ప్రాముఖ్యాన్ని పహించ కోరడం లేదని వారితో రాజీకుదుర్పు కోడమే మా ఆకాంక్ష. అనే కర్షకులకు రుజువు చేయడానికే వారితో యిట్టిసంధిని చేసుకున్నాము * * అదే సమయంలో అతివాదులైన సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలతో కలిసి ఒక్క ప్రభుత్వముగానే పనిచేయుటకు వీలైనట్టి రాజకీయ కక్షను ఒకదానిని మేము ప్రతిపాదించేము; త్వరలోనే దానిని అధికార యుతంగా సాధించ గలిగాము.”

(‘వాసు పక్షీయ’ కమ్యూనిజమ్ - పుటలు 39-40)

* ఇదే కార్యక్రమాన్ని 1903 నుండి లెనిన్ దూషిస్తున్నాడని పాఠకులు జాపకం ఉంచుకోవాలి.

* * ఇంతవరకూ కరక విభజనోపాయాన్ని ప్రారంభించమని స్టాలిన్ తన పార్టీ కిసలహాచెప్పున్నాడు; కర్షకులను వదిలించుకోవాలన్న లెనిన్ నిశ్చయానికి ‘మేలు, భళాభళీ’ అని వెనకతాళం వేస్తున్నాడు.

ఈవిధంగా కర్షక వర్గంలోని అతివాద పక్షానికి ఏదో కొన్ని పదవులను ఎరమాపి, నాయకత్వంలో అంతస్తులను, రాజకీయసంస్థలలో ముఖ్యభాగాన్ని తయారుచేసి, రైతులకొక రాజకీయ కార్యక్రమాన్ని అందిచ్చిన ఆ రాజకీయ పార్టీని లెనిన్ విభజించ గలిగాడు. ద్విస్థి లాన్కు సంఘి? విషయంలో చాలా తనతో ఏకీభవించ పోతే తనకు వారి ఆవసరం తీరిపోయింది కనుక, వారికి కర్షక వర్గంలో విద్రోహం అనే అపకీర్తి చుట్టుకుంది కనుక వారిని వదిలి వేశాడు.

అందుచేతనే, రష్యన్ రైతులకు కమ్యూనిస్టుపార్టీ మోసగించిందని, వారికి తీరని ద్రోహం ఆపరించిందని మా వాదన.

* * * * *

తను ప్రతికర్షకుల కార్యక్రమంలో ఉన్న మంచి, చెడ్డా, విమర్శించకుండానే కమ్యూనిస్టులు మొదట దానిని ప్రతిఘటిస్తారు; ప్రతి కర్షకులు నాశనమైనాక అదే కార్యక్రమాన్ని తూచా తప్పుకుండా అంగీకరించి అనుసరిస్తారు. ఈ విషయ మనకు లెనిన్ చర్యలలో స్పష్టంగా కనబడుతుంది.

సోవియట్ రివల్యూషనరీలు ప్రతిపాదించిన గ్రామీణ కార్యక్రమాన్ని లెనిన్ ఎలా ప్రతిఘటించాడో చూశాము. రష్యన్ రైతాంగంలో చెల్లుబడితవుతున్నది బోల్షివిస్టుల మాటకాదనీ, దాని నాయకత్వం వారి చేతులలో లేదని మాత్రమే లెనిన్ దానిని అనాడు ప్రతిఘటించాడు. కాని, తాను అధికారంలోకి వచ్చాక, సోవియట్ రివల్యూషనరీలను అణచివేశాక, కర్షక సోవియట్ల కాంగ్రెస్ (Congress of Peasant's Soviets) చెప్పిన 242 మూత్రాలున్న ప్రణాళికను వర్గ చైతన్యమున్న కర్షకులలో ఆత్యధిక సంఖ్యాకుల సంకల్పముగా “అంగీకరించి, లెనిన్ దానిని” తాత్కాలిక చట్టముగా ప్రకటించాడు. *

* ఇక్కడ ఒక చిన్న సంగతిని గమనించాలి. భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ కూడా యిదే విధమైన మాయోపాయాలను అనుసరిస్తున్నది. కిసాన్ కాంగ్రెస్ అనుసరిస్తున్న నేటి కార్యక్రమాన్ని ప్రతిఘటిస్తుంది; వారి నిన్నటి కార్యక్రమాన్ని దొంగరించి అదంతా తన ప్రత్యేక కృషి అంటుంది.

కాని, విజేతలైన కార్మిక వర్గ నాయకులు యీ మంచిరవానితో అసంతృప్తులయ్యారు. వారి పనులను లెనిన్ యీ విధంగా జవాబు ఇచ్చేడు:

“రాజకాసనాలనీ, ప్రణాళికనూ, సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు వ్రాసారని కొందరు అంటున్నారు. సరే, వ్రాసారనుకొండి వ్రాస్తే నేమీ? ప్రకాశ్వామిక ప్రభుత్వం మనది. సర్వసామాన్య పౌరులు చేసిన నిర్ణయాన్ని మనం అంగీకరించక పోవచ్చును. కానితో మనం వికీర్ణించక పోవచ్చును; కాని, కానిని ఉపేక్షించ కూడదు.”
(‘వామపక్షి’ కమ్యూనిజమ్)

ఈ రాజీ కొద్దికాలమే నిలచింది. రైతులు ఉత్పత్తి చేసిన ఛాన్సానికి ఒమలుగా పారిశ్రామిక వస్తువులను గాని, వీయిలరి వస్తువులను గాని, యివ్వకుండానే ట్రాటస్కీ సైనిక దళాల కొనుమరి వాటిని బలవంతంగా ప్రభుత్వం నేకరించింది. కర్షకుల కార్మిక వర్గానికి ఎదురు తిరగ జరిగి వచ్చింది.”

(చూ. వెబ్బు వ్రాసిన “సోవియట్ కమ్యూనిజమ్” 1 వ భాగం

పుట 238)

తిరిగి, లెండోసారి రైతులతో రాజీ ప్రయత్నంగా లెనిన్ ప్రారంభించిన కొత్త ఆర్థిక ప్రణాళిక కారణంగా ప్రభుత్వానికి, రైతులకూ మధ్య కొద్దికాలం వరకూ శాంతి వర్చుద్దది.

కార్మిక వర్గం చేతులూ నియంత్రిత్వం ఉన్నంత కాలం, కర్షకుల ఏకైక రాజకీయ నాయకత్వాన్ని అంటే సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలను భిన్నంచేసి విభజించుట, కర్షక వర్గ విభజనోపాయాన్ని జయప్రదంగా సాగించుట, కర్షక సంఘానిర్మాణాన్ని, సాంఘిక వ్యవస్థను తయారు చేసుకొనటం నిషేధించుట, వీటి అన్నిటి ద్వారా రైతులు వారిరాజకీయ, ఆర్థిక సంస్థలను అభివృద్ధి చేసుకోకుండా తాను నివారించ గలిగినంత కాలం, కర్షకులతో ఎన్ని రాజీలు అంగీకరించినా తనకు ప్రమాదం లేదని కమ్యూనిస్టు పార్టీ అనుకుంది.

సెర్బియన్ రైతు నాయకుడు (ప్రిలిజేవిచ్), కర్షకులు అధికారంలోకి రాకుండా అడ్డిన వారు బోల్షివిక్ లేనని ప్రకటించాడు. అతడు వ్రాసిన “లివింగ్ స్పేస్” (1940) లోని యీ వాక్యాలు.

“రైల్వే ప్రభుత్వ కార్య కలాపాలలో పాల్గొంటే ప్రాబల్య మైనా కమ్యూన్ రైతాంగమునకు ఉన్నదని ఎటువంటి కమ్యూనిస్టు అనలేడు. అతని సంతకానానాన్ని ఎలాగ నడుపుకోవాలో కార్య కునితో రైతు చెప్పడు; కాని, నాన్మకుడు నూతన రైతుతో అతని భూమిలకు ఎలా ప్రవేశముకోవాలో, ఎలా పాపబడి చేసుకో వాలో చెప్తాడు” (పుట 198)

మార్క్సు-లెనిన్ విషయాలు

5

ప్రజాస్వామిక సామ్యవాద సంఘంలో, కరిక రాజకీయాధి కారాన్ని పడంచ కర్షక వర్గం సంపాదించుకోవాలంటే కార్మికవర్గ నియంతృత్వాన్ని ప్రతిపాదించే సిద్ధాంతాన్ని ప్రపంచంలో అన్ని దేశాలలోని కర్షక వర్గాలూ ప్రతిఘటించాలి. అదిర్క ప్రాతిపదికల కోసం, రాజకీయోద్యమాల కోసం మాత్రమే కాదు యీ ప్రతిఘటన. కార్మికవర్గ నియంతృత్వంలో కార్మికులుతమదేదైనావారి చేస్తారనేపిచ్చి భయం కల్పించుకొని కర్షకులు వారి నియంతృత్వాన్ని నిరాకరించడం లేదు

కమ్యూన్స్టువాదీ నియంతృత్వంకా రైతుకు వచ్చిన సోవియట్ రష్యాలోని కార్మిక నియంతృత్వం రైతులపై చేసిన అత్యాచారములే యీ ప్రతిఘటనల కారణం.

ఈ అత్యాచారాలు అనేక విషయాలలో జరిగాయి; కాని ముఖ్యంగా “సమష్టికరణం, దరలనిర్ణయం” అనేరెండు కాఖులలోనూ జరిగాయి. అందుచే యిద్దరు ఆరెండు కాఖులలోనూ సోవియట్ ప్రభుత్వం కర్షకులకు వ్యతిరేకంగా పరిపాలించిన విధానాన్ని సమీక్ష చేదాం.

ఇంతకు పూర్వం మేము చూచించినట్లు, వ్యవసాయం సహకార విధానాన్ని అనుసరించి వుండాలని లెనిన్ కోరేవాడు, సహకార మార్గ ములలో నేమి, బుజ్జగింపు మార్గాలలో మాత్రమే వ్యవసాయ పునర్ని

కాగిత ప్రారంభించబడాలని వంజిల్సుబోధించాడనికూడా లెనిన్ కు తెలుసును.

అందుచేతనే లెనిన్ యీ విధంగా హెచ్చరించాడు.

ఇక్కడ వ్యవసాయకమ్యూనిస్టులూ, రైతాంగంలోనూ క్రింది పునాదులనూ, భవనాన్నీ అలాగే చెప్పు చెదరకుండావుంచిపై భాగాన్ని తీసివేయామంటే, వీరికి అందుచేతనంటే రైతాంగంలో పెవర్గం అంటూ ఏదీలేదు. రైతాంగంమీద బలపయోగంగాని, నిర్బంధంగాని ఉన్నాన్ని అంతటికీ నాశనం చేస్తూ మధ్యవర్గం రైతులమీద నిర్బంధ విధానములను ప్రయోగిస్తే కర్షకావస్థ మైన పోలికలుగుతుంది ఈ విధానం అసంభ్యాసమైనది. కట్టబొలపి వ్యక్తులు యిందులో భాగస్వామ్యం వహించి నిర్బంధం ఉపయోగించడం యూరప్ లో చాలా సులభమైంది కాని అక్కడ కూడా ఎవ్వరూ సామ్యవాదులలోని అతిగాదులు కూడా యీ విధానాన్ని మనం అనుసరించాలని చెప్పులేదు" (‘లెనిన్ సంపూర్ణ గ్రంథావళి; భాగం 8, ప్రిల్ కే ఉద్భవం’)

వ్యవసాయక సమిష్టికరిణంలో పాల్గొంటున్న కమ్యూనిస్టు పార్టీలోని అధికభాగం యీ హెచ్చరికను గౌరవించలేదు. పైగా, అతిక్రమించారు కూడామార్క్సిస్ట్ లెనిన్ కు దురభిమానాలు, బ్రాట్ స్కీ చెప్పిన ‘సైనికవాదం’ కారణంగా, కర్షకవ్యతిరేకంగా ఒకవైపు అవేళం వారిలో పొంగింది.

ఇక ఇట్టజాలలో పుట్టి పెరిగానీరు అందుచేత కార్మికుల ఆకలిబాధ వీరికి తెలుసు కర్షకులు పండించి యిచ్చిన ధాన్యానికి బదులు నస్తువులు కావాలని వారు కోరితే, వీరు తప్పుగా అర్థంచేసుకున్నారు. ఇట్లు అడగటం సామ్యవాద పరిపాలనకు వ్యతిరేకమన్నారు; కర్షకులకు ఆత్యాళ అని నిందించారు; వారిని అణగారొక్కటకు నిశ్చయించారు. వారు ఆడులేని అధికారమత్తతో కర్షకుల విషయంలో చాలా చిన్నచూపు నీచమైనచూపు చూశారు.

లెనిన్ ప్రతిపాదించిన కర్షకవర్గ విభజనోపాయాన్ని ఏవో కొన్ని విప్లవ ప్రయత్నాల శక్తులను నాశనం చేయడానికి ఉపయోగించడం కాకుండా, రాజకీయ న్యాయాన్నీ, ఆర్థిక న్యాయాన్నీ కోరగల ధైర్యమున్న ప్రతిగ్రామాన్నీ, ప్రతి కర్షక కక్షనూ నాశనము చేయటమకూడా దుర్వినియోగం చేశారు.

వీటి అన్నిటికీతోడు, కులకులను, సమిష్టికరణ శక్తులను ధ్వంసం చేయడానికి, తీవ్రమైన సమిష్టికరణాన్ని స్థాపించడానికి, కర్షకులమీద ఒక కొత్తదాడిని ప్రారంభించేందుకు ప్లాన్. సమిష్టికరణ కార్యక్రమంలో పాల్గొంటున్న బోల్షివిస్టులను ఏవియంజ్ ఎవరిని చినా సరే, వారి చిత్తములను, అజ్ఞలను ఎవరైనా అడ్డితే చాలు, వారిని కులకులనడం దేశాంతరవాసి శిక్ష విధించడం సైబీరియాకు పంపడం ఆవృత్తిని నాశనం చేయడం ఒక్కొక్కప్పుడు అంలికంటే కొంచెం క్రూరమైనా, తొందరగా జరిగిపోయే విధానాన్ని అనుసరించడం.

ఈ తుద్రచర్యలు, యీ హత్యాకాండ, ఆరోజులలో ప్రారంభమైనాయి.

పాపం, కోట్లకొద్దీ అమాయకులైన కర్షకుల లెనిన్ చేసిన వాగ్దానాలను నమ్మి భయంతో మైన బాపలకు, పొంసలకు పోయేరు. కులకులనే ఆరోపణకు లోనయ్యాడు అస్తులను పోగొట్టుకొన్నారు. భూములలో నుండి, ఎండలో నుండి, తరమివేయబడ్డారు శ్రాభిష్టులుగా చెయ్యబడ్డారు. ఒక్కొక్కప్పుడు వీరున్నిటికంటే వ్రాసేంగా నాశనం చేయబడ్డారు.

“అనుభవంలో మృగ్గుతూ, అమలులోవున్న శాసనాలను సంబంధించజేస్తూ, నాటిని స్థానికంగా సాగించుతూ, కర్షకులే సత్యమేనో, ఎక్కడుందో బోధపరచుకోగలరు” అనే లెనిన్ నూత్న శిక్షి ఎగిరిపోయింది “ఇంకా, కర్షకులు సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలకే అనుసరించదలచుకుంటే, మనం ‘తథాస్తు’ అందాం” అనే లెనిన్ హామీ వాక్కులుకూడా గాలికి ఎగిరిపోయాయి.

ఈ పరిస్థితులలో పది సంవత్సరాలపాటు 1927 నుండి 1937 వరకు కార్మికచర్య నియంతృత్వానికి, రష్యన్ కర్షకులకవర్గాని ముఖ్య ప్రకటితం కాకపోయినా, నిజమైన యుద్ధం సాగిందంటే ఆశ్చర్యంలేదు. ఈ దురన్యాయాలకు, దౌర్జన్యాలకు, బలప్రయోగానికి, నిర్బంధవిధానాలకు, కోపోద్దీపితులైన రైతులు ఎదురుతిరిగారు.

నిర్బంధించి సమిష్టి వ్యవసాయాన్ని స్థాపించిన సోవియట్ రిపబ్లిక్ “లో కొన్ని విభాగాలలో కొద్దిగానో, గొప్పగానో, విధ్వంసక చర్యలు జరుపబడ్డాయి,” అని వెబ్బుకూడా అంగీకరించారు.

1929నుండి సోవియట్ ప్రభుత్వం యొక్క పరిశీలనలను ఒక దానినొకటి తాముకాదు. అతివ్యాప్తమైన సమ్మె అది

ఈ సమ్మె ఫలితంగా సంభవించిన తాము వల్లనే, కరువా సం వల్లనే, విస్తారాలు అహం ధాన్యాల ఉత్పత్తిలో విపరీతమైన తగ్గుదల వల్లనే, రష్యా పొందిన కనీస అనుభవాలను, బాధలను, చూడక స్థానిక యిలా అంగీకరించక తప్పిందికాదు.

“అంగీకరించక తప్పిందికాదు. కానీ అత్యవసర కారణాలు చెప్పుకొంటుందికాదు.

రాజకార్యాలను నిర్వహించడంలో నిరంతరతను చూపాము; విప్లవ కార్యకర్తలను ఉద్ధరించాము; కరువుల యిందూ దురుదాసులు ఉండి, చట్టవిరుద్ధమైన సోదాసు చేశాం; వీటిన్నిటికీలనూ కార్మిక కరువును ముప్పును “స్మిస్కా” అంటే, స్వేచ్ఛాసంబంధా లను ప్రకటించి కలిగింది.”

(స్టాలిన్ ఉద్ఘాటన: “సోవియట్ రష్యా” పుట 160)

కొత్త అధిక విధానాన్ని వదిలిపెట్టేక, పంచవర్ష ప్రణాళికలను ప్రారంభించిన సాటినుండి, కులవలపై నిర్బంధాన్ని ప్రయోగించడానికి, వారిని స్థానభ్రష్టులుగా చేయడానికి స్టాలిన్ ప్రారంభించాడు. అదే సమయంలో “సమిష్టికరణం” అనే వ్రాతపదికమీద ఆ విధానం నెమ్మదిగా, “వారిని ఒకవర్గంగా ఉంచుకుందామని చెప్పుటం” అనే విధానంలోకి మారిపోయింది.

కానీ, బోల్షివిస్టులు తాము ప్రయోగించిన విధజనోపాయం వల్లనే తేకేమి, కరువువర్గంలో వేర్వేరు ఐత్యం, ఒకదాని తర్వాత యింకొకదానిని సకింపచెయ్యటం వల్లనే తేకేమి, సహజంగా చాలా తేడా ఫలితాలు పొందినవివచ్చింది.

1929 లో ఉద్ఘాటించిన నివాదాలతో అతివీధి కరువులూ, మధ్య కరువులూ సంతృప్తిపూర్వకంగా అన్నారు. కానీ మరుసరివత్సరం కాంగ్రెస్లో, “రైతాంగం అంతా ఒక్కసారిగా సమిష్టికరణం లోకి రాలేదు. “సామ్యవాదంలోకి వారిని తెచ్చుటకు నివాదాలను వెలువరించడం సూక్ష్మమే చాలదు” అని స్టాలిన్ అంగీకరించవలసి వచ్చింది తమ ఆపజయాన్ని స్టాలిన్ యావిధంగా అంగీకరించాక బోల్షివిస్టువారి కరువువర్గం అంతిమమీదా విరుచుకుపడింది; దానిమీదకు

ఈ విజయోద్యమాలను పదిలింది; ఆ వెర్రికోడలలో ఆ శ్రేణులలో గాలను అవకరించిందంటే నాటికి స్థానికే బాధ్యుడు.

మిస్టర్ స్టాన్ కరక జక్షపాతి కాదు: ఆయన 1941 నుంచి 1942 వరకు పట్టిమాస్తా, 1913లో ఒకరులోకి అమ్మకానికి వచ్చిన ఉత్పత్తిలో కులకు. ఉత్పత్తి చూటికి 50 ఎంతులు; అది 1927 నాటికి చూటికి 20 ఎంతులకి తగ్గిపోయింది ఇక వీర ముఖ్య కర్షకుల ఉత్పత్తికి 20 నుంచి 74 శంతులకు పెరిగింది. 1927 నాటికి, ఆ తర్వాత, భాగ్యపు మార్కెట్లలో కులకులు అధికారికంగా మైన కర్షకానా. ప్రముఖ కర్షకానా తేరిన ఈ కులకుల బట్టి నాకు విశ్చయమవుతుంది. వీర, ముఖ్య రైతులు ఆ ఉత్పత్తి స్థానాన్ని అక్రమించుకున్నారు.

ఈ వీర రైతుల మీదా, ముఖ్య కర్షకుల మీదా సమిష్టికరిణం అన్న పేరుతో వారిని నారవ్యం పోషించిన స్వామ్యద్యమం ఉంది చేసి వుండాలి.

సమిష్టికరిణం కర్షకుల కర్షకుల ఆర్థిక బాగంబాని బాదు లకు "కులకులు" ఒక ముఖ్యమైన అందుచేతనే, సక్రమ కర్షకా తేని కర్షకులకూ, సక్రమ కర్షకా వున్న నిరంకుశ సోవియట్ ఒకరినొకరిని పోరాడటం కర్షకులు విడిపోయినప్పుడు "వ్యవసాయక ఉత్పత్తి" చూటికి 80% ఎంతులు ఉత్పత్తి చేసే రైతుల ఒకమి యిది" అని గొప్పగా, దాబుగా చెప్తాడు కాలిగ్.

"సోవియట్ కమ్యూనిస్టుల సభ్యులకు కులకులంటే ఎలా నిర్వచించబడినా వ్యాయం నియమం లేకుండా ఉండేదన్న సంగతి అందరికీ తెలుసు! ఈ నిర్వచనం పరిశీలించు అనుసరించి మారినట్లుండేది. మొట్ట మొట్టిలా, కర్షకులతో "మేము మీ సభ్యులకు మీ ఇవ్వం మీ మాత్రం మాకు భాగ్యంయివ్వాలి" అని అజ్ఞాపించిన ప్రభుత్వానికి ఏదోలాంటి పంట అయినా యివ్వడానికి నిరాకరించడం చేశారు, కర్షక సమిష్టికరిణ వ్యవస్థకు అంగీకరించక పోవడం చేశారు ప్రభుత్వం అనుసరించే యీ వ్యతిరేక వోరనికి "కులకులే" మొట్టి తాంబూలం పుచ్చుకున్నారు". అని స్టాన్ వ్రాశాడు!

సోవియట్ ప్రభుత్వం తన అధికారాన్ని తెలిసి వివిధంగా నిర్ణయించిన యీ వ్యవసాయక పునర్నిర్మాణాన్ని నిర్బంధించేటండా

వ్యచ్ఛందంగా అంగీకరించే రైతులకు కనుచూపు మేరలో కూడా లాభాలు వాటిని చూపించలేక పోయింది. అందుచేత ప్రతిఘటించిన ప్రతి వారిని కక్షించడమే ఒక విధానంగా పెట్టుకుంది ప్రభుత్వం. మధ్య కర్షకులు చాడం క్షతీకారం చెయ్యలేక పోయారు. “కొన్నాళ్లకు ప్రతివోటా మరుగులేని హింసా, అంతంలేని దౌర్జన్యం నుంకె చివరేటంతగా అధికం అయిపోయాయి”

కొద్ది సోజులలో పారిశ్రామిక ధరలకంటే హీనమైన ధరలకు ప్రభుత్వం నిర్బంధంగా వ్యాపార్థి సమీకరించే విధానం కూడా తప్పింది. ప్రజల యార్జి సాధించడానికి ప్రయోగించిన నిర్బంధ విధానాలలో ఒక భాగముగా అయిపోయింది.

“వ్యవస్థాపక సామ్యవాదంలో మొదటి ఇరవై సంవత్సరాల, “నూతన వ్యవస్థాపక యజమానుల ఆర్థిక పునర్నిర్మాణం”ని కీద్రతకు లక్ష్యం చేసి అధికంగా బలీకరించి వచ్చింది” అని కార్మిక రచయిత “సోవి” అంగీకరించ వలసి వచ్చింది.

కర్షకుల ప్రాథమిక అవసరాల విషయంలో వారిని సంతృప్తి పరచడానికి ప్రభుత్వం ఎన్నడూ ప్రత్యేకమైన జాగ్రత్తనూ, శ్రద్ధనూ చూపించలేదు. అని “రెడ్ ఆర్మీ దళాలకూ, సాగరిక స్రజలకూ ఆహారపు సరఫరా ఎనిలేగకుండా ఉండేటట్లు చూడటం మాత్రం తన మొదటి కర్తవ్యంగా భావించేది”.

కార్మిక వర్గంయొక్క దాని యజమానులయొక్క, ప్రాథమిక అవసరాలను సంతృప్తి పరచడానికి సోవియట్ ప్రభుత్వం కర్షక వర్గాన్ని అనేక విధాలుగా మోసగించడానికి ప్రారంభించింది. కార్మిక వర్గం తయారు చేసే పారిశ్రామిక వస్తువుల విలువ అధికంగాను వాటికి మారకంగా రైతులు పండంచే వ్యవసాయక వస్తువుల విలువ తక్కువగాను ఉండేటట్లు వస్తువుల మారకం ధరలను ప్రభుత్వం నిర్ణయించేది.

“వ్యవసాయక పారిశ్రామిక వస్తువుల ధరలలో విపరీతమైన వ్యత్యాసము ఉన్నాయి. అందువల్ల వ్యవసాయ దారులకే నష్టంకలుగు తున్నది” అని యీ విషయంలో వెబ్బు అంటాడు. (“సోవియట్ కమ్యూనిజమ్” 1వ భాగం, పుట 238)

వ్యవసాయక సమిష్టి కరణోద్యమంలోను, కర్షక విప్లవానికి వ్యతిరేక పుద్యమంలోనూ విజయం పొందాక కూడా, వ్యవసాయక

వస్తువులు దర... తగ్గించియుంది హాస్ట్రామిక వస్తువుల దరలను హెచ్చించి యు...చే లెనిన్ - ట్రాబ్ స్కీల విధానాన్ని రెండో ప్రపంచ యుద్ధ ప్రణాళిక సమయంలోగా డాక్టర్ లెనిన్ అమలు పెట్టవలసిగా ఉన్నది. “హాస్ట్రామిక వస్తువుల విలువను పెట్టవలసిందిగా కన్నా పల్లెటూరులా ధర హెచ్చించి, కర్షకుల కొనుగోలుకర్తల కత్తిరింపగా ప్రభుత్వం తగ్గించ ప్రయత్నించింది. అయినా, గ్రామాలలో హాస్ట్రామిక వస్తువుల సరఫరాకంటే గిరాకీ అధికంగానే వుంటుంది” అని స్టాలిన్ అన్నాడు.

నిజానికి కార్మిక వర్గాన్ని సహకారంలోని ప్రజలను మేపుటకు, భనసంతులుగా వేయటకు బయటపడటకు మాత్రమే సోవియట్ ప్రభుత్వం రైతులను ఉపయోగించుకొని, వారిని దరిద్రులుగా చేసి అణగ దొక్కింది. ఈ ద్వితీయ సహకార గ్రామం ప్రారంభించే సరకూ యీ విధానమే పాగింది.

అందుచేతనే, ప్రపంచ కర్షకవర్గానికి మేముచెప్తున్న కార్యక్రమం: “కార్మికవర్గ నిజాంతృప్తి: ఎట్ల ఖబర్ దార్!” అని.

* * * * *

“సరే, యిదంతా సోవియట్ వ్యతిరేకంగా, స్వప్రయోజనాల తోసం చేస్తున్న ప్రచారం” అని ఎవరైనా విమర్శిస్తారేమో! అలాంటి వారికోసం యీ విషయాలను నిర్ధారణ చేస్తున్న స్టాలిన్ రచనలలోని భాగాలను ఉదహరిస్తున్నాం

“సమిష్టి వ్యవసాయభూముల తోరే క్రామేడులకు ప్రత్యుత్తరం అన్న గ్రంథంలో, చిన్నవ్యవసాయానికి వ్యతిరేకంగా ‘లెనిన్ ఉవాచ’ అని స్టాలిన్ అంటాడు.

“స్వల్పవ్యవసాయం ప్రజాభావనలకు వ్యతిరేకం, బీదతనంనుండి, బానిసత్వంనుండి, నూనవసంఘాన్ని తప్పించుకోనివ్వదు”

“స్వతంత్రభూములమీద, సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యమున్న పౌరులు గానూడా, మనం పూర్వకాలంలోలాగానే అల్పవ్యవసాయ భూముల మీదనేఉంటే మనం నాశనంకాక తప్పదు.”

“సమిష్టి సహకార పరిశ్రమను ‘కార్మికసంఘాల’ (Artel ఆర్టెల్) ద్వారా జరుపడంచేతనే యీసామ్రాజ్యతత్వ సమరం ముగిలను త్రోసిన వ్యూహంనుండి బయటపడటం సాధ్యం.”

ఈ విధమైన పారిశ్రామిక విధానంమీద విశ్వాసం, మహా ప్రపంచ సంగ్రామం వస్తుందనే భయం, మామూలుగా మార్క్సు లెనిన్ పంథాలలో జరిగే గుప్త ప్రచారం, కార్మికవర్గపు నిరంకుశ రాజ నీయాధికారం, అధిక ఆపారంతోనూ సాగరిక ప్రజలు, కార్మికవర్గం చేసే భరించలేని ఒత్తిడి కర్షకులు పండించి యిచ్చిన ధాన్యానికి ఒమలగా పారిశ్రామిక విధానానికి రిగిరింతగా ప్రజోపయోగమైన వస్తువులను కార్మికులు తయారుచేసి యిచ్చులేకపోవడం, ఇవన్నీకూడా పోల్షివికోపాస్త్రీ, మాస్కోవ్ ప్రసక్తిని కర్షకవర్గానికి వ్యతిరేకంగా చేసే గామీకుల సంకటన కేంద్రం యిచ్చేవి.

కొన్నింటిని తప్పుదారిలోకి తిరిగిస్తామని గురిచేతాక, తన వాదనా ధారా జాబ్బు చేయడానికి, తనకు సాగుక అడుగు పెట్టుకు ప్పట్టు, భావిలో సమిష్టి వ్యవసాయంపై సాల్నాచంచూపేవారిని హెచ్చరిస్తూ, "లెనిన్ చెప్పిన సలహాలను, హెచ్చరికను, పెడచెవిని పెట్టకండి" అని చాలా విధానాలలో చెప్పాడు.

లెనిన్ చెప్పిన సలహాలలో: "వ్యవసాయక కమ్యూనిస్టు వ్యవస్థాపకముగానే, వాసించాలి: సమిష్టి వ్యవసాయము అనికి మార్పు వ్యవస్థాపకముగానే ఉండాలి; కార్మిక కర్షక ప్రభుత్వం * విమాత్రం గాన రిస్కంధింకకాదు" వ్యవసాయవ్యమైన సమిష్టి సహకార వ్యవసాయాన్ని కార్మికసంఘాల (ఆర్టెల్ Artel) ద్వారా చేయు విధానం అమలు చేసి రైతులకు ఆ విధానమే చాలా మంచి అని నిజావుచేస్తేనే, ప్రభుత్వాన్ని చేతు" పెట్టుకున్న కార్మికవర్గం అనుసరిస్తున్న విధానం విప్పిదమిస్తే ఈ సుత్రప్రతిపరచగలము కొట్ట కొలకమంది రైతులు కార్మికవర్గ పక్షాన్ని అసలంబించుతారు కార్మిక వర్గం కలకాలం వరకూ వారిఆగిరిణనూ పొందగలదు."

"సమిష్టి సహకార వ్యవసాయం అత్యవసరమనీ, సుసాధ్యమనీ, అచరణీయమనీ చూపి ఆ అనుభవము కర్షకులకు సుబోధకరమైనట్లు చేస్తేనే, యీ సువిశాల కర్షక జేష్టమైన రష్యాలో సామ్యవాద వ్యవ సాయం వైపు ముందడుగు వేశామని చెప్పటకు గునకు అధికారం వుంటుంది."

* ఇక్కడ 'కార్మిక కర్షక ప్రభుత్వం' అన్న ప్రయోగం ప్రచారంలో సమాత్రమే అయి వుండాలి,

“స్వచ్ఛంద సహకారం అనే నూతనాన్ని పనిం ఉల్లంఘించాము” (పుట 90)

“పై నిక సమస్యలను చరిష్కరించినందుకు కుర్రపు ఒకాలదాడి అవసరమూ, యుక్తమూ ఈ కారణం, సమిష్టి వ్యవసాయంలో సమస్యలను పరిష్కరించడానికి ఉపయోగించడం యుక్తం కాదు, పైగా విభజనకరం కూడాను” (పుట 89)

“ఈ చప్పులన్నిటికీ మూలకారణం మధ్య కర్షకులయెడ వుండే తప్పు దృక్పథం”

“ఆర్థిక స్వరూపంలోనేమి, సభ్యతలోనేమి, జౌన్నత్యంలోనేమి, అనేక భేదాలన్నీ రాష్ట్రాల్లో ప్రజలకాల, పోషణలో రష్యాలో చాలా వున్నాయన్న సంగతి ప్రభుత్వం మరచి పోయింది”

“కొందరు కామ్రేడులు సమిష్టి వ్యవసాయంలోని మొదటి గెలుపులతో ముట్టటి అనికా ఉపదేశాలును చూసిపోయారు అంటే కాదు; సమిష్టికరణ ప్రక్రియలో కామ్రేడులు సెంట్రల్ కమిటీ 1931 నుండి 1933 వరకూ పొడిగించుకున్న సంగతికూడా మరచిపోయారు”

మొరపు మొరపినట్లే మహావ్యవస్థలో సాగించబడ్డ సమిష్టికరణ మనకు ఉదాహరణ లెచ్చాక స్టాలిన్ యిలా అన్నాడు.”

“సమిష్టికరణంలో ప్రభుత్వం అనుసరించిన మహావ్యవస్థాపక తరుకంటే అధికతగా సిద్ధమైన జిల్లాలను మించిపోతూనే ప్రయత్నంలో సమిష్టి వ్యవసాయోద్యమానికి సిద్ధం కాలేని జిల్లాలకర్షకులపై అధికమైన ఒత్తిడిని కార్యకర్తలూ, శాఖనుండి ప్రవేశపెట్ట వలసి వచ్చింది; సమిష్టి వ్యవసాయోద్యమం సత్వరంగా అభివృద్ధి చెందడానికి తమలో లోపించిన గుణాలను యీ విధంగా నిర్వహించడంలో చూపించే ఉత్సాహంతో పూర్తి చేశారు ప్రయత్నించాయి”*

తనపార్టీ అయితేనేమి, అలాటి ప్రభుత్వమైతేనేమి, గావించిన దారుణ వినాశకాండం స్టాలిన్ నైతిక పరిభాషలో చర్చిస్తాడు:

* ‘యుద్ధరణాలకు చందాలు పోగుచెయ్యడంలో, నేవింగ్సు సర్టిఫికేట్లు కొనిపిండడంలో, బ్రిటిష్ కార్యవర్గం చూపిన ‘ఉత్సాహము’ను రుచిచూచిన మనకు భారతీయులకు రష్యాలోని ‘ఉత్సాహం’ అంటే ఏమిటో, “ఒత్తిడి” అంటే యెలావుంటుందో బాగా తెలుసు!

యా చర్చ తేరబెనుక జరుగుతున్న భాగవతాన్ని మనకు పట్టి చూపుతుంది;

“గెలుపు ఒక్కొక్కప్పుడు ప్రజలకు గర్వాన్ని, వాతంతనుకలిగిస్తుంది. అత్యంతంగా గర్వాన్ని, స్వాభిమానాన్ని రేకెత్తిస్తుంది. అపారమైన బలం, ప్రతిష్ఠా వున్న అధికార వర్గానికి చెందిన ప్రతి నిధుల విషయంలో యీ విధంగా జరగటం చాలా ముఖ్యకూడాను. ఇచ్చటి కాసనాలు, తీర్మానాలు, ఆజ్ఞలు, అన్నిటికన్నా శక్తిని కలిగి వుంటాయని దిశ్వాసం యేర్పడ వచ్చు.

ఈ మాటలు చెప్తుంటే, నా మామస్సలా ఉండటం ఒక్క ప్లానికే వేవటం మాత్రమే కాదు, ప్రాంతీయ కమిటీ సభ్యులు కొందరు, కేంద్రసంఘ సభ్యులు కొందరు కూడా వున్నారని సమిష్టి వ్యవసాయావ్యయంలోని తప్పలకు వీరు పుట్టిన యిళ్లు. మన క్రామేడులలో ఒక భాగం యంతకు పూర్వం వచ్చిన గెలుపు మూలంగా, గ్రుడ్డిగా లెనిన్ మాచించిన మార్గముల నుండి ఎంత వేగంగా దుతితులయ్యేరో యీ తప్పల ఎంత అధికంగా ఎంత లోతుకు పాతుకొని వున్నాయో సెంట్రల్ కమిటీ కూడా 1930 వరకూ గ్రహించలేదు.”

“1930 వాకూ బహుశః అతద్వారా చాలా కాలం వరకు, అశేష రష్యన్ కరక జనం గురి అయిన ఒమన నీతిని నిర్బంధముల తీవ్రతను, వాటి స్వభావాన్ని ఎవరూ అంచనా వెయ్యగలరు? అధికార ముత్తులైన కరక వ్యతిరేక జతంలోని వ్యక్తుల చేతులలో ఎన్ని కోట్లమంది కర్షకులు భయంకర దాదాన కృత్యాలుకు గురి అయ్యారు? ఎన్ని కోట్లమంది ఆకాభంగం పొందారు; ఎన్ని కోట్లమంది మనం అనుకోలేని హీనస్థితిలోకి రావలసి వచ్చింది?”

*

*

*

సమిష్టి కార్మిక సంఘ (ఆర్బెల్) వ్యవసాయాన్ని కార్మిక వర్గ నియంతృత్వం సంపాదించ గలిగేరని, స్థాపించ గలిగారనీ కాదు కూడా ఆశోషణ. కొన్నిచోట్ల ప్రయోగాలను జరిపి, సహకార వ్యవసాయములో మన్న ప్రయోజనాలను, లాభాలను రైతులకు చూపించాలని, యీ విషయంలో వారిలో ప్రచారం చేసి, వారి స్వచ్ఛందంగా ఎన్నుకో నివ్వాలని పట్టుపట్టి లెనిన్ చెప్పాడు. ఈ వ్రపదే

కార్మిక్ పార్టీ, అతని కమ్యూనిస్టు పార్టీ, గౌరవించ లేకని మా ఆలోచన.

రష్యా రైతుల దేశం సామాధికారం అంతా కార్మిక వర్గం చేతులలోవుండి కార్మికుల పార్టీ బోల్షివిక్ పార్టీ చేతులలో ఉంచారు అని వారి సంగతిని నాకే ప్రాధాన్యతలో, నాంఘికంగా, శక్తివంతంగా చెప్పకొనే అవకాశాన్ని కర్షకులకు యివ్వలేదు. తంత్రంగాను, క్రమబద్ధంగా రైతులు ఎంతవరకు, ఏ యే సోపానముల ద్వారా, వివిధంగా విలంబలలో, కార్మికసంఘాలద్వారా జరిగే సమిష్టి వ్యవసాయాన్ని ఉపక్రమించగలరో, చెదక్రమించవలెనో, తమకు తామే నిర్ణయించుకొనే అధికారమును ఎప్పుడూ వివిధంగాను, బోల్షివిక్ పార్టీ కర్షకవర్గానికి యివ్వలేదు; అందుచేతనే యీ దారుణ చర్యలు జరుపబడ్డాయని మా ఆలోచన.

సోవియట్ సామాధికారం కార్మిక నియంతృత్వం చేతులలో ఉండియుండకపోలే, సోవియట్ రష్యాలో ప్రజాస్వామిక కర్షక కార్మిక ప్రజారాజ్యపు ఐతిహాస వుండివుంటే, కనీసం ప్రజాస్వామిక శక్తివంతం అయిన కార్మిక కర్షక నియంతృత్వం నునిచేస్తుండివుంటే, కర్షకులమీద ప్రయోగించబడిన అనాటి వర్ణనాతీతమైన బాధలు అనాటి దమననీతి అనాటి రాక్షస నిర్బంధాలు తప్పియుండును.

ఏదైనా అధికారానికి ఎదురు చెప్పుకపోలే, చేయరతుగా లొంగిపోలే, అది తన బలిపశువును సహజంగా ముంచెత్తివేసి, అణగ త్రొక్కుతుంది. అందులోను, వీడికుల ప్రయోజనాలు దమన అధికారపు ప్రయోజనాలకు వ్యతిరేకమైతే యీ అణగత్రొక్కుట మరీ అధికంగా వుంటుంది.

కాని, కార్మికవర్గ నియంతృత్వంమాత్రం కర్షకవర్గాన్ని అణగ త్రొక్కుటంవల్ల వచ్చిన చెడు ఫలితాలనుండి తప్పుకోలేకపోయింది. 1929 నుండి 1939 వరకు సోవియట్ రష్యాలో కర్షకులచేత బలవంతంగా పండిస్తున్న ధాన్యానికి బదులుగా యివ్వడానికి పాలకవర్గమైన కార్మికులవద్ద తగినన్ని వస్తువులులేవు. అధికార సంపాదనలో అత్యాచారేతా, రాజ్యాధికారాన్ని కార్మికవర్గంలోనం నుత్తగా పశప రచుకోవాలనే ఆకాంక్షచేతా స్టాలిన్, అతని అనుసరులూ, అతని పార్టీ, అతని ప్రభుత్వం కర్షకులకు ప్రబలశత్రువులుగా చేసుకున్నారు.

కర్షకవర్గంపట్ల మీరే ఆశ్చర్యచారములను అన్నిటినీ సాగనిచ్చి అప్పుడు స్టాలిన్ ధర్మపన్నులు వల్లించాడు.

“ందుచేతనే ప్రపంచ కర్షకవర్గానికి నూ హెచ్చరిక:

“కార్మికవర్గ నియంతృత్వమా! ఖబడ్డార్!”

*

*

*

రాత్రి ఎంత నుదీర్చుంగావున్నా ఎంత గాఢాంధకారమయి మైనా, తెల్లవారక తప్పదు.

అలాగే, ఆధికారంలోనున్న కార్మికవర్గానికి, సమిష్టి వ్యవసాయంలోని కర్షకవర్గానికి మధ్య జరిగిన యీ నుదీర్చ సమరం వారికి సందేహములులేకుండా అందమైంది. యంత్రపు చాగిళ్ళనేమి, పంటలను ఊడ్చే యంత్రాలనేమి, ఇతర వ్యవసాయ యంత్రాలనేమి రైతులకు హెచ్చు అద్దెలకుయిచ్చి, ఆ అద్దెలు, పన్నులను, బజారులో కొన్న వస్తువుల విలువను, ప్రతివారం ధాన్యరూపంలోనే చెల్లించాలని ఆన్పారు. ఆ విధంగా గ్రామాలనుండి అధిక ఆహార సరాఫరా ఉండేట్టు చేసుకోవడమే కాకుండా తమ రాజకీయ అధికారాన్ని కూడా కార్మికులు కాపాడుకున్నారు కొంత వ్యక్తిగతమైన ఆస్తిని అంటే, ఒక యింటినీ, తోటనీ, కొంత పశుసంపదనీ ఉంచుకోడానికి హక్కును కర్షకులు సంపాదించుకున్నారు.

కాని, తమ రాజకీయ ప్రయోజనాలను రక్షించుకోడానికి పాలనాధికారమున్న బోల్షివిక్ పార్టీకి యింతమైన తమ ప్రత్యేక ఐక్యతలనుగాని, ఆర్థిక ప్రయోజనాలను రక్షించుకోడానికి తమ వర్గసంఘాలనుగాని, నిర్మించుకోనే హక్కును రైతులు యింకా సంపాదించుకోలేదు.

కమ్యూనిస్టుపార్టీతో కలిసి కర్షకులుగావుండే హక్కును రైతులు సోగొట్టుకొనడంకన్న వేరుదారి లేనంతకాలం, కర్షకులుగా ప్రభుత్వములో వారికి భాగం లేనంతకాలం, కర్షకవర్గ సంఘాలను నిర్మాణంచేసుకోనే అధికారం లేనంతకాలం, సోవియట్ పరిపాలన ఏకపక్షం, ఏకవర్గం, కర్షక వ్యతిరేకం అయిన పాలన క్రింది నేలెక్క.

అయితే, సమిష్టి వ్యవసాయ భూములలో “ఈవత్సానికి (అంటే కార్మికవత్సానికి) చెందనివారిని” కూడా బాధ్యతాయుతమైన పనుల

లోనికి తీసుకుంటున్నామని, ఎటువైపు వ్యవసాయక ధూయిక మీద ప్రచుభి స్థానాలను వారికి యిస్తున్నామని లోడ్ల వికాసాన్ని కునతో చెప్తన్నది.

నిజమే, కాని భారతీయుల మీద బ్రిటిష్ పాత్రాజ్యవాదాధి కారలు నీగ్రోలమీద ప్రేరించి పాత్రాజ్య వాదాధి కారులు చూపుకున్న అనుగ్రహానికి, దీనికి, ఫలమేమిటి? నిదో ఇంతో విధంగా కాకుండా, అత్యంతంగా కాని, ఎంతో ఉంగంగాని జోషి పోరాటములకు ఫలితంగా ఉద్రించబడ్డ మామూలు, సుప్రీమ్ సోషి యల్ అధికార వ్యూహావాన్ని. రాజ్యాంగ వ్యూహావాన్ని; దాని దృక్పథాన్ని నిర్ణయించే అధికారం లేకుండా కర్షకులు కేటికీ రాజ్యాంగ వర్గానికి దైబకే ప్రశ్నలేమి?

* * * * *

రైతుల యీ పీచవిని ఒకమహా విప్లవం యొంది, “ఫర్ల తాలకు యిది అక్టోబరు విప్లవానికి సరితూగుతుంది” అని గర్వంగా ‘కాలినిన్’ ఉద్ఘాటించాడు. అలాటి విప్లవవిజయం పల్ల లెనిన్ కి కలిగిన ఘనతే యీ నాటి విప్లవ విజయంపల్ల ప్లాలిన్ కి కూడా చక్క నదని పొగుడుతున్నాడు.

అయితే యీ గెలుపును ‘గెలుపు’ అని మనం అనగలుగుతే ప్రపంచ కర్షకసర్గం ‘గెలుపు’గా లెక్కించదు. పైగా, విప్లవ ప్రతి కూల చ్యోగా లెక్కిస్తుండని కాలినిన్ కలబో కూడా అనుకొని వుండడు.

అక్టోబరు విప్లవం కోసం, దాని స్థిరత్వం కోసం, కార్మికవర్గం ఎంతటి జౌన్నత్యంతో, ఎంతటి ఘనతతో పోరాడిందో, అంతటి ఘనతతోనే వారికంటే అధిక రంగాలలో అంతకంటే అధికంగా త్యాగం చేస్తూ, కర్షకులు విప్లవ ప్రతికూలులైన “యద్ధస్వాము”లతో (war lords) పోరాడారు. అలాంటి కర్షకవర్గం పరిపాలన లోంచి నెట్టివేయబడింది ఏదైనానీకే చెందదనే నీచపు ఆగోషణ ఆగోపించ బడింది. దేశభ్రష్టత్వమునుండి అయితేనేమి, విలయం నుండి అయితే నేమి, తప్పించుకొనడం కోసం, సమిష్టివాదులు గుర్రపు దళాల దాడుల ముందు మోకరిస్తూ పొలకులైన కార్మిక వర్గం నుండి వీక్షింప

పాటి బాధత్యగల నాకరీలనో దానరూపంగా అడిగి సంపాదించుకొనే నైతిక బలహీనతకు కర్షకులను తెచ్చారు.

ఇదంతా విప్లవ వ్యతిరేకశ్రవ్యకాదూ?

“అనాటి సమరం యేవిధంగానూ రక్తపాతం లేకుండా జరగలేదు. అది అతికఠినం; అతికష్టమైనదీని” అని వెబ్బు అంగీకరించాడు.

అందుచేత అభయంకర హత్యాకాండనుండి రష్యాకా కర్షకులు తప్పించుకొని, కనీసం ఓటింగుతోనూ, స్వంత తోటలు కలిగి తుండటానికి, కావాలంటే జర్మనీవత్సరానికి మించి వాటిలా పనిచేసుకొడానికి ఉన్న హక్కులలో నయినా కాట్రిక పర్వంతో సమానత్వాన్ని సంపాదించు కోగలిగారంటే, ఆ సమరం కర్షక వర్గానికి అపకీర్తిరహితం కాదు; దాని తొంగుబాటు అపరయాన్ని గూచించదు

*

*

*

ఇక, రష్యానో కర్షకపర్వంపై నిర్బంధాలు.

తెనికా అధికారిత్వేంద్ర తయారైన 1927 వ సంవత్సరపు రాజ్యాంగవట్టం అధికభాగం కర్షకుల ప్రయోజనాలకు వ్యతిరేకంగా వున్నది. ఉదాహరణగా ప్రతీ కూలీకి ఒక ఓటు, కాని అయిదుగురు రైతులకు ఒక ఓటు అంటే, అత్యల్ప సంఖ్యాకులైన కాట్రికులకు అత్యధిక ప్రాతినిధ్యం యిచ్చారన్నమాట *

ఇక, ఎన్నికలలో ఒకేఒక పక్షానికి బోలివిక్ పార్టీ కి చెందిన అభ్యర్థులుంటారు. తక్కిన అభ్యర్థులందరూ వ్యక్తిగతంగానే పోటీ చేయాలి. అందుకనే కర్షకులకు అదనుంచి నాయకత్వాన్ని కల్పించిన సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలకు రాజ్యాంగంలో స్థానంలేకుండా చేసి, తద్వారా రైతులకు సక్రమమైన, సమైక్యతనందిన, రాజకీయనాయకత్వాన్ని లేకుండాచేశారు. అందుచేత కర్షకులకు కాట్రిక పక్షపు అభ్యర్థికి ఓటు చేయటంకంటే వేరుదారి లేకపోయింది ఎవరై నా ధైర్యం చేసి, ఇంకొకరిని ఓటుచేసి నా, తమ పక్షానికి చెందకుండా యింకేదో పక్షానికి చెందిన అభ్యర్థికి ఓటు చేయవలసినవచ్చేది.

* ఇది మనదేశం ముస్లింలీగ్ వారి కోరికను మించిపోయింది! ఇలాంటి పరిస్థితులలో భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ ముస్లింలీగ్ ను కాగలించుకొనే ప్రయత్నంలో వున్నారంటే ఆశ్చర్యమేమిటి?

1937 నాటి కర్నూలు ప్రభుత్వ సంపూర్ణ విజయం తాను సాధించిందిగానే నమ్మకం బోలి వికాసానికి కలిగింది. అప్పుడు కార్మికులకు, పనిమైన ఓటింగు హక్కులను అంటే, 'ఒక ముఠాకి ఒక ఓటు' అన్న నియమాన్ని బోలింగులు ప్రవేశపెట్టారు. కాని కమ్యూనిస్టు పార్టీ మాత్రం సరాసరి సర్వాధిపత్యాన్ని అంటే తాను తప్ప మేము తరస్కరించేకుండా చేసి, రాజకీయాధికారాన్ని తానే గుత్త పుచ్చుకోటం విధానం మాత్రం వదలివేయలేదు. అందుచేత కర్నూలు యిటు కమ్యూనిస్టుపార్టీ అభ్యర్థిలో లేక, అటు యేపక్షానికి చేందని అభ్యర్థిలో ఓటు చెయ్యాలి. ఇక యేపక్షానికి చేందని సభ్యులు కానన సభలలో ఎంత శక్తివిహీనులుగా వుంటారో మనకు తెలుసును. ఎన్ని కల తర్వాతకూడా వారు ఒక పక్షంగాగాని, ఒక ముఠాగాగాని కయ్యారవలేదు.

అధికారముకమైన ప్రతి పక్షాన్ని 'కాననసభల' గుర్తించి స్వాగతమిచ్చి గర్హించే ప్రజాస్వామికంగా యీ నాటికీ కూడా తయారవలేదు సోవియట్ పరిపాలన!

1933 నుండి 1944 వరకూ సాగిన సలహాదారు పరిపాలన బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదపు 'యూద్ధకాల నియంతృత్వం.' వారి పాలనలో భారతీయులకు వున్నపాటి రాజకీయ అంతస్తా, ప్రతిష్ట, ఆయుధ సోవియట్ పరిపాలనలో కర్నూలుకులేవు. 1917 నుండి యీ నాటివరకు స్థానిక కర్నూలు వారి పర్వసంఘాలు స్థాపించుకొనడానికి ప్రభుత్వం అంగీకరించలేదు. మనదేశంలో ఆ హక్కును ప్రభుత్వం యింకా రద్దు చేయలేదు.

తాను అధికారంలోకిరాకముందు లెనిన్ కర్నూలుకు ముఖ్యంగా బీదకర్నూలుకు తమ కమిటీలను ఏర్పరచుకొనే హక్కువుండాలని వాదించేవాడు. కాని బోలినిస్టులు అధికారంలోకి రాగానే యీ కమిటీలు మాయమైపోయాయి.

కమ్యూనిస్టుపార్టీ యే గుర్తించబడినప్పుడు కర్నూలు ప్రజలు నిజమైన ఆశయాలతో కష్టనుఖాలతో సోవియట్ పాలనకుసంబంధం లేకుండా పోతుండేమోనని అనుమానించే లెనిన్ యీ విధంగా అన్నాడు.

“ప్రజాసేవ ఆశయాలతో దగ్గర సంబంధం వుంచుకోదాని కేమి, వారి ప్రశ్నలకు ప్రత్యుత్తర మివ్వడానికేమి, వారిలోని ఉత్త

మరియు రాజ్యాంగంలో ఉన్నత స్థానాలలోనికి తీసుకొని వచ్చుటకు తగిన అధికారములను ఏర్పాటు చేసుకొనికేమి యితర పార్టీలవారి నశలను, కర్షకుల పక్షలను, యితర సంస్థలను మేము అన్ని విధాల బలపరచి శుద్ధి చేస్తాం.

ఇదంతా యిక్కడ మనదేశంలో రాజప్రతినిధి సలహాదారులు కార్యనిర్వాహక సభసభ్యులు చేసే ఉపన్యాసాల ధోరణిలోనే ఉన్నది కామా? విగుమతి దిగుమతుల కేమి, ఆహారానికేమి, వ్యవసాయానికేమి, ఇరుపాదా సలహా సంఘాలను నియమించారు "ప్రజా సేవ" అధ్యక్షులుగా వర్గ సంబంధం వుంచుకోవాలి" భారతీయులలో "ఉత్తర సోవియత్ రాజ్యాంగంలో" ఉన్నత స్థానాలలోనికి తీసుకొనివచ్చుటకు" ఎక్కటి అధికారములను ఏర్పాటు చేస్తున్నారు.

కమ్యూనిస్ట్ కార్మికవర్గ నియంతృత్వం, భారతదేశంలో బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదం, ఆ శ్రేష్ఠ ప్రజానీకమే తమ యజమానులని అంగీకరించటం లేదు.

కమ్యూనిస్ట్ లాగే ఎక్కడైనా సరే కార్మికవర్గ నియంతృత్వం తనతో సంబంధపడదు, తనలాగే విశిష్టమిచ్చే, యితర అభ్యుదయకర పార్టీకామికవర్గం బట్టసకావాల్సి, అదరడాల్సి చూపించడండా, బాటిని కొల్లగొట్టే హీనమైన వర్గంగా మారిపోడం చాలా ముఖ్య సావధాన రష్యాలో కర్షక వర్గాన్ని ప్రజావర్గాన్ని యీ నియంతృత్వం ఆతిశయంగా, ఆతిపూరంగా పీడించింది; ఆత్మగౌరవం, రాజకీయ చైతన్యం, శక్తి ఉన్న కర్షకనాయకులను చాలామందిని "కు.కు" అనే మిషమిది నశింపజేసి, కర్షకవర్గానికి నాయకత్వం లేకుండా చేసింది. అందుచేతనే కర్షక ప్రజావర్గాలకు కార్మికవర్గ నియంతృత్వం సంతోషిస్తే, సహాయాన్నీ, ఎన్నటికీ యివ్వజాలదు.

ఈ వెనుక కథనీ ప్రస్తుత పరిస్థితులనీ చూశాక, "రాల్ఫ్ ఫాక్సు" యీ విధంగా ప్రశ్నించక తప్పిందికాదు.

"తనశక్తికినీ, అధికారాన్నీ అనంతకాలంవరకూ - ఆచంద్ర తారార్కంగా - ఉంచాలని బాత్రిమేనా కార్మికవర్గం ఆకాంక్షిస్తు

* వీరిని ద్రోహులుగా, ఎంచుకులుగా, మనం ఎన్నుతాము!

న్నది? భరికవాదాన్ని నాశనంచేసి, కర్షకులు మొదలైన యితర వర్గాలమీద జీవించాలనేనా కార్మికవర్గం ఆశిస్తున్నది?”

కాని యీ ప్రశ్నకు శక్తివంతమైన, సరియైన, జవాబునుమాత్రం యివ్వలేకపోయాడు.

నిజానికి ... పాండరాని బాధలకు, హింసలకు, సేవావసరకు, రష్యన్ కర్షకులూ, చేతిపనివారలూ, ప్రజలూ గురికయ్యారు. కార్మిక వర్గం ఏదో ఒకమిషన్. తనతోసం చాడు కని చెయ్యాలని నిర్బంధించింది; ప్రత్యేకమైన స్వతంత్ర పార్టీశామిక వర్గంగా వానిని కార్మిక వర్గ నియంతృత్వం గుర్తించలేదు; ఆయావర్గాల ఉత్పత్తిచేసే వస్తువుల మారకపు ధరలలో చాలా భేదం ఉంచి నిర్ణయించింది. అందుచేతనే కర్షకుల జీవిత పరిస్థితులు కార్మికుల జీవిత పరిస్థితులకన్న హీనంగా ఉండేవి.

ఈ సంగతులన్నీ రుజువుచెయ్యడానికి రష్యా అనుభవాలలో కావలసినంత సాక్ష్యంవుంది; కాని, ‘రాల్ఫ్’ ప్రశ్నకు నిశ్చయంగా “కాదు, కార్మికవర్గం అట్లా ఆశించడంలేదు” అని ప్రత్యుత్తరం యివ్వడానికి తగినంత సాక్ష్యంలేదు.

అందుచేతనే ‘రాల్ఫ్ ఫామ్స్’ తన ప్రశ్నకు “కాదు; కార్మిక వర్గం అట్లా ఆశించలేదు” అని జవాబు యివ్వలేకపోయాడు.

లంకలో పుట్టుక

1930, 40 లలో పున్న యీనాటి కమ్యూనిస్టుల వ్రాతలను బాగ్ తగ్గగా చదివేస్తే. “ఒకే ఒక వర్గం కార్మికవర్గం. ఒకే ఒక పార్టీ కమ్యూనిస్టు పార్టీ,” అనే ఆచరణ ప్రాతిపదికను, వారి పాతపాటను అన్ని వర్గాలవారికీ ఉపయోగకరంగా పున్నట్టు ఆకాజనకంగా పున్నట్టు సవరించుకుంటూ వెళితే ఆశ పెట్టుకుంటేలా భరించలేదని స్పష్టమౌతుంది.

ఉదాహరణగా “రాల్ఫ్ ఫాస్”ను తీసుకుందాము. అతడు వలసరాజ్యాల ప్రజల విషయంలో మనదృక్పథాన్నే, తూచాతప్పకుండా కాకపోయినా, కొంతవరకైనా, అంగీకరిస్తాడు. సంపూర్ణముగా అంగీకరించుటకు అతని సవాతనశ్వం అడ్డువచ్చింది!

“విదేశాల పెట్టుబడి సాగించే దమన నీతికి బలిఅయిపోయిన పారిశ్రామిక ప్రజానీకము సామ్రాజ్యవాద దేశాలలోని కార్మికవర్గము, యీ రెండుముఖ్య విప్లవశక్తులూ వలసరాజ్యాలలోని ధనిక వాదపు బలాన్నీ, శక్తినీ, ప్రతిఘటించడానికి ఒక రూపాన్ని పొందుతున్నాయి,” అని “కమ్యూనిజమ్” అనే గ్రంథంలో వ్రాశాడు.

ఈ ‘వలసరాజ్యాలలోని పారిశ్రామిక ప్రజానీకం’ రైతులు కాక యింకెవరు? అమాట స్పష్టంగా యెందుకు చెప్పదు? అట్లా అంగీకరించడం కమ్యూనిస్టు పార్టీ కార్మికవర్గ సవాతన సిద్ధాంతాలకు వ్యతిరేకమౌతుంది నే భయం ఏమో!

“పెట్టుబడిదారీ దమననీతి ఫలితంగా నాశనమైన బీదరైతులకు, కర్షకులకు, యీనాటి పాంఘిక వ్యవస్థ సాభాగ్యకరం కాదనే విశ్వాసం వారికి కమ్యూనిస్టు పార్టీలు కలిగించాలి. ఈనాటి ప్రచురణ ధనిక వాదాన్ని ప్రతిఘటించి, పీడిత మానవులందరి స్వాతంత్ర్య సంపాదనకై పారిశ్రామికులు సాగిస్తున్న సమరంలో సవాతన మానవ సంఘంలోని అత్యంతోత్కృష్ట శక్తులను, ఉత్తమ పురోగమన శక్తులను, కమ్యూనిజమ్ సమైక్యత కలుగ జేస్తుందని ఉద్ఘాటించాలి” అని కమ్యూనిస్టు పార్టీల కర్తవ్యాన్ని రాల్ఫ్ ఫాస్ ఉపదేశించాడు.

కాని, యీ సమయంలో ప్రపంచ కర్షకులు పారిశ్రామికులతో వరిసమానమైన పాత్రనే ధరించాలి, అంతకంటే ఉత్తమైన పాత్రనే ధరించాలి, అతను చెప్పటలేదు. ప్రపంచ ధనిక వాదపు మారు రూపమే సామ్రాజ్యవాదం; ఇది ప్రతిఘటించు వారు వాగిస్తున్న జాతీయ విప్లవసమరంలో వలసరాజ్యాల రైతులు ప్రథమశ్రేణిగా నుండకలసి ఆవశ్యకాన్ని ఫాక్సు గుర్తించలేదు.

కాని, వలసరాజ్యాలలో లోలోన కర్షక విప్లవ రుతులున్నవి. “అతను అంగీకరించి, ఆ సమరం పారిశ్రామికుల ఉద్యమంతో సమైక్యత నవలం, పారిశ్రామిక విప్లవవిజయానికి హామీ” అని అనడం కూడా బాగానేవుంది.

అయితే, ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాదానికి, ప్రపంచ ధనిక వాదానికి స్రుతికూలంగా వలస రాజ్యాలలోని జాతీయ విప్లవము, కర్షక విప్లవం ఎంత అధికంగా, ఎంత గాఢంగా ఒకదానితో వొకటి పట్టి కలిసి పోయాయో అతను గ్రహించలేకపోయాడు.

పోగా, ప్రత్యేక నాయకత్వంలో పెంపొందుతున్న వలసరాజ్య వజలజాతీయ విప్లవం నుండి పాశ్చాత్య సాంఘిక విప్లవం సహాయం పొందాలన్న సంగతిని తక్కిన కమ్యూనిస్టుల లాగే ఫాక్సు కూడా గమనించలేదు.

లెనిన్ చెప్పిన వుపాయాలను అనుసరిస్తూ అతను యిలా అన్నాడు;

“ఒక్క కార్మిక కర్షక వర్గాల ప్రజాస్వామిక నియంతృత్వమే ఇండియా చైనాలలోని ప్రజాస్వామిక స్వరూపాన్ని పునర్నిర్ణయం చెయ్యగలదు”

మనలో మాట: “కార్మిక కర్షక నియంతృత్వం” అని చెప్పటంలో కర్షక వర్గానికి ముందుగానే కార్మిక వర్గాన్ని వుంచటమే ఎంత శ్రమ పడ్డాడో చూడండి.

లెనిన్ కూడా అనాడు యివే మాటలను చెప్తూ, అదే సమయంలో కార్మిక వర్గ నియంతృత్వాన్ని సాధించడానికి నిశ్చయించాడు; యీనాడు యీలాటి ప్రకటనలలో అంతకంటే అధికంగా అర్థం వుందనుకోగలమా?

తమపైన తమ ఆధార పడ్డ స్వతంత్ర పాత్రను నిర్వహించడానికి గాని పాపం, పలస రాజ్యాల రైతులు ఆశస్త్రారేమోనని కాబోలు, ఫాక్సు యీ విధంగా అన్నాడు. “ధనిక వాడుల, భూస్వాముల విప్లవ ప్రతిఘటనలకు ఎదురుగా రైతాంగాన్ని మేల్కొల్పి, సక్రమంగా నిర్మించి, ముందుకు తీసుకొని వెళ్లగల శక్తి సామర్థ్యాలు ఒక్క కార్మిక వర్గానికి మాత్రమే, దాని సాంఘికబలం వల్ల నెత్తేసేమి, స్థానబలంవల్ల నెత్తేసేమి ఉన్నాయి”

భారత దేశంలోని రైతులు జాతీయ కాంగ్రెస్‌లోను, చైనా రైతులు క్యూమింగ్ టాంగ్‌లోను పాల్గొని బలాన్ని విప్లవానుభవాన్ని సంపాదించు కుంటారేమో నని భయపడి, ఫాక్సు వాటి విషయంలో రైతులను యిలా హెచ్చరించాడు;

“ఇలాంటి పక్షాలు భూస్వాములకు, యంత్రాగారాల యజమానులకు, న్యాయవాదులకు, సైనికోద్యోగులకు, చెందిన చిన్న పిల్లల మీదీ. 1813-1848 మధ్యకాలంలో జమీందారీ వద్దతిస్తే పోరాడుటకు యూరప్‌లో ఉద్భవించిన ప్రజాస్వామిక చతులకు వ్యంగ్య చిత్రాలు మాత్రమే యివి.”

“అయితే, యిలా చెప్పుటం” రాల్ఫ్ ఫాక్సు ఉద్దేశం యేమిటి? ఈ వాక్యాలలోని అంతర్ధార్థం మేమిటి? “అని ప్రశ్నిస్తారేమో. అది సర్వ సాధారణంగా కమ్యూనిస్టులు ప్రతి దేశంలోనూ చేసే మాయోపాయమే!

రైతుల యెడల మొదట పానుభూతిని ప్రకటించటం, తర్వాత వారిని తమలోకి ఆకర్షించుకోడం, ఆఖరుకు వారిని తమ భావనా ప్రపంచానికి అధిదేవత అయిన కార్మిక వర్గానికి బలి యివ్వడం. ఇదీ వారి మాయోపాయం.

అంతేకాదు: రైతుల కాంగ్రెస్‌లోనే తమ స్థానమని గ్రహించి ఆ మహాసంస్థలో కలిసి స్వాతంత్ర సమరంలో పాల్గొని, అప్పుడు, స్వరాజ్య పరిపాలనలో ఉన్నత స్థానాన్ని ఆక్రమించు శోకుండా వారిని అడ్డుతారు కమ్యూనిస్టులు. ఎందుచేతనంటే నేటి పలస రాజ్యాలలోని అశేష రైతాంగాన్ని అంతటినీ ముందుకు వేయించ గలిగి వంత విప్లవ శక్తితో, వర్గ చైతన్యంతో, సక్రమ నిర్మాణంతో, నిండు విప్లవంలో మన్న కార్మిక వర్గం ఎక్కడ వున్నది!

చైవాగోగమి, భారత ప్రజలలోనేమి కాశ్మిక వర్గం యిప్పుడు ఉన్నదో జేర్చు తంతూ, పెరిగి పెద్దది అవుతున్నదేకాని ఒక నిర్దిష్ట వ్యూహాపాన్ని యింకా వాడలేదు. చాల స్వల్ప సంఖ్యాకులైన కాశ్మీకులు, కష్టన కష్టిగా ఆభివృద్ధి చెందేవరకు రాబులు పోషు మాదా కక్కిన సవాతన కమ్యూనిస్టు లాగేరైతులను విప్లవాన్ని వాధించనద్దంటాడు. కాశ్మీ వర్గం సవాతనకుడానే రైతాంగం విప్లవాన్ని పొగిస్తే ఆయా కేశాదుల సముచిత స్థానాన్ని ఆక్రమిస్తాడు. కాశ్మీ వర్గం తన యంత్రత్వాన్ని స్థాపించుకోలేదు ఇదీ కమ్యూనిస్టు భయం.

వలసరాజ్యాలలో రైతులకు వ్యతిరేకంగా కమ్యూనిస్టులు పోగిస్తున్న యింకా యోజనాలోని మార్కుస్ సిద్ధాంతాలను తూచాలు తప్పదు. కా ఆచరణలో ఉన్నాయి.

“గ్రామీణ ఉప్పతివాదల ప్రయోజనాలకు సగరాలలోని కాశ్మీకులే సహజమైన ప్రతిఘటన కాగా, రైతులను నాగరికుల ధీనాయత్వం క్రిందకు తీసుకురావాలి” అని లెనిన్ కమ్యూనిస్టులకు సలహా యిచ్చాడు.

చాలారోజులక్రిందట జమిందారీ ప్రభువులేమి, బూర్జువా వర్గమేమి, కర్షకుల ప్రయోజనాలకు తామే సహజమైన ప్రతిఘటనమని వాదించారు. ఈనాడు “రైతులు తమ ప్రయోజనాలను తాము రక్షించుకోగలిగిస్తామి, “వారి సహజమైన ప్రతిఘటన మేము” అని వాదించేవంతు కాశ్మీకులు!

కమ్యూనిస్టు సవాతనత్వానికి ఎంత నీచమైన, ఎంత యేహ్యమైన, ఆందో!

ప్రజల చిన్న కవర్గం యింకో వర్గపు నీడకింద వుండవలసిందేనా? ఇతరులు “రైతుల సహజ ప్రతిఘటన” మని వాదిస్తూంటే జోనని తలదోవవలసిందేనా?

అంటే, లేదు. యిందుల్లో సంప్రదాయమును యికమీదట వారు జరగనివ్వరు. భారతదేశంలో, చైవాగో, మెగ్జికోలో, విర్లాండులో, సామ్రాజ్య వాదానికి ప్రతికూలంగా నాగించిన జాతీయసమరముల ద్వారా నైతేనేమి, ఆయా సమరాల్లో సముపార్జించిన విజయాలు ద్వారా నైతేనేమి, కాశ్మిక వర్గమేకానీ, ప్రజావర్గమేకానీ, ఏ యితర

వ్యయముకూడా రైతులకు సహజ సత్తినిధులుగా నుండలేరని ఆయా ప్రదేశాల రైతాంగం మరుపురాని జవాబునిచ్చింది.

వారి విషవహాశ్రమ వారే ప్రాతినిధ్యం వహించిన వ్యక్తులుగా, యజమానులుగా, వారి సౌభాగ్యాన్ని విశిష్టతని, నిర్మించుకొనే శిల్పకారులుగానుండ నిశ్చయించారు.

వలసరాజ్యాల విషయాలు చర్చిస్తూ, వలసరాజ్య ప్రజలను సామ్రాజ్యజతత్వం యెలా కొల్లగొడుతున్నదో తృప్తికాక వ్యాఖ్యానించాడు: అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీ కూడా యీ విషయాలలో వ్యాఖ్యానించింది. ఆయా వ్యాఖ్యానాలు గాంధీ వాదులు యీవిషయాలమీద యిచ్చిన వ్యాఖ్యానాలతో సరిపోతాయి, 'నిర్బంధ ఉత్పత్తి' విధానం, కీలకోద్యాగాలు, చాటి ప్రయోజనాలు, ప్రపంచ భూస్వామ్యత్వానంతో విభజించడం, అసహన విదజన వీటిమీద మన గాంధీవాదులు యిచ్చే వ్యాఖ్యానానికి చాలా సమీపానికి వస్తారు. వలసరాజ్యాల ప్రజానీకం ఉత్పత్తిచేస్తున్న "అధిక విలువ"ని వారి సామ్రాజ్యవాద ప్రభువులు, పెట్టుబడిదారీ ప్రభువులు, కబళించేస్తున్నారని వారుకూడా గుర్తించారు.

వలసరాజ్యాల రైతాంగపు "అధికోత్పత్తి" (Surplus-product) ని సామ్రాజ్యవాదం మింగివేస్తున్నదని ఫాక్స్ అంగీకరిస్తూ యిలా వ్రాశాడు.

"తన వలసరాజ్య ప్రజల ఆర్థిక జీవితంమీద ప్రభుత్వానికి సంపూర్ణ అధికారం వుంది...ముఖ్యనగరాలలో అమ్మవలసిన వస్తువులకు ప్రత్యేకంగా తక్కువ ధరలను నిర్ణయిస్తుంది; వలస రాజ్యాలలో అవస్తువనే ప్రత్యేకంగా అధిక ధరలకు అమ్మేటట్లు చేస్తుంది. ఈ విధంగా గుత్తనర్తకంలోని పెట్టుబడిదారులు వలసరాజ్య ప్రజలను వీడించి "ఉన్నత లాభాలను" (Superprofits) గుంజ గలుగుతున్నది" (పుట 69 'కమ్యూనిజమ్')

భారత రైతులనుకూర్చి ఫాక్స్ యిలా వ్రాసాడు.

"అతడు తన ఉత్పత్తిని మార్కెట్టులో పెట్టి స్వేచ్ఛగా అమ్మడం చాలా అరుదు. ఏదో ఒక మిల్లు యజమాని గాని, ఏదో లాండ్ ప్రతినిధి అయిన మధ్యవర్తిగాని, వచ్చి అతని వంటను తనానా చేసి తోడివేస్తాడువెను అధిక వలస ప్రదేశాల వంటి వాటిలో కొన్ని

టిలో, వలసలూని రైతుల ఆందరి జీవితం వివోచాక బ్రష్టు గుప్పెట్టాగాని, దాస్యజీవితంలో నిండిన ఏదో తోటల విధానం చేతులలోగాని, ఉంటుంది.* (పుట రీతి)

“వలస రాజ్యాల రైతాంగం, రంగురైతులు నామ సామ్రాజ్య వాద ధనికవాదుల కొర వీడికిక్కునాంచి వివ. క్షుణ్ణవాతనా, అన్ని విధాలా ప్రజాస్వామికమైన సామ్యవాద సంఘాన్ని సంహరించు కోవాలన్నా, ప్రపంచ ధనికవాదంతో మాటిఅయిన పూర్వాలలో, ప్రత్యక్షంగాను, పరోక్షంగాను, పోరాడాలి. ఈవిధంగా పోరాడటానికి ముందు, వారు ప్రపంచధనికవాదపు మరోమాటం అయిన ప్రపంచ సామ్రాజ్య వాదంతో పోరాడాలి—” అని మాహాత్మాజీ సిద్ధాంతంలో ఒక భాగం కమ్యూనిస్టుల సిద్ధాంతం యీ విషయాల్లో సిద్ధి కలిస్తున్నది:

రైతులువారి విప్లవ సమరాన్ని పోరాడుటకు వారే ముంది ముగు కేస్తున్నారట యీ విధమైన విప్లవ త్యాగి పట్టించేవున్నాయి కాని, వలసరాజ్య రైతాంగానికి, పక్షరైతులతో, ప్రత్యేక విప్లవ పాత్రవున్నది. కమ్యూనిస్టులు అంగీకరించరు అంతటి వివిధ వాదం వారిది.

పైగా వలసరాజ్యాలలో యుద్ధకాల పారిక్రామకాభివృద్ధి వారి నంగా యిప్పుడిప్పుడే రాజకీయాకాశవీధులలో పాదమాప్తమవుతున్న వలసరాజ్య కార్మిక వర్గాన్ని చూసి యితర కమ్యూనిస్టులలో ఘోష కూడా యీ ఆతిస్పల్లవవర్గం త్వరలో ఆభివృద్ధి చెందుతుందని ఆశలు పెట్టుకుంటున్నాడు. “వలస రాజ్యాలలోని కార్మికుడు పోరాటము నైనా సాగించాలి; లేదా అంతమైనా పొందాలి. అదీ ఆతని జీవిత పరిస్థితి” అని అందుచేతనే అంటాడు.

అయితే వలస రాజ్యాలలోని రైతులు పోరాటము సాగించడానికి గాని, అంతమివడానికిగాని, నిర్ణయించు కొనవలసిన అవసరం యంతకంటే అధికమని ఘోషు మరిచిపోయాడు. చైనాలోను, భారత వర్షంలోను, రైతాంగం నిర్వహించిన జాతీయ విప్లవ పాత్రను, దాని ప్రాముఖ్యమును, గుర్తించలేకపోయాడు.

*కాంటెల్ వ్రాసిన “ఆఫ్రికలో సామ్రాజ్యం” (Empire in Africa) యీ విషయాలను చాలా చక్కగా చిత్రిస్తుంది.

అంతేకాదు; రైతులు, చేపవనివారలు, ఇతరవృత్తుల పారిశ్రామిక ప్రపంచ ధనికసామ్రాజ్య వాదులతో తాకుడువచ్చి కార్మిక వర్గానికి వేరైన, వ్యతంత్రమైన పారిశ్రామిక వర్గాలు. తయారవుతున్నాయని యీలెందు మహోన్నత తరగతులకు - రైత కార్మిక తరగతులకు ప్రజావర్గానికి క్రిందకిసారి వచ్చిన అర్థికమాంద్యంగాని, శ్రేణి ప్రపంచ సంగ్రామం వంటి మహోన్నత సంఘటనలుగాని, వర్గైతన్యాన్ని ప్రసాదించాయని రైతు వాయకుల వాదన.

ఆ వాదన విజయే కాని వాని తనలోని సత్యావస్థ్యం చిల్లనే ఘోషి అనుసరించ లేదు.

అయితే, ధనిక వనికవాదం కలలా. సామ్రాజ్యవాదం కలలా, రైతు ప్రజావర్గాల మిశ్రిత వ్యవస్థగాను, స్థితిగాను, ఉన్న త్రిసంబంధాల పరిస్థితులుగాను, మారకంలాని పరితులలాను, గుణాత్మకమైన మార్పు ఉన్నదనే రైతు వ్యవస్థాని. ఘోషి అంగీకరిస్తున్నాడు.

“అసంఖ్యాకమైన రైతులనేమి, కార్మికులను, పార్లెమెంటున చేతిపనుల పారిశ్రామికాలను, సామ్రాజ్యవాదం మేల్కొలిపింది. వాస్తవ్యత్తినుండి యోగతత్వంలోకి అది వాదని తరుగుకొని వెళ్లింది. నిశ్చేష్టతగానున్న వారిచేవిరాన్ని బలఉద్బృతసమరంగా మార్చి నేసింది. ఈ వర్గాల కూటమిని అధునిక రాజకీయరంగంలోని ఉక్తప్ర రాజకీయ శక్తులలో ఒకవనిగా మార్చేసింది” (పుట 75) అని ఘోషి వ్రాశాడు.

కాని, తక్కిత సనాతన మార్కుస్ వాదులలాగే ఘోషి; స్ట్రాచీ, బుఖారీ, జోజుకు జోజుకు మారిపోతున్న ప్రపంచ పరిస్థితులకు బద్ధుని. మొదలైన వారు తమ సనాతన సిద్ధాంతాలకు సరిపోవునట్లు తిరిగి సవరించుకొనడం లేదు.

వారి విషయంలో సనాతనత్వం జీవితాన్ని అనుసరించి చూరే ఒకశాస్త్రంకాదు; అది వారి జీవితాలనే సందిదే స్వామి.

అందుచేతనే వారి నిర్ణయాలలోని పరిష్కారాలలోను వారిం కాకర్న క వ్యతిరేకులుగా నున్నారు.

లెనిన్ గూర్చి వ్రాస్తూ, స్టాలిన్ యిలాగ వ్రాశాడు.

“విప్లవంలోని మనఅనుభవం అంతాకూడా ఒక్కనూత్రాన్నే మూచిస్తున్నది. అది కార్మికవర్గం సాగించే వర్గ సమరం మీదా, మీ

రైతులు చారి భూస్వాములకు, బూర్జువా వర్గానికి వ్యతిరేకంగా సాగించే సమరం మీదా మన విప్లవ విజయం ఆధారపడి ఉంది అని లెనిన్ ఎన్నడూ ఉల్లంఘించని మహా శవిత్రమైన మాత్రం యిదే!

యుద్ధం తర్వాత కూడా అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు సార్వత్రిక అవతారాన్ని చాటించుకొని వున్నా, భారత కమ్యూనిస్టులకు, వారి 'కాశీ' 'హస్కోమాత'తో సంబంధ గాంధీవాళను నిలిబెడుతూ వున్నది యీ మహానూత్రమే.

కాగా ఎంతకాలం చురుక్కు, లెనిన్, వింజిల్సు చెప్పిన నూత్రాలనే పల్లవేస్తూ మాస్కో పెరిడే ఒడ్డులుకట్టుకొని వ్రాసుతూ వారి కర్నక వ్యతిరేకమైన భావాలకు కమ్యూనిస్టుల నీరెత్తుకుంటారో అంతకాలం వలసరాజ్య రైతాంగం, రంగురైతులు వారిని విశ్వసించ జాలరు.

— — —

భారత కమ్యూనిస్టు హృదయం

7

“ఎంత తరచి చూసినా, ఎంత చెడికి చూసినా వలస రాజ్యాల సాంఘిక వ్యవస్థలో ఉత్కృష్ట శక్తి కాకపోయినా, చిన్న విప్లవ శక్తిగా లెక్కించడానికి తగినంత అధికంగా కార్మిక వర్గం కనబడదు కదా కమ్యూనిస్టులు జబ్బులు చేచి, నిర్మిస్తామంటున్న ‘కార్మిక వర్గ నియంతృత్వం’ ఒక పెద్ద తమిషాదేనా? ఒక వేళ నిజమనే అంటే, వారి ‘కార్మిక వర్గ నియంతృత్వాన్ని స్థాపించడంలోని భావం గంభీరమైనదే అని అంటే మాత్రం మనం ఎట్లా నమ్ముటం?” అని యింతవరకూ పరిస్థితులను పరిశీలించిన వారు ఆశ్చర్య పడతారేమో!

అలాంటి సందేహం, ఆశ్చర్యం, కమ్యూనిస్టు హృదయం ఎట్లా పనిచేస్తుందో తెలియనివారి మనస్సులలోనే కలుగుతాయి.

అందుచేత, “కమ్యూనిస్టు హృదయాల”తో సంబంధం లేని వారి కోసం ఆ “హృదయాలు” ఎలా పనిచేస్తాయో, ఏ విధంగా భావాలను పరిగ్రహిస్తాయో, ముగ్గురు “కమ్యూనిస్టు ఋషులు” (మార్క్స్, లెనిన్, ఏజల్స్) వేసిన ఎప్పుడు మార్గాలలోనే ఎప్పుడూ ఎలా సంచరిస్తుంటాయో యిక్కడ ప్రదిర్భిస్తాం.

కమ్యూనిస్టు ఉద్దేశంలో —

ఈ విశాల ప్రపంచం అంతా ఒక దేశం అందులో సోవియట్ రష్యా కార్మికుల విభాగం; పరిసర రాజ్య ప్రపంచం అంతా గ్రామీణ విభాగం.

సోవియట్ రష్యాలో సక్రమమైన రాజ్యాధి కారమున్న కార్మిక వర్గం వున్నదికాదు. కమ్యూనిస్టుకు ఆనంగతి చాలు, పరిసర రాజ్య ప్రజలను కార్మిక ప్రపంచంలోని గ్రామీణ విభాగంగా చూడడానికి.

అప్పుడు ప్రపంచ కార్మిక వర్గం యొక్క స్థానిక జాతీయ విభాగం, సోవియట్ కార్మిక వర్గం చేరిన, ఆ “గ్రామీణ విభాగాన్ని” (అంటే పరిసర రాజ్య ప్రజలు) పరిపాలించి వచ్చును.

రష్యాలో అధిక సంఖ్యాకులైన కర్షకులను చాలా జాగ్రత్తగా అధికారంలోకి రాకుండా చేసింది కార్మిక వర్గమూ, పోలిషిక్ పార్టీ. కాని పోలిషిక్ పార్టీ రాజ్యాధికారాన్ని పొందింది, నియంతృత్వాన్ని సాగిస్తున్నది. స్థానిక కార్మిక వర్గాలు అల్పసంఖ్యాకవర్గాలు అయినా, పరిసర రాజ్యాలలో కూడా అదే విధంగా ఎందుకు జరగకూడదు? పోలిషిక్ పార్టీ ఎందుకు అధికారంలోకి రాకూడదు?

కమ్యూనిస్టు దృష్టిలో —

అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు పార్టీ రద్దు అయిపోయినా, పేరు నకు మాత్రమే రద్దు అయింది; అది యింకా సజీవంగానే వుంది అతని భావాలలో, సోవియట్ వాయుకత్వంలోను, పరిపాలనలోను, ప్రతి బిల్డింగున్న విధంగా దాని ఆదర్శ ప్రాతిపదికలూ, భావాలూ ఇంకా నిలిచే వున్నాయి.

కమ్యూనిస్టు సమూహంలో —

తన సజీవమైన కాట్మికవర్గం కోసం మాత్రమే నాదిస్తున్నాడు తన స్థానిక రైతాంగానికి చాలా చేదుగా యేవర్గమైనా రాష్ట్రతే దాని వాస్తవికతకు సరికూడన ముస గణిగితే, అది కాట్మిక వర్గం మాత్రమే అందుచేతనే స్థానిక రైతాంగాన్ని ఒడగొట్టి సోవియట్ కాట్మిక వర్గ పరిపాలనయొక్క నాయకత్వంక్రింది వారిని సోవియట్ లోనికి తీసుకువచ్చామని ప్రయత్నించడంలో కమ్యూనిస్టు పుద్దేకం రైతాంగపు సాహాయ్యాన్ని, వర్గ చైతన్యాన్ని, విప్లవ క్రింది నాశనం చేయాలని కాదు; భావి సాగించబోయే ప్రపంచ కాట్మిక వర్గ విప్లవంలో వీరిని - అంటే తన ప్రత్యేక గ్రామీణ ప్రజా నీకాన్ని - ఉపయోగించి కొనుటకు నేరం చేయబోతున్నాడు.

* * * * *

ఇదింతా మనకు వికారంగా, వివరీతంగా కనబడవచ్చును. కాని సనాతన మార్క్సువాదికి యిదంతా వాస్తవికమైన విప్లవ ప్రణాళిక

మొదటి యిదంతా జాతీయతకు వ్యతిరేకమరికమ్యూనిస్టుకు కూడా సోచివుండవచ్చును; కాని కొన్నార్లు తర్వాత, యీ సనాతన వాదము, యందులోని యీ నూతనాలు సజీవంగానుండి, రుజువు అవసరించేని సత్యాలుగా యేర్పడిపోతాయి. వీటిని మనఃపూర్వకంగా చిత్తపెట్టికోనే నమ్ముతాడు

ఈ అర్థంలోని పిచ్చి నమ్మకాలకు, లెనిన్ ఉపదేశాలకు సంబంధించేదంటారేమో ఎవరైనా! ఇదంతా ఆంధ్రజాతీయ కమ్యూనిస్టు పార్టీకి, దాని కాఖలకు లెనిన్ నేర్పిన పాఠాలలోని భాగమే; (ఫాక్సు వ్రాసిన “కమ్యూనిజమ్” పుట 76-77)

ధనికవాదపోషానం గూర్చి లెనిన్ యిలా అన్నాడు;

“విజయాన్ని పొందిన విప్లవ కాట్మిక వర్గం తనకు వీలైన అన్ని మార్గాలలోనూ, ఒక విధానానికి ఎదుటి వీరిలో ప్రచారం చేస్తే - అప్పుడుకూడా వెనుకబడ్డ ప్రజలకు ధనిక వాదం నిశ్చయంగా, తప్పనిసరిగా ఉంటుందని అనుకోవడం పొరపాటు. * అంటే కొన్నివర్షాల్లో

* “మహాత్ముని అనుచరులుకూడా యీవిషయాన్నే చెప్తున్నా, కమ్యూనిస్టులు వానితో అంగీకరించేచమి?” అని అంటే భారత

తులలో ఉండదన్నమాట అన్ని వలసరాజ్యాలలోనూ, జేకాలలోనూ స్వతంత్రయోధుల అంతస్తులను, పాక్షికసంస్థలను నిర్మించుటంతోను, కర్షకుల సోషలిస్టులను నిర్మాణం చేసి దళితులవాదానికి పూర్వమున్న పరిస్థితులను నిర్మించుట వారిని తయారుచేయడానికి సమచితమైన ప్రచారం చేయవలసిగాను, అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఆగిపోతేచాలదు. అభివృద్ధిచెందుతున్న జేకాలలోని కార్మికవర్గ సహాయంతో వెనకబడ్డ జేకాల సోషలిస్టు విభాగానికి చేరుకోవచ్చుననే నమ్మకాన్నే ధనిక వాద సోపానాన్ని వదిలివేసి, అభివృద్ధిలో యితర ప్రత్యేక సోపానాలవ్వారా కమ్యూనిజమును వేరుచేయనే భావాన్నే యీనమ్మకం భావం చాలా హృదయాలలో హత్తుకొనే దృక్పథాన్నే వలసరాజ్య ప్రజలలో అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీ స్థాపించాలి" **

వలసరాజ్యాల కమ్యూనిస్టు ఆయా ప్రాంతాలలో తన పార్టీ బలంలోకి రావాలని కాంక్షిస్తాడు. అందుకు తగిన కార్మికవర్గంలేదు కాబట్టి, ఉన్నా కార్మికవర్గానికి రై తాంగానికున్న విప్లవశక్తిలేదు. కాబట్టి, వలసరాజ్యాల రై తాంగం సహాయంతోనే కార్మికవర్గం, కమ్యూనిస్టుపార్టీ బలంలోకి రావాలంటాడు.

పోరాడటం, బలపరచటం రైతులవంతు. అధికారం, బలం కమ్యూనిస్టుపార్టీ వంతు. పేరుమాత్ర ప్రపంచకార్మికవర్గానిది !!

కమ్యూనిస్టుపార్టీ, కార్మికవర్గం అధికారంలోకిరాగానే రష్యా లోలాగే వలసరాజ్యాలలోకూడా, మొదట రై తాంగాన్ని మోసగించుతారు తర్వాత వారి ఆశయాలను నాశనంచేస్తారు. అఖరుకి వారిని నాశనంచేస్తారు!

అప్పుడే ఘనకార్యం అట్టోబరు విప్లవమంత గొప్పదని వాదిస్తారు!

కమ్యూనిస్టుగాని యీవెర్రీ దృక్పథానికి సరియైన జవాబు యింకొంచెం నేపటికొక నమకు వస్తుంది

** భారతవర్షంలాంటి జేకాలలో ప్రపంచ కార్మికవర్గం పేరిట రైతు సోషలిస్టులను స్థాపించి, వాటి ద్వారా అధికారాన్ని సంపాదించుటకు కమ్యూనిస్టుసోదరులు రష్యానుండి పైనిక, అర్థిక సహాయాలను ఆశించుటకు కారణం యీలాంటి ఉద్ఘాటనలే.

వీమీ, కాలినిన్ యీ విధమైన విజయాన్నిగూర్చి అలాగ చెప్పుకొనలేదు దాబుగా!

అంటే, కమ్యూనిస్టుపార్టీ గాని అధికారాన్ని సంపాదించి, కార్మికవర్గ నియంతృత్వాన్ని సిద్ధాంతరూపాయంగా సాధిస్తే సోవియట్ రష్యలా చేసినట్టే యిక్కడ వలసరాజ్యాలలోకూడా కర్షకులకు “కార్మికత్వం” అపాదించిగాని, లేదా, యింకోవిధంగా గాని గోతులో తోసేస్తుంది అన్నమాట!

*

*

*

ఇక భారతదేశంలో కమ్యూనిస్టు:

రైతుల ఆర్థిక బలాన్ని, సంస్థలను, వర్గచైతన్యాన్ని, సక్రమ వర్గాలలో కాంగ్రెస్ నిర్మాణకార్యక్రమం బలపరుస్తుందని కమ్యూనిస్టుల భయం. అందుచేతనే, రష్యలా సోషలిస్టు దివల్యూషనరీల కార్యక్రమాన్ని రెవిన్ ప్రభుత్వం తేలికచేసినట్టే, భారత కమ్యూనిస్టు కాంగ్రెస్ కార్యక్రమాన్ని తేలికచేస్తాడు; చెక్కిరిస్తాడు; విమర్శిస్తాడు; తిడతాడు.

క్రమబద్ధమైన రైతాంగం తన రాజకీయ స్వరూపాన్ని, వర్గచైతన్యాన్ని, విప్లవశక్తిని అభివృద్ధిచేసుకుంటే, స్థితిలోలేని, లేక పేరుకుమాత్రం స్థితిలోవున్న స్థానిక కూలీవర్గం పేరిట తనపార్టీ (కమ్యూనిస్టుపార్టీ) అధికార సంపాదనకు రైతాంగం అడ్డురగుటకుంటేమోనని కమ్యూనిస్టుల భయం.

అందుచేతనే, కూలీలను వేరైన యీ వర్గాలన్నీ దినదినాభివృద్ధి నందకుండా వుండాలనే, మొట్టమొదట ప్రతి రైతు సంస్థలోకి, ప్రతి పనివారల సంస్థలోకి, కమ్యూనిస్టు జొరబడతాడు; తర్వాతి, వాటి క్రమశిక్షణలో భాగాన్ని, నాయకత్వంలో విచ్చిత్తిని, సభ్యులలో కలతని కలుగజేస్తారు కూలీలుగాని యీ పారిశ్రామికము సమైక్యతలో అలోచించుకొని, కార్యనిర్వహణకు దిగకుండా చేయబంకోపం అభయకు తాను పోటీగా సంస్థలను నిర్మించి, వాటిని సాగిస్తాడు!

చేతిపని వారల వర్గాన్ని నాశనం చెయ్యాలని కమ్యూనిస్టు ప్రచారక నిర్ణయించింది. కాని, మహాత్ముడు ఉపక్రమించిన గృహ పరిశ్రమలు ఆ వర్గాలనే బలపరుస్తున్నాయి అంటేకాదు, యిది

గాంధీజీ ప్రబోధించిన సామ్యవాద జాతీయవాద దుర్గాలలో జాతీయ విప్లవాన్ని ఆభివృద్ధి చేస్తుంది అందుకేతనే ధనిక వాదానికి పూర్వము న్నుస్థితినుండి ఆర్థిక ఉత్పత్తిరాణం ప్రారంభించవలసిన అగత్యాన్ని తెలికొను తిండిగా భావించి కమ్యూనిస్టుమాత్రం తన పార్టీకి బలం రావాలంటే గృహనిరీక్షచాలి కార్యక్రమాన్ని ప్రతిఘటించాలి, అందు చేతనే ఆ కార్యక్రమాన్ని ప్రతిఘటిస్తున్నామని కూడా!

అరే, తాను అధికారాన్ని సంపాదించాక “ధనిక వాదానికి పూర్వమున్న సరిస్థితులనుండి ఉత్పత్తిరాణం” అనే ఆర్థిక ప్రణాళికనే కమ్యూనిస్టు అంగీకరించి, ఉపయోగించు కుంటుందంటే అది జేతే సంగతి కాదే!

“మేము” సోషలిస్టు విప్లవాపకరీతి ముసాయిదా వ్రాసిన కర్షక ప్రజాశాసన విచయాలలో రైస్ అలా చేతాదు కాదా? *

“కమ్యూనిస్టు పార్టీ అన్ని పారిశ్రామిక వర్గాలలోని ప్రజా సంస్థలనుండి అత్యుత్తమ అంశములను తనలోనికి ఆకర్షించుకోవడం లోనే దాని బలం వున్నది దేశాని మినహాయించ కుండా అన్ని కార్మిక వర్గాల కార్యకలాపాలను సమైక్యత నందించడం దాని ప్రకృతి సమైక్యత నందించి ఒక లక్ష్యానికి కార్మిక వర్గ విముక్తికి పారిచూపి, వాటిని వుపయోగిస్తుంది ఇక అనాధలైన బీదరైతుల సంగతి కార్మిక వర్గ ప్రధమ శ్రేణికి, కర్షక ప్రజానీకానికి, సంబంధం కలవడానికి, రాజకీయ సంబంధాలేని సహకార సంస్థలను వుంచారు; వీటి ద్వారా కర్షకులను సామ్యవాద నిర్మాణ కార్యక్రమంలో భాగం తీసుకొని దానికి అంగీకరించ జేయవచ్చు.”

సంఖ్యలలో, సంస్థలలో విప్లవ శక్తి సామర్థ్యాలలో, కూలీ వర్గం ఆభివృద్ధి నందేలోపుగా రైతులూ చేతిపని వారలూ యీ విషయాలలో ఆభివృద్ధి నంది విజయాన్ని సంపాదించి జేయకుండా సర్వ విచాలా ఆపటం తన విద్యుత్త ధర్మమని కమ్యూనిస్టు భావిస్తాడు.

తనకూ, తన వర్గానికి, యితర పారిశ్రామిక వర్గాలకూ కుభాన్ని ఆశించే రైతు, యీ కిధానాన్ని స్వచ్ఛందంగా అంగీకరిస్తాడా?

* స్టాలిన్ “రెవల్యూషన్ అన్న పుస్తకంలో ఇలాగ వ్రాశాడు. (పు. 29-31),

కమ్యూనిస్టు మాయోపాయాలకు లొంగిపోయి ఆక్రమించన కంగీకరించాయ కొందరు రైతులు. చేతిపని వారితోను ప్రచంఛ భనికవాదం పంజాలనుండి విముక్తులగుటకు న్యాయ సమ్మతమైన మార్గాలపై విప్లవం సాగిస్తున్న, సాగించ ప్రయత్నిస్తున్న తమ వర్గాలను, వాటి ప్రయత్నాలను వీరు బలహీనం చేస్తున్నారు.

అంతేకాదు వారి వర్గాల స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించుటకు మారుగా ఒరి యజమాని చేతులనుండి యింకొక యజమాని చేతుల లోనికి మార్చుటకు రావణ పరిపాలన నుండి మైరావణ పరిపాలన లోనికి మార్చుటకు, వారు కొంత ఖరకూ సహాయం చేస్తున్నారు.

*

*

*

ఆయితే, మేముగాని, రైతు వర్గం గాని, కూలీ వర్గం పురో గమనాన్ని, శ్రేయస్సును, పూచికప్రల్లంత వాసిగానైనా, కలతా నైనా, క్షతిభటించునన్నావని ఖరకూ పురోగమం కూడదని మా మూలం.

కూలీ వర్గం సఃపూర్ణమైన, శుభకరమైన బౌద్ధత్యాన్ని; సఃపూర్ణమైన విశిష్ట స్వరూపాన్ని ఆవశ్యం పొందాలి! కలకాలం వరిలాలి.

ప్రజావర్గం, రైతు వర్గం, ప్రేమాసీతయలకు భంగకరంకాని మార్గాలలో, సరి సమాన అవకాశాలతో, భావి ప్రజాస్వామిక సంఘంలో తనకు సముచితమైన స్థానాన్ని ఆ వర్గం ఆక్రమించాలనే మా వుద్దేశం.

భారత రైతాంగం ఆశయం కూడా యిదే!

మేము పరిశోధనాపరి మా ప్రయత్న ఆదర్శ ప్రాతిపదికను జ్ఞప్తి చేస్తున్నాం; పారిశ్రామికలకు చెందిన యే ఒక్క శత్రునికి గాని, వర్గానికిగాని, చెందిన నియంతృత్వాన్నీ మేము అంగీకరించం. ఈ విస్తృత పారిశ్రామిక వర్గాలు మూడింటికి అంటే, రైతు కూలీ ప్రజావర్గాలు మూడింటికి చెందిన నియంతృత్వం వుండాలని మా అకాంక్ష! అలాగ చెందుతుందనే మా దృఢవిశ్వాసం!

ఈ నాటి భారత రైతాంగపు (రైతుకాంగ్రెస్) ఆశా విశ్వాసాలుకూడా యివే!

“సాంఘిక పరిశీలనను సాధనంగా, తన చుట్టుపక్కల ఉపాధుల ననుసరించి మార్కుస్ యిచ్చిన ప్రత్యేక నిర్ణయాలను, ఉద్యమాలను, మాచనలను, అంగీకరించే వ్యక్తిమాత్రమే మార్కుస్ వాది” అని లెనిన్ మాత్రప్రాయమంతా ఉద్ఘాటించాడు; అవిధంగా ఆ పదప్రయోగాన్ని సంకుచిత పరిచాడు.

కాని “తార్కిక భౌతిక వాదం” లోని సారాంశమును ఎమిల్ బర్న్స్ (Emil Burns) యీ విధంగా చెప్పాడు.

“సత్యముగూర్చి మనకున్న చైతన్యానికి సత్యస్వరూపం వేరుగా వుంటుందనే వాదన యిది. ఈ సత్యస్వరూపం వేరువేరుగా ముక్కలలో వుండకండా ఒకటిగా వుంటుంది అది ఒకచోట ఉండిపోకుండా కదలుతూవుంటుంది. తగతగం పెరుగుతూ నాశనం అయిపోతూవుంటుంది. ఈ ఆభివృద్ధి కొంతవరకూ క్రమక్రమంగా వుండి, అక్కడ నునిశిత విచ్ఛిత్తి వుంటుంది. ఆభివృద్ధికి కారణం లోలోపల వుండే పోరాటం (అంతర్విప్లవం) పెరుగుతూన్న వస్తువ నాశనమాతున్న వస్తువమీద పొందిన గెలుపే నునిశితవిచ్ఛిత్తి.”

ఈ దృక్పథంలో మేము రైతుకూలీ ప్రజావర్గాల నేటి సమస్యలను పశీలిస్తాము.

“నిజంగా ఒప్పునకు గీటురాయి అనుభవ మేను” అన్న మార్కుస్ ఉద్ఘాటనను కమ్యూనిస్టులు అంగీకరించరు.

కాని, తార్కిక భౌతిక వాదం మాత్రం తాను కనుగొనజే విషయాలను, నిర్ణయాలను పరీక్షిస్తుంది. వాస్తవికతకకు దూరమైన నిర్ణయాలను, వాదనలను తోసిపుచ్చుతుంది లేకపోతే, సవరించు తుంటుంది.

నరకానికి, స్వర్గానికి మార్గాలు :

8

“కార్మికవర్గ నియంతృత్వానికి చాల నుచితరం, మహోన్నతం, అయిన భవిష్యత్తువున్నది” అని మా మున్న ప్రకటించాడు.

కాని, మా మున్న దానిని గురించి ప్రకటించిన ఆశలు, దానిని కూర్చి చేసిన నిర్ణయాలు, సరియైనవని తర్వాత చరిత్ర మజావు చెయ్యలేదు.

1917 అక్టోబరు 25నా అధికారాన్ని సమస్తాన్ని ఒడంబడింకోసం లెనిన్ కర్ణకుల సంచూర్ణ సహాయాన్ని పొందాడు; కర్ణకుల నాయకత్వం వహించిన సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు అపట్టి ఒకవరచారు; కర్ణకు కమిటీని పృథ్వీతూర్వకమైన సహాయాన్ని యిచ్చాయి

అందుచేత లెనిన్ అధికారంలోకివచ్చాక, కర్ణకులను ఒక్కసారిగా త్రోసిరాజనలేకపోయాడు అనాడు “కార్మిక కర్ణకు వర్గాల నియంతృత్వాన్ని స్థాపించా” ననడంలోని కారణం యిదేను!

కాని, కొన్ని నెలల తర్వాత అంటే, సోషలిస్టు రివల్యూషనరీల రాజకీయ నాయకత్వాన్ని నాశనంచేశాక కార్మిక కర్ణకు వర్గాల నియంతృత్వాన్ని రాజకీయంగా “బోల్తా” కొట్టించి, కార్మికవర్గ నియంతృత్వంగా మార్చివేయగలిగాడు. అంటే, రష్యాలో కర్ణకు వర్గాన్ని నాయచేసి, వారియెడల ద్రోహము నాచరించి కార్మికవర్గ నియంతృత్వం స్థాపించబడిందికాని, మునిశితమైన కార్మికవర్గ విప్లవం ద్వారాకాదు.

అత్యధిక సంఖ్యాకుల ప్రయోజనాలకోసం వర్గచైతన్యమున్న అత్యధిక సంఖ్యాకుల వుద్యమంగా కార్మిక వర్గోద్యమం నిర్మాణమవుతుందని మార్క్సిస్ట్ ఆశ. నేటివరకూ, పాపం ఆ ఆశ సఫలమవలేదు. అందుచేత, యీనాటి పరిస్థితులలో కార్మికవర్గ నియంతృత్వమంటే అతిస్వల్ప సంఖ్యాకుల నియంతృత్వమన్నమాట! ఈమాట వలన రాజ్యాధిపత్యంలో యితోధికంగా సత్యం.

కాబట్టి, యీనాడు మా పోతున్న సరిస్థితులకు సరిపోయినట్టుగా చూద్దు భావాన్ని చూపుకొని విప్లవం చేయటం నిజమైన తార్కికం, కాస్త్రీయంకాదా? వలసరాజ్యాల ప్రజానీకపు జీవితతాలకు కూర్చి, వారి కృషినిగూర్చి, వారి ఆర్థిక రాజకీయ సరాలకూర్చి చూద్దు నాటికంటే యీనాటి మా విజ్ఞానం అధికం. ఆ విజ్ఞాన దృష్ట్యా మనం చూద్దు భావాలను చూపుకోవడంలేదా? పురోగమన శక్తులతోనం, నిర్మాణాత్మక శక్తులతోనం, న్యాయసమ్మతమైన మానవ సంబంధాలతో యీనాటి రైతు ప్రజావర్గాలు ప్రయత్నిస్తున్నాయి నేటి సంఘంలో రాష్ట్ర వర్గం యొక్క విప్లవాత్మకంగా వున్నతో, యీరెండు వర్గాలూ అంత విప్లవాత్మకంగానే వున్నాయి. అంతచే రైతుకూలీ ప్రజారాజ్యం సంపాదననే అధికమైన అవకాశాని వుండగలవు, వున్నాయికూడా ముఖ్యంగా వలసరాజ్యాలు శాంతిత్వం సంపాదించాక యిలా వుండకతప్పదు

ఈనాటి యీనాడు ఏక నిషయాల్పిటీనీ ఆచరించిన మన సిద్ధాంతాలను, తత్వాలను సమన్వయించడం చూద్దు వాదనూ, లేక మన సిద్ధాంతాలను, తత్వాలను ఆచరించి వాస్తవిక నిషయాలను సమన్వయించడం చూద్దు వాదనూ ?

ఈ మూడు వర్గాలలో యే వొక్క వర్గపు నియంతృత్వమే "అత్యధిక సంఖ్యాకు" నియంతృత్వం కానేరదు ముఖ్యంగా కూలీ వర్గపు నియంతృత్వం యిలా కానేరదు

అందుచేతనే "రైతు కూలీ ప్రజారాజ్యం" వాస్తవిక జీవితానికి సరిపోయే నివాదం. *

చూద్దు కూడా తార్కిక వర్గం వొక్కటే సరిక వాదాన్ని ఓడించలేదు గ్రహించాడు అందుచేతనే 1871 లో పారిస్ కమ్యూన్ కోసం ప్రాచీన కర్షక వర్గాన్ని, పారిస్ మధ్య తరగతులను సహకరించమని అడిగిచాడు. కాని, పాపం, లాభం లేకపోయింది.

చూద్దు వాదానికి భాష్యం నిర్మించిన వాడు రెనిన్. అందుచేతనే అతడు బోల్షివిక్ సవాతన సిద్ధాంతాలను ఆచార్యుడు అయినా, భాష్యం వ్రాసుడంతో ఆగలేదు చూద్దు గావించిన నిర్ణయాలను తన సాంఘిక పరిశీలనతో, తన తార్కిక వాద సహా

* ఇది రైతు కాంగ్రెస్ నివాదం.

యంతో విస్తృతంచేసి, సరించి, అనుసరించు వ్యవస్థనికల్పించాడు. అనేకమైన యితర వృద్ధులతో పాటు, కార్మిక వర్గానికి మిత్ర వర్గాలను సంపాదించాలనే సిద్ధాంతాన్ని నిర్మించాడు.

అంటే, కర్షక ప్రజా వర్గాలనుండి కొన్ని మిత్ర వర్గాలను కార్మికులు సంపాదించు కోవాలి అన్నమాట.

అయితే, కార్మిక వర్గమే ప్రథమ శ్రేణిగాను, అది యజమాని గాను ఉండాలి!

చీద కర్షకులను తమ చక్షునికి లేచుకొనడం, మధ్య కర్షకుల ఆశయాలను భిన్నం చెయ్యడం, ధనవంతులైన కర్షకులను నాశనం చెయ్యడం యిలాగే బూర్జువా, ప్రజాస్వామిక, సమ్యవాది విప్లవ ముల శత్రువు వశలలో యీ మాడు కర్షక వర్గ విభాగాలలో, వాటిలో వాటిని చూడమన్నా, కర్షక వర్గ విభజనోపాయాన్ని తెలిస్తే, అనుసరించాడు.

మిత్ర వర్గాల విషయంలో—

ఈనాటి పరిస్థితుల పరిశీలనా, వర్గశక్తుల పరిశీలనా, అగత్య మనీ, తప్పనిసరి అయిన దృక్పథం అనీ మార్క్సు నాదిం కొక్కి చేస్తున్నది. ఈ మాత్రం విషయంలో ఎమిలో బర్న్స్, బుఖారీ, యిద్దరూ ఒకే విధంగా అభిప్రాయ పడ్డారు. తెలిస్ యీ మాత్రాన్ని అనుసరించే కర్షక వర్గ విభాగాలను కార్మిక వర్గానికి మిత్రులుగా ఎలా సంపాదించ వచ్చునో విషయాన్ని ఒక నాంతు కార్యక్రమంగా తయారు చేశారు సమిష్టి వ్యవహారాన్ని అంగీకరించి, ఆ విధంగా కార్మిక వర్గపు తేంపుతని ప్రాచల్యాన్ని అంగీకరించిన చీద కర్షకుల సహాయంతో, కర్షక ప్రజల మిగిలిన ఆశ భాగాన్ని ఆలా అంగీకరించమని బుఖారీ పెట్టడంలో విభాగించి నాశనం చెయ్య బం అనే తెలిస్ సిద్ధాంతాన్ని బయ్యవదంగా అనుసరించడంలో, స్టాలిన్ యీ మాత్రాన్నే అనుసరించాడు.

1917 నుండి 1937 వరకు ప్రజాకర్షక వర్గాల వున్నట్లు యీనాడు తేవు. రష్యాలో కార్మికవర్గ నియంతృత్వం అచ్చటి కర్షకవర్గాలపైవా, బూర్జువా నియంతృత్వం ప్రవంచ కర్షకవర్గంపైవా, జరిపిన అత్యాచారాలు ఫలితంగా, ఆయా నియంతృత్వాలు వారిని

పెట్టిన కాధల ఫలితంగా, నేటిరైతు, ప్రజావర్గాల ఇతోధికంగా జాగ్రత్త వహిస్తున్నాయి

అందుచేత యే నియంతృత్వమాదా తనను కొలగొట్టుటకు వారు అంగీకరించరు; తన్నుతానే “విప్లవ ప్రభవ శ్రేణిని” అని భాగడుకొనే యే యితర వర్గంలానో ఛోటా భాగస్వాములుగా నుండుటానికి అంగీకరించరు.

అందుకు శాశ్వతంగా వనికొస్తాయని యెంచుతున్న సిద్ధాంతాలను చూర్కొని తత్వం యెత్తిచూపి, ఏదంగా ప్రత్యేక కాలస్థలాలలో యేదిక్కడ నిర్ణయాలు ప్రయోజనాలను మాత్రమే అవి ప్రతిబింబిస్తాయని రుజువుచేసింది; మానవసంఘాన్ని ఆ సిద్ధాంతాల కోరిక పిడికిలి చుండి విముక్తం చేసింది.

చూర్కొని తత్వం మానవకొటికి చేసిన నేప యిది - యావిధంగా అది వుపయోగకరమని ప్రజా, రైతు వర్గాలు గ్రహించాయి.

ఆడపురుషులచూర్కొని, రెనికొలుమొదలు నేటిస్తాలిన్, బుఖారీ, ఫాక్స్, బిష్నూ, జాన్ స్టాలిన్ ఇరకూ - పాశ్చాత్య కమ్యూనిస్టులందరూ, స్థానికంగా శక్తివంతం, విప్లవవర్గం అయిన కార్మిక వర్గాన్నే వెనుక వేసుకొని వచ్చారని, అందుచేతనే చూర్కొని గాదమైన కార్మికవర్గ నియంతృత్వాన్ని, రష్యాలో లెనిన్ స్టాలిన్ లు నడుపార్చించి అనుసరిస్తున్న విధానాన్ని, అంకికరి చదానికి వారికి వీలు అయిందని, రాను రాను యీ కార్మికవర్గ నియంతృత్వ సిద్ధాంతం కమ్యూనిస్టులకు అతి వనిత్రమైన వేదవాక్కుగా మారిపోయిందని, ప్రపంచ కర్షకవర్గం, ప్రజావర్గం గ్రహించాయి.

అయితే అనాటి పాశ్చాత్య ప్రపంచంలోని పరిస్థితులకు యిచ్చు టికి - వలసరాజ్యాంలని - పరిస్థితులు వేరుగా నున్నాయని, తామే ఆత్యధిక సంఖ్యాకులుగా నున్న విప్లవవర్గవని, వలస రాజ్యాల కార్మిక వర్గం అతి స్వల్పమున, ప్రపంచకర్షకవర్గం గుర్తించింది *

“నేడు నిశ్చేష్టితంగా శక్తిలేకుండావున్నా, స్థానికకూలీవర్గం ముందుముందుకు అభివృద్ధి నందుతుంది, చాలాగొప్ప విప్లవ వర్గంగా తయారౌతుంది; అనాడు అది ప్రజా, రైతువర్గాల ముక్కుకు తాడు

* రాయి ఫాక్స్ కూడా యీనంగతిని గుర్తించాడు.

కట్టి పెడిపించగలడు - నడిపిస్తుందికూడా" అని సనాతన కమ్యూనిస్టుల విశ్వాసం, ఆశాను. కాని ప్రపంచ కర్షక వర్గం యీ విశ్వాసం తప్పని ఆశ నిరాశ అవుతుందని అంటున్నది, యజువు చెప్తున్నది.

“ఈవిషయం, యీదేశం, యీ పరిస్థితులలో, కార్మిక వర్గముకు వున్నయోగిస్తుందా, లేదా” అనే దృష్టితోనే కమ్యూనిస్టు ప్రతివిషయాన్ని పరీక్షిస్తాడు. కాని, ప్రపంచ కర్షక వర్గం మాత్రం అలా పరీక్షించదు ఈ నాటి తన అవసరాల దృష్ట్యా తమ పరిస్థితుల దృష్ట్యా, నేటివర్గాలకు నాటి వర్గ చైతన్యాలి, నాటియ చైతన్యాలికి ఉండే సంబంధాల దృష్ట్యా, కమ్యూనిస్టు పార్టీ నిర్మించిన ప్రతి సిద్ధాంతాన్ని, చేసిన ప్రతి నిర్ణయాన్ని, ప్రతి వుదాహరణ యితర విషయాలను ప్రపంచ కర్షకవర్గం పరిశోధిస్తుంది.

“ఈనాడు రైతాంగం అనుభవిస్తున్న విధానమే నిజానికి మార్క్సు తత్వం మార్క్సును గూర్చి వ్రాస్తూ, మహావిప్లవ వత్సరము లైన 1845-51 లోని అనుభవాలనే తన సిద్ధాంతానికి ప్రాతిపదికగా తీసుకున్నాడు అతను” అని లెనిన్ వ్రాశాడు. మార్క్సు బోధనలకు ప్రపంచానుభవాల సంక్షేపం అని ఉద్ఘాటించాడు; చారిత్రకానుభవములను తూచా తప్పకుండా మార్క్సు అనుసరించిన విధానాన్ని చాలా హర్షించారు.

అందుచేతనే, మార్క్సు లెనిన్ లు వారి సరిశోధనా పార్థాలనుతకి, సనాతన అనుభవాలను భక్తివిశ్వాసాలతో అవలంబిస్తారని ఆకాంక్షిస్తారనే విశ్వాసంతో మార్క్సుతత్వం చుట్టూ పెట్టబడ్డ సనాతనత్వంనుండి భారత రైతాంగం వైదొలిగింది.

రష్యాలో కార్మికవర్గ నియంతృత్వం కర్షక ప్రజావర్గాల కెంత హానికరంగా ప్రవర్తించిందో మనం చూశాం. ఈ రెండూ వర్గాలూ కూడా యీ నియంతృత్వాన్ని అంగీకరించాయా, లేదా అనికాదు ప్రస్తుత ప్రశ్న.

“ఏవిధంగా, ఎంతమంది రైతులను ప్రజను బలిచేసి, ఆ నియంతృత్వం యీఫలితాలను పొందగలిగింది? ప్రపంచంలో దానిపై నున్న సదిభిప్రాయానికి ఎంతగాదెబ్బ తగిలింది?” అని నూ ప్రశ్న.

“మొట్టమొదట వ్యక్తిగత యాజమాన్యాన్ని సమిష్టిస్వామి కంగాను, వ్యక్తిగత ఉత్పత్తిని సమిష్టి పుష్పతిగాను, చేయడమే మనకు లక్ష్యం. అయితే అలా చెయ్యడం ఉదాహరణ పురస్కరంగాను పాశ్చాత్య సహాయాన్ని ఇచ్చి మాత్రమే గానీ, నిర్బంధమును ఉపయోగించితోడూ” అని ఎంజెల్స్ చెప్పిన సలహానే స్టాలిన్ అనుసరిస్తానని ప్రమాణం చేశాడు.

కాని, అతనూ, అతని అనుచరులూ యీ సలహాను ఎంత అవమానకరంగా ఎంత విస్తృతంగా భంగపరిచారో, ప్రపంచ విప్లవ విషయంలో ఎంతగా చెప్పలేని హాసాని కలుగ జేశారో, లోకాలు మారుమ్రోగి పోయినవి; ప్రపంచంలో ఎంతోంటా పాశ్చాత్య అయి పోయింది.

*

*

*

మన దేశంలో—

కమ్యూనిస్టుపార్టీ వారు బోధిస్తున్న కూలీవర్గ నియంతృత్వ నివాదానికి ఒమలు గాంధీజీ బోధిస్తున్న ప్రజాస్వామిక రైతుకూలీ ప్రజారాజ్య నివాదాన్నీ, యీ పూర్వీకధను అంతటినీ మనస్సులో మంచుకొని పామ్యవాదులు పరీక్షించాలి.

ఈ విధమైన దృక్పథంతోనే రైతు కాంగ్రెస్ నేడు పని చేస్తున్నది. కమ్యూనిస్టుల కర్షకవర్గ విభజనోపాయాన్ని ఎదిరించి పోరాడాలనే రైతుకాంగ్రెస్ సత్ప్రయత్నం. లెనిన్ అడుగు జాడలలో నడిచి ప్రస్తుత ప్రపంచంలోని అచారక్రమమే తన సిద్ధాంత స్వరూపాన్ని నిర్ణయిస్తుందని ఉద్ఘాటిస్తున్నది; “వ్యవహారం ముందు, సిద్ధాంతం తర్వాత” అనే తార్కిక వాదంలోని ముఖ్యమాత్రమును అనుసరించి తన దృక్పథాన్ని తీర్చిదిద్దుకుందామని దాని అకాంక్ష.

నేటి రైతువర్గం, చేతి దసివారల వర్గం, ప్రజావర్గం నిజంగా విప్లవాత్మకంగా వున్నాయని, ఉండగలవని, అవి తమ తాహతు సనుసరించి సమచితమైన రాజకీయ శక్తిని అకాంక్షిస్తున్నవని, ఒక్క తార్కికవర్గ నియంతృత్వాన్ని అని యెన్నుకోకే అంగీకరించవని, మున్ను వున్నా! అందుచేతనే వారి నివాదకూడా “రైతుకూలీ ప్రజారాజ్యం” అని.

అంటే

ఈనాడు భారత రైతాంగానికి ఒక్కొక్క రైతుకులీ ప్రజా వాఙ్మనీకై నిలచిన కాంగ్రెస్ రైతులు వర్గీయంగా అసంతకాలానికి లీతులని, పురోగాములని, వారికి విప్లవ శక్తి నామ్యవాదిం ఉన్నా యని అంగీకరిస్తున్న రైతు కాంగ్రెస్.

ఇంకొక్కొక్క కులీ నియంతృత్వానికై నిలచిన కమ్యూనిస్టు పార్టీ, రైతులకు కులీవర్గం ఆపాదించి, "వారేనాడో" అభివృద్ధి నిశో ధక చర్యలు గావించి, విప్లవ ప్రతికూలురౌతారనే భయంతో వారి యెడల తగు జాగ్రత్త వహించా"లనే కమ్యూనిస్టు దృక్పధాన్నీ, వాదాన్నీ, అంగీకరించిన "కిసాన్ సభలు"

భారత రైతాంగం యేమి గాన్ని అనుసరిస్తుంది?

రైతులు రైతు కాంగ్రెస్ను అనుసరించి, జాతీయకాంగ్రెస్ రాజకీయ నాయకత్వాన్ని అంగీకరిస్తే వారు జాతీయస్వాతంత్ర్యాన్ని ప్రజాస్వామిక రైతు సూలీ ప్రజారాజ్యాన్ని సముపార్జించగలరు

కిసాన్ సభకు అనుసరించి, కమ్యూనిస్టుపార్టీ రాజకీయ నాయకత్వాన్ని అంగీకరిస్తే, వారు సముపార్జించ గలిగేది.

మొదటిలో కులీవర్గ నియంతృత్వం—

అఖరుకు, రైతువర్గ విలయం, వినాశం !!!

వారికి యేమిరుగానున్న సంస్థలను, ఆశయాలను మేము ఉద్ఘాటించాం; యే సంస్థను అనుసరిస్తే, యే ఫలితాలు వస్తాయో మేము మూచించాము.

ఇక, నిర్ణయించుకొని, పరికరి అనుసరించవలసిన రైతులు!

కాగా, భారత రైతాంగం రైతుకాంగ్రెస్ను అనుసరించి జాతీయ కాంగ్రెస్ రాజకీయ నాయకత్వాన్ని అంగీకరిస్తుందని మా వృథా విశ్వాసం!

భారత రైతు రంగంలో

కమ్యూనిష్టు పార్టీ - నేర్పిన పాఠాలు.

9

1945 వరకూ కమ్యూనిష్టులతో కలిసి ఉండగలిగిన కిసాన్ పక్షవాది ఒక్క స్వామిజీ మాత్రమే! అతడు 1944 లో యిలాగ అన్నాడు.

“మన (కిసాన్ సభ) స్థితిని సంశయంలేని మాటలలో ఉద్ఘాటించడం ప్రత్యేక రాజకీయ ప్రవృత్తి ప్రాతిపదిక మన చర్యలను నిర్ణయించుకొనడం తన విధి”

1940 వరకూ జాతీయ కాంగ్రెస్ తప్ప యే యితర రాజకీయ పక్షానికి చెందిన చాలామంది కిసాన్ సభ, ట్రేడ్ యూనియన్ల కాంగ్రెస్, ప్రత్యేక రాజకీయ ప్రవృత్తులుగా తయారవుతారని అనుకున్నారు.

అనాడు కమ్యూనిష్టుపార్టీ మొదట కాంగ్రెస్ వరకూ అన్ని రాజకీయ పక్షాలకూ కిసాన్ సభ ప్రాతినిధ్యంవున్నా; అది పీటి అన్నిటి రాజకీయ దృక్పథాలనీ క్రోడీకరించి, ఒక ప్రత్యేకమైన సామాన్య రాజకీయ దృక్పథాన్ని కల్పిస్తుందనీ, యీ సామాన్య రాజకీయ దృక్పథాన్ని ప్రయోగించడంలో అది రైతులకు సహాయం చేస్తుందనీ, రైతు నాయకులు అనుకున్నారు.

కామ చేసిన తీర్మానములను అనుసరించి వా స్తవికంగా కార్య నాథన ప్రారంభించకుండా వారు ఆకాశ విహారం చేస్తున్నంత కాలం అన్ని పక్షాలకూ వేర్వేరుగా ఆసాధ్యమైన కార్యాన్ని అంటే అన్ని పక్షాల సమైక్యతనూ, అంగీకారాన్ని పొందిన కార్యక్రమ నిర్మాణమును తాము సాధించుటకు వీలవుతుందని అనుకున్నారు.

కాని, కిసాన్ సభ వా స్తవిక కార్యరంగంలోకి దిగవలసిన నిమిషంనుంచి అంటే, రెండో ప్రపంచ మహా సంగ్రామం ప్రారంభ

మైనప్పటి నుండి చికాకులు ప్రారంభమైనాయి. సమైక్యతతో నిర్ణయించబడిన కార్యక్రమం, సామాన్యవేదిక, వుండవని అప్పుడు గ్రహించారు రైతు నాయకులు.

ఆరోజులూ -

కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీ వారు జవ్హర్ లాల్ నెహ్రూతో పాటు ముందు కురుకుతూ, ఎక్కువ గట్టును కొట్టివేయ వచ్చునా అని వెతుకు తున్నారు కమ్యూనిస్టు పార్టీ జాతీయ సమితిని ప్రారంభించ కాంగ్రెస్ ను లేపెట్టి, జాతీయ నాయకులు జైల్లోకి పడితాక జాతీయ వేదికను తాము తీసుకొని, మరక్షితం చేసుకుందామని శ్రద్ధ కిస్తున్నది. పార్వర్డు బ్లాక్ ఏవోవిధంగా జాతీయ సమితిని ప్రారంభించి, మిగిలిన సంగతులను అన్నిటిని ప్రజలకే వదిలివేదామని అంటున్నది.

కిసాన్ సభలో నున్న ఆచార్య రంగా మొదలైన వారు కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీ పార్వర్డు బ్లాకుల రాజకీయ ధోరణితో యేకీభవించాలని అంటున్నారు.

సామ్యమైనంత స్వల్ప కష్టంతో, స్వల్ప బలిసమర్పణతో అత్యధిక ప్రయోజనాలను, లాభాలను దేశానికి వచ్చేటట్లు, కాగ్రత్తగా, ముందు వెతుకి అటోచించి, దృఢతన మార్గాలలో బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య తత్వాన్ని దెబ్బ కొట్టాలని కాంగ్రెస్ నిశ్చయించింది.

అందుచేత సామ్రాజ్యవాద ప్రతికూల సమావేశం నాగపూర్ లో జరిగినప్పుడు, వామపక్షంలో సమైక్యత కలుగలేదు. కేంద్ర కిసాన్ సలహాసంఘం 1939లో నాగపూర్ లో సమావేశమైనప్పుడు కూడా అంతే జరిగింది

తర్వాత జరిగిన “సంధి ప్రతికూల సమావేశ” లో పాల్గొనడానికి కాంగ్రెస్ సోషలిస్టుపార్టీ నిరాకరించింది. కమ్యూనిస్టుపార్టీ అఖిరిక్షణం వరకూ “సలే” అంది; పాల్గొనడానికి యిష్టపడలే నటించింది. కాని, అఖిరి క్షణాలలో సుభాష్ బాబును అతిక్రమంగా ఎగతాళించేస్తూ, తన “మాలీవర్గం పంథా”ను అనుసరించి, బైటకు వచ్చేసింది.

స్వామిజీ ఇంచూల్ జీ, యిద్దరూ, "కూలీ వర్గం పంథా"లో అనుసరించారు ఆచార్య రంగా మాత్రం దానినుండి బైటకు వచ్చే కారు

ఈ విధంగా, కిసాన్ సభ వాదులూ, యితర వామసక్షి యులూ, కలసి 1939 జూన్ లో స్థాపించిన "సర్వ వామపక్ష సాంధ్రీ కరణ సంఘం" అలెమైంట్ దాని అంత్యక్రియలు ఆనాటి రామఘర్ సమావేశంలో జరిగి పోయాయి

వామ పక్షాలు సమ్మెవ్యతనంద లేక పోయాయి. అందుచేత కిసాన్ సభ ఒక నిర్ణీతమైన వేదికను స్థాపించుకో లేక పోయింది.

అందుచే, రామఘర్ లో నిర్ణయించినట్లు కాంగ్రెస్ ఆదర్శ ప్రాతిపదికలను మాత్రంగా తీసి అదర్శ ప్రాతిపదికలను ప్రజలముందు కిసాన్ సభ వుంచలేక పోయిందన్నమాట

ఆ వెంటనే 1940 మార్చి నెలలో జరిగిన పలాసా సమావేశంలో కిసాన్ సభ సామ్రాజ్య వాదానికి ప్రతికూలంగా, అమలులో నుంచుబడు వీలైన ఒక నిర్ణీత కార్య క్రమాన్ని ప్రతిపాదించింది.

కాని, కమ్యూనిస్టు పార్టీ, కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీలు యేమిటి చెయ్యాలో అప్పటికే నిశ్చయించుకొని వున్నాయి. అందుచేత పలాసా కార్యక్రమం సరివేరలేదు.

ఆంధ్రదేశంలో మాత్రం శ్రీ గోగి నేని లక్ష్మీనారాయణ, బీహారులో స్వామిజీ, కిసాన్ సభ వాదులూ యీ కార్యక్రమాన్ని అచరణలో పెట్టారు. కొన్ని పండల మంది జయిళ్లలోకి వెళ్లారు. ఆ విధంగా, ఫార్వర్డ్ బ్లాకుతో కలసి వారు జాతీయ సమరానికి కావలసిన వాతావరణను కల్పించగలిగారు. కాని, కమ్యూనిస్టుపార్టీ సోషలిస్టు పార్టీలు మాత్రం యీ తీర్మానాన్ని అనుసరించలేదు. వెదొలగె వున్నాయి.

ఇంతలో జాతీయ కాంగ్రెస్ వ్యక్తి సత్యాగ్రహాన్ని ప్రారంభించింది.

1940 అక్టోబరు నెలకే ఈ ము ప్రత్యేకంగా 'సమం' ప్రారంభించమని యిచ్చిన ఆదేశం భగ్నమై పోయిందని ఆంధ్ర కిసాన్

సభా వారులు గ్రహించారు. అందుచేత, కాంగ్రెస్ ప్రారంభించిన వక్తి సత్యాగ్రహం ముందు ముందుకు మిట్టి సత్యాగ్రహంగా మారిపోతుందనే అశతం, దానినే బలపర్చుటకు నిశ్చయించారు.

కమ్యూనిస్టులు మాత్రం యీ ఉద్యమం చట విధ్వంసక చర్యలు సాగించారు ఈ ఉద్యమం నాశనమైపోతే, గాంధీజీ నాయకత్వంలో ప్రజల విశ్వాసంలేచినీ, కాంగ్రెస్ సంస్థకు ప్రజలలో ప్రాబల్యం లేకుండా పోయిందనీ, అలాకాని చాటవచ్చుననే తున్నారు.

కమ్యూనిస్టుపార్టీ, కాంగ్రెస్ సోషలిస్టుపార్టీలు కూడా కిసాన్ సభలో వున్నాయి కాబట్టి వ్యక్తి సత్యాగ్రహోద్యమంలో రైతాంగానికి అది సముచిత నాయకత్వం వహించలేకపోయింది.

1941 ఆక్టోబర్ వరకూ కిసాన్ సభాజేషకమీద ఒకే ఒక్క విషయంలో అన్ని జిల్లాలకూ ఏకాభిప్రాయం వున్నట్టు కనబడుతుంది ఆ విషయం విస్తృత సమరాన్ని ప్రారంభించలేదని కాంగ్రెస్ ను విమర్శించడం

అయితే, మిగిలిన అన్ని విషయాలలోనూ విజృంభణగా లేకుండా ఏవొక్క విషయంలోనో ఐక్యతగా వ్రంజే సరిపోతుందా? ఆ సమైక్యత అసంస్థను ఒక రాజకీయ ప్రభుత్వంగా చేస్తుందా?

కమ్యూనిస్టులు వారి ప్రజాయుద్ధనిసాదాన్ని ప్రారంభించిన దగ్గరనుండి యీసంగతి మరీ హెచ్చుగా స్పష్టమైంది. 1941 ఆక్టోబరు లో కేంద్రకిసాన్ సలహా సమితి 'పాకల్' లో సమావేశమైంది; జాతీయ విశ్వాసానికి జాతీయ కాంగ్రెస్ తీరని ద్రోహమాచరించినదని కిసాన్ సభ పేరిట ఆ సమావేశంలో ఉద్ఘాటించడంలో కమ్యూనిస్టులు మహోత్సాహం ప్రదర్శించారు.

1941 నవంబరులో అఖిలభారత కిసాన్ సలహాసంఘం నాగ పూరులో సమావేశమైంది కమ్యూనిస్టులు ఒక పిల్లి మొగ్గ జేశారు, కిసాన్ సభ యిన్నాళ్లనుంచి చెప్తున్న సామ్రాజ్యవాది వ్యతిరేక సమరం గిమరంలేదు పొవ్వునా రు. ఆ దృక్పథాన్ని ఎదటివెయ్యాలన్నారు; సమయస్ఫూర్తితో, వారి ప్రజాయుద్ధనిసాదాన్ని అనుసరించున్నారు.

కిసాన్ సభ పత్రికానికి యిది నాంది!

*

*

*

ఒక రంస్తలో ప్రవేశించడం దాని నాయకత్వం నెత్తిన అవకీర్తిమట్టడం సభ్యులలో కలతలను కలుగజేయటం అదే సమయంలో దానిని ప్రముఖ స్థానాలను వారి పార్టీ గంధా, కోసం ఆక్రమించడం - యిది క్రమానుగతంగా వస్తున్న కమ్యూనిస్టు మాయోపాయాల సంప్రదాయం. మార్క్సిస్టు యువక కమ్యూనిస్టులకు యిచ్చిన సలహాలో వీటిని సూచ్య ముచ్చటించాడు.

ఇంతకు పూర్వమే రైతు శ్రేణులలో తమ మాయోపాయాలను ప్రయోగించడానికి కమ్యూనిస్టులు ప్రారంభించారు.

చెంగాల్ కమ్యూనిస్టు పార్టీకి చెందిన అబ్దుల్ రసూల్, కిసాన్ సభ సహాయ కార్యదర్శి అయిన నాటినుండి, కిసాన్ సభను కూల ద్రోయదానికి అనేక మాయోపాయాలను వెతకటం ప్రారంభించాడు. అవదేశ ప్రసాద్ సింగ్ అఖిలభారత కిసాన్ సహాయసంఘమునకు అధ్యక్షులుగా వుంటే బీహారు, సంయుక్త పరగణాల కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీ బనిచెయ్యలేకపోయింది!

బీహారు, ఆంధ్ర రాష్ట్రాలు రెండూ పెద్ద రైతు రాష్ట్రాలు. బీహారులో రెండు రాష్ట్ర కిసాన్ సభలు తయారయినాయి. ఒకటి కమ్యూనిస్టుల సభ, యింకొకటి కాంగ్రెస్ సోషలిస్టులది (అంటే నిజమైన రైతు నాయకులది) ఈ విధంగా కిసాన్ సభ రెండుగా చీలిపోయింది.

ఒక్క చెబ్బతో కమ్యూనిస్టు పార్టీ రెండు ఫలితాలను సంపాదించగలిగింది. ఒకటి - కాంగ్రెస్ సోషలిస్టు పార్టీని ఏకాకిగా చేయడం; రెండు - రైతు రంగంలో స్వామిజీని బహిసంగా చేయడం.

రెండు కక్షలకూ సమాధానం, సమైక్యత కలుగచేద్దామని రాజీ మదురుద్దామనీ, శ్రీమతిభారతీదేవి, శ్రీ గోగి నేని లక్ష్మీవారాయణ, విశ్వప్రయత్నం చేశారు. కాని, యిరుకక్షలూ సమాధానధోరణి లేకుండా మొండిపట్టు చుట్టడంచేత, వారి ప్రయత్నాలు నిష్ఫలమై నాయి.

ఇంతవరకూ కిసాన్ సభ సంపూర్ణంగా ప్రతికూలం: ఏవిధం గానూ యుద్ధానికి సహాయపడకూడదన్నది. కాని యిప్పుడు జాతీయ కాంగ్రెస్ విధానాన్ని అనుసరించి యీదృక్పథాన్ని వదలుకుంది: ఇంతవరకూ యుద్ధానికి సహాయం చేయవచ్చు ననడంతో ఫార్వర్డు

బ్లాక్ విధానానికి ప్రతిఘటన పోయింది; అందుచేత కిసాన్ సభలో
నున్న ఫార్వర్డు బ్లాక్ సభ్యులు రాజీనామా ఇచ్చి ప్రభుత్వం వచ్చేవారు.

కమ్యూనిస్టు కిసాన్ సభకుండు, అలాగే కిసాన్ సభలో
ఫార్వర్డు బ్లాక్ ప్రతినిధులే అధిక సంఖ్యా కూటమిగా నుండేవాడు. అందు
చేత అది వారి అధికారి పాబల్సోనిక్ పరిశీలన చేసి కాగా,
స్వామిజీ కారాగృహం నుంచి వైదకురాగానే, నామినేట్ కిసాన్
సభలోని కాంగ్రెస్ సోషలిస్టుపార్టీ వారి ప్రతిఘటనను ఒక ప్రక్క
నుంచి, అసలు సభలోని బ్లాక్ ప్రతినిధుల ఎంజిఎన్ఎ పోరును యిం
కొక ప్రక్కనుంచి ఎదుర్కొనలసివచ్చింది!

స్వామిజీ యీ విధంగా, పానం తన రాష్ట్రంలోనే ఏకాకి
అయిపోయాడు! ఈ చిక్కు పరిస్థితులనుండి తప్పించుకోవటకు వారు
ఒక విధానాన్ని, ఒక మార్గాన్ని వెంటనే నిర్ణయించుకోవలసివచ్చింది.
అయితే వారు యీ విధానాన్ని; యీ మార్గాన్ని చాలా గోజులక్రింద పె
వేతుక్కొని, సిద్ధం వున్నది! జై బల్ సో వుండాలనే వారి నిర్ణయా
నికి వచ్చినట్లుం..!

స్వామిజీ తన రాష్ట్రాన్ని మేకకత్తేతేమి, అఖిలభారత
కిసాన్ జేకత్తేతేమి, కమ్యూనిస్టుపార్టీని ఆహ్వానించారు; కిసాన్
సభను ఆక్రమించి, దాని రూపు రేఖలను బద్దలు విరిచి వారు
ప్రార్థించారు!

రాజకీయ రంగంలో స్వామిజీ వేసిన పిల్లిమొగ్గుకు కారణం
యీనాటి వివాద బ్రహ్మగ్రామం లక్షకూడా తేలియని రహస్యం ఇది.

కాని, ఆ ఆభేద్య రహస్యానికి కీలకం యిక్కడ మనకు లభి
స్తుందని కిసాన్ సభలో కమ్యూనిస్టులు తమ మాయోపాయములను
ప్రయోగించడంవల్ల కలిగిన ఫలితం యిది!

ఈ గాడిదరకూ కేంద్రకిసాన్ సలహా సంఘంలో పెద్ద బేధాభి
ప్రాయాలు యేవీ యేర్పడలేదు అందుచేత దాని పదవులూ, కార్య
నిర్వాహణ అన్నీ కూడా లాంఛన ప్రాయంగానే వుండేవి. అంతకాలం
అది యెవరి చేతులలోనున్నా బాధలేకుండాపోయింది కిసాన్ సభ
కార్య కలాపాలు ఆచార్య రంగా, స్వామిజీల మార్గదర్శకత్వం
తీందనే జరుగుతూవుండేవి.

కాని, యీసాదా సభలోని పదవులనూ, కార్యనిర్వహణనూ, యెవరు వశంచేసుకుంటే, వాళ్లే సభ భాగి రాజకీయ దృక్పథాన్ని తీర్చిదిద్దగలరు. అందుచేత ఆక్షణంనుంచి యీయంత్రం యెవరి ఖాయదాలో నుండాలి, ఎవరు దానిని నడపాలి, అన్న ప్రశ్న తీరని సమస్య అయిపోయింది.

అంటే, ఆచార్య రంగా అతని అనుసరుకులూ, ఉద్యోగిస్తున్నట్టుగా కాంగ్రెస్ రాజకీయాల ననుసరించి రైతుల దృక్పథాన్ని రచించాలా, లేక, స్వామిజీ, ఇందూలాల్ జీ ప్రభువులు ఉద్యోగిస్తున్న రాజాజీ ప్రణాళికలో కలిపిన కమ్యూనిస్టు రాజకీయ దృక్పథాన్ని అనుసరించి కిసాన్ దృక్పథాన్ని నిర్మిస్తారా; అనేది ప్రశ్న.

వారి భారత జాతీయ న్యూతిరేక దృక్పథాన్నే అనుసరించ కమ్యూనిస్టులు నిశ్చయించుకున్నారు; కాంగ్రెస్ కు న్యూతిరేకమైన భారతీయే యింకా అనుసరించ నిశ్చయించారు. స్వామిజీ, ఇందూలాల్ జీ కమ్యూనిస్టుల అభివృద్ధినిరోధక చర్యలకు సహాయం చేస్తుండే వారు. త్వరలోనే యీ విషయాలను ఆచార్య రంగా, వారి అనుచరులూ గ్రహించారు. అందుచేత, లాంఛన ప్రాయంగా సభలోనేవుండి వారు తమ తమ దక్షిణ భారత రాష్ట్ర సభలకు నూతన స్వతంత్ర విధానాన్ని నిర్ణయించుకొనే అధికారాన్ని సంపాదించు కుండామని అనుకున్నారు.

కాని, యీలోపు కాంగ్రెస్ అగస్టు తీర్మానాన్ని ఆమోదించింది అ నెలలోనే భారత రైతాంగం పట్ల కిసాన్ సభ ఘోరమైన 'జాతీయ విద్రోహాన్ని' అచరించింది.

కిసాన్ సభ అంటే, ఆచార్యరంగా ప్రభువులకు, యితర దక్షిణ భారత కిసాన్ నాయకులకు మొహం మొత్తిపోయింది!

వేరుదారిలేక, అదనుంచీ వున్న "కిసాన్ కాంగ్రెస్" (రైతు కాంగ్రెస్) కు మల్లి పోయారు!

ఒక సంవత్సరం తర్వాత, కమ్యూనిస్టులు కిసాన్ సభను తమ పార్టీ వేదికగా మార్చుకుంటున్నారని చెప్పి ఇందూలాల్ జీ రాజీనామా యిచ్చి సభనుండి బైటకు వచ్చేకారు.

మొట్టమొదట 1942 లో ఆచార్యరంగా, తర్వాత 1944 లో ఇందూలాల్ జీ సభనుండి వైదొలగుటకు యే కారణాలను చెప్పాలో

అకరజాలవల్లనే 1945 లో స్వామిజీకూడా కమ్యూనిస్టుల చేతులలో పడిన కిసాన్ సభను వదలవలసి వచ్చింది.

అంతే, యీనాడు రైతులలో కమ్యూనిస్టుల ప్రదర్శన మాత్రమే కిసాన్ సభ! దానిని మొదట స్థాపించిన నాయకులుగాని, రైతుజేషకు తమ జీవితాలను అంతరించేసిని యితర రైతునేషకులు గాని, యీనాడు దానిలో మనకు కనబడుతుంది.

కాంగ్రెస్ యెడల భక్తి కిచ్చానాటూ, జాతీయతా, వర్గచైతన్యం, విప్లవశక్తి వున్న రైతులు 'కిసాన్ సభను' వదిలివేసి 'రైతు కాంగ్రెస్'ను స్థాపించు కున్నారు. జాతీయ కాంగ్రెస్ పట్ల, దాని విధానాలపట్ల, భక్తి గౌరవాలు ప్రదర్శించే దేశభక్తి పూరితమైన జాతీయ సంస్థగా వారు దానిని ఆధిపత్యం చేపట్టుకున్నారు.

* * * *

ఈమార్పులలోని, యీనాటి రైతులలోని అంతరించిన యేమిటి? రైతు సంస్థ ఒక వర్గం యొక్క రాజకీయ ప్రవృత్తి అని వాక "ప్రత్యేక రాజకీయ ప్రవృత్తి"గా వుండగలదనీ, దానిలోని యితర రాజకీయ కక్షలు యితర స్థలాల్లో పోరాడుకుంటున్నా, యిందులో మాత్రం అవి అన్నీ సమైక్యతను పొంది సాఫీగా పని చెయ్యగలవనీ, ఒక పామాన్య రాజకీయ క్యాక్టరున్న అవిసాధించి దానిని అవి అన్నీ కలిసి మనఃపూర్వకంగా నిర్వహించగలవనీ అనుకోవడం పొరపాటు.

ఆ సంస్థలోని యేదో వాక పక్షమే ఆ సంస్థమీద అధికారిం చేలాయించుటకు ప్రయత్నించడం నిశ్చయం. వారు అన్ని ముఖ్యమైన రాజకీయ సమస్యల పరిష్కారంలోనూ తమ పక్షమార్గాన్నే అనుసరించాలని పోరాడతారు. బ్రిటీష్ యూనియన్ కాల కాంగ్రెస్ అనుభవములే యొక్కడ తిరిగి కనబడుతాయి.

ఏది యెలాగ వున్నా, యిట్టి సంఘటనలలో, ఆ సంస్థలో అధికారం చేలాయుస్తున్న పక్షపు సభ్యులు మాత్రం ఆ సంస్థలోని యితర పక్షాల సభ్యులనుకూడా తమ మార్గాన్నే అనుసరించమనడానికి ప్రయత్నిస్తారనడం నిశ్చయం.

క్రిందటిసారి యుద్ధసమయంలో, యూరప్ లోని అనేక దేశాలలో, అనేక వర్గ సంస్థలలో యిలాగే జరిగింది—వేర్వేరు రాజకీయ

చతులకు చెందిన ఒక సంస్థలోని సభ్యుల మధ్య ప్రాతినిధికలలోని బేధాలవల్ల విభేదాలు కలిగాయి.

అందుచేత అలాంటి సంస్థలు రాజకీయాలలో కలుగ జేసుకోకుండా; విభేదాలను యెదుర్కొని చీలికను పొందాలి... వేరు మార్గం లేదు.

అయితే, "యేదైనా వర్గ సంస్థ రాజకీయాలనుండి వైదొలగ గలదా?"

అంటే; వైదొలగలేదు. ప్రతి ఆర్థిక సమరం రాజకీయ సమరం లాగి దిరిగిస్తుంది. మార్క్సు లెన్ ఇన్ సముచితంగా గుర్తించారు.

ఇ. ఆర్థిక సమరం వర్గ సంస్థల దైనిక జీవితంలోని ముఖ్య లక్షణం.

"ఒక సంస్థ రాజకీయాలనుండి వైదొలగడం మంచిదా?" అంటే, "దు. ఆ విధంగా వైదొలగటం ఆ సంస్థ కైలేనేమి, చాలా ప్రమాదం. ఆ సంస్థ రాజకీయ సమరాలను మానుకుంటేనే, దాని అడుగుల నున్న అనేకం కొలగొట్టే వర్గాలతో వైతేనేమి, యితర రాజకీయాలతో వైతేనేమి, పెద్ద పెద్ద పోరాటములకు చొటుకేకుండా, చిన్నచిన్న జగదాలను మాత్రమే తేసిపెట్టుగలదు.

అప్పుడు ఆ సంస్థ "ఎకనామిజం" విధానాన్నే అనుసరించ గలదు.

"ఎకనామిజం" అంటే ఆధికారుల యెడల భయభక్తులతో మర్యాదగా, కానివబద్ధమైన మార్గాలతో వివతులను సమర్పించి, ప్రజల ఆర్థిక కష్టాలను, ముఖ్యమైన వర్గాలను తొలగించాలని ప్రయత్నించే సంస్కరణ విధానం.

"జస్టిస్ పార్టీ" విధానంలాంటి దానినే 'ఎకనామిజం' అన వచ్చును.

ఈ విధమైన లక్ష్యాలతో విధానాలతో వున్నకూలీ, రైతు సంఘాల చాలావున్నాయి. కాని, వర్గ చైతన్యము చట్టనైనా రైతులను పేల్కొల్పి, వారికి అవేకం యివ్వగల శక్తికూడా వీరికి లేక పోయింది. రాజకీయ శక్తులుగా అవి యెందుకూ పనికిరాని సంస్థలు. మాత్రమే!

వాటికి వేరు మార్గం లేదు పాపం!

కాబట్టి యే నిష్పం చాడీకూడా నేటి వర్గసంస్థలను యిలాంటి 'చావల్' ఖరాబీ! ఎందుకూచనికేరాని — పాత నహించమనచికవా?

అంటే, వర్గ సంస్థలు రాజకీయంగా పయనితమైన పాత్రను వహించాలి; ఆయా వర్గాలను చెందిన రాజకీయ చాతావరణం కలిగి వుండాలి, ముఖ్యమైన రాజకీయ ఫలితాలన్నీ వర్గసమకాలను సాగించడానికి సంసిద్ధం వుండాలి!

అయితే, ఎలాంటి వర్గ సంస్థలను అయిదులమైన రాజకీయాలు వీవి?

1936 నుండి 1942 వరకూ భారత వర్గం "రైతాంగం" అను భవాల వల్ల నున్న పుష్టమైన విషయం; అట్టి అనుమాల రాజకీయాలు దేశం అన్ని రాజకీయ పక్షాలనూ అనుసరించుటకు తగినట్లుమూల వ్రుండవు. ఏమిచేత? అంటే, అయిదుల వ యే వొక్క రాజకీయ కక్షకూ "ధికార ప్రాబల్యం" పెకలించు ఏమోషన్లు అలాంటి వర్గసంస్థల యిలాంటి నిర్వహణ అయిదుల వర్గం

అయిదుల వర్గం వనూ వేరంతా యేమో వొక రాజకీయ వర్గపు రాజకీయాలను అంగీకరించే తప్పదు

ఏ దేశంలోనైనా ఏవో ఎన్నిస్థితుల కారణంగా యిలాగ ఒకే చక్షువు ప్రయోజనాల కలిగితమైన వివాదాన్ని వర్గసంస్థ అనుసరించ వీలులే. పోతే, ఆ వర్గపు ప్రయోజనాల? అది నేటి వర్గసంస్థలయినా, సోదాహరణగా జ్యూనీ, ఇటలీ, పాచ్చి, యింకా యింకా యూనోపియన్ దేశాలు కన్నట్లొనూ, అమెరికా సయక్త రాష్ట్రాలకొనూ, యుద్ధానికి పూర్వం యిలాగే వుండేవి. అలాంటివే కాథలిక్, కమ్యూనిస్టు, సోషలిస్టు, నాజీ, కార్మిక సంఘాలు. అమెరికాలో, పార్లెకామిక సమాఖ్య, అమెరికన్ గమల దనివాగల సమాఖ్య అని రెండు సంస్థలున్నాయి. రెండింటికీ రాజకీయ అచిర్యపాతకాల లలో బేధాలున్నాయి. కాబట్టి అవి పాపాన్య వేదిక మీదకు వేరి సమైక్యత నందలేక పోయాయి

భారత వర్గంలో కూడా, అయిదులు క్రేడ్ యూనియన్ కార్మిక్ నిడిపోయి చూపే. రైల్వే ఉద్యమాల సమూహ మొదలైనవి కొన్ని పార్లెకామిక సంఘాలం నేరుకేయ రాజకీయ చక్షులను అనుసరిస్తూ వుండేవి.

వర్గసంస్థలు : వాటి రాజకీయాలు

10

ఏకవర్గ రాజకీయాలను అనుసరిస్తున్న పక్షాలు, సంస్థలు సాంఘిక విప్లవంలో నిర్ణయంతో సముచితమైన నిర్ణీత విజయాన్ని పొందలేని పరిస్థితులకూడా వుంటాయని యూరప్ లోని కార్మిక సామ్యవాద పక్షాల అనుభవాల వలన స్థిరపడుతున్నది.

రైతాంగాన్ని, విద్యార్థి వర్గాన్ని కూలీవర్గం యొంతకాలమైతే ఉపేక్షాభావంతో, అనుమానంతో, చూచిందో అంతకాలం వారు, మిగిలినవారు కూడా తమ భావి భాగ్యాన్ని కార్మికవర్గ చేతులలో వుంచడానికి యత్నపడలేదు.

అయితే వర్గాల అదృష్ట ప్రాతిపదికలలోను, రోజూ కలిగే అనుభవాలలోనూ అన్ని విశేషాలను, సమైక్యత లేకపోవడాన్ని తొలగించుకొని సామరస్యం పొందడంలో ఆస్పాసికి పరస్పరంగావుండే యీ అనుమానాలే మొదటిలో బారణమైనాయి. తరువాత, వారి వారి విప్లవ లక్ష్యాలను ఒకటేగాచేశాయి; అఖిలకీ సంయోగ్య రాజకీయ స్ఫర్థలకు, విలయానికి దారితీశాయి; పోలీసు వాడేజములజన్మకు కారణమైనాయి.

ఈ విషయంలో రవ్యన్ కర్గ కవర్గంయొక్క అనుభవాలు కూడా మనకు ఒక పాఠాన్ని నేర్పుతున్నాయి, జ్ఞానాన్ని బోధిస్తున్నాయి.

రవ్యల్ కర్గ కవర్గం సోషలిస్టు రివల్యూషనరీపార్టీ ని తన నాయకత్వానికి ఎన్నుకుంది. కాని, ఆపార్టీ తన సర్వశక్తులనూ ఒక్క కర్గ కలపైనే కేంద్రీకరించింది; నాగరిక వర్గాలతోగాని, కూలీవర్గంతోగాని యేవిధమైన సంబంధాలనూ పెట్టుకోలేదు. పెట్టుకున్నా, చాలాకొద్దిగా చూత్రమే!

మొదటినుండి తెలివీ చెప్పినట్లే, అఖిలకీ సాంఘిక విప్లవ సమయంలో ఆయా వర్గాల నాయకత్వాలకు అంతిమ పరీక్ష వచ్చేసరికి సంపూర్ణ కార్మికవర్గపు భక్తి ప్రమాణాన్ని కొంతవరకూ కర్గ పక్షాల భక్తిప్రమాణాన్ని సంపాదించుకున్న కమ్యూనిస్టులు సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలకన్నా వున్నత స్థానాన్ని ఆక్రమించగలిగారు.

కర్షకవర్గపు కనీసపు కోరికలను సమీక్షించి, 242 కోరికలుగల కార్య ప్రణాళికను సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలు తయారుచేశారు; ఆ ప్రణాళికవారి జీవిత సాధనకు ఫలితం తెలిస్తే ఆ కార్య ప్రణాళికను తీసుకొని, దానిని తుచా తప్పకుండా తానే అచరిస్తానన్నాడు; వారి అభ్యున్నతికి తానే పాటుపడతానన్నాడు.

తర్వాత తెలిస్తే కర్షకవర్గం లక్షానికి ఒకరిని ఉపలంఘించిన విధానం లోని ముఖ్యమైన పంక్తులు మొదట సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలకన్న ఉత్తమ మిత్రులుగా కనిపించడం, తర్వాత వారివాయకత్వంలో కల తలు కలుగజేసి విభజించడం వారిలోని వామపక్షాన్ని తన నియంతృత్వంలో భాగస్వాములుగా తీసుకొనడం మరొకొద్దికోజులలో వారిని అధికారంనుండి నెట్టివెయ్యడం, అఖిల కర్షకవర్గాన్ని అంతటినీ విలయింపజేయడం.

ఏ వర్గానికైనా దాని వాయకత్వం ఒకసారి పోయిందో, ఆ వర్గం చాలా కాలం పరికూర్తించిపోయి, నిస్సహాయంగా అయిపోతుంది. ఈ లోపుగా మిగిలిన వర్గాలు యోత చెడుపు చెయ్యి వచ్చునో అంత చెడుపూ చేసి వేస్తాయి. దెబ్బతిన్న వర్గంలోని అధిక భాగాలను తమలోకి ఆకర్షించుకొని, వాటి భక్తి గౌరవాలను సంపాదించు కుంటాయి తమ అధికారాన్ని అంగీకరింపకుండా తమను బాటుచేసే భాగాలను, ముందుగా ఆకర్షించిన భాగాలను యెరగా మాపి లొంగ తీస్తాయి.

భారత రైతాంగం సోదర రష్యన్ కర్షక వర్గంనుండీ, యితర కేశాల రైతాంగాల నుండి యిలాంటి పాతాళే నేర్చుకోవాలి.

భారత రైతాంగం యితర వర్గాలతోనున్న పరస్పరం, సామాన్యం అయిన రాజకీయ ఆదర్శ ప్రాతిపదికల మీద ఆధారపడి వుండే దినదిన రాజకీయ సంబంధాలను సహకారాన్నీ కొద్దిగా నైనా లేకుండా గాని, ఏకొద్దిపాటిగానో వుంచుకొని గాని, తమ రాజకీయ ప్రవృత్తి నేతలే మాత్రంగా వృద్ధి చెనుకుంటే ఆత్మదీకంగా యేవో వొక్క వర్గానికే చెంది వున్నప్పటికీ, యేవోకొన్ని యితర వర్గాల ప్రాపును గాని, లేక అన్ని వర్గాల ప్రాపును గాని వారి వారి ప్రత్యేక రాజకీయ ప్రాతిపదికల మీద ఆధారపడి సంపాదించుకున్న యేకమూర్తి

నిన్న పార్టీయో, లేక యే యితర పార్టీయో, వారిని ముఖ్యంగా వాదనం చేసి వేయగలము.

భారత రైతాంగపు నాయకత్వం తానుచెప్పే విషయంలో నేమి, తన దృక్పథంలో నేమి, ప్రముఖంగా కర్షక సర్గ పక్షంగా నుండడం చాలదు; అన్ని పార్టీశ్రామిక వర్గాలనూ, లేదా, సాధ్యమైనంత ఎక్కువ పార్టీశ్రామిక వర్గాలకు చనికీనచ్చి, వారి భక్తి గౌరవానినూ పొందగల రాజకీయ ఆదర్శ ప్రాతిపదికలనూ, సంస్థలనూ, మార్గాల్నీ నిర్మించుకొనడం భారత రైతాంగపు విధి. ఇది దాని తక్షణావసరం కూడాను.

అలాంటి అవసరాన్ని అనుభవించే మార్గంగా, స్పష్టంగా, భైర్యంగా, యితరుల నుండే భారత రైతాంగం ముందు తొందర పోవడం రైతు కాంగ్రెస్ చేసిన గొప్ప పచ్చ!

కాని, కొందరు రైతు నాయకులు మాత్రం యీ విషయాన్ని మొదటి నుంచీ నూచిస్తూనే వున్నాడు. 1938 లో షెయిజ్ పూర్వంలో అఖిల భారత కిసాన్ కాంగ్రెస్ ద్వితీయ సమావేశం జరిగింది. అచార్య రంగా తన అధ్యక్షోద్యమంలో, “అన్ని పార్టీ శ్రామిక వర్గాలూ, అన్ని సంస్థలూ కలసుకోదానికి, వారి వారి ఆనుభవాలను ఒకరితో ఒకరు చర్చించుకోదానికి, నారి నారి శతులను కూడ దీసుకోదానికి, పరిష్కార సంభాషణల మనా, సమూహ చర్యల మనా, భావికార్య కలాపానికి తగిన అవేశ సంపత్తిని సమకూర్చుకోదానికి, సముచిత సభాపేదిక కాంగ్రెస్ మాత్రమే!” అని ఉద్ఘాటించారు.

అంతేకాదు, సంపూర్ణ స్వరాజ్యాన్ని సంపాదించే ఉరకూ, చాలా అధికంగా సమైక్యత పొందిన జాతీయ రంగం భారతదేశంగా కాంగ్రెస్ మాత్రమే అనీ, మిగిలిన అన్ని సంస్థలూ సముచితమైన సామ్రాజ్య పృథిరేక ధోరణిలో కాంగ్రెస్ జాతీయ రాజకీయ విధానాన్నే ప్రతిబింబించాలనీ అన్నారు.

అయితే, అవాదు రైతు సంస్థలూ, కార్మిక సంఘాలూ, ప్రత్యేక రాజకీయ ప్రవృత్తులుగానే వుంటాయని అచార్య రంగా అభిప్రాయపడ్డారు. నాటివారి దృక్పథమే మొదటిలో “కిసాన్ కాంగ్రెస్” ధోరణినీ, తర్వాత “కిసాన్ సభ” ధోరణినీ తీర్చిదిద్దింది.

కాని అనాటినుండి వేటివరకు అనేక సంఘటనలు జరిగిపోయాయి. కమ్యూనిస్టులు అనేక రైతు సంస్థలలో కలుగ జేచుకొని, వారి నాయోపాయాలద్వారా రైతాంగపు రాజకీయాలకు ఒక వికార రూపాన్ని యిచ్చారు. స్థానిక కాంగ్రెస్ సంఘాలకు వారి నాయకత్వానికి, వారి ప్రచారములకు వ్యతిరేకంగా అనేక 'కిసాన్ సభ'లను తయారుచేశారు. వేరువేరుగా చూస్తే యీ పనులకు అంత ప్రాముఖ్యత లేక పోయినా, సమిష్టిగా వారు అనుసరించిన అనేక అక్రమ మార్గాలవల్ల కాంగ్రెస్ కు, కిసాన్ సభకు మధ్య ఒక విరోధ సంస్థ వాయాన్ని కల్పించారు.

రైతు సంస్థలు ప్రత్యేక రాజకీయ ప్రవృత్తిగా వుండగలవనే తప్పు భావానికి ఫలితం యిద అంతాను.

*

*

*

*

ఆచార్య రంగా వస్తువిన జూది; కాబట్టే సమూహమైన మార్పు అవలంబించ గుర్తించాలి. ఇతర పార్లకామిక వర్గాల రాజకీయాలకు వేరైన ప్రత్యేక రాజకీయాలు రైతులకు ఉండవలసిన అవసరాన్ని గ్రహించాలి.

అయితే. యేబానిస దేశంలో నై నా, యేపరకంక్ర భూమిలో నై నా, అన్ని పార్లకామిక వర్గాల రాజకీయాలూ, ఆదేశపు సామాన్య జాతీయ పిన్లవంయొక్క రాజకీయాలకు వేరుగాగాని, పోటీగాగాని, వ్యతిరేకం గాగాని వుండలేవు.

అంటే పార్లకామిక వర్గాల రాజకీయాలు భారతదేశంలో జాతీయ కాంగ్రెస్ నీ, చై నాలో క్యూమింగ్ టాంగ్ నీ, ఈజిప్టులో వాఫ్ డునీ అనుసరించి వుంటాయి.

ఇతర వర్గ రాజకీయాలతోనూ, సమైక్యత నందిన జాతీయ రాజకీయాలతోనూ రైతుల నాయకత్వం సుహృద్భావాన్ని పెంపొందించుకోకుండా, ఏకాకిగా వుండిపోలే - ఆనాడు రష్యాలో యిదే విధానాన్ని అవలంబించిన సోషలిస్టు రివల్యూషనరీలకు పట్టిన గతే పడుతుంది. రైతుల నాయకత్వానికిని, దేశంలోని యేదో వొక అనేక వర్గ రాజకీయ సంస్థ అయినా, దానిని కబళించి వేస్తుంది. రష్యాలో కర్షక వర్గాన్ని మోసగించి, కబళించి వేసిన కమ్యూనిస్టు పార్టీ యే యిక్కడ కూడా మొదట రైతువర్గాన్ని మోసగించి కలి

లించివేయవచ్చును. తర్వాత, రైతాంగానికి యితర కష్టజీవుల వర్గాలకూ అధికార వంతమైన ప్రతినిధిని చాటుకొనడం ప్రారంభిస్తుంది? నిజమైన నేనాన్ని సటిస్తుంది. అఖిరికి అందరూ దానినే నిజమైన రైతుప్రతినిధి అసీ నేనా సంస్థ అసీ అనుకుంటారు.

అందుచేత రైతులు అనేక వర్గ రాజకీయాలకు అనుకూలమైన విధానాన్నీ దృక్పథాన్నీ తప్పుసరిగా నిర్ణయించుకోవాలి.

అయితే, యే మధ్యతరగతి రాజకీయ పక్షం రైతాంగానికి హెచ్చుగా సంతృప్తి, అభ్యుదయాన్నీ యివ్వగల పక్షం?

నేడు భారత జేకంలో అన్ని కక్షలలానూ ప్రముఖంగా వున్నవి-కమ్యూనిస్టుపార్టీ, కాంగ్రెస్ సోషలిస్టుపార్టీ, ముస్లింలిగ్, కాంగ్రెస్.

కూలీవర్గ నియంతృత్వానికే జీవితాన్ని అంకితంచేసిన కమ్యూనిస్టుపార్టీ, సోషలిస్టు పార్టీలు రైతాంగమునకు అభ్యుదయం, సంతృప్తి యివ్వలేవు. ఇందుకు కారణాలు మనకు అందరికీ తెలుసు.

ఇతిర మతాల ప్రజానీకమునకు ప్రాతినిధ్యమే వహించలేదు ముస్లింలిగ్; అందుచేత అది లాభంలేదు.

ఇక జాతీయ కాంగ్రెస్ —

మార్క్సు వాదులు తమ కమ్యూనిస్టుపార్టీ తక్కిన అన్ని వర్గాలకన్నా ముందుగా విప్లవవాద కూలీవర్గానికే ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుందని వాదిస్తునట్లుగానే తక్కి అన్నివర్గాలకూ ప్రాతినిధ్యం తాను వహిస్తున్నా, ముందుగా. మొట్టమొదటగా ముఖ్యంగా, రైతువర్గానికే తాను ప్రాతినిధ్యం వహిస్తానని! హరుపురా సమాజేకంగా కాంగ్రెస్ ఉద్ఘాటించింది. తాను “రైతుల సంస్థను” అని ముక్తకంఠంతో లోకానికి చాటింది.

గ్రామాలకు, గ్రామీణ సంస్కృతికి, సభ్యతానాగరికతల కేమీ, రైతులకు, తాను ప్రాతినిధ్యం వహిస్తానని ముందుముందు తాను నిర్మించబోవు, సాంఘిక వ్యవస్థలో వీటికే ప్రముఖస్థానం అని ఉద్ఘాటించిన సంస్థ కాంగ్రెస్ మాత్రమే! ఇంకేదీలేదు!

కమ్యూనిస్టులు తమ అధికారంక్రింద లేని వర్గాలనూ, కూలీ వర్గానికి చెందిన యితర కష్టజీవుల వర్గాలనూ అనుమానంతో, తృణీభావంతో చూస్తుంది కాని కాంగ్రెస్ మాత్రం అలాకాదు. భారతీయులు

అందరినీ ఒకే విధంగా చూస్తుంది. నిజానికి కూలీవర్గమునకు తాను చెయ్యగలంత మేలూ చేస్తుంది. అవర్గానికి ఇతోధికంగా క్షేమాన్ని ఆకాంక్షిస్తూ, అందుకు యత్నిస్తున్నది. ప్రత్యేక వృత్తులకూ జీవించే వారికీ, విద్యాధికులకూ, వారి విజ్ఞాన లక్ష్యాలకూ, ఆదర్శములకూ, సముచితంగా ఆచరిస్తున్నది. *

వ్యవసాయ పారిశ్రామికుల, వారిజనుల, ఇతర నిమ్నుజాతుల అభివృద్ధికే తన జీవితాన్ని అంకితంచేసి వాటి జీవన పోరాడే అత్యుత్తమ సంస్థయిది. అతి విస్తృతమైన చేతిపనివారల వర్గానికి యిది తోడునీడ; శ్రీరామ రక్ష.

ఆ మహాసంస్థ యీ నాడు కష్టజీవులందరి సంస్థగా గోజుగోజూ పెరిగి పెద్దదౌతున్నది. అధివారిమందా పాలాలనా, యంత్రాగారాలలో, యితర సలాలనా జనించేస్తున్న కష్టజీవుల హస్తగతమవ్వాలనే మాతన రాజకీయ వ్యవస్థను అంటే, రైతుకూలీ ప్రజావాఙ్మయను ప్రతిపాదిస్తున్నది.

అందుచేత, రైతాంగివు రాజకీయ సంస్థ కాంగ్రెస్ మాత్రమే కాగలదు; రైతుల అభ్యుదయంకోసం, క్షేపణంకోసం సర్వశక్తులూ వినియోగించి మనస్ఫూర్తిగా పోరాడగల సంస్థ కాంగ్రెస్ మాత్రమే!

గ్రామీణ ప్రజలు, చేతిపనులవారు యితర పారిశ్రామికవర్గాలు ప్రజా, ఆ మహా సంస్థను ఆనుకొనించి, దాని శ్రేయస్సు కోసం పాలు బడి దానిపారిశ్రామికవర్గ రాజకీయాలలో శక్తివంతమైనపాత్రనిర్వహించిన నాడు అయా వర్గాల వాయవత్వాల మధ్య సుహృద్భావంతో నిండిన రాజకీయ సమాలోచనలు, సాంగత్యం పెంపొందడానికి వాళ్ళు వుంటుంది.

ఒక ప్రక్క నుండి బూర్జువా వర్గం ప్రపంచ ధనిక వాదం, ప్రపంచ సామ్రాజ్య వాదం, మరొక ప్రక్క నుండి కమ్యూనిస్టులూ, జాతీయతకు, జేశభక్తికి వ్యతిరేకంగా, రైతు ప్రజా వర్గాలకు ప్రతి

* ప్రభుత్వం స్వతంత్ర భారత పై నికోవ్యోగుల మీద జరిపించిన విచారణలలో కాంగ్రెసు తీసుకున్న భాగం, నావికుల సమ్మెల విషయంలో కాంగ్రెసు ప్రదర్శించిన దృక్పథం యీ విషయాన్ని రుజువు చేస్తున్నాయి.

మూలంగా సాగిస్తున్న రాజకీయాలనుండి, ప్రజలలో కలిసిపోయి వారిని రాజకీయంగా క్షయింప జేసే వారి తంత్రాలనుండి జాతీయ తేనూన్ని, శ్రేయస్సును, కష్టజీవుల అభ్యుదయాన్ని సురక్షించగల అతిశక్తివంతమైన రాజకీయ పక్షాన్ని అవిధంగా వారు నిర్మించ గలరు!

తమ తేనూన్నీ తమ అభ్యుదయాన్నీ కూలీలు అకాంక్షిస్తే, రోజురోజుకూ అభివృద్ధి సుమతున్న కూలీ వర్గం కూడా కాంగ్రెస్ నే అనుసరించడం శ్రేయస్కరం అర్థమై రైతు కూలీలకు కాంగ్రెస్ సామాన్య జీవక కాగలదు. నిజమేమిటో విస్తృతమైన సంబంధాలను సుహృద్భావంతో వారి ఒకరితో ఒకరు కట్టించుకున్నాడానికి అవకాశం వుంటుంది.

విశేషించి, జాతీయ కాంగ్రెస్ ఎప్పుడూ కూడా జాతీయ అభ్యుదయం కోసం పట్టుదలతో, నిశ్చయంతో, నిలబడింది. ఈనాటి వరకూ సర్వకాల సర్వావస్థలలో ఆ మహాసంస్థ ప్రతీ పర్యవసానాన్ని ప్రతీ విషయ సంఘటననీ, ముఖ్యంగా దేశాభ్యుదయ నిష్కర్షణతోనే పరిపాలిస్తున్నది.

భారత ప్రజానీకంలో ప్రతీ తరగతినుండి, ప్రతీ వర్గమునుండి అత్యధిక భాగాలను మేల్కొల్పుడంలోను, అనేకసార్లు అది ప్రదర్శించిన ఆత్మార్పణ ఖట్టాల ద్వారా, సాగించిన అనేక సమరాల మూలంగా వారి విశ్వాసాన్నీ, భక్తి గౌరవాలనూ సంపాదించడంలోను, యంతవరకు కాంగ్రెస్ మాత్రమే విజయాన్ని పొందగలిగింది. ప్రతీ వర్గలానూ జాతీయ శక్తినీ, చైతన్యాన్నీ విజృంభింప జేసింది. ఆత్మార్పణ చేసిన వీరుల జడ క్షాత్రో వారి విప్లవ ప్రతిభను పోషించింది. వలస రాజ్య ప్రపంచ మంతటలానూ మొదట లెక్కించబడిన విప్లవ శక్తిగా వారిని నిర్మించింది.

భారత వర్గంలోని కష్టజీవులందరి పక్షాన పోరాడే వీరుడు మహాత్మాజీ; జాతీయ కాంగ్రెస్ వారి నాయకత్వంలో, మార్గ దర్శకత్వంలో ముందంజ వేస్తున్నది. వారి ఆదర్శ ప్రాతిపదికను రైతు కూలీ ప్రజారాజ్యాన్ని ముఖపూర్వకంగా బలపరుస్తున్నది.

కాంగ్రెస్ యీనాడు ప్రపంచ సంగ్రామం వొత్తిడి వల్లను, గాంధీజీ, పండిట్ నెహ్రూల నాయకత్వం వల్లను, రైతు నాయకుల

ఈ కేసులపైనే చూడగలము, ఒక సమాఖ్య మైన, విప్లవ కర్మమైన మార్క్సిస్టు తున్నది స్వతంత్ర భారతభూమిలోని అధికారం అంతా విప్లవీవులకు, రైతులకు, కూలీలకు, ప్రజల చేతిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

1920 1930, 1942 సంవత్సరముల నాటి జాతీయ సమరాలలో అంతర్గతంగా సాగించ బడ్డ రైతు సత్కారహోద్యమముల ద్వారా, ఆర్థిక మెరుగ్గింపు యేర్పడిన పోజులలోను, కాంగ్రెస్ ముక్తియ్య కాంక్షలోను రైతు సంస్థలకు, వారి సత్కారహోద్యమములకూ నైతిక సహాయం యిచ్చుటద్వారా రైతాంగంలోని చైతన్యాన్ని ఉద్దేశించ జేయబడినది, రైతుసంస్థలను అభివృద్ధి చేయబడినది, రైతు నాయకత్వపు స్వయాపార్శ్వి రచించబడినది. రైతు కాంగ్రెస్ పాడు లకు జాతీయ కాంగ్రెస్ అత్యధికంగా సహాయంచేసింది.

భారత వర్తమానంలో దాని సదేశంగా అన్నిటికీ మించిపోయిన విశేష రాజకీయ కృషి - నాటియ స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించడం.

భారత వర్తమానంలో భారీ పరిశ్రమ చారుల సమాఖ్యలకు, వర్తక వర్గాలకు శ్రుతిదీవుల వర్గాలలోని అధిక భాగాలకు - కొంతవరకు అయినా సాభాగ్యం, రాజకీయ సకాళాలు సామ్రాజ్యవాదపు సంరక్షణలో కలుగవచ్చును కాని, కష్టదీవులు రాజకీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించి స్వతంత్ర భారతదేశంలో క్రమం అధికారాన్ని పలుకు బడినది. గౌరవాన్ని, సంపాదించుకొన సంతుష్టతకు, నాడు ముఖ్యమైన మార్గాలలో సంపూర్ణ అభ్యుదయాన్ని సాధించలేదు; పరోక్షంగా గాని, బహిరంగంగాగాని తమ్ము కొల్లగొడుగును వర్గాల ప్రముఖ ప్రయోజనాలను గట్టి దెబ్బ కొట్టలేదు.

జమీందారీ వ్యవస్థని నాశనం చేయటానికి అప్పటిచ్చే సంస్థలకు, బ్యాంకులకు జాతీయం సాగించడానికి ప్రభుత్వ చర్యవేడుక క్రింద నివిధ కీలక పరిశ్రమలను సృష్టి చేయడానికి భారీవిరిశ్రమల సంస్థలు, వర్తక సమాఖ్యలు మన రైతు వుత్పత్తి చేసిన ఉత్పత్తులకు సరియైన ధరలు యిచ్చునట్లు చేయటానికి భారతదేశమునకు పక్షపాతం లేకుండా సమానమైన మారకం ధరలతో వారు తయారు చేసిన సరుకులను అమ్మునట్లు కట్టుదిట్టం చేయడానికి విస్త్రుతంగా చర్యలను తీసుకొనడానికి, ప్రస్తుత సామ్రాజ్యవాద అధికారం పోయితిరాలి. భారత

వర్గం ప్రసంశమండలే యితర స్వతంత్ర రాజ్యాలకు ఏవిధంగా తీసిపోవని స్వతంత్రమైన పదవిని పొంద వీరాలి.

కాగా, వలసరాజ్యాల విషయంలో యీమాటలు యంతకంటే అధికమైన ప్రాముఖ్యంలో, యంతకంటే అధికమైన తీవ్రతతో గ్రహవర్తిస్తాయి.

ప్రజాసేవలోని ఆత్యధిక భాగాల అనువర్తనను, ప్రేమను చూపిగాని, శాసనబద్ధమైన మార్గాలలోకాని, సత్యాగ్రహం ద్వారాగాని నిర్మాణ సంస్థలద్వారాగాని, లేక అన్ని పద్ధతులను ఒకేకాలంలో వుపయోగించాలిగాని, ఉజ్వలమైన సమిష్టి సమరాన్ని సాగించగల ఒకేఒక సంస్థ అతివైస్తృతమైన జాతీయ కాంగ్రెస్ చూత్రమే!

ఈ పరిస్థితులలో దేశభక్తి, చైతన్యం, క్రమశిక్షణ వున్న రైతులు, కాట్రీకులు, యితర వర్గాలవారు, అందరూకూడా ఆ మహా సంస్థను శక్తివంతంగా చెయ్యడానికి దేశమంతటా అది వ్యాప్తమయ్యేటట్లు చెయ్యడానికి దానిఉన్నత శిఖరాలు ఆకాశాన్ని అంటే ఓట్టుగా గావించడానికి వారివారి శక్తులన్నిటినీ వినియోగించడం వారివిధి.

అయితే వర్గ సంస్థలకు రాజకీయాలు వుండాలనే ఐక్యంలో, వివిష్ణవాత్మకమైన ప్రజాసేవ సంఘాలకైనా రాజకీయాలు తప్ప యితరమార్గం లేదనే ఐక్యంలో...వారు అంగీకరించగల రాజకీయాలు ఒక్క కాంగ్రెస్ వి చూత్రమే.

సంపూర్ణ రాజకీయ ప్రతిఫలాలుండే వర్గ సమరాలకు ఆజాతీయ రాజకీయ వాతావరణ మధ్య రైతు కూలీ సంఘాలు విజయవంతంగా సాగించు కొనగలవు.

ఇంకే యితర వర్గ రాజకీయాలైనా వారిని మారుదారిలేని సందులోకిగాని, వ్యూహంలోకిగాని, రాజకీయంగా ఆత్మహత్యకుగాని దారి చూపుతాయి.

ఉదాహరణగా-వి సనాతన రాజభక్తుల రాజకీయాలనో అనుసరించడమంటే, గుడ్డిగా మారుదారిలేని సందులోకి ప్రవేశించడం అన్నమాట...అందువల్ల అఖరుకి భంగపాటు నిశ్చయం.

లేదా, కమ్యూనిస్టుసార్వీని అనుసరించడమంటే రాజకీయంగాను, విధియంగాను ఆత్మహత్య, భంగపాటు అన్నమాట.

ఎందుచేతనంటే, కమ్యూనిస్టులు రైతులనుగాని, కార్మికులనుగాని, లేక ఇద్దరినీకూడాగాని, జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధించే వాక్త్రీయ సమరంలోకూడా జాతీయ కాంగ్రెస్‌కూ, అది సాగించే జాతీయ సమరానికీ వ్యతిరేకంగా పనిచేయడమే జాతీయత అని విశ్వసించేటట్లు చేశారు.

అసలు, ఇంగ్లాండులోని కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఆర్మిపార్టీని విశ్వాసాన్ని ఆమోదాన్ని సాధిస్తానని పాటుపడుతున్నా, యీనాటి వరకూ అటు ఇంగ్లాండులోని కూలీవర్గం యొక్కగాని, యితరవర్గాల యొక్కగాని విశ్వాసాన్ని ఆమోదాన్ని సంపాదించ లేకపోయింది. ఇటు వలసరాజ్యాలలో కూలీ వర్గం విశ్వాసాన్నిగా సంపాదించ లేకపోయింది.

ఈ విధంగా కమ్యూనిస్టుపార్టీ ని అనుసరిస్తున్న వర్గాలు ఒక గమ్యస్థానాన్ని చేరలేకుండా పోతున్నాయి. *

అయితే, తమ ప్రత్యేక ప్రయోజనాల పైని తత్వణ పటిష్ఠా లున్నప్పుడు కాని, ప్రపంచ సంఘటనల పట్ల దృక్పథాన్ని ప్రతి బింబించ వలసినప్పుడు గాని, స్వతంత్ర రాజకీయోద్దేశాలు రైతు, కూలీ సంఘాలు ప్రదర్శించ కూడదని దీని అర్థం.

వారివారి స్వతంత్ర రాజకీయోద్దేశాలు నిశ్చయంగా ప్రదర్శించ వచ్చును.

కాని ఎట్టి విషయ పరిస్థితులలోనైనా జాతీయ కాంగ్రెస్ అవలంబిస్తున్న సామాన్య రాజకీయ ఆచరణ ప్రారంభించలేకపోయి, దృక్పథానికేతేకేమి, ఆయా ప్రత్యేక వర్గాల రాజకీయోద్దేశాల ప్రదర్శనలు సరిపోయినట్లుగా బలపడుతూ వుండాలిగాని, వ్యతిరేకంగా వుండకూడదని దీని అర్థం.

అంతేకాదు; తన విజ్ఞాన దీప్తులను, తన ఆనుభవాలను పురస్కరించుకొని భారత స్వాతంత్ర్యాన్ని అతివేగంగా సంపాదించాలని

*మేము ఈ సంసతులన్నీ అలాచింతే, రైతులలాగే కూలీలకూడా కాంగ్రెస్ నాయకత్వాన్ని అనుసరించడం కూలీలకు కుభికరం, శ్రేయస్కరం అని సలహా యిచ్చాము. కాదుకూడా "రైతు కాంగ్రెస్"ను వలెనే 'కార్మిక కాంగ్రెస్' (మజ్దూర్ కాంగ్రెస్)ను స్థాపించుకొనవచ్చును.

సర్వ విధాలా విశ్వ ప్రయత్నం చేస్తున్నది జాతీయ కాంగ్రెస్; అది నిర్మిస్తున్న సమైక్య జాతీయ గంభీరత్వం ఏ విధంగానూ తక్కువగా చూసేటట్లు చేసే ప్రదర్శనలలో గాని, రైతు, కూలీ పర్గాలు ప్రజలకించ కూడదని కూడా దీని అర్థం.

కనుక, అన్నివర్గ సంస్థలూ కనీసం నాటివాటి మూలనూత్రాల విషయంగానూ, తగాయిదా వున్న అన్ని విషయాలలోనూ, కాంగ్రెస్ విధానాన్ని అంగీకరించాలి.

ఇ.కా కమ్యూనిస్టుల మీది మోజుకొన్న రైతులు, యితర పర్గాలవాడూ, యీ సృష్టివానికి వున్న అవశ్యతగానూ గ్రహించాలని యిందులో సత్యం అంగీకరిస్తారని మేము యీ విషయంలో, యీ సృష్టివాన్నిగూర్చి యింకా చెప్పడానికి గారణం. బెజవాడలో కమ్యూనిస్టు కిశాన్ సభివారు యీ దశవ సంవత్సరం అంగీకరించేరు

“అత్యంత విషమమైన పరిస్థితులను ఏ రొక్కనాడానికి చూడ బాగా ఆలోచించుకోని యేర్పాటును, పశుశాస్త్రం, ఆధికారుల భావాలను, చేరిలలా నూ చోటులేనే లేదు దీని అంతటికీ మూలంగా రాజకీయాలన్నీ రాజకీయ పరిస్థితిలే లేకపోతే వికసనత్యం అత్యంత సాధ్యం చేపాంలాంటిది. ఇందు పరిచేతా ప్రదర్శించి బదులున్న సమైక్యత అంతా ఏమియో! మే!”

కమ్యూనిస్టులు చెబుతున్నట్లు, అత్యంత ప్రాముఖ్యమైన యుద్ధావసరంగా యీనాడు భూస్వాములపై పోరాటం ముజును లకు వ్యతిరేకంగా సమ్మెల కన్నన సరిగ్గా ఆపదం న్యాయమే అంటే —

మన సామాజ్యవాద ప్రభుత్వానికి ప్రతికూలంగా మన జాతీయ సమైక్యతను నాశనం చేయడానికి, విస్తృతం చేయడానికని, అవ సరం వుండనడం అందరూ అంగీకరించినారే! అ ఆగత్యాన్ని గ్రహించి ముందు ముందు జరిగిపోయే పారిశ్రామిక, ప్రామాణ సమతాలలో కాంగ్రెస్ యొక్క తీర్మానాలను, అంత్యసంహారను రైతులు పాటించడం యింతకంటే న్యాయం కాదా!

మన జాతీయ కష్టవోద్యమాల సంవాద్యులలో “వర్గభారతాలలో కున్న స్థానం గూర్చి గాంధీజీ చక్కటి భావన, కృషిని, యీ దృష్టిలోనే మనం గమనించాలి.

అయితే ఫాసిజమ్, నాజీజమ్ లకు వ్యతిరేకంగా పోరాడుతున్నామనే ఉన్నతాశయాన్ని రైతు చెప్తూ, స్వలాభాన్నోకోలే వారు వారి స్వప్రయోజనాల కోసం ప్రజానీకాన్ని ఆధికంగా బాధిస్తున్నా, అధిక పారాన్నీ, ఒత్తిడిని కలుగజేస్తున్నా, కమ్యూనిస్టులు ఆయుధ విసర్జనకు అంజే, సమ్మతించే హక్కును వదలు కోడనికీ వ్యసనమురాలు కట్టి పెట్టడానికి అంగీకరించారు. ఇక చాలా వింత అయి వది కామా?

ప్రజానీకానికి వారి ప్రోటోజూ వందే పోరాటములలో తోడ్పడి వారి జాతీయ స్వాతంత్ర్య సమరాన్ని ఒలవరచాలి గానీ, తాము యెప్పుడూమాన వారి సమరాలకు ఎదురుకల కూడదని, వాటి యే విధంగానూ బలహీన ఎరచ కూడదనీ వారు అలా చించ లేదు.

తప్పుడు త్రోవ కీళ్ళే యీ వ ప్రజ్ఞేశాన్ని రైతు... వది పెట్టాలి అయితే యిట్టి కన్నులు చూపానికికాదు. స్వలాభాపేక్షతో కమ్యూనిస్టు పార్టీ యిట్లా, తప్పుడు ముకర్షం.

వారి కమ్యూనిస్టు కార్గీ అకౌంటులు, అమలకర, మనో వృత్తులూ, జాతీయశయములకీ, రిక్తాలకంటే, ఉన్న మైనవనీ వారు అనుకుంటున్నా అన్ని పరిస్థితులలోనూ వారి పార్టీ ప్రయోజనాలనే జాతీయభ్యుదయాన్ని యిస్తావని విశ్వసిస్తారు.

జాతీయరంగం నానూ, రైతు, కూలీ రంగాలనానూ, తాము ఎంతటి విక్రవాకరమైన పాత్రను ధరిస్తున్నానో పాపం కమ్యూనిస్టులు గ్రహించలేకుండా వున్నారు.

తమ సంస్థలలో కమ్యూనిస్టుల దుష్ప్రభావల్యం లేకుండాచూచు కొనడమే దేశభక్తి జాతీయతా తున్న ప్రజానీకమునకు విధ్యక్తధర్మం.

ఒక్క చూటలో జాతీయంగా కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఒక అమానుష ప్రేరణక శక్తి!

అన్ని జాతీయ సంస్థలకు చూ పాచురిక "కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఖబర్దార్" అని.

కాగా దేశభక్తి లేకుండా జాతీయ సంస్థవల్ల నిర్భంసక చర్యలకు పూనుకొని సాగిస్తూ జాతీయతకు ప్రతికూలంగానూ, సామ్రాజ్యవాదానికి అనుకూలంగానూ రాజకీయాలను అదిర్చ ప్రాతిపదికలను, ఉద్బోధిస్తున్న ఎవరికీ జాతీయ సమరమునకు స్వారంత్రోవ్యమాని!

తమ సర్వస్వం నివేదనగా సమర్పించడానికి ఆశక్తులైన వర్గసంస్థల యేవీ ఆశ్రయ మివ్వరాదని నుస్పృష్టమే !

కమ్యూనిస్టులు అలాంటి వారనడంలో అవగించంతైనా సంశయం అక్కరలేదు. వారి “జాతీయ విద్రోహం” రైతులకు కార్మికులకు, వారి వారి వర్గ సంస్థలు నానా పక్ష వేదికలుగా కాకుండా వుంచు కొనమని చెప్తున్న ప్రజ్వలీత జాగృతి వాక్కు.

అందుచేతనే అనాడు అచార్యరంగా ప్రభృతులు “కిసాన్ కాంగ్రెసు (రైతు) కాంగ్రెస్ కు మల్లిపోయారు.

అది పార్థక నామంతో భారత జాతీయ కాంగ్రెస్ కు భిక్షి గొరినాలను ప్రదర్శిస్తానని ప్రతిజ్ఞ చేస్తున్నది. దానిలో కాంగ్రెస్ రాజకీయాల కప్పుయే యితర రాజకీయాలను స్థానంలేదు

కమ్యూనిస్టుపార్టీ యితర పార్టీల విశ్వాసాన్నీ, ఆమోదాన్ని సంపాదించలేకపోవడం అటుంచి, కూలీవర్గంలోని అధిక సంఖ్యామూల విశ్వాసాన్నీ, ఆమోదాన్నీ అయినా సంపాదించుకోలేకపోయింది — కాబట్టి దేశభక్తులమీద ‘చంచమాంగదళము’ అని నేరారోపణచేసి, అవిధంగా వారిని ప్రభుత్వానికి అప్పగించడము, నామ్రాజ్యవాద నియంతృత్వం గావించే యుద్ధప్రయత్నాలకు అంపూర్ణ సహకార మివ్వడము మొదలయిన పనులు చేసిన కమ్యూనిస్టులకుగూడ, యిట్లభోరణితో పరోక్షంగాగాని, బహిరంగంగాగాని, సంబంధించిన యితరులకుగాని, యందులో స్థానంలేదు; ఉండదుకూడా.

అందుచేతనే, పారిశ్రామికులను కమ్యూనిస్టు రాజకీయాలు బయటకు రావీలులేని సందులోకిగాని, ప్రవేశపెడతాయని దూవాదిన,

అందుచేతనే కూలీవర్గంకూడా జాతీయ కాంగ్రెస్ రాజకీయ నాయకత్వాన్నీ ఆనుసరించి జాతీయ కాంగ్రెస్ వేదికపైన తమ కృషిని సాగించడం వారికి కుభకరం, శ్రేయస్కరం అనీ, యితర కష్టలేవుల అభ్యుదయాన్ని ఆదరించినవారవుతారనీ, మేము సలహా యిచ్చాం.

*

*

*

ఇంతవరకూ విమర్శించిన విషయాల సారాంశం యిది: వారి వర్గ కృషిని, రాజకీయ చర్యలను జాతీయ కాంగ్రెస్ యొక్క అణక.

1942 రాజకీయాలు - ఈ సరిహద్దులన్నీ పాగించాలంటే, రైతులూ కూలీలూ "కొక్క గొడుగు సంస్థ" లను ఏర్పడి వెయ్యాలి.

ఈ విషయాలలో లాంఛనాలకూ, సాంప్రదాయాలకూ పాద అతీతంగా వుండాలి. నిజానికి యిటీవల గాంధీజీ, స్టాలిన్ లు ఉన్నంత విప్లవాత్మకంగానూ, ధైర్యంగానూ వుండాలి.

చూడండి: తనూ సంపలకూ సంబంధం లేకుండా వుంటేనే తన దేశంలోని విప్లవానికి అభ్యుదయం వుంటుందని, తాను దేశానికి యంతకంటే అధికంగా సేవ చెయ్యగలననీ మహాత్ముడు గ్రహించాడు. మరుక్షణంలో యిరవై యేళ్ళు నిరంతర కృషి ఫలితం అయిన సబర్బరీ అక్రమమును కాలగర్భంలో విలువైతం చేసి వేశాడు.

1942 వరకూ రెవిన్ ఆఫీసు జూడలలో నడుస్తూ, తన సర్వ శక్తులను అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు పార్టీ అభివృద్ధికి, అభ్యుదయానికి సమర్పణకి, వినియోగించిన స్టాలిన్, అంతర్జాతీయ వుంటేనే తాను కమ్యూనిస్టు పార్టీకి, నోవియట్ అభ్యుదయానికి, ఇంకా హెచ్చుగా సేవ చెయ్యగలనని గుర్తించిన వాడు ఆ మహా సంస్థను విడగొట్టేశాడు. అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు గీతాన్ని విసర్జించాలని ఆజ్ఞాపించాడు.

ఇదే విధంగా అమెరికాలో కూడా జరిగింది. అమెరికన్ రాజకీయాలలో చూడవలసిన దానికి స్థానం లేదని, కమ్యూనిస్టు భావాలను సంఘంలో వ్యాప్తి చెయ్యడానికి అవర్స వ్రాతిపదికల ప్రచారం వల్లనే గాని, యితర పక్షములపై దాడులు సాగించడం వల్ల కాదని, అమెరికన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ గుర్తించింది. తక్షణం కన్ను తాను విలువైతం చేసుకుంది.

ఇలాగే, భారత దేశంలోని రైతు, కూలీ సంఘాలు కూడా చాలా అవసరమైన మార్పులు సాగించడానికి సిద్ధపడాలి. ఆ మార్పులు యెంత విప్లవకరంగా ఉన్నా సరే, నిన్నటి, నేటి ఆచారాలకు ఎంతగా వేరైవున్నా సరే!

ఇదే దృక్పథంలో ఆచార్య రంగా ప్రభుత్వం రైతు, కూలీ సంఘాలు "ఎర్రజండా"ను (కమ్యూనిస్టు పార్టీ వారి జండా) వదిలి వేసి "త్రివర్ణ పతాకము"నే (వాతీయ పతాకం) అవలంబించాలని ఆమోదించాడు.

అనాడు "కిపాస్ సభ" ఎర్రజండాను అవలంబించడంచేతనే, దానికి, కాంగ్రెస్ కూ మధ్య అతి విస్తృతమైన చీలిక ఏర్పడ్డది: ఆచార్య నరేంద్రబోస్, పండిట్ నెహ్రూ మొదలైన వారి హృదయాలలో చాలా విషాద కరమైన అపార్థాలు కలిగాయి.

జాతీయత వున్న రైతులకూ, వర్గచైతన్యంవున్న రైతు కూలీలకూ మధ్య వుండవలసిన సమైక్యతా బావాన్ని సాధించి, బలపరచడానికి "ఎర్రజండా" యేవిధంగానూ సహాయం చెయ్యలేదు.

ఈ విషయంలో పండిట్ నెహ్రూ యిలా పోవచ్చురించాడు:

"ఎర్రజండా అవలంబించడం వల్ల రైతుల హృదయాలలో కలకలం, సంఘాన్ని కలుగ జేస్తున్నాడు; రైతు సంస్థలకూ జాతీయ కాంగ్రెస్ కూ మధ్య విరోధ బీజాలను అది నాటుతుండేమో కూడా! తాను కాంగ్రెస్ కిస్తున్న భక్తి ప్రమాణానికి, తను వర్గ సంస్థల కిస్తున్న భక్తి ప్రమాణానికి మధ్య, యేదో చెప్పలేని, నిశ్చయించలేని విరోధం మాత్రమే వుండనే అనుమానం రైతుల మనస్సులలో కలుగ వచ్చును."

1937 నుండి 1944 వరకూ మనకున్న అనుభవాల దృష్ట్యా పండిట్ నెహ్రూ అనాడు చెప్పినమాటలు వేదవాక్కులని నిశ్చయం!

అంతేకాదు; కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రదర్శించిన "జాతీయ విద్రోహం", మన జాతీయ విప్లవోద్గమానికి, జాతీయ స్వాతంత్ర్యోద్ధమానికి హానికరం అయినట్లుగా సోవియట్ రష్యన్ ప్రభుత్వం మన రాజకీయాలపై నెరపుతున్న ప్రాబల్యం యీ రెండు సంగతులకూ వున్న సంబంధంతో, కమ్యూనిస్టులు త్రివర్ణపతాకాన్ని వదిలిపెసి 'ఎర్రజండా' అవలంబించడం అన్నవిషయాన్ని సమన్వయిస్తే, ఇలాగ చెయ్యడం జాతీయ సమైక్యతలో చీలికలు కలుగజేయాలని కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రయోగించిన మాయోపాయమనీ, మన జాతీయ చైతన్యాన్ని జాతీయ కాంగ్రెస్ పట్ల భక్తి గౌరవాలనూ విధ్వంసంచేసి, మనని సోవియట్ రష్యా రాజకీయ భావాల కొంగునకు ముడి గట్టాలనీ, కమ్యూనిస్టులు ప్రయోగించిన మాయోపాయాలలో యిది ఒక భాగం అనీ... యీనాడు మనం స్పష్టంగా గ్రహించ వచ్చును.

"ఎర్రజండా" కమ్యూనిస్టుపార్టీ పతాకం. దానిని మన వర్గ సంస్థల అనుసరించ వచ్చునంటే, కమ్యూనిస్టు పార్టీలోని ముఖ్యం

కాని పిచ్చిబావాలనూ, జాతీయ దృతిలేక దురభిమానాలనూ; యితర పార్టీ దురభిమానాలనూ, తృప్తిగొట్టకుంటే, ఆపార్టీని దాని ఆదర్శ ప్రాతినిధికలకు తాము విరూపచమ్మన* తప్పుడుభావం ప్రజానీకంగా కలుగవచ్చు.

కమ్యూనిస్టుపార్టీ చెప్తున్నట్టు, “ఎర్రజండా” అంతర్జాతీయ చిహ్నం. మా అంతర్జాతీయ నానుభూతిని మనజాతీయత పట్ల మన కున్న భక్తి గౌరవాలకు ప్రతికూలంగా పోల్లగొట్టే ప్రమాదంవున్నది. ఈ అంతర్జాతీయ చిహ్నంపట్ల మనం గౌరవాన్ని చూపినా, అలాంటి ప్రమాదం రావచ్చును.

అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీ గీతానికి వేరైన జాతీయ గీతాన్నీ, అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టుపార్టీకి, దానికాఖిలకు చిహ్నమైన “ఎర్రజండా”ను వేరైన జాతీయ చిత్రాకాన్నీ అవలంబించి సోవియట్ రష్యా ఆ విధంగా తన జాతీయతకు ప్రాధాన్యము వచ్చింది; తన జాతి దృష్టిని వారి జాతీయ విధుల మీదుకు కేంద్రీకరించజేసింది.

అదే విధంగా భారత ప్రజలూడా తమ దృష్టిని జాతీయవిధుల మీదనే ముఖ్యంగా వుంచుకొనడం విధి.

భారత జాతీయత పట్లా, సమైక్య జాతీయ నాయకత్వం పట్లా, భక్తి గౌరవాలను ప్రదిర్శించడమును మూచించే గుర్తు వారి జాతీయ పతాకం; దానినే వారు అవలంబించాలి *

అందుచేతనే, రైతులూ, వారికామికులూ, “ఎర్రజండా”ను వదిలివేసి, జాతీయ పతాకాన్ని అవలంబించాలని ఆచార్య రంగా సలహా ఇచ్చారు.

* ఇచ్చట జ్ఞప్తియందుంచుకోవలసిన విషయం ఒకటి: దక్షిణ భారత కార్మికుల కోసం తన ప్రాజానాను బలియిచ్చిన యన్. జి. రామస్వామి గురిజాలాల్ నాయకత్వంలో కోయంబత్తూరు శ్రేడ్ యూనియనులూ, సర్కార్ పటేల్, జి నంబా, యద్దరి నాయకత్వంలో అహమ్మదాబాద్ కార్మికుల శ్రేడ్ యూనియన్, అజినుండి జాతీయ పతాకాన్నే అనుసరించాయి; వారు ‘ఎర్రజండా’ను అవలంబించ నిరాకరించారు 1942 - 44 లలోని జాతీయ పరీక్షకు శ్రేడ్ యూనియన్లు సమర్పించిన నివేదన భాగానికి వీరిదే అగ్ర తాంబూలం!

రాజకీయాలలో మన మాతృ సంస్థ కాంగ్రెస్; దాని రాజకీయముల వట్లా, దాని పోరాటముల వట్లా, మనకున్న పూచీని సంపూర్ణంగా గ్రహించి, ఆ పూచీ దృష్ట్యా మనవర్గ సంస్థలను నిర్మించుకొని వాటిని నడిపించి, మన కష్టనిష్టారముల నుండి విముక్తి పొందడానికి, ఇంతకంటే అధిక శ్రేయస్సు సందడానికి పోరాటములను సాగించాలి యిలా సాగించేటప్పుడు మన అనుభవాలను దృష్టిలో నుంచుకోవాలి.

అంటే రైతులు సమైక్య జాతీయ రంగానికి యే విధంగానూ దెబ్బ తగలకుండా, ఆ సమైక్య జాతీయ రంగాన్ని చీల్చించడంలో, పోషించడంలో, ఉపయోగించడంలో, కాంగ్రెసు నిర్వహిస్తున్న ప్రముఖ రాజకీయ పాత్రకు భంగం రాకుండా మంచికంటూ, సమచిత్తమైన నిరోధములతో తక్షణావసరముల కోసం మాత్రం అందోళన చేయాలి చర్యలను సాగించాలి.

ఈ విధమైన నిరోధాలతో వారు కృషి చేస్తే జాతీయాశయముల పురోభివృద్ధి నిశ్చయంగా వుంటుంది. అవిధంగా కార్మిక ప్రజాశక్తి జీవులూ చేతికంటే అధికంగా రాజకీయ, ఆర్థిక ప్రయోజనాలను కొద్దికాలంలోనే సంపాదించుకోడానికి సాధ్యమాతుంది.

అందుచేత రైతుకూలీ ప్రజారాజ్య స్థాపన కూడా సాధ్యమాతుంది.

అయిదు సంవత్సరాల యుద్ధకాలంలో రైతుకూలీ వర్గ సంస్థలు తప్పని సరిగా అనుసరించిన విధానంతో యీ విధానం ఎలాసరిపోయి వుంటుందో మనం చూద్దాం.

*

*

*

విప్లవ వ్యతిరేక ఘోరణిలో తన విధానాన్ని కమ్యూనిస్టుపార్టీ సాగిస్తున్న నాడైనా ఆతిథైర్యంగా పారిశ్రామిక సమ్మెలను సాగించలేక పోయింది. ఇందుకు మొదటి కారణం భారత రక్షణ చట్టంపేరిట అధికార రీత్యా ప్రవేశ పెట్టబడిన దమననీతి ట్రేడ్ యూనియన్ల నాయకులను, అందులో సభ్యులుగా నున్న కార్మికులను, భయపడేటట్లు చేసింది. రెండో కారణం పారిశ్రామిక రంగంలో కాంతిగా నుండేటట్లు చూడటం కోసం కార్మికుల కోరికలను, వారంకా వాటిని సగం చెప్తుండగానే, ప్రభుత్వం అమోదించేది. మూడో కారణం భారత్

కూలీ వర్గంలో అనేకమంది తమ తక్షణావసారాలు తృప్తి పొంద గానే, కమ్యూనిస్టులను అనుసరించి, సమ్మెలను సాగించి జైల్లోకి వెళ్ళేటందుకు తయారుగా లేరు.

అందుచేతనే, కొని వందల మంది వామ చక్షయులతో జైలులో వుంచి కార్మిక రంగంలో శాంతిని ప్రభుత్వం కాపాడుకో గలిగింది.

ఇక రాయస్టులూ, కమ్యూనిస్టులూ, యుద్ధానుకూల శోరణిని ప్రారంభించిన వాటినుండి అడగ నక్కరలేదు ప్రభుత్వానికి సమ్మెల భయం లవలేకం కూడా లేక పోయింది. ప్రభుత్వం, కా'ర్మిక, పాడి క్రామిక వర్గాలు ఒక సమిష్టి కుటుంబం లాగా చక్కగా, నుఖంగా కాలక్షేపం చేస్తున్నాయి.

కార్మికరంగంలోని శాంతియుత పరిస్థితులను కమ్యూనిస్టులు యీవిధంగా వ్యాఖ్యానిస్తారు; "ప్రభుత్వ యుద్ధ యత్నాలు కష్టజీవులందరికీ పనికివచ్చే విషయం ప్రాముఖ్యమూ, తక్షణావసరం వున్న విషయంకూడాను. అందుచేత, వ్యవసాయక, కార్మిక రంగాలలో రైతులూ, కార్మికులూ తమతమ దైనీక కష్టనిష్ఠులారాను నివారించుకోదానికికూడా, సమ్మెలు చెయ్యకూడదు. దేశీయరంగంలో కష్టజీవులు శాంతిగీతాలని ఆలాపించాలి" అని.

అయితే, భారతదేశానికి, భారత ప్రజానీకానికి, స్వరాజ్యం సంపాదించడం అన్నిటికంటే అధికమైన ప్రాముఖ్యతవున్న విషయం; అన్నిటికంటే సత్వరంగా కావలసిన అవసరం అన్నిటికన్నా ప్రేయోమైనదికూడాను.

అందు చేత మా మూచన

జాతీయ విప్లవ సమరాన్ని బలపరచడానికే కాకుండా అనియే విధంగానూ బలహీనమైపోకుండా చూడడానికి కూడా, రైతు కూలీ వర్గాల తక్షణవర్గ ప్రయోజనాలకోసం మాత్రమే, సత్యాగ్రహం, సమ్మెలు అనే ఆయుధాలను వ్రపయోగించడానికి రైతులూ, కార్మికులూ సంసిద్ధులై యుండాలి.

రైతాంగ సమైక్యత

11

బ్రిక్, రైతులను వివిధ సమస్యలను పరిశీలిస్తాం.

1936 లో సమాజశ్రమైన తెలుగు రైతు మహాసభలో భారత కమ్యూనిస్టులూ కూడా రెసిస్ చెప్పిన విభజనోపాయ సిద్ధాంతాన్ని చిలక పలుకుబలాగ వల్లెవేయడానికి ప్రారంభించాడు. అయితే, రైతాంగానికి ఆగర్భశత్రువులైన జమీందారులమీదా, మహా పురులమీదా విజయవంతంగా పోరాటం నాగించాలంటే రైతాంగాన్ని బీద మధ్య, భరిత పర్గాలుగా విభజిస్తే లాభంలేదు, రైతాంగపు సమైక్యతను రక్షించాలని, కొద్దికాలంలోనే గ్రహించారు.

అసలు జరిగిన విషయం యిది:

రైతు వృద్ధిమాన్ని ప్లాపించి, పెంచి, తీర్చిదిద్ది, అనంతమైన అనుభవాన్ని సంపాదించిన ఆచార్యుల రంగం మొదలైన రైతు వాయకులు సమైక్య రైతు రంగం నుండి తప్పుకుని బలపరచడానికి చేసిన ప్రయత్నాలు సమంజసమైనవి అయితే కమ్యూనిస్టులు గ్రహించలేక పోయారు.

సరే, కమ్యూనిస్టు సోదరులు చేస్తున్న పనులకు తగిన ఫలితాన్ని అందుకు తగిన భంగపాలును, వారే పొందుతారని, రైతు నాయకులు వారిని యేవిధంగానూ అణచలేదు.

కమ్యూనిస్టుల ఒత్తిడిపై తెలుగు రైతు కాంగ్రెస్ నియమావళిలో ఆ సంస్థ ముఖ్యంగా బీద, మధ్య తరగతుల సౌభాగ్యంకోసం కృషి చేస్తుందనే నియమాన్ని చేర్చారు.

కానీ, ఆ మరు సంవత్సరం, పాపం, యీ కమ్యూనిస్టులు రైతు సంస్థలో సభ్యులను చేర్పించడానికి గ్రామాలలోకి వెళ్ళేసరికి ఆ బీద, మధ్య తరగతి రైతులే తమ సమైక్య రైతు రంగాన్ని బీదా, గొప్ప అనే వివేధాలతో విభజించే కమ్యూనిస్టునట్ల తీవ్రమైన అసమ్మతినీ, ప్రతిఘోషాలను ప్రదర్శించారు: వారిని చుయ్యబట్టుకున్నాడు.

అందుచేత రెసిస్ చెప్పిన విభజనోపాయపు వాసన వేస్తున్న యీ నియమాన్ని రైతుకాంగ్రెస్ వదిలివెయ్యాలని కమ్యూనిస్టులే.

హాయి తొందరపడదు రైతుకాంగ్రెస్ నాయకులూడా ఆనందంతో అందుకు అంగీకరించారు.

సమైక్యరంగ నిర్మాణానికి, దాని పరిపోషణకి, దానిని బలీయంగా చెయ్యడానికి, ఉన్న అవశ్యకత ప్రాచుర్యం, జాతీయ రంగంలోకన్నా, సోషల్ రంగంలోనే అధికం జాతీయ విప్లవ పోరాన్ని ఇకించే రెండు స్తంభములు రైతుకూలీ రంగములు అందు లేకనే చురు జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని అకాంక్షించేవారెవరూ రెసిస్ట్ పోధించిన కరక విభజనోపాయాన్ని ఆయా రంగాలలో ప్రవేశపెట్టడానికి అంగీకరించరు.

రైతు ప్రజానీకాన్ని రైతు సంస్థలలో సభ్యులుగా చేర్చడం వారి కనీసపు కోర్కెలను మూత్రాలుగా నిర్ణయం చేసి ప్రకటించడం సమాజకాలలో వ్యక్తిగతంగానూ, సమిష్టిగానూ ప్రచారంచేసి రైతాంగంలోని వైకస్వాన్ని మేల్కొల్పుడం యిదీ రైతుసమైక్య రంగానికి మార్గం సుదీర్ఘ నిధానం మొట్టమొదట యీ ఆధారం లేకుండా అనేక రైతు సత్యాగ్రహోద్యమాలను విజయ వంశంగా కొనసాగించిన రైతు నాయకులు కూడా వ్యష్టి ప్రయోజనాలతో వర్గ సమరాన్ని ప్రారంభించడానికి జంకుతారు.

అనేక సార్లు రైతునాయకులు చేసే అన్ని ప్రయత్నాలకూ కూడా లొంగ గుండా వుండేవాడు కొంతమంది ధనిక రైతులూ, కొందరు సమయాను కూలంగా ప్రవర్తించే రైతులూ, వారు భూస్వాములతో కలిసి పోయేవారు, లేవా వారియెడల నున్న భక్తి ప్రమాణాలను తెంచు కోడానికి నిరాకరించే వారు.

అయితే రైతు నాయకులు ధనిక రైతులను తమ పక్షంలోకి తెచ్చుకోవాలని మనస్ఫూర్తిగా చేసే ప్రయత్నాలు నిష్ఫలమైనా మిగిలిన రైతుల నైతిక ధృతిని నూరింతులు చేసేవి.

రైతు వర్గానికి వ్యతిరేకంగా వుపయోగించడానికి కమ్యూనిస్టులు దాచిన అన్ని అస్త్రాలలోనూ రెసిస్ట్ స్ట్రాలికాలు చాలా కాలం క్రిందట ఉపదేశించిన యీ విభజనోపాయం వాగాస్త్రం.

కాని యీవుపాయాన్ని రైతు లనుసరిస్తే యే రైతు సత్యాగ్రహోద్యమంలోనూ వారు విజయాన్ని పొందలేరు.

ఈ నాడే తక్షణమే రైతులను విభజించడం అనీ ఎప్పుడైతే నా సరే అతిబీద రైతులను యింకా అధికంగా విప్లవోద్యమంలోకి తీసుకొవలసిన అవసరాన్ని నొక్కి చెప్పడానికి యీ విధంగా చెప్తున్నామనీ, కమ్యూనిస్టులు అనవచ్చును.

వారు చేప్పినదే నిజమైతే యీనాడు ధనిక మధ్యకు రైతులు వారి స్వభావం కోసం మాత్రమే రైతు సంస్థలతో నున్నారని చెప్పి జవిధంగా సంస్థను వారు కొల్లగొడుతున్నారనే నూచనను అందియ్యవలసిన అవసరంలేదే!

కమ్యూనిస్టుల నంటి నారెవరైతే నా సరే, యీ విధంగా అతి ప్రచూదకరమైన మార్గాలతో రైతులకు వ్యతిరేకంగా కమ్యూనిస్టు తంత్రాలను ఉపయోగిస్తూ, యీనాడే అభివృద్ధిపంది ఒక నిర్దిష్ట స్వరూపాన్ని పొందుతున్న వలస రాజ్యాల రైతు వర్గాన్ని కల్పించే రైతుల పురోభివృద్ధికి హానికరం ప్రత్యేక వర్గ సంస్థలనూ, వర్గ ఆశయములకూ కలిగిన ఒక బలీయమైన ఆత్మ చైతన్యమున్న వర్గంగా అది అభివృద్ధి పందరేదు.

అందుచేత, రైతులు కమ్యూనిస్టుల విభజనో పాయానికి లొంగి పోకూడదు

అంతేకాదు రైతురంగంలోకి అన్ని శ్రేణులు, అన్ని పక్షాల సమైక్యత కోసం ప్రయత్నించడం, ప్రపంచ ధనిక వాదానికి వ్యతిరేకంగా సాగించబడుతున్న సమరంలో రైతు వర్గం ఒక అత్యంత శక్తివంతమైన, విప్లవ దాయకమైన, తిరుగులేని ఆయుధంగా నుండునట్లుగా దానిని నిర్మించడం, ప్రతి నిష్కళంకమైన రైతుకి, రైతు రక్షక యోధునికి విధి.

జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించడం రైతుల మొదటి లక్ష్యం మాత్రమే; ప్రపంచ ధనిక వాదంతో, వలస రాజ్యాల ధనిక వాదంతో, ప్రపంచంలో వివిధ దేశాలలో దాని కున్న బజార్లతో, వాటి సమానంగా లేని మారకం విధానంతో, పోరాటానికి యిది విఘ్నేశ్వర పూజ మాత్రమే!

పోరి శ్రామిక వాదుల కోళాగారాలలోకి, వర్తకుల కోళాగారాలలోకి, నాగరికుల కోళాగారాలలోకి ప్రవహించి పోతున్న ప్రపంచ కర్షకుల అధిరోత్పత్తి ప్రవాహాన్ని సంకుచిత పరచడం,

సంపూర్ణంగా నిరోధించడం, ప్రపంచ సంపదను యింకా అధికంగా తాము సమకూర్చుకొనడం, యికన్నీ రైతులు తమ సమైక్యతరంగాన్ని ప్రకటనగా నిర్మించుకొనడం మీద ఆధారపడి వున్నాయి.

రైతులు కమ్యూనిస్టు లెంతలాంటి లోబడిపోయి, విభజించ బడుటకూ తుదికి విలయించి పడుటకూ అంగీకరిస్తే —

దనిక వాదానికి, దాని అనుసరులకూ, లొల్లగొట్టే చాడకలకూ వ్యతిరేకంగా వారు తమ పోరాటాన్ని సాగించలేరు. అందువల్ల, వలసరాజ్య దనిక వాటం రైతు ప్రేమల నుండి కొన్ని భాగాలను తన “మిత్రులు”గా సంపాదించుకో గలడు. అదే విధంగా కూలేవర్గం కూడా రైతు ప్రేమలనుండి కొన్ని భాగాలను “మిత్రులు”గా కబళించివేసి, కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వంలో కూలే వర్గ నియంతృత్వాన్ని స్థాపించుకో వచ్చును.

నాగరిక వర్గాలూ, పార్లకామిక, వర్తక వర్గాలూ యంత కంటే మించి స్థానిక వాడయ్యోగించి, మేలు రకం పంటలను అధికంగా పండించడం కోసం రైతులను యింకా అధికంగా కష్టపడి పనిచేయమని ఒత్తిడి చేస్తారు. అవిధంగా, తారతమ్యం లేకుండా గాని, రోజురోజుకూ అభివృద్ధి పడుతున్న “అధిక నిలువ”ను పుత్పత్తి చెయ్యమంటారు. రాజకీయ రంగంలో నైతే నేమి, అర్థిక రంగంలో నైతే నేమి, తమ ప్రత్యేక బాధాలకోసం రైతులకు సజ మైన పురోగమనం లేకుండా చేస్తారు.

రష్యాలో కర్షకులు రెనినో ప్లాన్ ల మయోపాయాలకు లోబడిపోయి తమ వర్గాన్ని విభజించ నిచ్చుటకు అంగీకరించుటచేతనే అసాధు వారి నాయకత్వం పోయింది. యీ వాడు ప్రభుత్వంలో, యే స్థానంలేదు; సంఘంలో నీచాతి నీచమైన స్థానాన్ని మాత్రమే అక్రమించ గలిగాడు!

పాపం, వారి స్థితి అంత నీచంగా వుంది.

లేవీన్ స్వతంత్ర భారత వర్షంలో...

యుద్ధకాలంలో భారత రైతాంగాన్ని నేవించడానికి, వ్యవసాయకోత్పత్తికి అధిక ధరలను ఆశించి, వాతీయ ధాన్య సంగ్రహాలను (రిజర్వు) యితర వ్యవసాయకోత్పత్తి సంగ్రహాలను (రిజర్వులను అంటే నిలువ కొట్లను) వాతీయ ప్రభుత్వం స్థాపించాలి.

అంతేకాదు: యద్ధసమయాలలో రైతులు ఉపయోగించడానికి సముచితమైన రీతిలో, అత్యధిక పంటాంశంలో, నిర్ణీత విధానంలో, సహకార ప్రాతిపదికమీద ధాన్యాగారాలనూ, ధాన్య సమీకరణ గృహాలనూ నిర్మించి సాగించాలి.

ఈవిధంగా నిర్వహించేటట్లు జాతీయ ప్రభుత్వాన్ని ప్రోత్సహించడానికి తగినట్లు రైతులు తమ రాజకీయ శక్తిని సమైక్యతనూ, నాయకత్వాన్ని యిప్పటికన్నా అధికంగా అభివృద్ధి చేసుకోవాలంటే, సమైక్య రైతురంగం అవసరం.

రైతుమీద అభిమానమున్న పక్షం ధారిత స్వతంత్ర ప్రభుత్వం యేర్పడ్డాక, అది కూడా యిదేవిధ గా యితర రైతు దేశాలలో కలసి అంతరాజీయ సహకార ప్రాతిపదికమీద పంటల పండించడానికి తగిన నిర్ణీత విధానాన్ని, పండించిన పంటలు అమ్మడానికి వ్యవసాయోత్పత్తిని ఉపయోగించడానికి, అన్ని దేశాలలో విస్తృతమైన విధానాలను ప్రారంభించ వచ్చును.

భారత పద్ధతిలోగని, విదేశాలలోగని, వ్యవసాయంలో పాల్గొన్న వారితో కలిసి పద్ధతిని పాటించి రైతుల వ్యవసాయోత్పత్తికి తగినంత విలువను కల్పించుటకు ఈ పద్ధతి యితర కర్షాల వాడు యెంత అధికంగా అదానాన్ని సహించ యెంత అధికంగా సాంఘిక సౌకర్యాలను పోషితున్నావో, అసాదు యీ విధానాలను ప్రారంభించినవాడు రైతులకూడా అంత అధికంగా అదాయాన్ని సంపాదించగలడు; అంత అధికంగానే సాంఘిక సౌకర్యాలను పొందగలడు.

కాని, యిలా జరగాలంటే నేడు రైతురంగంలో సమైక్యత వుండడం అవసరం; తప్పనిసరియైన మొదటి పరతు.

అయితే, ధనికరైతులు లేద, మధ్య రైతులను కొల్లగొట్టాలని కాదు మా ఉద్దేశం: మేము, గైర్ హాజరు భూస్వామ్య విధానం (Absentee land-lordism) వుండాలని వాదించడంలేదు.

రైతుయొక్క కౌలు హక్కులు నిర్ణయించడానికి, కొల్లగొట్టుకోనే విధానాన్ని నివారించడానికి కానవాలను ప్రభుత్వం అవశ్యం తయారుచేయాలనే మా వాదన. ధనికరైతుల కౌలుదారీలోనున్న చిన్నరైతులను సంరక్షించడం చాలా ముఖ్యమనే మా వాదన.

రైతు శ్రేయస్సునే దృష్టిలోనుంచుకొని ఆర్థిక శాస్త్రవేత్తలు నిర్ణయించిన భూమికంటే అధికంగాని నేర్యపు భూములు హక్కు వున్న మధ్య తరగతి రైతు, పంటల నిర్ణీత విధానం గురించి భూసారం క్షీణించడం గురించి, ఎరువుల గురించి, అమ్మకంలో సహకార విధానం గురించి, వున్న జాతీయ కాసనము ఆతిక్రమించి నంత కాలం, నిరాటంకంగా తన భూములను తాను నేర్పించేనుకొన వచ్చును.

సమిష్టి వ్యవసాయం లోకి రావడంగాని, రాకుండుట గాని, అతని సంపూర్ణ ఆమోద మిదనే జరగాలి అంటే, సమిష్టి వ్యవసాయంలోకి ప్రవేశం వుచ్చుండంగా వుండాలన్న మాట.

ఇక భూములన్నీ వారైనా సరే, లేనివారైనా సరే; వీరి రైతుల గూర్చి ప్రభుత్వం తనకృషి ద్వారా, రాజ్యకాసనములద్వారా చేయ్యవలసిన అధిక శ్రేయస్సు చేసేటట్లు చూచే బాధ్యతజాతీయ వాదాలి, సామ్యవాదాలిని నేర్పించే భూములను అన్నిటినీ వీరి సమిష్టి వ్యవసాయానికి ప్రవేశించడం, పిరందరికీ స్వల్పకాలాలలో సంపూర్ణమైన శృతికీ, ఆదాయమునకూ, పోషకు చూమి ఉండే టట్లు చూడడం ప్రభుత్వం పూచీ.

భూములు లేని రైతులు, వ్యవసాయ కార్మికుల సంఘాలను నిర్మించడం రైతు సమైక్య రంగానికి అనుగుణంగా వుంటుంది. ఇలాంటి సంఘాలు భూములన్నీ రైతుల పట్ల భూములు లేని రైతుల మన్న కష్ట నిర్మూలను తగువిధంగా ప్రకటిస్తాయి. వాటివాకితగాయి దాలను పరిష్కరించడానికి. సహాధానాలను కుదర్చడానికి ప్రతికేంద్రంలోనూ, "సామరస్య సంఘాలు"ంటాయి; పరస్పర సంబంధాలకు కల్పించే సంఘాలుంటాయి.

వ్యవసాయకోత్పత్తి యొక్క కనీసపు ధరలను ఆనుపరించి, భూములు లేని రైతులకు కనీసం మూలీని నిర్ణయించడం స్వతంత్ర భారత దేశంలోని స్వతంత్ర ప్రభుత్వం పూచీ.

రైతు సమైక్యరంగ అవసరాన్ని సంపూర్ణంగా గ్రహించే కమ్యూనిస్టుల విభజనోపాయాన్ని రైతుకాంగ్రెసు ఎదుర్కొంటున్నది.

ప్రావీణ్యం ఉన్న పారిశ్రామికులకూ, లేని పారిశ్రామికులకూ మధ్యను ఎగుమతి పరిశ్రమల, దిగుమతి పరిశ్రమల కార్మికుల మధ్యను

ప్రయోజనాలలో వ్యత్యాసం విరోధం వున్నాయి. అలాగే భూములున్న రైతు ప్రయోజనాలకూ భూమిలేని రైతు ప్రయోజనాలకూ మధ్య వ్యత్యాసం, విరోధం, వుండవచ్చు.

కాని మేము తిలించినట్లు, వారు అనుష్ఠిస్తున్నట్లు, వున్న పక్షాల సమైక్య రైతు రంగానికి యీ విరోధాలు యేవిధంగానూ పోనికరింకావు. అయితరగతుల సమైక్య రంగానికి భగంరాకుండా ఆ విరోధాలను వారితో వారు సామరస్యంతో పరిష్కరించుకోవచ్చు. అందుచేత తమ స్వీకృతులనూ వినియోగించి, ఒక నిశ్చయంలో జాతీయ శ్రేణులలోనూ, రైతు శ్రేణులలోనూ, సమైక్య రంగాన్ని నిర్మించడం రైతు పక్షం యోధులందరికీ విధి అని మా హెచ్చరిక !

ఇంకోసంగతి...

అశేష భారత రైతు రంగాన్ని నేవించడానికి, అన్ని కేంద్రాలలోనూ వినియోగదాసకీ. సక్రమ శిక్షణ పడవిన, సుబోధితులైన స్వచ్ఛంద భటు సంఘాల యీనాడు ఎంతో అవసరం

కొల్లగొట్టే పర్కాల అన్యాయమైన, కాననబద్ధంకాని, పమన నీతినీ, సాంఘిక దౌర్జన్యాన్నీ, అరికట్టడానికి మాత్రమే కాదు వీరు.

కమ్యూనిస్టులూ, యితర రైతు వ్యతిరేక శక్తులూ చేసే విధ్వంసక చర్యలను, మండలాలను, అరికట్టడానికి వీరు ముఖ్యంగా అవసరం

ప్రతి గ్రామరైతు సంఘానికి ఒక గ్రామరైతు నేపకసంఘం ఉండాలి. వాటిలో వ్యాయామ సంఘాలను నిర్మించి ఒలింపిక్ ఆటలను, పందెములను ప్రోత్సహించాలి: పల్లెటూరి ఆటలను (Rural-sports) ని అభివృద్ధిచేయాలి. రైతుసంస్థలలాగే గ్రామ తాలిమ్ భాసాలను, గ్రామ స్వచ్ఛంద నేపక సంఘాలను జిల్లావారీగా రాష్ట్రీయ సంబంధాలపైన ఏర్పడాలి. తుదకు ఒక “ఆఖిలభారత సలహాసంఘం” వుండాలి జాతీయ కాంగ్రెస్ స్థాపించే స్వచ్ఛంద నేపక సంఘాలతో యివి సంబంధం వుంచుకో నేటట్లు యేర్పాటు చేయవచ్చును.

ఒక విషయాన్ని మాత్రం సర్వకాల శత్రువావస్థలలోనూ మనం జ్ఞాపకం వుంచుకోవాలి: రైతులు పరాకు చిత్తగించి, నిద్రించకూడదు.

రైతులు మేల్కొని జాగ్రత్తనంది సంపూర్ణ పక్ష చైతన్యాన్ని పొందిన సమయము, స్వచ్ఛంద చేపకసంఘాలను, నిర్మించు కో. పో. తే, అనాడు రష్యాలో జరిగినట్లే యీనాడు యిచ్చట కూడా, నిరాటంకంగా, నిర్భయంగా, జరుగుతుంది

రైతాంగానికి యిదే స-మోక్షక!

సమీక్ష

12

ఇంటిపరిమా భారత కమ్యూనిస్టుల, యితర దేశాల కమ్యూనిస్టుల సిద్ధాంతాలను, ప్రవచనాలను, మూలనూత్రాలను, విమర్శించగా పరిశీలించాం: వారి ఆచారాలను, చర్యలను, "కారణం యిది, కార్యం యిది" అని సంబంధాన్ని నిరూపించుటకు యత్నించాం.

ఇక, యిచ్చట పరిశీలనా ఫలితాలను ప్రముఖ పంక్తులను మరొకవారి వుద్ఘాటిస్తున్నాం.

కమ్యూనిస్టుల చేతులలో కీలబొమ్మగా తయారయిన "కిసాన్ సభ" రైతుల సత్యమైన ప్రయోజనాలను, వారి శ్రేయస్సునకు, వారి పురోగమనానికి, పువకరించదనీ, వారికి ప్రాతినిధ్యం వహించదనీ, నున్నట్టే!

అంతేకాదు: "జాతీయ దాస్య శృంఖలాల విముక్తికి విద్రోహం" అని అనుచు "కిసాన్ సభ" పర్యాయపదం అయి పోయింది

1942 ఆగస్టులో ప్రభుత్వం కాంగ్రెస్ పై యెదురు దాడులను జరపడానికి ముందు నాందీగా భావి విధానాన్ని నూచిస్తూ, ముద్రపెట్టమైన "పక్షల్ సర్క్యులర్" (Puckle Circular)ని జారీ చేసింది. అందులో "కిసాన్ సభ"ను యుద్ధానుకూలమైన మిత్ర

సంఘాల పట్టికలో చేర్చింది. అలాంటి “కిసాన్ సభ” తమ దేశని చెప్పుకోడానికి గాని, దానినా విధంగా నిర్మించి ప్రపంచం నుంచు ప్రదర్శించడానికి గాని సిగ్గులజ్ఞా వదలివేశారు కమ్యూనిస్టులు.

అంతేకాదు; భారత రైతాంగాన్ని జాతీయ సమరంనుండి వేరైపోయిన, “విద్రోహులైన జాతీయ రైతులను ఏకాకులుగా చెయ్యమని ప్రేరేపించి ఆవిధంగా రైతుసంస్థలలో తమకు ప్రతిఘటంగా నువ్వువారిని యీవిధంగా పోలీస్ లాశీలకూ, తుపాక్కి గుండ్రలూ, కాంగారానిక్కి, యెరచేసి బలియిచ్చేటంత హీనస్థితికి వచ్చింది కిసాన్ సభా కమ్యూనిస్టుపార్టీ.

ఏసంస్థ - యిసా యంతకంటే నీచానికి పొల్పడి...యంత కంటే అధికంగా తన్నుతానే నికృష్ట పరచుకోగలదా?

ఈ విధంగా ఆచారయిన “కిసాన్ సభ”తో ఎవరై నా సంబంధం వుండుమంటారా?

అందుచేతనే కాంగ్రెస్ ప్రయులైన రైతు సేవకులు యీసంస్థతో సంబంధాలను త్రేంచుకున్నారు; యీ పేరును వదలి వేశారు. నూటికి మూడుపాళ్లు నిజమైన జాతీయతవున్న ఆనందపూరితమైన “కిసాన్ కాంగ్రెస్” (రైతు కాంగ్రెస్) అన్న పేరును ఎవలంభించారు.

భారత జాతి సమరానికి విప్లవోద్యేకానికి ఆత్మార్పణకు వెలిగి పోతున్న గుర్తు మన జాతీయ కాంగ్రెస్. ఆమహా సంస్థ పట్లా దాని జాతీయశయాల పట్లా రైతుల భక్తిగౌరవాలకు ప్రమాణం యీ పేరు.

ఆత్మ శక్తినిచ్చే ఆపేరుతోనే రైతు సంస్థ మొదటి సమావేశం లక్నోలో జరిగింది.

రెండవ సమావేశంలో అధ్యక్షులైన ఆచార్య రంగా, అధ్యక్ష పీఠంనుండి జాతీయ కాంగ్రెసుకి భక్తి గౌరవాలను ప్రదర్శించమనీ, వోహర్లను ఆర్పించమనీ విశాల భారత రైతాంగాన్ని ముక్తకంతంతో ఉన్మోధించారు.

ఫెయిబోఫూర్ లో సమావేశమైన ‘కిసాన్ కాంగ్రెసు’ అధ్యక్ష పీఠంనుండి వారు మహాత్ముడు మొదటి రైతు, రాజనీతికి విశారదుడనీ రైతు వుద్యమ మహాసాధానికి మొదటి శిల్పి అనీ వుద్ఘాటించి జేజేలు పెట్టారు.

నూటికి నూరుపాళ్లు సిపిలైన రైతు ఉత్తపు యోధులు, భారత జాతీయ స్వాతంత్ర్యోద్యమముల పట్ల నిండు విశ్వాసం వున్నవారు, భారత జాతీయతకు అగ్నిపరీక్షా దినాలలో (అంటే 1942 నుండి 1945 వరకూ) భక్తి గౌరవాలతో జాతీయతకు బోహార్లను అర్పించినవారు, భారతజాతీయోద్యమంలో ఉన్నతస్థానాలలో నేపథ్యించుకుంటు రైతాంగాన్ని ప్రోత్సహించిన వారై రైతుకూలీ ప్రజారాజ్యసభ ప్రాతిపదిక మీద విశ్వాసానుభవించి, యీ పారిశ్రామిక వర్గాలు తూడిదాటిలో యే వొక్క వర్గంయొక్క నియంతృత్వాన్ని సరే; ప్రతి ఖండించే వారు; వీరందరూ యికమీద తాము "కిసాన్ సభా" నామాల మని చెప్పుకోరు; సగర్వంగా "కిసాన్ కాంగ్రెస్" (రైతు కాంగ్రెస్) వాదులమని చెప్పుకుంటారు.

1942లో అఖిల భారత కిసాన్ కాంగ్రెస్ నిర్మాణానికి యీ ఆరు డక్షిణ భారత రైతు సంస్థలూ మూల విరాట్టు అనడం చాలా ముదావహం.

నేటి వరకూ రైతు గంగంలో కమ్యూనిస్టులు చేసిన మోసాలను విద్రోహాలను దుశ్చేష్టలను పరిశీలించడం చేత, రైతుగంగంలోనూ రైతు కాంగ్రెసులోనూ కమ్యూనిస్టులకు తావులేదన్న సంగతి; అటు రైతు అభిమానమున్న జాతీయ వాదులకేకాదు, యిటుజాతీయోగాభిమానులైన రైతులకేకాదు, సర్వప్రసంగానికి సుర్పష్టమయిపోయిందని మా దృఢ విశ్వాసం,

కమ్యూనిస్టు ఋషులు ముగ్గురూ - మార్క్సు, లెనిన్, స్టాలిన్ లు - చెప్పిన కర్షక వ్యతిరేక భావాలను పరోక్షంగాగాని, బహిరంగంగాగాని అభిమానించని పూజించని కమ్యూనిస్టు కూలీవర్గనియంతృత్వాన్ని ఆశించి, దానిగురించి అవ్యక్తమైన మధురస్వపాలను కనని కమ్యూనిస్టు లేరనే మా నిశ్చితాభిప్రాయం!

ఇదే రైతు నాయకుల విషాదానుభవాలకు నీతివాక్యం!

మార్క్సు చెప్పిన "భగవద్గీత" నూ దానిమీద మార్క్సు శిష్య ప్రతిష్ఠతోటి వ్రాసిన నూత్రాలనూ భాష్యాలనూ విశ్వసించే కమ్యూనిస్టులు, నేడు ద్వందమల మధ్యనిలబడి వున్నారు.

భారత కమ్యూనిస్టుకు...

ఒక ప్రక్క ప్రపంచానికి సేవాసంబంధ మిస్తున్న మాతృభూమి భారతవర్షం, దానిజాతీయత, దాని జాతీయశయాల, దాని రైతాంగం శ్రేయస్సును!

మరొక ప్రక్క ప్రపంచాన్ని కొల్లగొడుకున్న "పితృదేశం" సోవియట్ రష్యా 1944 : విస్తృత - గాఢించి అనుసరించబడు తున్న సోవియట్ రష్యా జాతీయత, దాని జాతీయశయాల కూలీ వర్గ నియంతృత్వం నాదం

ఈ రెండింటి బడేకాలంలో "చుచిరమై" భక్తిగౌరవాలును ప్రదర్శించగలిగి భారత కమ్యూనిస్టు

ఈ రెండు విరుద్ధాల మధ్య ఈ హద్దులను నిర్ణయించు కొనలేకుండా పోయింది

అతని భక్తిప్రమాణం ఒకే ఒక పార్టీకి కమ్యూనిస్టుపార్టీకి—

అతని పూజలు ఒకేఒక దేశానికి "పితృదేశం" సోవియట్ రష్యాకు—

అందు రెండే "రైతుకాంగ్రెస్"లో ఆరంభ స్థానంలేదని మేము ఘంటాఘంగా వుద్ఘాటించాం.

ఇక, జాతీయవాద, కొంగ్రెస్ అధివాసి, - అది భారతైతు తన జాతీయతను జాతీయ సాయకర్త్యాన్ని జాతీయ కాంగ్రెస్ నూ, అనుసరిస్తాడు

దాని, అలా-చిన్న ఆదేశాన్ని కూడా శిరసా వహిస్తాడు—

కూలీవర్గానికి ఎంత ప్రాబల్యం ఎంత ప్రత్యేకతావున్నదో, తన వర్గానికికూడా అంత ప్రాబల్యం అంత ప్రత్యేకత, వున్నదని వుద్ఘాటిస్తాడు.

అతని పృథవిశ్వాసం అది...

దేశబీ స్వరాజ్య సామ్యవాద భారత సంఘంబో సముఖ పరిపాలక శక్తులలో వొకటిగా మండడానికి కూలీ వర్గానికి యెంత బలమైన హక్కు వున్నదో ఎట్లా వున్నదో తనవర్గానికి అంత హక్కున్నదని అట్లాగే వున్నదని—

రైతాంగం యే వొక్క పాఠశ్రామిక వర్గ నియంతృత్వం క్రిందా బూర్జుగా నియంతృత్వం సరిగతీ సామ్రాజ్యవాద నియం

తృప్త్యం సంగతి వేరుగా చెప్పనవసరంలేదు - పని చెయ్యడానికి దాని చెప్పుచేతలగా వుండడానికి... అంగీకరించదనీ... అతని వృథా విశ్వాసం!

వలసరాజ్యపు రైతాంగం చేతిపనివారలూ సామ్యవాద నిర్మాణాన్ని మహోద్వేగంతో ప్రారంభించడానికి ముందు రాజకీయ సామ్రాజ్యవాదాన్ని, రెండింటికూదా ఓడించాలి.

అర్థికసామ్రాజ్యవాదాన్ని వాణిజ్యం చెయ్యాలంటే, ముందుగా, రాజకీయ సామ్రాజ్యవాదాన్ని పరాజయం పొందించడం గాని, కత్తెర బోనులా పెట్టి నొక్కి, కెట్టడంగాని జరగాలి.

అయితే, జాతీయముక్తిని జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని సంపాదించ సంపదరకూ రైతుల ధనికవాదాన్ని విప్లవాత్మకంగా పడగొట్టడానికి ముందింజ చెయ్యలేదు.

భారతదేశపు రైతు... అలా కూడా ముంచిపోలేని సంగతులు యివి...

*

*

*

ప్రపంచ సామ్రాజ్య వాదం అత్యంత కీచ విషమ పరిస్థితులలో నున్నప్పుడు జాతీయ కాంగ్రెసు సామ్రాజ్య వాదానికి ప్రతికూలంగా రిన సమరాన్ని ప్రారంభించింది.

బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం భారత జాతీయతమీద తన 'బిజిల్' శక్తులను విసిరింది.

1905 విప్లవంలో రష్యన్ జాతీయతకు 'పెటోనావ్' ఎలా విద్రోహం ఆచరించాడో 1942 లో భారత జాతీయతకు కమ్యూనిస్టులు అలాగే విద్రోహం ఆచరించారు.

1870 - 72 లో ఫ్రెంచి విప్లవంలో యిలాంటి పరిస్థితులే యేర్పడ్డాయి అప్పుడు మార్క్స్ యే విధానాన్ని అనుసరించాడో తెలిస్తే పర్జించాడు:

"కమ్యూనిస్టు కొన్ని నెలలు ముందునుండికూడా," ప్రభుత్వాన్ని కూలద్రోసే ప్రయత్నం నిరాశలోని అవివేక కార్యమే అవుతుంది, అని మార్క్స్ పోటన్ కార్మికులను హెచ్చరిస్తూ వచ్చాడు;

* "రాష్ట్రం - విప్లవం" అనే పుస్తకంలో...

కాని, 1871 మార్చిలో కార్మికులు పోరాటంలోకి దిగక తప్పింది కాదు వారు విప్లవాన్ని ప్రారంభించారు.

కనబడుతున్న శకునాలు అనుకూలంగా లేకపోయినా మార్క్సు యీ వర్గ విప్లవానికి సుస్వాగతం చెప్పాడు*

మార్క్సు డాబుగా, తన పాండిత్యాన్ని అంతటిని చూపిస్తూ 'యది ఆకాల వుద్యమం' అనే ధోరణిలో పడిపోలేదు.

దీనిని 'స్వర్గంకోసం సంక్షోభింపచేయటమే' అని వర్ణించాడు ఆనాటి తిరుగు బాటులో మితిలేని ప్రామాఖ్యితతో నున్న కారిత్రాత్మకమైన ప్రయోగం న్ని మార్క్సు తన ముందు చూచాడు.

ఒక లక్ష కార్యక్రమాలూ ఒక కోటి చర్చలూ కన్న ప్రామాఖ్యింపున అనుభవంలోకి ఒక ముందడుగు యీ కష్టపడ అని నిర్ధారణ చేశాడు.

నేటి భారత కమ్యూనిస్టులు రైతు, కూలీ వర్గాలకు జాతీయ విప్లవంలో పాల్గొన వద్దని నూచించిన ధోరణి యిచ్చిన సందేశం, అనాడు "ఆయుధాలు పట్టకండా వుండవలసింది" అని 'వైకొనాల్' నూచించిన ధోరణికి తగినట్టే వున్నాయి

అయితే దేవుని దయవల్ల భారత ప్రజానీకం కమ్యూనిస్టుల కూటమి నమ్మితమ జాతీయ సమరం పట్ల-అదే వారి వర్గ సమరం కూడా అవడం తటస్థించింది: విద్రోహాన్ని ఆచరించడానికి అంగీకరించలేదు. జాతీయసమరానికి ప్రతికూలంగా కమ్యూనిస్టులు పన్నిన 'త్యాగోలల' కి నడవడానికి అంగీకరించలేదు.

పారిశ్రామికుల నందరినీ ఏకవర్గ నియంతృత్వానికి అంటే-కూలీ వర్గ నియంతృత్వానికి-నిర్మిబంధంగా బద్ధులను చేయడానికి కమ్యూనిస్టులు కంకణం కట్టుకున్నారు.

కూలీ వర్గ నియంతృత్వం సామ్యవాదానికి అపరిత్యాజ్యమైన అనివార్యమైన సోపానం అని వారి భావం. కూలీవర్గ నియంతృత్వం లేకుండా సామ్యవాదం అంటే వారికి అగమ్య గోచరం!

*ఆనాడు మార్క్సు ప్రదర్శించిన ధోరణికి యీనాడు మన 'విప్లవం' పట్ల కమ్యూనిస్టులు ప్రదర్శించిన ధోరణికి ఎంత వ్యత్యాసం ఎంత ప్రతికూలత వున్నాయి?

భారత రైతాంగం తన భావభాగ్యాన్ని శ్రేయస్సుపానిశ్వాసంతో అలాంటి కమ్యూనిస్టుల చేతుల్లో నుంచగలకేమా నిర్ణయించుకోవాలి.

రైతుల వర్గ సమరాలలో సమచితపాత్ర నిర్వహించడానికేమి రైతుల శ్రేయస్సును ఆకాంక్షించి, వారి సౌభాగ్యార్హి అడించి, వారిని నేవించడానికేమి, కమ్యూనిస్టులకు తగిన ఆవకాశాలు లభించలేదని ఎవరూ వాదించలేదు.

రైతు నాయకులు వారికి అన్ని ఆవకాశాలూ యిచ్చాడు. ఆరు సంవత్సరాలపాటు వారితో కలసి మెలసి ఏకమనస్సుతో ముదరిచితమైత సహకారంతో రైతురంగంలో కృషి సాగించారు.

రైతు నాయకుల విషాదానుభవం మొక్క గుర్రపాతం యిది:

“నూర్సు పెప్పిస ‘టూలేవర్గ నియంతృత్వం’ అనే అకర్ష ప్రతిపదికన సమచితమైన నూర్సును కమ్యూనిస్టులనుండి తీసేవడం వల్ల బాధ - లేదు”

రైతుల విజమైన శ్రేయస్సునోసం పోష పాటుపడగలిగూగా నిశ్చయం.

అందుచేత విస్తృత భారత రైతాంగానికి యిదే మా హెచ్చరిక:

రైతాంగం శ్రేయస్సుకూ, వేతిపనుల పున్నతభావికీ, గ్రామసౌభాగ్యానికీ, జాతీయ సౌకీల్యానికీ, ప్రతికూలం, హానికరం అయిన కమ్యూనిస్టుల విధానాలనూ, వారి “కిరానీ సభ”లనూ, రైతులు అనుసరిస్తే తమ వివాళవానికీ, తమ విధ్వంసనకూ, ఆహ్వాన గీతాలు పాడుకున్నారన్నమాట!

ధనికవానికీ అంతకంటే హీనమైన ప్రమాదాలకూ, చెడు పనులకూ నుస్వాగతం చేస్తున్నారన్నమాట!

— — —

